KNIHA TOLTÉCKÉ MOUDROSTI

Kompletní průvodce
starobylou moudrostí

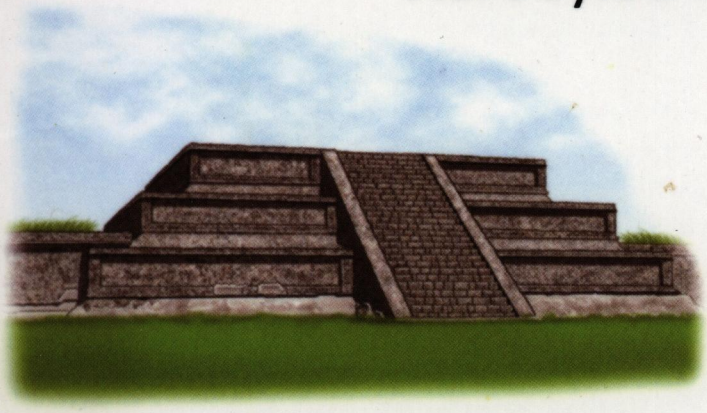

ALLAN HARDMAN TOLTÉCKÝ MISTR

KNIHA TOLTÉCKÉ MOUDROSTI

Milý čtenáři,

jsem velmi rád, že mohu prostřednictvím této knihy předávat toltéckou moudrost. Tak jako mnozí jiní jsem se i já poprvé seznámil s toltéckým učením v sedmdesátých letech minulého století díky knihám Carlose Castanedy. Když jsem se v roce 1995 stal žákem dona Miguela Ruize, autora knihy Čtyři dohody otevřel se mi naprosto nový pohled na tato učení. Miguel Ruiz se nás snažil naučit, jak žít v míru se sebou samým a s okolním světem, a byl přesvědčen, že staré způsoby jednání založené na strachu a síle jsou nám k ničemu.

Během těch deseti let studií u dona Miguela bylo jeho učení zaměřeno na cestu k osobní svobodě vedoucí přes zdravý rozum, lásku k sobě a přijímání sebe sama. Pokračuji dál v tradici jeho školy orlího bojovníka a činím totéž, co on, a jako nadosobní a duchovní rádce šířím toltéckou moudrost prostřednictvím svých zkušeností.

Tato kniha o Toltécích se nepodobá těm, které jste dosud četli. A nelámejte si hlavu s tím, která z nich má pravdu, protože pravdu mají všechny! Jsem rád, že čtete právě tuhle a že jste se ke mně připojili na toltécké cestě k osobní svobodě. O své prožitky se' se mnou prosím podělte na adrese www.joydancer.com.

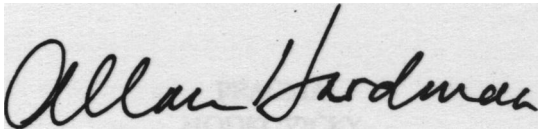

Tato kniha je věnována donu Miguelu Ruizovi,
jemuž jsem nesmírně vděčný za to,
že mi ukázal život.

KNIHA TOLTÉCKÉ MOUDROSTI

Kompletní průvodce
starobylou moudrostí

ALLAN HARDMAN TOLTÉCKÝ MISTR

PRAGMA
HODKOVIČKY

KATALOGIZACE V KNIZE - NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Hardman, Allan
Kniha toltécké moudrosti / Allan Hardman;
[z anglického originálu ... přeložila Jana Žlábková]. -
Praha: Pragma, c2008
Název originálu: Everything Toltec wisdom book
ISBN 978-80-7349-109-3

258-584.5 * 133.2 * 258-582/-587 * 159.923.5 * 17.02 * 14(=8) * (=822/=823) * (72)
• duchovní cesta
• sebepoznání
• sebevýchova
• rozvoj osobnosti
• životní harmonie
• životní moudrost
• indiánská filozofie - Mexiko
• Toltékové

13 - Filozofie ducha [5]

Allan Hardman
KNIHA TOLTÉCKÉ MOUDROSTI

Z anglického originálu The Everything Toltec Wisdom Book přeložila Jana Žlábková.
Grafická úprava a sazba: Vladimír Srb.
PRAGMA, V Hodkovičkách 2/20,147 00 Praha 4.

© 2007, F+W Publications, Inc.
© PRAGMA, 2008

ISBN 978-80-7349-109-3

Obsah

Deset hlavních výsledků následování toltécké cesty transformace 10

Úvod 11

1 *Kdo byli Toltékové? 13*
Stručné dějiny Toltéků 14 • Stavitelé Teotihuacánu? 17 • Quetzalcoatl: Člověk, nebo mýtus? 19 • Tajemné učení se otevírá 20 • Od starověku po novověk 22 • Dnešní Toltékové: Umělci ducha 23

2 *Moudrost Toltéků 25*
Světlo je všude 26 • Největší dar: Snění 28 • Trojí zvládání toltécké cesty 31 • Co je osobní svoboda? 34 • Had, jaguár a orel 34 • Odevzdanost duchovního bojovníka 36

3 *Přizpůsobení se: Předávání snu 39*
Kým jste byli, když jste se narodili? 40 • Sen o první pozornosti 41 • Soudce přichází 43 • Jejich cesta či dálnice 45 • Poprvé se postavit proti sobě 46 • Předávání procesu přizpůsobení se 49

4 *Procitnutí do snu 51*
Matrix: Fakt, nebo fikce? 52 • Zvládnutí vědomí 54 • Had spí v trávě 56 • Ve vaší mysli je mitote 57 • Vědění a moudrost v mitote 60 • Moudrost je dar vědomí 61

5 *Sen o této planetě 63*

Přizpůsobivost všech lidí 64 • V množství je bezpečí 65 • Vidět znamená věřit 67 • Císař nemá šaty 69 • Postavení se snu o této planetě 71 • Slunce je sněním lidí 71

6 *Vnitřní soudce a dítě v roli oběti 75*

Soudce: Šéf procesu přizpůsobování se 76 • Vnitřní soudce se ujímá vedení 77* Soudce je lhář 80* Dítě: Oběť přizpůsobování se 81 • Sen oběti o této planetě 84 • Oběť se zbavuje snu 86

7 *Strategie ochrany 87*

Chytře přežívající dítě 88 • Odhalování naučených strategií 90 • Perfekcionista a váhavec 91 • Různé strategie dítěte v roli oběti 92 • Útěšné strategie pro každou příležitost 94 • Výběr masek, které nosíte 97

8 *Strategie k odmítání, ochraně a otupění 99*

Od návyků k romancím - stále totéž 100 • Úkryty, obrana, žerty, obviňování - stálý strach 102 • Skrývání se v roli soudce a oběti 103 • Léčba rozpolcenosti 105 • Síla soustředného bodu 107 • Strategie přežití coby dary 109

9 *Parazit ve vaší mysli 111*

Váš velmi osobní společník 112 • Živení se strachem a pochybnostmi 114 • Manipulace s vnímáním 116 • Další triky parazita 118 • Síla pozornosti 120 • Léčení mysli 122

10 *Toltécký duchovní bojovník 125*

Vlastností duchovního bojovníka 126 • Příběh o spícím bojovníkovi 127 • Mistr sebepřijetí 130 • Rozvážnost: Klíč

k vnitřnímu klidu 131 • Podpora bojovníka 133 • Bitva bojovníka s parazitem 135

11 *Transformace snu a života 137*

Zvládnutí transformace 138 • Sen o druhé pozornosti 140 • Nová pozornost nabízí možnosti 141 • Přijetí odpovědnosti za vlastní život 143 • Stav bdění ve snu 145 • Nový vztah s vlastními pocity 147

12 *Bojovník předkládá soudcovy lži 149*

Hlouběji do mitote mysli 150 • Nový zdroj pro dítě v roli oběti 151 • Soudcova kniha lží 153 • Začátečnice líčí svůj příběh 156 • Čtení knihy lží 157 • Bojovník má možnost volby 159

13 *Toltécké prostředky osobní transformace 161*

Změna života pomocí změny mysli 162 • Zbavení se osobní důležitosti 163 • Síla sebepřijetí 165 • Podstata malého tyrana 166 • Malý tyran jako dokonalý učitel 168 • Síla nekonání 170

14 *Starověké prostředky a dnešek 173*

Anděl smrti a života 174 • Síla toltéckého inventáře 175 • Provádění transformace rekapitulace 178 • Úplné odpuštění 181 • Živoucí oltáře pro rekapitulaci 182 • Osobní historie je vymazána 184

15 *Záchrana parazita 187*

Vy vlastně vůbec nic nevíte 188 • Parazit jako vědění 189 • Láska: Nová potrava pro parazita 191 • Parazit se stává spojencem 193 • Léčení vztahu k tělu 195 • Moudrost lidského těla 197

16 *Návrat osobní síly 199*

Síla vaší síly 200 • Odolnost parazita 201 • Uvolnění pout ulpívání 203 • Síla života 205 • Zrušení starých dohod 206 • Uchovávání a umocňování síly 208

17 *Ovládnutí lásky a přijímání 211*

Zvládnutí záměru 212 • Sen o třetí pozornosti 213 • Přijetí je nejvyšší podobou lásky 215 • Praxe dělá mistra 217 • Pravé štěstí je láska vycházející z vás 219 • Kráčení po cestě srdce 221

18 *Sepisování knihy pravdy 223*

Oceňování nej hlubší vnitřní pravdy 224 • Využívání síly pravdy 225 • Kniha pravdy 227 • Pravda a lži ve snící mysli 230 • Snění a ovládaná pošetilost 231 • Závěrečné slovo o pravdě 233

19 *Žití toltécké moudrosti 235*

Bojovníkova oběť 236 • Prožívání života umělce ducha 237 • Žití v hojnosti vesmíru 238 • Žití ve zdravých vztazích 240 • Žití s dítětem v nitru 243 • Živoucí sen toltéckého mistra 244

20 *Duchovní cesta Teotihuacánem 247*

Příprava na cestu 248 • Neustálé odevzdání 250 • Pohřeb, očista a hloubka ženství 252 • Spása a sjednocení 253 • Měsíc: Druhá hlava hada 255 • Naprosté odevzdání v pyramidě Slunce 259

Slovníček 263

Poděkování

S nesmírnou vděčností děkuji za lásku a moudrost, kterou mi předával můj učitel don Miguel Ruiz. Bez jeho trpělivosti, vytrvalosti a víry ve mne bych nikdy nedokázal procitnout ze snu o této planetě a znovu se spojit se životem. Stejnou vděčnost cítím ke všem klientům, žákům, začátečníkům a kolegům učitelům, kteří svou přítomností a touhou mým prostřednictvím pročišťovali svou moudrost, což mi zároveň umožnilo spatřit a ocenit její sílu.

A Jessice, která je vždycky nablízku se svým úsměvem a láskou, a orlům, slunečnímu svitu a oblakům, pyramidám a růžím v zahradách, mým malým tyranům a božské podstatě mého života říkám z upřímného srdce své „Děkuji". Tato kniha je od vás a pro vás.

Deset hlavních výsledků následování toltécké cesty transformace

1. **Jasně pochopíte, co je vaše mysl a jak funguje.**

2. **Cítíte spojení se starověkou a novověkou tradicí léčení a duchovnosti.**

3. **Všechny vaše vztahy se zlepší - jak rodinné, tak milostné.**

4. **Váš vnitřní dialog je tichý a mysl je klidná.**

5. **Už se nebojíte užívat si života na** 110 **procent a pouštět se do nových dobrodružství.**

6. **Jste šťastní takoví, jací jste, a nemáte potřebu se bránit nebo obhajovat.**

7. **Vaše vědomí vám umožní rozhodovat o životě a o tom, jak ho chcete prožít.**

8. **Jednáte s ostatními vhodným způsobem a silně vnímáte jednotu a smysl života.**

9. **Návyky, které vás ovládaly v minulosti, se dají snadno změnit a odstranit.**

10. **Vyzařuje z vás štěstí, energie a láska a stáváte se inspirací pro všechny, s nimiž se setkáte.**

Úvod

Když Aztékové založili město Tenochtitlán, které je dnes pohřbeno pod Mexico City, zjistili, že města Tula, Cholula a Teotihuacán, ležící na severu, jsou opuštěná a zbyly z nich jen ruiny. A tak popadli umělecké předměty a stavební materiál, který byli schopni z těchto sídel odnést, a odebrali se pryč. Aztékové neměli možnost zjistit, jací lidé ona rozsáhlá města postavili, odkud přišli, jakým jazykem mluvili ani kam poté odešli.

Aztékové však dokázali ocenit umělecké a stavební schopnosti svých zapomenutých sousedů a nazvali je *Toltékové,* což v domorodém jazyce nahuatl znamená „umělci". Označení Toltékové se udrželo dál jako označení těch, kteří z těchto sídel přežili a postupně splývali v oblasti celého Mexika s civilizacemi Aztéků, Mayů a dalšími národy. A zároveň přijímali jejich moudrost, poznatky o astronomii, stavební zručnost, umělecký vhled a hluboké duchovní poznání.

Toltécké duchovní linie přecházely po celá staletí pozvolna z mistra na žáka, a to až do této doby šestého slunce, která otevřela všechny tajemné školy mnohem širší veřejností. Bohatě rozvětvená linie toltéckého učení je dnes přístupná prostřednictvím učitelů, knih, kurzů a internetu (což je výuková technologie, která nebyla starobylým Toltékům vskutku přístupná!).

Dál se vyvíjejí různá učení, ale všechna mají jeden společný cíl, jímž je dosažení osobní svobody pramenící z výměny postupů a přesvědčení lidské mysli založených na strachu za nové přístupy založené na lásce vůči sobě a na přijímání sebe sama. Tohle byl samozřejmě po velmi dlouhou dobu cíl mnoha náboženství a duchovních tradic. Toltécká cesta je výjimečná svými jemnými prostředky transformace, které se předávaly po celá staletí a jsou uvedeny v této knize.

Podstatou toltécké moudrosti je pochopení, že všichni sníme svůj jedinečný osobní sen založený na tom, jak pozměňujeme a filtrujeme

své vnímání světa. Toltékové učí, že nic není zcela správné, nebo špatné, dobré, nebo zlé - takové je to jen v lidské mysli a u Santa Klause a bohů, které si lidé stvořili ve svých představách.

Toltécká moudrost je založena na třech výjimečných schopnostech, jimiž jsou zvládnutí vědomí, zvládnutí transformace a zvládnutí záměru. Toltékové už dávno pochopili, že je třeba nejprve ovládnout vnímání názorů a postojů omezujících plné vyjádření vlastního bytí, protože až pak se to vše dá přeměnit v nový a mocný sen. Tato transformace vás uvede do snu o „nebi na zemi" a k prožívání života beze strachu, posuzování, utrpení, pocitu viny či obviňování.

Zvládnutí transformace otevírá bránu ke zvládnutí koncentrace - k úplnému oproštění se od všech přejímaných postojů a k odevzdání a spojení se s božskou dokonalostí vesmíru. To je ona nejvyšší osobní svoboda a konečný cíl toltécké cesty.

Kniha toltécké moudrosti detailně objasňuje toltéckou cestu, jež je léčivým putováním přístupným každému člověku. Neobsahuje žádná ezoterická mystéria a stačí naučit se jen pár nezvyklých slov z jiných jazyků - je to prostě rozumná moudrost a duchovní vhled ukazující cestu vedoucí k procitnutí a svobodě. Každý, kdo chce v životě dosáhnout většího štěstí a naplnění, zde najde postupy a pokyny, které mu pomohou tohoto cíle dosáhnout.

V následujících kapitolách najdete praktické postupy a také podněty k založení si deníku, do kterého si budete zapisovat své prožitky objevující se na toltécké cestě. Kniha však samozřejmě nemůže zahrnout osobní oporu při zvládání silných emocí či nepříjemných vzpomínek, které se mohou při kráčení po této cestě objevit. Budete-li mít touhu zkoumat do větší hloubky možnosti této cesty jako takové, pak je dobré najít toltéckého učitele nebo poradce, který vám na oné dobrodružné pouti pomůže.

Toltécká cesta k osobní svobodě je jak starobylá, tak naprosto současná a kráčel po ní už nespočet duchovních poutníků. Je to cesta, která nemá daná pravidla, ale má mnoho cenných metod. A vy jste teď zváni, abyste na ni vkročili a objevili svou vlastní cestu vedoucí k osobnímu snu o nebi na Zemi.

1. kapitola

Kdo byli Toltékové?

Toltécká kultura ovládala po celá staletí oblast Střední Ameriky. Města Toltéků byla postavena velmi důmyslně, stejně jako jejich pyramidy a rozsáhlé chrámové komplexy. Skutečné dějiny, kulturní zázemí a náboženství Toltéků jsou ztraceny v minulosti, ale mnoho nádherných mýtů a zbytků faktů přežilo. V úvodní kapitole se dozvíte něco o historii Toltéků, o městech Tule a Teotihuacánu o jejich bohu Quetzalcoatlovi a o tom, co to znamená být dnes Toltékem.

Stručné dějiny Toltéků

V průběhu minulého tisíciletí se v Americe objevovaly a zanikaly mnohé kultury a společnosti. V posledních letech se veřejnost začala zajímat o toltéckou kulturu z centrálního Mexika. Mnohé knihy a učitelé předávají moudrost tohoto starobylého národa z různých perspektiv a často nabízejí i značně protikladné informace.

Zde je několik faktických detailů o toltécké civilizaci, které přežily a jsou nám dnes dostupné. Toltékové neměli psanou podobu jazyka a svá města opustili dvě stě let předtím, než se Aztékové usídlili v oblasti nacházející se nedaleko dnešního Mexico City.

Aztékové zaznamenávali své poznatky a domněnky o toltéckých dějinách, a to včetně legend a duchovních mytologií, které pak sami přijali. Většinu starobylých aztéckých rukopisů spálili Španělé ve snaze vyhladit jejich kulturu a obrátit Aztéky na španělské náboženské vyznání. Středoamerické kultury onoho období uctívaly kromě jiných bohů především Quetzalcoatla, opeřeného hada, jenž pro ně byl ušlechtilým bohem filozofie a vzdělanosti.

Španělští kronikáři vnesli do celé věci ještě větší zmatek, protože téměř všechny rané civilizace Střední Ameriky před Aztéky nazývají „Tol-

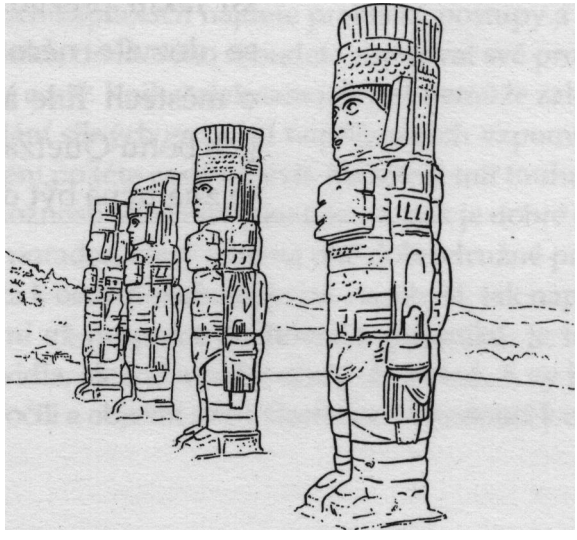

Stojící bojovníci v Tule

tékové". Podle legend psaných v jazyce nahuatl a pocházejících z oné doby byli prý Toltékové počátkem veškeré civilizace.

Data a místa

Kultura, která se dnes označuje jako toltécká, byla první ze tří hlavních skupin, jež přišly do centrálního Mexika ze severu. V osmém století našeho letopočtu se usadily ve městě Tula (nazývaném též Tollan), „Místě rákosí", v mexickém státě Hidalgó ležícím severně od dnešního Mexico City. V Tule Toltékové tavili kovy a uměli velmi zručně opracovávat kámen.

Aztékové a jejich předchůdci mluvili jazykem nahuatl. Dodnes je to rodný jazyk více než jednoho milionu lidí v celém středním Mexiku a okolních oblastech. Existuje mnoho dialektů a variant, které si nejsou navzájem příliš podobné, a do slovníku se navíc dostala spousta španělských slov. Nahuatl je uznáván jako oficiální národní jazyk Mexika.

Někteří lidé věří, že Toltékové byli udatní bojovníci, jiní je spojují s pyramidami v Teotihuacánu, na nichž nejsou zjevné žádné pozůstatky po opevnění nebo válkách. Jejich kultura zanikla z neznámých důvodů ve dvanáctém století a je možné, že ji smetla druhá vlna příchodu národa zvaného Cičimékové. I tato kultura však pomalu vymizela a centrální Mexiko vstoupilo do chaotického temného období trvajícího až do počátku čtrnáctého století, kdy se Aztékové ujali moci v Tenochtitlánu, tedy v místech, kde je dnes Mexico City. Tato rozsáhlá kultura se rozvíjela dál celých dvě stě let až do příchodu Španělů.

Co ten název znamená?

Aztékové uznávali Toltéky jako „lid vzdělanosti" a přepsali část vlastních dějin, aby ukázali, že mají určitou vazbu s Toltéky. Slovo Tolték prý pochází z jazyka nahuatl používaného v této oblasti a znamená „mistrovský stavitel" nebo „umělec". Dnes se už nedozvíme, jak se tento lid sám nazýval, ani jakým jazykem mluvil.

Zakladatele velkých pyramid v Teotihuacánu, ležícím severovýchodně od Mexico City, označují za Toltéky i mnozí badatelé a učitelé. Je třeba poznamenat, že názvy a dějiny tohoto raného lidu se v průběhu staletí různě měnily, aby odpovídaly požadavkům doby. Je důležité si uvědomit, že ve středním Mexiku existovaly kultury mající hluboké duchovní

Toltékové byli mistři při práci s kamenem

poznání a velmi rozsáhlé znalosti v oblasti astronomie a zároveň i propracované systémy vlády, zemědělství a stavitelství.

Starověké národy Mexika a velké části Latinské Ameriky uměly mistrovsky zpracovávat kámen, zlato, stříbro a další kovy a své umění využívaly k oslavě života a bohů. Ačkoli nám Toltékové nezanechali mnoho klíčů, které by odhalily jejich původ, jazyk, náboženství nebo jiná fakta o každodenním životě, jejich umění přežívá jako malé okénko do doby a způsobu života, který zůstane zřejmě navěky obestřený tajemstvím. Každopádně je dost příhodné nazývat všechny neznámé starobylé kultury středního Mexika jako kulturu Toltéků - umělců kamene a staveb a „umělců ducha".

Stavitelé Teotihuacánu?

Jsou mnozí historikové a učitelé, kteří jsou přesvědčeni, že Toltékové postavili fascinující komplex pyramid a městských čtvrtí v Teotihuacánu nacházející se třicet mil severovýchodně od dnešního Mexico City Působí dojmem, jako by ho nepostavil nějaký národ či lid, ale jako by ho vytvořili vědci, umělci a duchovní lidé, kteří se sešli z malých zemědělských usedlostí této oblasti, aby společně vybudovali své nádherné město. Vznikla tím pravděpodobně společnost zkoumající a uchovávající umění a duchovní poznání těch, kteří tu byli předtím.

Teotihuacán je dnes jedním z nej oblíbenějších mexických monumentů (duchovní cesta do Teotihuacánu viz 20. kapitola). Velké pyramidy Slunce a Měsíce jsou spojeny dlouhou Cestou mrtvých lemovanou mnoha chrámovými plošinami. V období svého vrcholu kolem roku

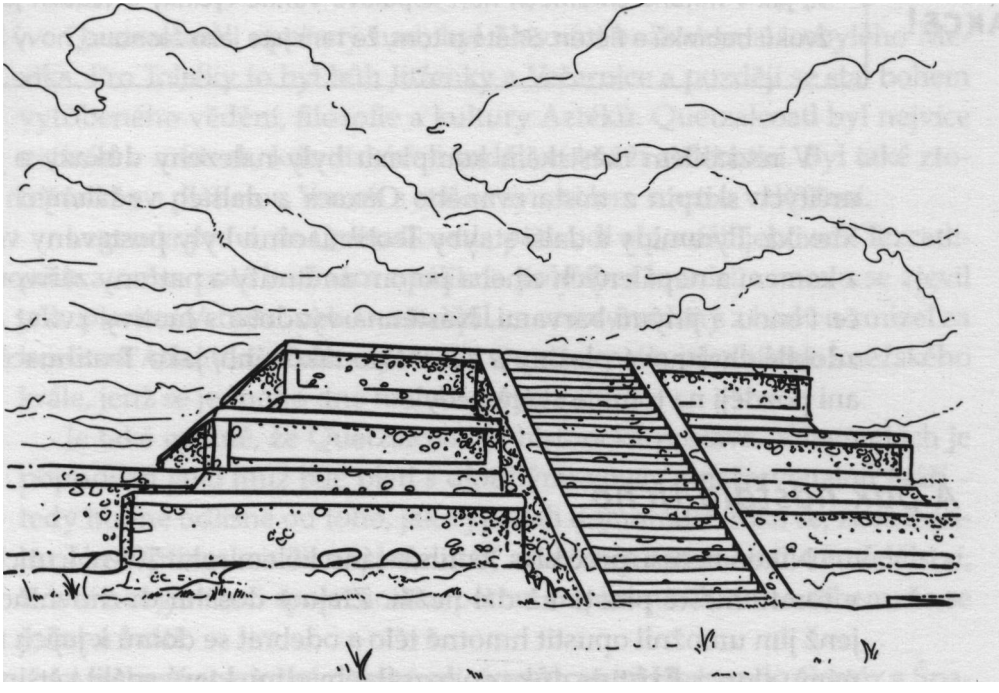

Chrámové plošiny jsou důkazem duchovního života dávných národů

500 n. 1. Teotihuacán rozkvétal jako pečlivě rozvržené město a domov více než 200 000 lidí. Byl mnohem větší a vyspělejší než jakékoli město na světě oné doby a existoval přes 500 let - tedy déle než jeho současník, Řím.

Velká záhada

Když se v této oblasti usadili Aztékové, našli město a komplex pyramid v Teotihuacánu v ruinách, ovšem názvy a mýty, které kolem pyramid a různých staveb vytvořili, se používají dodnes. Aztékové v Teotihuacánu nikdy nežili, ale považovali ho za místo, kde byl stvořen svět. Nazývali ho „místo bohů" či „místo, kde se člověk stal Bohem".

AKCE!

Vyhledejte si na internetu stránky Teotihuacán a prohlédněte si nákresy a stavby tohoto města. Představujte si pyramidy a chrámové plošiny omítnuté a natřené na bílo s barevnými nástěnnými výzdobami. Představujte si, jak v mnoha chrámech hoří kopálové vonné tyčinky a vzduch je plný zvuků bubínků a fléten. Sněte o tom, že tam jste jako žasnoucí nový žák.

V rozsáhlém městském komplexu byly nalezeny důkazy o pobytu určitých skupin z místa zvaného Oaxaca a dalších vzdálených oblastí Mexika. Pyramidy a další stavby Teotihuacánu byly postaveny většinou z kamení a nepálených cihel a potom omítnuty a natřeny zářivou bílou, červenou a jinými barvami. Nástěnná výzdoba s motivy zvířat a mušlí zdobila chrámové plošiny a zdi. Něco takového, jako Teotihuacán, dřív ani později na tomhle světě nebylo.

A pak nastalo ticho

Nikdo netuší, proč hlas Teotihuacánu kolem roku 700 n. 1. utichl. Lidé v tomto městě prostě už dál nežili. Zřejmě dosáhli duchovního stavu, jenž jim umožnil opustit hmotné tělo a odebrat se domů k jejich milovanému slunci. Existuje důkaz o rozsáhlém ohni, který spálil většinu hlavních budov, ale už se nikdy nedozvíme, kdo a proč ho roznítil. Možná

obyvatelé při odchodu město sami zapálili nebo si je podmanil nějaký kmen nájezdníků, kteří město vydrancovali.

Archeologové tyto záhady zatím nevyřešili a zřejmě se jim to ani nikdy nepodaří. Ať už byl důvod jakýkoli, velké město Teotihuacán se svou mystikou a nádherou prostě skončilo. Život v malých vesnicích v této oblasti pokračoval dál, ale město osamělo a utichlo. Původ a osud Teotihuacánu zůstává dodnes tajemstvím. Byli tito lidé první Toltékové, kteří se přestěhovali do Tuly a začali od začátku? Nebo to byla zapomenutá skupina toltéckých mistrů, kteří se sešli, aby vytvořili úžasnou vizi z kamene a ducha a poté se vytratili kamsi do dějinných kronik?

Ačkoli původ a význam Teotihuacánu dějiny nezachytily, stejně zůstává toto sídlo dál živé jako cíl turistů a místo velké duchovní síly. Toltéčtí a další mistři a skupiny z celého světa ho dnes navštěvují, aby čerpali energii pro účinné léčení lidí i této planety.

Quetzalcootl: Člověk, nebo mýtus?

Quetzalcoatl, opeřený had, byl hlavním božstvem starobylého Mexika. Pro Toltéky to byl bůh Jitřenky a Večernice a později se stal bohem vytříbeného vědění, filozofie a kultury Aztéků. Quetzalcoatl byl nejvíce uctíván v místech, kde získávali vzdělání kněží a šlechtici. Byl také ztotožňován s planetou Venuší a stal se symbolem smrti a vzkříšení.

Legenda praví, že Quetzalcoatla podvedl a ponížil jeho sok Tezcatlipoca a on se poté buď sám upálil na pohřební hranici a znovu se zjevil jako planeta Venuše, nebo nastoupil na vor vytvořený z hadů a zmizel za horizont Atlantiku. Další mýtus líčí Quetzalcoatla jako bílého kněžského krále, jenž se jednoho dne navrátí z východu.

Je také možné, že Quetzalcoatl je historická postava. V legendách je popisován jako muž bílé pleti s dlouhými vousy a načervenalou tváří - tedy hodně odlišně od toho, jak vypadali domorodci. Říká se, že rozsáhlé oblasti přinesl civilizaci, kalendář, znalosti o astronomii, zemědělství, léčení a organizaci společnosti a potom odplul na člunu se slibem, že se jednou vrátí.

Aztékové se možná domnívali, že cestovatel Hernando Cortéz a Španělé přišli jako ztělesnění Quetzalcoatlova proroctví o návratu a nebyli

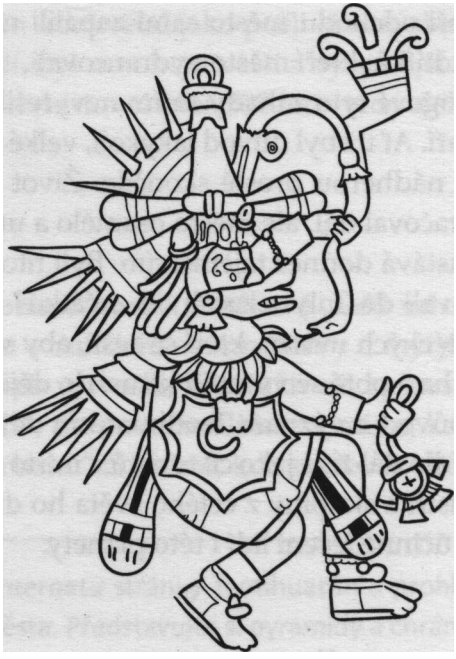

Quetzalcoatla znali Toltékové i Aztékové

připraveni bránit se proti následnému dobývání. Aztécká kultura, chrámy a tajemství vědy a ducha, byla těmito vetřelci velmi rychle zničena a nahrazena novým snem ze vzdálené země.

Tajemné učení se otevírá

Tyto starobylé kultury a společnosti sice přišly a zase odešly, ale hluboké duchovní poznání, které se předávalo z generace na generaci, přežilo. Působivé pravdy přecházely z učitele na žáka, z mistra na učedníka a zůstávaly skryty běžným lidem. Po mnoho století se tato učení uchovávala živá v podobě skrytých tajemných škol, které se šířily po celém Mexiku a ještě dál.

V západním světě se začal probouzet zájem o mnohé tajemné nauky z celého světa během společenské revoluce v šedesátých letech minulého století. Tato doba se shodovala s obdobím šestého slunce, tedy se změnou ve vývoji lidského snu, jenž je popsaný v 5. kapitole.

Carlos Castaneda otevírá dveře

Prvním úvodem do toltéckých tajemství se pro čtenáře stala kniha antropologa a spisovatele Carlose Castanedy nazvaná *Učení Dona Juana - Cesta poznání indiánů kmene Yaqui* vydaná v roce 1968. Poté následovalo deset dalších knih vycházejících z Castanedových zážitků s nagualem donem Juanem Matusem v poušti v severním Mexiku. (Viz 2. kapitola, kde je blíže popsáno, jak se z člověka stane „nagual".) Od té doby psala o toltécké tradici celá řada dalších spisovatelů a někteří líčili osobní zkušenosti a jiní prožitky, které získali z minulých životů, období učení nebo díky jiným spojením.

Po určitou dobu přemýšlejte o tom, proč se zajímáte o Toltéky a o získání osobní síly či svobody. Vycházejí vaše důvody ze strachu, nebo z lásky? Chcete být silní proto, abyste chránili sebe, nebo ovlivňovali ostatní? Uvědomte si, že novodobé toltécké učení je zaměřeno především na to, aby vám pomohlo naučit se přijímat sebe, svět a celý vesmír. Máte o to zájem?

Tím, jak toltécká moudrost opouští říši tajných a tajemných učení a vstupuje na světlo současné společnosti, je obohacovaná jinými tradicemi, a zároveň ji rozmělňují osobní postoje různých učitelů. Někteří učitelé se odchylují od základního učení a podléhají svodům psychotropních rostlin, zatímco jiné přitahuje posilování osobní moci, a zapomínají tak na svou původní touhu po svobodě.

Miguel Ruiz ukazuje praktickou cestu

Rané texty o toltécké moudrosti, především Castanedovy knihy, byly často kritizovány pro to, že ačkoli jsou velmi čtivé, nedají se využít prakticky k řešení otázek dnešního světa. Pozdější autoři - zejména Miguel Ruiz, jehož kniha *Čtyři dohody: Kniha moudrosti starých Toltéků* (1997) uchvátila mysli a srdce milionů čtenářů na celém světě - přeměnili toto učení v užitečný prostředek osobní transformace.

Významnou změnou v toltécké tradici je posun od učení založeného na strachu k učení založenému na lásce. Raní spisovatelé, především opět Castaneda, popisovali nutnost nabytí osobní síly, která se dá využít při obraně proti útoku všech možných viditelných i neviditelných sil. Castaneda sám často líčí, jak se třásl strachem a čekal, že ho napadne nějaká síla nebo cosi neznámého. Pozdější spisovatelé už kladou důraz na význam přijímání a na lásku, která je léčivou silou pro utrápené jedince i dnešní svět.

Toltécká moudrost je díky lásce a energii oddaných učitelů a spisovatelů i nadále přístupná široké veřejností.

Od starověku po novověk

Kulturní kontext hraje významnou roli při rituálech a obřadech, ať už se při nich používají psychotropní rostliny, nebo ne. Domorodci žijící v dějinném a osobním spojení s těmito rostlinami či šamanskými praxemi tyto prožitky líčili z vlastního pohledu a uchovávali je ve svém kulturním prostředí. Pro lidi z dnešní městské společností je však obtížné vstoupit do původního kontextu a čerpat z jeho bohatých tradic.

Mnozí lidé, kteří se zajímali o domorodce a jejich duchovní cestu, se vydali hledat šamana nebo mistra, který by je přijal za žáka a „odfoukl mysl". Během své poutě za pravdou prohledávali mexické pouště a jedli meskalinové kaktusy. Neohroženě čelili amazonskému pralesu, když zkoumali účinky kouzelných houbiček nebo vize, které vyvolává silný nápoj zvaný ajahuaska. Někteří našli, co hledali, ale pro většinu to bylo značné zklamání. Jeden z nich to vyjádřil slovy - „Pořád jsem byl na dně."

Novodobé učení toltécké moudrosti obsahuje uměle vyvolávanou změnu stavu vědomí jen zcela výjimečně. Cesta ke svobodě vyžaduje čirou mysl a soustředěnou pozornost. Poznatky z minulosti byly sice přetvořeny a upraveny, ale základní podstata toltécké moudrosti se nikdy nevytratila. Osobní svobody může dosáhnout bojovník, který se rozhodl zbavit se pout názorů založených na víře a postojích vytvářených okolním prostředím a společností - a který se chce stát tou úžasnou bytostí, jakou je mu dáno tady být.

Dnešní Toltékové: Umělci ducha

Tím největším mistrovstvím starobylých Toltéků bylo zjevně jejich duchovní poznání. V Tule, Teotihuacánu a dalších městech starověkého Mexika existuje celá řada důkazů o tom, že lidé, kteří zde žili, prožívali hlubokou duchovní pravdu a své poznávání předávali dál. Otázky, které si kladli ohledně postavení v rámci vesmíru a posmrtného života, byly tytéž otázky, jaké zkoumají lidé v průběhu celých dějin.

Na novodobé toltécké cestě tyto otázky neustále vyvstávají a objevují se na ně odpovědi. Dnešní Tolték je „duchovní bojovník" zápasící se lží a názory, které mu upírají místo v dokonalosti stvoření. A přitom hrdě kráčí, sní, rekapituluje a využívá mnohé další prostředky z dávných dob k tomu, aby rozbil pouta svého společenského naprogramování a získal svobodu.

Toltécký bojovník usiluje o duchovní život prožívaný tak, aby si uvědomoval své spojení se silou, která je větší než jeho osobní lidský příběh. Všechny části vesmíru považuje za dokonalé projevení této jediné síly a vnímá jednotu všeho stvořeného jako jedno živoucí bytí.

ZÁKLADY

Toltécká cesta nabízí možnost změnit celý život. Stát se toltéckým duchovním bojovníkem a osvobodit se od toho, co člověk přijal jako dítě, je ten největší dar, jaký můžete sami sobě dát. Je to šance navždycky se zbavit utrpení a být navěky šťastní. Vaše štěstí je tak darem celému světu.

Toltécký bojovník vidí život jako umělecké dílo a sám sebe považuje za umělce. Chápe, že sní o skutečnosti a že on sám je pánem svého snu. Ví, že vše, co si myslí, všechny jeho činy, všechny volby a každé slovo, které pronáší, jsou umělecké nástroje. Zdokonaluje je a není ovlivněný svými slovy a činy, vědomě rozhoduje o využívání vlastní energie a je odhodlaný mít srdce stále otevřené lásce a přijímání.

Dnešní Tolték coby umělec ducha ví, že neexistují žádná pravidla, kterými by se musel řídit, žádné náboženské systémy, které by po něm byly požadovány, a žádní vůdcové, které by musel poslouchat. Hledá naprosté osvobození se od strachu a úplné oddání se lásce a přijímání. Současný

Tolték nalézá štěstí, jež je následkem lásky a přijímání plynoucího z jeho nitra, a ví, že je nevyčerpatelnou studnicí lásky - že jeho podstatou je milovat. Užívá si života a tančí z radosti a vděčnosti za každý okamžik své existence. To je toltécká cesta a takový je dnešní duchovní bojovník - umělec ducha.

2. kapitola

Moudrost Toltéků

Toltékové dali světu nádherný dar. Jejich moudrost z dávné minulosti se stala zdravým rozumem přítomnosti a skvělým řešením mnoha náročných situací v dnešním světě. V této kapitole se dozvíte, že vesmír je tvořený převážně světlem, a také proč Toltékové říkají, že neustále sníte. Přijměte pozvání na procházku po této cestě vedoucí třemi mistrovskými schopnostmi Toltéků a podvolte se nepoznanému jako duchovní bojovníci.

Světlo je všude

Vyšli jste někdy v noci ven a vzhlédli vzhůru ke hvězdám a hloubali nad tím, co je vlastně ten prostor mezi nimi? Dávní Toltékové si tuto otázku kladli také a uvědomovali si, že prostor mezi hvězdami se naplněný světlem. Možná se překvapeně zeptáte: „Jak by to bylo možné? Vždyť venku je taková tma." Starobylí toltéčtí mistři věděli, že dáte-li jakýkoli předmět do prázdného prostoru, začne na všechny jeho strany dopadat světlo přicházející ze všech směrů, z každičké hvězdy ve vesmíru!

Každá hvězda je jakési slunce vysílající do všech směrů světlo. Vesmír je plný světla, které vyzařuje nespočet hvězd.

Viděli jste někdy obrázky ukazující, jak vypadá atom, kolem jehož jádra obíhají elektrony? Je to trochu podobné, jako když planety obíhají kolem Slunce v prázdném prostoru! Novodobí fyzikové tvrdí, že ve vesmíru není nic skutečně pevné - a to je přesně to, co věděli staří mistři.

Jste především světlo

Starobylí toltéčtí mistři nevěděli nic o atomech a elektronech, ale věděli něco, co později potvrdila moderní věda. Věděli, že to, co vypadá jako pevná hmota, je pouze iluze lidské mysli, a že fyzikální hmota ve vesmíru je stejně otevřená a prázdná jako noční obloha. A navíc viděli, že prostor mezi všemi drobnými částečkami hmoty ve fyzikálním vesmíru je naplněný světlem.

Pokud Toltékové viděli, že dokonce i jejich těla se skládají z jakýchsi maličkých hvězd, které obklopuje prostor naplněný světlem, pak také pochopili jednu nesmírně úžasnou věc: Věděli, že neexistují hranice mezi jejich těly a jinými objekty. Není žádný prostor, v němž by jeden hmotný objekt zanikl a další vznikl, protože nic není pevné a všechno je naplněno stejným světlem.

Stromy, kameny a ptáci jsou plni světla, vzduch je plný světla, prostor je plný světla a je to stále totéž světlo. Vesmír se skládá z drobných kousků hmoty roztroušených ve světleném poli. Vaše tělo je plné světla. Jste především světlo!

Světlo je posel

Světlo, které vnímáte pomocí zraku, je velmi úzký pruh z celkového spektra energie vibrující ve vesmíru. Kdybyste se mohli posunout kousek dál do jiné vibrace, dostali byste se do infračerveného pruhu spektra, ale to byste nebyli schopni vidět očima. Existují také rentgenové paprsky, paprsky gama, signály z mobilu a neuvěřitelná škála „světla", které ne-

Vznešený Tölték z Tuly

spatříte pomocí zraku. Každý přijímač je navržený tak, aby „viděl" různou část tohoto spektra, ať už je to mobil přijímající hovor nebo lidský zrak vnímající krásu květiny.

Rádiové vlny jsou také určitou formou světla. Kdybyste mohli slyšet všechny rádiové vlny, které vámi procházejí v podobě světla, byl by to naprostý chaos. Dokážete si to představit? Ve vaší hlavě by hrála nějaká

stanice rock'n'roll současně s třemi talk show a sportovním přenosem! Rádio, které přijímá světlo v podobě rádiových frekvencí, má určitý systém vybírající jednu frekvenci z mnoha stovek procházejících vším a bez ustání. Tyto signály můžete přijímat dokonce i v budově, protože rádiové světelné vlny procházejí zdmi.

ZÁKLADY

Pokud vám činí problémy představit si, že vesmír není pevný, ale že ho tvoří světlo, vůbec nic se neděje. Vaše mysl příliš dlouho věřila „pevné" verzi a přijmout tuhle novou možnost jí bezpochyby činí značné potíže. Je proto dobré nechat mysl po nějakou dobu téhle představě přivyknout.

Tonal a naguol

Toltékové viděli, že světlo je ve všem, co je stvořeno, a proto chápali, že je to živoucí součást vesmíru. Světlo je posel nesoucí zprávu o tvoření do všech částí vesmíru. Tohoto posla nazývali „nagual" a hmotným částem vesmíru říkali „tonal". Lidé většinou vnímají sami sebe jako část fyzického vesmíru a ztotožňují se s tonalem.

Jakmile člověk procitne a vidí, že vesmír je tvořený světlem, a ztotožní se s tímto světlem, je označen za naguala. Velcí toltéčtí učitelé minulosti a přítomnosti jsou ztělesněním této pravdy a říká se jim nagualové. Tito mistři mohou, ale nemusejí přijímat žáky a studenty, aby je vedli k osvobození se od snu o pevném vesmíru.

Největší dar: Snění

Když Toltékové říkali, „To je sen", nebyla tato věta myšlena tak, jako když ji vykřikl nějaký rváč ve škole poté, co jste prohlásili, že ho zmlátíte, pokud vás nenechá na pokoji, nebo jako reakce matky na vaše prohlášení, že se chcete stát astronautem. Tohle „snění" je ten největší dar, jaký dali Toltékové světu. A jakmile tu nádhernou skutečnost pochopíte, váš život už nebude nikdy takový, jako dřív.

Nevidíte, co je „tam venku"

Světlo má mnohem víc tajemství, než o jakých jste dosud věděli. Světlo je živý posel odrážející tonal (tvoření) a přinášející vašemu zraku zprávu o tomto tonalu. Vzpomínáte si na obrázky ve vašich středoškolských učebnicích fyziky, na nichž byl strom a oko a znázorňovaly, že světlo se odrazí od stromu a pronikne do oka?

Světlo je dokonalý posel. Proniká do oka a vytváří určitý obraz (obrácený mimochodem vzhůru nohama) na vašem očním pozadí. Části oka, které se nazývají tyčinky a čípky, převádějí světelný obraz do nervových impulzů putujících do mozku a vytvářejících ve vaší mysli malý virtuálně reálný obraz stromu. Když „vidíte" strom, díváte se vlastně na tuto virtuální realitu ve své mysli. Takže vlastně vůbec nevidíte strom, který je „tam venku".

Vaše mysl pokřivuje světlo

Když světlo odražené od nějakého objektu pronikne do vašeho oka, putuje kanály vnímání do vaší mysli. Po celý život jste si sestavovali určité systémy přesvědčení, sbírali jste názory, prožívali obavy a vytvářeli si postoje o světě a o tom, jak funguje. Všechny tyhle informace jste nashromáždili v kanálech vnímání ve své mysli. Pokud vám matka řekla, „Tvůj táta je tulák a nikdy se nevrátí domů. Všichni muži jsou takoví," uložili jste si to jako vzpomínku kdesi ve svých kanálech vnímání.

Jakmile se světlo odrazí od stvořeného objektu a pronikne do vašeho oka, přináší dokonalou zprávu o tom, co je tam venku. Když však světlo vstoupí kanály vnímání do vaší mysli, vybírá si z těchto kanálů všechny uložené vzpomínky (stará světla) - a zpráva je překroucená. Jak se světlo dostane do mysli, kde se vytváří virtuální realita, je už pokřivené tím, že k němu bylo přidáno obrovské množství světla uloženého v podobě slov, vzpomínek, přesvědčení, předpokladů, postojů, emocí, znalostí a dalších věcí. Tuto pokřivenou virtuální realitu nazývají Toltékové „sen".

Představte si, že vaše matka prohlásila, že váš táta je tulák a všichni muži že jsou takoví. Jako dítě jste svého otce nějak vnímali, ale tohle uložené světlo pokřivilo vaši představu o něm. A když je z vás potom otec, tohle pokřivené světlo ve vás zůstává dál. Možná cítíte vinu za to, že jste

otec nebo muž, a vlastně ani nevíte proč. Jste-li žena a jako dítě slyšíte tuhle zprávu, uvědomíte si třeba později, jak pokřivila vaše vztahy k mužům a otci. Nedokážete vidět svět takový, jaký je, pokud ho pokřivujete světlem uloženým ve své mysli.

Vaše mysl nepřestává nikdy snít

Tento proces přeměňování světla ve virtuální realitu probíhá ve dne i v noci. Toltékové věděli, že není možné vidět skutečně to, co je ve vnějším světě, protože člověk je schopen to vnímat jen tehdy, když se světlo dostane do mozku. A během tohoto procesu se vždycky nějak pokřiví.

Představa o „světle" se dá rozšířit tak, že zahrnuje i informace nasbírané všemi vašimi smysly - a každý z nich odpovídá za různou frekvenci spektra. Kromě zraku tedy sbírají data z vnějšího světa ještě orgány chuti, hmatu, sluchu a čichu. Jsou to vaše „orgány vnímání".

FAKT

Obraz, který vidíte jako virtuální realitu ve své mysli, není to, co je tam venku v podobě „světa". Jasná zpráva světla byla pokřivena myslí vlivem určitých sesbíraných údajů uložených v kanálech vnímání. Vaše osobní virtuální realita je to, co Toltékové nazývají „osobní sen".

Uvědomte si, že všechny informace, které vaše orgány vnímání sbírají, jsou přesnou zprávou o tom, co je ve vnějším světě. Vaše mysl je však bohužel orgán snění - nebo ji můžete nazvat „orgán klamání"! Vaše mysl tyto informace přemění v sen a potom se na ty malé osobní sny dívá a tvrdí vám, že tak vlastně vidíte svět. Pokud uvěříte mysli, budete mít o světě velmi zmatenou představu. Možná jste si toho už všimli.

V noci, když spíte a vaše orgány vnímání přestanou sbírat informace z vnějšího světa, vaše mysl dál sní. Prostě jen využívá veškeré nahromaděné světlo a vytváří obrazy. Každý obraz ve snu, bez ohledu na to, jak je podivný či bizarní, vychází ze života vzpomínek, emocí a dalších podob nashromážděného světla.

AKCE!

Věnujte teď chvíli času úvahám o tom, jak dochází k pokřivení světla. Zapisujte si, jakým způsobem se pokřivil váš pohled na přátele, rodinu a události v okolním světě a dokonce i na vás samotné vlivem názorů, obav a dalších podob světla nashromážděného ve vašich kanálech vnímání. Buďte na sebe hodní, když si budete zapisovat „ošklivé" věci. Zapisuje to vaše snící mysl, nikoli vy.

Trojí zvládání toltécké cesty

Učení Toltéků je opravdovou cestou. Stejně jako ostatní cesty, tak i tahle někde začíná, potom se nějak odvíjí a pak končí na určitém zvláštním místě. Je to cesta, která se může vinout nečekanými částmi vaší mysli, vašeho minulého života a vašich vztahů. Ale pokud dojdete až na její konec, objevíte tam obrovské poklady. Naleznete bohatství, jehož cena se nedá vyčíslit. Poznáte pravdu a krásu člověka, kterým opravdu jste, a úžasnou jednotu vesmíru, v němž žijete.

Ačkoli Toltékové tuto cestu popsali už před tisíciletími, je stále výjimečná a zcela osobní pro každého, kdo po ní kráčí. Tato kniha jasně říká, že každý člověk byl naprogramovaný tak, aby viděl a chápal svět jinak, takže svět, v němž žijete, a cesta, po které jdete, to všechno je jen a pouze vaše.

Toltécká cesta je cestou zvládání. Toltékové vám jako pomůcku, díky které poznáte, kde máte začít a jak získáte bohatství na konci, nabízejí rozdělení této cesty na tři typy - je to zvládnutí vědomí, zvládnutí transformace a zvládnutí záměru.

Zkrocení mysli

Jedním z cílů toltécké cesty je zklidnění mysli a vyřešení problematických emocionálních reakcí. Představte si, že chcete jet na koni, ale on se stále vzpíná a nedovolí vám vsednout do sedla. Jste na něj hodní a pak se na něho zlobíte, ale stejně se vám ho nedaří ovládnout. Pokud má ten kůň pod sedlem deku plnou bodlin, nikdy se nezklidní natolik,

abyste na něm mohli jezdit. Zvládání vnímání začnete tím, že si uvědomíte, že vaše mysl a emoce se vzpínají, a vy pochopíte, že problémem je deka plná bodlin pod sedlem vaší snící mysli.

Ten problém však nevyřešíte tím, že se naštvete a necháte koně být. Pokud chcete koni pomoct, aby se zklidnil natolik, abyste na něm mohli jezdit, musíte mu sundat sedlo a vytahat z deky bodliny. A stejné je to s myslí a emocemi. V tom spočívá zvládání transformace - vaše vědomí vás po cestě dovede ke skutečnému problému a k jeho řešení.

Jakmile se mysl zbaví bodlin, můžete ji využívat tak, aby vás zavedla přímo a přesně tam, kam chcete. To je zvládnutí záměru. Jakmile se mysl zbaví starého naprogramování a dalších rušivých vlivů, dovedou vás nové inspirativní vlivy v životě snadno a bez velké námahy k cíli. Zjistíte, že prožíváte život zcela jinak. Stane se z vás umělec a váš život se změní v mistrovské dílo.

Dál následuje úvod do tří typů zvládání této cesty, které budou vysvětleny a mnohem obšírněji pojednány v dalších kapitolách.

Zvládnutí vědomí

Možná jste slyšeli dávné rčení říkající, že „Nevíme, kdo objevil vodu, ale víme, že to nebyla ryba". Když sníte a ještě jste nepochopili, že jste ponořeni do skutečnosti, která je jen a pouze vaše, je těžké podívat se ven. Jestliže vytáhnete rybu z oceánu a řeknete jí, „Hele, tady je taky vzduch!", tak vám ta ryba nejspíš řekne, „Bezva! Super! A teď mě zase hoď do vody!" Díky novému toltéckému chápání snící mysli zřejmě řeknete, „Páni, tenhle pohled ven se mi moc líbí. Chci vidět radši takhle, bez pokřivené skutečností!"

Toltéčtí mistři své žáky učí, že chtějí-li „dýchat vzduch" mimo své staré sny, potom musí pochopit, jak funguje snící mysl. Žák musí poznat všechny představy, názory, obavy, úsudky a další podvědomé postoje, které ovládají jeho jednání. Vzpomínáte si na příklad s bodlinami v dece pod sedlem? Toltékové věděli, že ty bodliny představují všechno, co je nashromážděné v mysli a způsobuje, že jste ve stresu, podráždění, že máte strach, zlost, cítíte se ublíženě, žárlíte nebo máte depresi.

FAKT

Dávní toltéčtí mistři používali některé dost drsné metody, aby žáka zbavili ulpívání na pokřivené podobě skutečnosti. Dováděli je téměř do stavu smrti tím, že je pohřbívali nebo věšeli vzhůru nohama na strom a nebo jim dávali halucinogenní rostliny. Dnešní učitelé se většinou spoléhají na lásku, zdravý rozum a na rozvíjení pochopení, což splní účel naprosto stejně.

Zvládnutí transformace

Jakmile jste pochopili detaily týkající se vašeho osobního snu, máte možnost se odnaučit všechno, co víte. Na tento svět jste přišli bez jakýchkoli názorů či obav. Deformované světlo vnášeli do kanálů vnímání ostatní lidé, ale vy své kanály můžete znovu pročistit. Vaše nové chápání vám umožňuje rozhodnout se, čemu chcete věřit, o čem chcete přemýšlet a jak se chcete cítit. Tento typ zvládnutí vám nabízí mnoho prostředků k transformaci vašich snů.

Na toltécké cestě neexistují žádná pravidla říkající, jací byste měli být nebo jak byste měli myslet či jednat. Jsou tu jen časem prověřené metody, které vás vedou k pochopení a k transformaci snící mysli. A je na vás, abyste se rozhodli, jak chcete žít. A když už o tom můžete skutečně rozhodovat, není lepší prožívat v životě stále jen pocty štěstí, klidu a lásky?

Zvládnutí záměru

Někteří současní toltéčtí mistři nazývají zvládnutí záměru „zvládnutím lásky". Nej důležitější změna, jakou lidé na toltécké cestě procházejí, spočívá ve zbavení se starých představ a postojů, kterými si sami způsobují bolest, protože něco posuzují a odmítají. Jakmile však začnou snít jinak, naučí se sami sebe přijímat a milovat. Jsou s okolním světem v dokonalém souladu a nikdy ho nevyužívají proti sobě nebo proti druhým (více se o dokonalém vztahu dozvíte v dalších kapitolách).

Zvládnutí záměru je stejné, jako když držíte hadici přímo u trysky a směrujete proud vody (svůj záměr) přesně tam, kam chcete, aby stříkal. Než zvládnete tuto schopnost, jste spíš jako hasič, který drží hadici tři metry od trysky, takže hadice sebou zmítá a voda stříká všude kolem.

Toltékové učí, že jakmile zvládnete lásku a záměr, začnou se ve vašem životě dít zázraky a bez velkého úsilí budete mít všechno hojnost. Stanete se pánem svého života a budete žít sen o nebi na zemi. To je naprostá osobní svoboda a to je i cíl toltécké cesty.

Co je osobní svobodo?

Cítíte, jaké možnosti vám Toltékové nabízejí prostřednictvím své moudrosti? Je to velká svoboda, díky níž se stanete sami sebou, jakmile se zbavíte nečistot, které vkládali do vaší mysli druzí, a vytvoříte si své vlastní představy, pravidla a postoje o tom, kým jste a jak chcete žít. S toltéckou moudrostí můžete prožívat život bez negativních pocitů a obav a osvobodit se od toho, abyste museli neustále někoho přesvědčovat o své hodnotě. Tohle je osobní svoboda.

Tato svoboda vám nabízí možnost prožívat život v úplnosti a jednotě. Současníci kráčející toltéckou cestou mají přístup k pravdivému poznání vlastních pocitů, tužeb, potřeb a přání a umějí tyto pravdy odhalovat sami sobě i ostatním lidem. Nešíří klepy a neobtěžují druhé svými problémy. Zbavili se strachu, a proto mohou být neustále šťastní. Procházejí životem s otevřeným srdcem a každý, s kým se potkají, se v jejich přítomnosti cítí velmi dobře.

Hod, jaguár a orel

Lidé, kteří žijí v přírodě a vnímají měnící se období setí a sklizně, pohyby nebe a život i smrt, dokážou plně chápat symboly představující různé stránky jejich života. Toltékové, tak jako mnohé jiné kultury minulosti, byli spojeni s různými zvířaty, konstelacemi hvězd, rostlinami, krystaly, čtyřmi směry a elementy, jakými jsou Země, Vzduch, Oheň a Voda.

Tyto symboly využívali při rituálech a obřadech, aby jim pomáhaly chápat a ochraňovat jejich svět. Mnozí domorodci, včetně Toltéků, používali hada, jaguára a orla k vyjádření stupňů na cestě k duchovnímu poznání.

Had

Když toltécký žák začíná zkoumat život na této cestě, podobá se hadu. Had vnímá jen velmi malý kousek velkého obrazu - jeho hlavním zájmem je získání potravy a bezpečný úkryt před dravci. Pohybuje se s lehkostí a určitou vznešeností ve svém prostředí, ale nikdy nevidí, co je mimo něj.

Had představuje nového Toltéka, tedy žáka snažícího se o zvládnutí pochopení. Jeho pohled na velký obraz života je stále ještě omezený na okamžité potřeby, jako je jídlo, uspokojení smyslů a také na strach z toho, že bude hodnocen neboli „sněden" posuzujícími lidskými dravci nacházejícími se kolem. Díky pochopení - tak jako moudrá ryba chápající, že život je i mimo vodu - už pak žák po ničem netouží. A tehdy nastane vhodná chvíle pro to, aby se z něj stal jaguár.

Jaguár

Jaguár je velký dravec. Je to zvíře, které se učí, jak se chová a jak jedná jeho kořist, tím, že čeká a pozoruje. Jaguár trpělivě sleduje svou kořist a pohybuje se uvážlivě a naprosto přesně s cílem zabíjet. Jaguáři dělají všechno naprosto dokonale a neplýtvají přitom energií. Občas loví ve smečce, ale většinou loví sami.

Pokud si představíte, jak vaše síla na toltécké cestě narůstá, vidíte sami sebe jako jaguára. Jste stopař ovládající umění transformace. Vaší kořistí jsou úsudky, obavy a lži, které do vaší mysli naprogramovali jiní lidé. Velmi bedlivě svou kořist studujete a když jste připraveni, přepadnete ji, popadnete za zátylek a třesete s ní tak dlouho, dokud z ní nevyklepete všechny staré lži. Změna starých lží v novou pravdu je cílem jaguára na cestě transformace.

ZÁKLADY

Čím lepší jste lovec, tím horší jste kořist. Jaguár nemá mezi dravci žádné nepřátele. Myš jich má spoustu. Čím lépe dokážete pozorovat a odstraňovat rušivé lži nacházející se v mysli, tím menší moc nad vámi mají. Lži vás už neohrožují, ale vy ohrožujete lži. Stáváte se toltéckým jaguárem.

Orel

Orel je také lovec a není pro nikoho kořistí. Orlové létají vysoko nad zemí a vidí pod sebou různé tvary, barvy a dokonalost samu. A to, co vidí, nijak neposuzují a nehodnotí. Orel loví sám a potom tiše vzlétne se svým druhem vzhůru do výšin.

Když se stanete orlem, zvládáte svůj záměr a také lásku a přijímání. Jste pozorovatel, otevřený a vnímavý, který nepřekrucuje pohled na celou tu spoustu nádherných projevů tvoření. Nereagujete na staré posudky a obavy a letíte pryč od svých starých snů. Hojnost, kterou svět nabízí, je tu pro vás, tam dole, a čeká, až se rozhodnete. Jste mistr toltécké orlí tradice.

Odevzdanost duchovního bojovníka

Uvažovali jste někdy o tom, jaké možnosti vám život nabízí? Přemýšleli jste, jaký máte potenciál ke krásnému romantickému vztahu, k prožívání dokonalého života v hojností, k nalezení upřímných přátel, k udržení si dobré tělesné kondice a k mnoha dalším věcem? Chcete-li tyhle dary získat, nebrání vám v tom nic kromě omezujících představ a postojů, které jste kdysi dávno přijali do své mysli. Tato omezení jsou pouze nashromážděné světlo v mysli, o němž jste se dočetli v této kapitole, a vy je můžete poznat a přeměnit.

OTÁZKA

Jak poznám, jaké jsou mé názory a postoje? Je hodně těžké si to uvědomit?

Toltékové vytvořili a zdokonalili mnoho jednoduchých pomůcek pomáhajících při procesu pochopení a transformace. Mnohé z nich najdete v dalších kapitolách a v návodech k akci, které jsou v celé této knize. Vaše rozšířené vědomí vám ukáže přesně to, co potřebujete vědět.

Dávní toltéčtí žáci se stávali duchovními bojovníky tím, že se vzdali ulpívání na tom, co věděli a v co věřili. Mistři věděli, že jakmile se žák

Mexický erb

naprosto odevzdá, vytvoří nový sen a stane se pravým umělcem ducha. Jste ochotni uvažovat o takovém odevzdání se? Je to možná trochu děsivé, ale není to nebezpečné!

3. kapitola

Přizpůsobení se: Předávání snu

Toltékové říkají, že každý, kdo se narodil, se přizpůsobuje snu, jenž už existuje v myslích lidí žijících v jeho okolí. V této kapitole se dozvíte, jak tento proces přizpůsobování se probíhá. Pochopíte důležitou roli, jakou hraje strach při učení dětí pravidlům snu, a uvědomíte si, jakým způsobem pokřivujete skutečnost vzhledem k tomu, co vám na počátku života říkali lidé, kteří se o vás starali. A také zjistíte, jak ostatním předáváte svůj sen, aniž byste si to vůbec uvědomovali.

Kým jste byli, když jste se narodili?

Do tohoto světa jste se narodili jako „radostné mimino". Ve vaší mysli nebylo naprosto nic a vy jste byli šťastní - aniž byste věděli, co je to štěstí. Neměli jste žádné názory, obavy, očekávání ani žádné postoje. Ve vašich kanálech vnímání nebylo nashromážděno žádné rušivé světlo. Neznali jste slova označující barvy, zvuky, předměty ani dny, kdy má vaše matka špatnou náladu.

Prostě jste jen existovali v moři podnětů a událostí, které jste prožívali přímo, takové, jaké byly. Vaše mysl neměla žádné zkušenosti s označováním, tříděním nebo oddělováním čehokoli ze světla pronikajícího dovnitř. Byli jste prostě přítomni v každém okamžiku, aniž byste si uvědomovali sami sebe. A dokonce jste ani netušili, že jste dostali nějaké jméno a že patříte k určitému pohlaví.

Dětský guru

Byli jste vlastně jako malý toltécký mistr neboli guru, jenž je přítomný v každém okamžiku a žije ve stavu blažené lásky a přijímání. Kdybyste mohli mluvit a popsat své prožitky, scházeli by se k vám lidé hledající duchovní poznání z dalekého okolí, aby mohli sedět u vašich nohou a učit se od vás.

V prvních měsících života jste žili v blaženosti jednoty, o níž mluví guru a jakou hledají všichni duchovní lidé. Díky tomu, že jste ještě nepoznali obavy a posudky světa dospělých, byla vaší podstatou otevřenost a láska. Vaše nevinnost byla stejná, jako nevinnost Adama a Evy v Rajské zahradě.

Přitakávání pozornosti

Jak začalo vaše tělo vyspívat, začala se vyvíjet i vaše nervová soustava. Postupně jste zaměřovali zrak na předměty a rozpoznávali zajímavé tvary. Zvuky a podoby lidí začaly mít určitý význam, který jste si pak v určitou chvíli vybavovali. Nic v tomto vývoji nebylo vědomé nebo záměrné, byla to prostě jen moudrost života, vyspívání vašeho těla a vědomí.

Zpočátku jste nevěděli, že vaše ruka je objekt oddělený od ruky matky. Jakmile jste si začali uvědomovat, že můžete svou vůlí ovládat paži, byli jste schopni ji natáhnout a uchopit nějaký předmět. Později jste se s pomocí stejně zaměřené pozornosti snažili pohnout rukou své matky, ale nešlo to. Začali jste chápat, že vaše ruka a ruka vaší matky jsou dva odlišné objekty, a že ta, kterou ovládáte, je „vaše". Krůček po krůčku jste zjišťovali, jakou částí světa jste vy a co je vaše a co vaše není.

FAKT

Když je dítěti jeden měsíc, učí se zaměřovat zrak na objekty vzdálené dvacet až třicet centimetrů (obličej matky při kojení). Koncem druhého měsíce se naučí sledovat pohybující se předměty a rozpoznávat hlasy a jiné zvuky.

Zvuky, barvy, pohyby a hmatové vjemy upoutaly vaši pozornost. Čím víc se vyvíjelo vaše tělo a nervová soustava, tím jste byli schopnější soustředit pozornost. Zároveň jste se naučili přilákávat pozornost těch, kteří se o vás starali. Potřebovali jste jídlo, konejšení, dotek a pocit něčí blízkosti a oni vám to poskytovali. Potřebovali jste také jejich pozornost, která se stala hlavní výživou pro vaše vyvíjející se tělo a nervovou soustavu.

Mezi vámi a lidi, kteří se o vás starali, byl otevřený kanál pozornosti. Naučili jste se přilákávat jejich pozornost, aby uspokojovali vaše potřeby, a oni začali upoutávat vaši pozornost, aby vám mohli předávat své sny.

Sen o první pozornosti

Když jste přišli na tenhle svět, všichni kolem vás snili. Naučili se už přetvářet světlo v mysli na vlastní virtuální realitu a uvěřili, že jejich verze je ta pravá. Jakmile upoutali vaši pozornost, začali ji využívat jako kanál k přenášení svého snu do vaší mysli. Vzali malé kousky svého snu, zasadili je do vaší mysli a semínka klíčila a vyrůstala ve váš vlastní sen.

Vaše pozornost se tak začala poprvé zaměřovat, a proto Toltékové tento sen, který jste přejali od svých rodičů, nazvali „sen o první pozor-

nosti". Rodiče vám předali všechny své názory, posudky, postoje a obavy a ty se staly během dospívání vaším osobním snem. Tento přenos navíc ještě doplňovali a podporovali sourozenci, přátelé a potom učitelé a náboženští vůdcové. Byli jste jako houba a nasávali jste vše, co vám bylo předloženo.

Přizpůsobování nového člověka

Když se na světě objeví nový člověk, nezajímá se o žádné názory na posudky jiných lidí ze svého okolí. S tím, jak se rozvíjí jeho schopnost zaměřovat pozornost, začnou ti, kteří se o něho starají, využívat kanál pozornosti k přenášení všech standardů, které potřebuje jako člen jejich rodiny.

Proces přizpůsobování nového člověka je velmi podobný situaci, kdy se staráte o nové štěně. Když se vyčurá na kobereček, vynesete ho ven z domu a většinou ho ještě plácnete a řeknete mu, že je „zlobivý pes!" Když pak štěně cítí, že má plný močový měchýř a bojí se, že bude potrestáno, běží ke dveřím a chce ven. Jakmile se vyčurá venku, dostane dobrotu a slyší, že je „hodný pejsek!". Stěně se přizpůsobuje tak, že jsou stanovena pravidla trestu a odměny.

Vidíte podobnost ve výchově dítěte a štěněte? Malé dítě se musí naučit, jaká pravidla, názory a postoje fungují v systému, do něhož se narodilo. S tím, jak dospívá, jsou pravidla stále složitější a ucelenější a opakováním se stávají stále reálnější. Může je zvládat sebelépe, ale pořád jsou tu ještě další obruče, kterými musí proskočit: noví přátelé, školy, instituce, příbuzní, náboženské skupiny, šéfové, milenci a partneři a ti všichni očekávají v určitou chvíli určité chování.

Jaká strana ulice?

Přemýšleli jste někdy o tom, proč jste se narodili právě do své rodiny? Existuje celá řada náboženství a mytologií, které byly vytvořeny s cílem odpovědět na tuhle otázku. Někteří lidé věří, že tyto události určuje zákon karmy. Jiní říkají, že volbu provedl jakýsi vesmírný výbor s vaší pomocí, či bez ní, aby vám udělil životní lekci. Další lidé se domnívají, že jsou tím potrestáni, nebo odměněni rozezleným, nebo potěšeným Bohem.

V další části kapitoly se dozvíte mnohem víc o toltéckém pohledu na fungování světa. Teď stačí, když se zamyslíte nad tím, že má-li každý odlišný sen o tom, proč se narodil takový, jaký je, pak na to zjevně není žádná odpověď, kromě té, která zní, „protože takoví jste". Je důležité si uvědomit, že skutečnost, do jaké rodiny a do jakého prostředí jste se narodili, vytvořila sen, který právě teď sníte.

Na zemi se neustále vede více než stovka velkých a menších válek. Tyto boje jsou výsledkem činů lidí, kteří mají odlišné názory a bojují o to, kdo má pravdu. Kdybyste se narodili na libanonské straně ulice, byli byste vedeni k tomu, že Izraelci jsou vaši nepřátelé. A stejně je tomu i naopak. Totéž platí o různých stranách ulic v případě irských katolíků a protestantů, rwandských Hutuů a Tutsiů (800 000 mrtvých během 100 dní) a o Americké občanské válce (kolem 700 000 mrtvých).

ZÁKLADY

Nedávné názory na výchovu štěněte varují před tím, abychom štěně plácali. Odborníci tvrdí, že plácání nebo bití štěněte signalizuje konec láskyplného a ohleduplného vztahu. Říkají, že štěně už pak tomu, kdo ho plácnul, nevěří a nechce ho poslouchat. Cvičitelé psů se zaměřují při vyváženém výcviku hlavně na podněcování pozitivní pozornosti.

Zabíjejí se bratři a sestry jen proto, aby ukázali, že jejich sen je ten správný - a vůbec nechápou, že vlastně bojují za sen, do kterého se narodili na určité straně ulice. Na které straně ulice jste se narodili vy a komu ubližujete jen proto, abyste dokázali, že váš sen je ten pravý?

Soudce přichází

Moudrost Toltéků říká, že jste se narodili jako osvícení mistři osvobození od jakéhokoli utrpení, strachu či ulpívání. Bez ohledu na to, v jaké části světa jste se narodili, zda to byla rodina z velkého města užívající ilegální drogy, rodina fundamentalistických kazatelů na jižanském venkově, americká střední vrstva z předměstí nebo rodina vojáků z dálného severu v Rusku - bez ohledu na to, kde to bylo a jací to byli lidé, přesto

jste se narodili svobodní. A bez ohledu na to, v jaké části světa a do jakého prostředí jste se narodili, rodina, do níž jste přišli, snila svůj sen a dala si za cíl vám tento sen předat.

Jok vás naučili nezlobit

Sen vaší rodiny byl souhrnem všech názorů, postojů a poznatků, k nimž tito lidé dospěli při poznávání, co je život a jak se má člověk správně chovat a čemu má věřit. Ti, kteří o vás pečovali, chtěli, aby z vás byl hodný člověk. A především chtěli, abyste byli stejní jako oni. Pro rodinu je důležité vědět, kdo do ní patří a kdo do ní nepatří. A každá rodina většinou náleží do nějaké náboženské komunity, k politické straně a také do větší rodiny blízkých a vzdálených příbuzných. Zároveň se ztotožňuje i s určitou profesí, rasou, národností a ekonomickou třídou.

ZÁKLADY

Až do šesti sedmi let nemá dítě schopnost logicky rozlišovat, co je pravda. Věří tomu, co mu ostatní říkají. Čtyřleté dítě naprosto jasně ví, že Santa Claus existuje, zatímco jeho devítiletý bratr se bude hádat, že nikdo takový není a že všichni Santové mají falešné vousy.

Vaše mladá mysl dychtila po poznávání světa, do něhož jste se narodili, a nebyla schopna rozpoznávat lži a mylné informace. Vstřebávala naprosto všechno včetně rodičovské lásky, hněvu, kritiky, názorů a veškeré energie, která kolem vás proudila. Byli jste skutečně jako ta ryba ve vodě a neměli jste možnost poznat něco jiného než sen, do kterého jste se narodili a jenž byl přenášený do vaší mysli.

Učení se, jak splývat

To nej důležitější, co vás naučili, bylo, jak se musíte chovat, abyste byli částí rodinného celku. Když rodiče dítěti řeknou, „Nedávej lokty na stůl" nebo „Nemluv s matkou tímhle tónem," pak zpráva říká, „Pokud chceš patřit do téhle rodiny a mít zajištěné jídlo, bydlení, veškeré pohodlí a bezpečí, které ti poskytuje, musíš dělat věci tak, jako my."

Stejné přivykací zprávy se používají ve třídách, na pracovišti, mezi přáteli a v manželství. „Takhle se musíš chovat, abys mohl patřit do našeho celku, a jestliže se nebudeš chovat správně, tak tě odmítneme." Děti jsou vylučovány ze škol, šéfové vyhazují zaměstnance a manželé se rozvádějí, protože nedělají věci tak, jako celek, do něhož náleží.

ZÁKLADY

Rodiče by neměli na základě této informace posuzovat sami sebe v otázce výchovy svých dětí - minulé či přítomné. To, jak jste se vy přizpůsobovali, zahrnovalo vše, co víte o rodičovství, a to včetně toho, co jste se dozvěděli od „odborníků" z knih, časopisů a televize. Možná se zde dozvíte nové možnosti.

Systém přizpůsobování se vytváří ze řádu chaos, který společnosti potřebují - a popírá výjimečnost jedinců, což ubližuje jak jedincům, tak společnosti. Je velmi běžné, že společnost pod záminkou udržení pořádku překročí rozumnou hranici a zcela zbytečně potlačuje vzácný dar jedinečnosti.

Jejich cesta či dálnice

Konečným nástrojem přizpůsobování se je strach, ať už jde o výchovu štěněte nebo dítěte. Vzpomínáte si, jak jste přišli na tenhle svět jako malý guru? Vůbec ničeho jste se nebáli. Rodiče vám nemohli vyhrožovat, že vás odmítnou nebo vyženou z rodiny za vaše špatné chování, protože jste ještě nevěděli, že tam vůbec patříte! Jakmile však bylo možné upoutat vaši pozornost a vy jste se dozvídali, kdo jste a že je pro vás bezpečné patřit právě tam, začali jste se bát, že tam patřit nebudete.

Strach z trestu a touha po odměně jsou klíče k přizpůsobování. „Hodný pejsek" a dobrota, nebo „Zlobivý pes" a vyhnání z domu, to je vše, co štěně potřebuje, aby pochopilo daná pravidla. A totéž platí i pro dítě. „Miluji tě, když máš ve škole dobré známky," to je zpráva o tom, co většina rodin vyžaduje v rámci přijetí dítěte. A je-li dítě za dobré známky odměňováno a za „špatné" známky trestáno, například určitými omezeními nebo tělesnými tresty, pak je účinek této zprávy ještě silnější.

Nejvyšší podoba strachu: Odmítnutí

Největší strach působící v procesu přizpůsobování se je strach z odmítnutí. V dávných kmenových společenstvích se vyhnání z kmene rovnalo rozsudku smrti - jedinec nemohl bez podpory své komunity přežít. Dítě vnímá odmítnutí ze strany rodiny jako ponížení. Jeho jediný záchytný bod o vlastní identitě je to, že patří do určité rodiny. A udělá všechno, aby se chovalo tak, jak má, aby jednalo správně a aby někam patřilo.

Určování toho, co je správné a co je špatné, vychází z posudku těch, kteří se nacházejí ve vašem okolí v době vašeho mládí. Jsou jako soudcové v soudní síni, kteří na vás shlížejí z vyvýšené stolice, líčí vaše zločiny (rozbili jste vázu, mluvili neslušně, odmlouvali) a rozhodují o vašem potrestání (týdenní zákaz dívání se na televizi, umytí pusy mýdlem, výprask, až se táta vrátí domů).

Váš vlastní osobní soudce

Tento „soudce" se postupně stane částí vaší neklidné mysli. Promlouvá k vám ve snech, říká vám, co si o vás myslí ostatní lidé a co byste měli dělat, aby s vámi byli všichni spokojeni. Tento soudce se navenek promítá do vašich přátel, partnera, šéfa, dětí, rodičů, policie, neznámých lidí, do Santa Clause a nakonec i do Boha - dokud nemáte pocit, že vás všichni pozorují a posuzují.

Toltékové věděli, že vnitřní soudce vytváří v lidské mysli ten největší strach a že je to ta největší překážka bránící prožívání svobodného a šťastného života (o soudci více v 6. kapitole).

Poprvé se postavit proti sobě

Strach ze špatného jednání a z vyhnání z rodiny vyvíjí na malé dítě obrovský tlak. Dítě přichází na svět naprosto otevřené v podobě čirého vědomí, ale jak vyspívá, začíná se ztotožňovat s ostatními a zároveň se od nich oddělovat. Má určité potřeby a chce je naplňovat. Začíná si vytvářet sen o sobě a o svém světě a vytváří takovou osobnost, která je k tomu vhodná.

Čím je tento sen silnější, tím víc se dostává do konfliktu se snem přetrvávajícím v rodině, v níž dítě žije. Rodiče nedokážou přijmout, že jeho sny vybočují z daného rámce, a tak začnou vyvíjet tlak, aby bylo dítě poddajné. Každé dítě si pak hledá vlastní způsob, jak se vypořádat s tlakem, jehož cílem je, aby se přizpůsobilo. Některé dítě prostě jen zavrhne vlastní pravdu, protože chce být milováno, jiné bojuje za právo být samo sebou.

Boj o nadvládu

Postoje rodičů zahrnují obrovskou škálu možností. Některé děti mohou volně a neomezeně pobíhat, zatímco jiné musí dodržovat mnoho příkazů a i za ty nejmenší přestupky jsou trestány. Tresty se pohybují od jemných výtek až po násilí a kruté bití. Toltécká moudrost při rodičovské výchově dětí nečiní rozdílu mezi tím, co je správné a co je špatné. Vyžaduje pouze poznání toho, co je to snící mysl, a volby založené na tomto poznání.

OTÁZKA

Je možné vychovávat dítě mimo proces přizpůsobování se a bez snu?
Bylo by to sice ideální, ale není to možné. Znamenalo by to nenaučit ho rodný jazyk a nezapojovat ho do jakýchkoli vztahů. Pokud vychováváte své dítě s vědomím toho, jak sen funguje, pak bude velmi šťastné.

Dítě i rodiče sní a bojují za svůj sen o tom, že mají pravdu. Každý sní svůj osobní sen, a proto Toltékové věděli, že pravdu mají všichni - v rámci svého snu. Když mají rodiče nějaký spor se svým dítětem, důvodem je přesvědčení, že jejich sen je správnější než tužby dítěte. Neznamená to, že by touhy dítěte měly vždycky zvítězit, ale jen to, že sny dítěte a sny rodičů mají naprosto stejnou hodnotu.

Velká bitva je prohraná

A pak nastane období, kdy dítě boj o vlastní sen vzdá. Většinou se to stane kolem druhého roku života. Pro dítě je to příšerná doba - jeho

sen je stále silnější a neustále ho dostává do konfliktu s požadavkem rodičů, aby bylo stejné, jako oni. Něco se musí stát a rodičům je jasné, že si musí uchovat nadvládu.

Jednou z hlavních zásad novodobé toltécké moudrosti je rozvážné pronášení slov. Tato rozvážnost znamená, že sami sobě nebudete nic vyčítat. O této rozvážnosti se dozvíte něco víc v další části knihy. Zatím si jen představte situaci, kdy má matka se synem spor o určité chování a postoje, které by podle názoru matky mělo dítě změnit. To ale tentokrát nehodlá ze své pozice ustoupit. Chce, co chce, a nechce to vzdát!

AKCE!

Zkuste si vybavit, jaké to bylo, když jste v dětství prohráli bitvu o něco, co pro vás bylo hodně důležité. Pokud si na nic takového nevzpomínáte, představujte si, jaké to asi je, když si dítě uvědomí, že nemůže vyhrát. Jak se cítí? Nepřipomíná vám to něco z dospělého života? Zapište si to.

Konečná bitva může vypadat velmi obyčejně, například jako pokyn k odebrání se do postele, nebo má za následek něco mnohem závažnějšího, jako třeba zabavení oblíbené hračky jako trest za porušení rodinných pravidel. Dítě mívá pocit, že to nebylo férové (už zase) a že tentokrát si bude stát za svým. Matka je přesvědčená, že bitvu musí vyhrát, nebo ztratí autoritu v celé rodině. Oba si myslí, že mají pravdu, a jsou ochotní ji dál prosazovat. Ale vzhledem k tomu, že rodič je větší a odhodlanější, vyhrává on a dítě prohrává. Vzdá se své hračky.

Dítě se ale ve skutečnosti vzdává něčeho mnohem důležitějšího než jen své hračky. Vzdává se autenticity. V konečné bitvě se vzdává práva na to, aby mohlo být takové, jaké je. Začne samo sobě vyčítat, že nejednalo hezky, když odporovalo matce, a postupně je to stále snazší a snazší. Vzdává se své pravdy a přijímá pravdu rodičů, potom učitelů, kamarádů, náboženských vůdců, partnerů a všech lidí, kteří nad ním mají určitou moc.

Dítě nemůže za to, že jde samo proti sobě, a není to ani vina jeho matky. Oba jednají s nejlepším přesvědčením založeným na tom, čemu věří.

Předávání procesu přizpůsobení se

Názory a postoje působící na vaše přizpůsobování se předávaly už po mnoho generací. S tím, jak lidský sen dozrává a mění se, se mění ti, na které sen a proces přizpůsobování se působí, ale mnohé věci zůstávají stále stejné - především přítomnost soudce. Národnost, společnost, náboženství a další faktory se staly už dříve výraznou podporou většího snu. Například lidé žijící v té části Spojených států, která je známá jako „Bible belt", se budou vždycky navzájem podporovat, aby udrželi společné názorové postoje týkající se církve, rodiny a Boha. Tyto názory byly předány rodičům a ti je předávají zase svým dětem.

Členové motocyklového gangu budou také podporovat jeden druhého, aby udrželi názorový systém určující, že patří do určitého gangu. Ten, kdo se chová nebo obléká tak, že do snu nezapadá, bude buď donucený se přizpůsobit, nebo ho ze skupiríy vyženou. Tento druh socializace je běžný v rámci skupin, týmů, profesí a institucí.

Zřejmě jste si všimli, že v rodinách říká starší bratr nebo sestra mladšímu sourozenci, „Tohle nedělej, nebo se maminka naštve." Jakmile je toho dítě schopné, začne předávat proces přizpůsobování se těm mladším. Ve chvíli, kdy zvládne daná pravidla, je ochotno předávat je všem, kteří v ně uvěří. Stane se z něho soudce udržující ostatní v mezích zákona.

ZÁKLADY

Pravidla oblékání platící v práci a ve škole jsou určitou podobou přizpůsobení se konformitě. Další podobou jsou barvy gangu. Tato pravidla určují, kdo do skupiny patří a kdo tam nepatří. Každá skupina si určuje jedince nebo několik lidí, kteří mají za úkol vynucovat dodržování pravidel a určovat tresty za jejich nedodržování.

Je nesmírně zajímavé pozorovat, jak funguje přítomnost soudce a proces přizpůsobování se v osobních vztazích. V milostném vztahu si často lidé posílají zprávy říkající, jací by měli být, aby mohli sdílet lásku nebo vstoupit do manželství. Manželka říká manželovi, „Nemůžu pochopit, že chceš jít na ten večírek takhle oblečený!" Pracuje tím na jeho přizpůsobování se. A on jí vzdoruje slovy: „A jestli mi ty budeš zase dělat

ostudu a budeš moc pít, tak je to poslední večírek, na který s tebou jdu!" Snaží se na ní působit a vyhrožuje jí, že její chování bude mít za následek jeho nezájem a odchod.

Zapamatujte si, že tím nejhorším trestem je vyhnání nebo projevování nezájmu - je to odpírání pozornosti, která je životně důležitá pro rozvoj dítěte a je podstatná i pro pocit pohody u dospělého člověka. Je to trest určovaný vnějším i vnitřním soudcem, který je přesvědčený, že jste porušili dané zákony.

4.kapitola

Procitnutí do snu

Všichni lidé spí a ve snu prožívají život podle virtuální skutečnosti naprogramované do jejich mysli už v dětství. Toltékové říkají, že každý člověk, který procitne ze snu, se stane duchovním bojovníkem a pánem vlastního života. Toto poznání je dar tomu, kdo procitl, i celému lidstvu. V této kapitole se dozvíte víc o „mitote" ve snící mysli a o daru moudrosti, který přináší ovládnutí vědomí.

Matrix: Fakt, nebo fikce?

Tím nej důležitějším tématem, které budete postupně poznávat v této knize, je fakt, že neustále sníte, a uvědomění si, jak můžete z tohoto snu procitnout. Tohle téma se objevuje v mnoha příbězích v dávných mytologiích i v současných knihách a filmech.

Vzpomínáte si na pohádky Šípková Růženka a Sněhurka a sedm trpaslíků? V podobných dávných lidových příbězích se vždycky objevuje zlá a sobecká žena, jež uvalí kletbu na mladou dívku, na kterou žárlí. A jen polibek milujícího mladíka dokáže kletbu zrušit, aby dívka zase procitla.

Když lidé v průběhu století stále znovu a znovu tyhle příběhy vyprávěli, uchovávali základní prvky zprávy říkající, že nevinné vědomí může být, a také bývá, uspáno záští, zlostí, strachem a mocí. A jedinou silou, která je větší než to, co nevinnost uspalo, je opravdová láska. Krásný princ políbí nádhernou spící dívku, ta procitne a navěky žije v láskyplném objetí.

Polibek od krásného prince je určitě moc příjemný, ale skutečným klíčem k procitnutí na toltécké cestě je opravdová láska a přijímání sebe a všech ostatních.

Matrix: Fikce

Příběh z filmu *Matrix* je úžasnou alegorií o hlubokém spánku, v němž se nachází většina lidí. V tomto filmu převzaly vládu počítače a využívají lidi jako zdroj síly pro stroje. Udržují lidi ve spánku tím, že jejich mysl živí virtuálními sny a uchovávají je v nádržích s vyživujícím roztokem. Jejich životní síla je vysávána, aby dodávala energii strojům, ale lidé přitom vesele žijí ve snové skutečnosti a nic nevědí a na nic si nestěžují.

FAKT

Výraz *Morfeus* pochází z latiny a doslova znamená „ten, kdo utváří, formuje". Je to režisér a výrobce snů. Jméno postavy z filmu *Matrix* je tak velmi výstižné. Podle boha snů, Morfea, je pojmenováno i účinné sedativum a narkotikum proti bolesti, morfium.

V tomto filmu Morfeus (zde je to jakýsi „toltécký mistr") líčí Neovi („žákovi") virtuální sen takto: „Je to svět, který zaslepuje zrak natolik, že pak nevidíš pravdu."

Matrix: Fakt

Film je samozřejmě jen fikce. Ale všímáte si podobností mezi oním příběhem a tím, jak žije mnoho lidí v dnešní západní společnosti? Všichni sní skutečnost, kterou jim vložil do mysli někdo jiný. Lidé jsou napojeni na různé počítače, videohry, televize, rádia, přehrávače a mobily. Přístroje vás vybízejí, abyste na ně zaměřovali svou pozornost, a pak do vaší mysli přenášejí virtuální realitu takzvaných zpráv, zajímavostí a různých názorů.

Tyto přístroje vás v podstatě zhypnotizují a potom živí vaši mysl snem. A hypnózu posiluje každý, kdo sní stejný sen. Chodíme ve stavu snění, ale všichni ostatní jsou na tom stejně a nikdo si toho nevšímá.

Potrava matrixu

Moderní přístroje lidem dokonce říkají, co mají jíst a pít, když jsou napojeni na matrix. Reklamy na antipotravu, jakou jsou dietní nápoje a instantní jídla do mikrovlnky, posilují bezstarostné stravování, při kterém nevěnujeme pozornost skutečným výživným potřebám svého těla. Jakmile jsou lidé napojeni na matrix zpráv a zábavných novinek, přestávají chodit ven a nepohybují se, takže nedělají nic pro to, aby si udrželi dobrou kondici a zdraví.

AKCE!

Pokud pijete hodně stimulujících nápojů, jako je například káva, a jíte sladká jídla, zkuste to omezit nebo s tím přestat a jezte aspoň chvíli skutečnou potravu. Uvidíte, jestli se tím zlepší vaše energie a schopnost žít v přítomnosti a uvědomovat si sen kolem sebe. Toltécký bojovník si svého těla váží a dobře se o ně stará.

Cítili jste se někdy unavení a líní, když jste se hodně najedli? Pokud by chtěl někdo provést spiknutí s cílem uspat lidi, aby nebyli živí a ener-

gičtí a aby nehledali a nepátrali po smyslu života, pak by zcela stačilo, aby je nakrmil velkou porcí jídla bez výživné hodnoty. Potom by museli najít nějaké stimulace, které by je probraly ze stavu otupělosti, aby mohli zase dál fungovat - a zřejmě by to byly drogy jako káva, energetické kofeinové nápoje, sladká jídla, ale také léky a ilegální drogy.

Útěk z matrixu

Ve filmové verzi tohoto snového dilematu procitnou hrdinové ze snu a uvědomí si, jak to všechno funguje. Jsou schopni vystoupit ze snu virtuální reality a zase do něho vstoupit a dokonce vědí, jak mohou ostatní lidi z tohoto snu probudit a vrátit je zpátky do „skutečného" světa. Matrix se je samozřejmě snaží zastavit, protože jeho úspěch závisí na tom, aby všichni věřili v tutéž realitu - i když je vytvořena v minulosti, jako ve filmu, nebo v přítomnosti, jako v našem každodenním životě.

Zvládnutí vědomí

Ve 2. kapitole jste se seznámili s trojím druhem zvládání toltécké cesty. Zvládnutí vědomí bylo přirovnáno k vylovení ryby z vody, aby mohla objevovat jinou skutečnost. A stejným symbolem je představa o odpojení se od matrixu. Toltékové vědí, že chcete-li o svém životě rozhodovat a svobodně ho utvářet, musíte se odpojit od názorů a postojů naprogramovaných ve vaší mysli. Cílem duchovního bojovníka je procitnutí do života, „v němž je možné naprosto všechno".

Proč vše mysl sní

Mysl sní, protože potřebuje vědět. Potřebuje příběhy, které by mohla vyprávět, a potřebuje všechno nějak ospravedlňovat. Pro mysl je nej děsivější představa, že by nevěděla jak a proč. V tomto okamžiku sníte. Působením síly mysli víte, kdo a kým jste a co děláte. Ovládáte řeč a pojmy, které jsou uloženy ve vaší mysli, a využíváte je k tomu, abyste se v dané chvíli definovali.

Chcete prozkoumat, jak vaše mysl v daném okamžiku uvažuje? Představte si tuhle situaci: Sedíte na obrovském kameni, který je hodně narušený, nemá pevný povrch a je celý vlhký a potažený zeleným povlakem - sedíte kdesi uprostřed vesmíru. Snažíte se držet kluzkých stěn obřího kamene, abyste nespadli dolů. A drží vás tam jakási tajemná síla, zatímco tahle Země se rychle otáčí kolem své osy a stejně rychle prolétává sluneční soustavou kolem koule explodujících plynů, které říkáme Slunce.

OTÁZKA

Je vůbec nějaká možnost uvědomit si, zda je něco skutečné, nebo zda o tom jenom sním?

Vaše mysl umí jenom snít. Nikdy nebudete schopni přímo vidět, co je „tam venku". Toltécká moudrost vám pomůže pročistit kanály vnímání, abyste viděli mnohem jasněji.

Slunce a Země se otáčejí a prolétávají Galaxií zvanou Mléčná dráha, kterou tvoří asi 400 miliard dalších koulí explodujících plynů a jejich planet. Galaxie Mléčná dráha vznikla z centra čehosi neznámého miliardy let před Velkým třeskem, kdy byl vesmír velký jako náprstek.

A vy se tu otáčíte v různých směrech a různou rychlostí a nepohne se vám přitom ani vlas na hlavě. Vaše mysl neví, co si má počít s neznámými skutečnostmi této existence rotující vesmírem a s nepředstavitelnou rozsáhlostí vesmíru, a tak si vymýšlí příběhy o smyslu života a o Bohu a o tom, proč byste měli dělat něco, co dělat nechcete. A proto sníte.

Jak ovládnout své vědomí

Jedna vynikající učební pomůcka Toltéků se nazývá „nevěření". Teď, když už víte, že vaše mysl sní pomocí pokřivené skutečnosti a vymýšlí si představy o světě, jste ochotní přestat jí věřit? Jste ochotní přijmout, že všechno, co považujete za „skutečnost", není pravda? To je první krok ke zvládnutí vědomí - přestat věřit mysli.

Dalším krokem je dozvědět se co možná nejvíc o programování mysli a o tom, jak pokřivuje skutečnost. Toltécká moudrost vám nabízí mnoho prostředků ke zkoumání snu vaší mysli. Na tomto stupni cesty se začnete

dívat skepticky na všechno, co víte, v co věříte a na to, jak myslíte. Naslouchejte svým názorům a zpochybňujte je. Přistihněte sami sebe, jak své názory obhajujete, a přestaňte se snažit přesvědčovat ostatní, že vy máte pravdu a oni se mýlí.

Had spí v trávě

Ve **2.** kapitole jste se seznámili s hadem, jaguárem a orlem. Had představuje tu část vaší osobnosti, která spí a sní. Had se pohybuje životem se zaměřením na své okamžité potřeby, kterými je potrava, příbytek a bezpečí před dravci. V případě člověka jsou dravci ti lidé, kterých se bojíte, protože vás posuzují, odmítají, soupeří s vámi nebo vám určitým způsobem berou energii.

Je to ta část vašeho bytí, která byla ukolébána k spánku působením procesu přizpůsobování se. Věnujte chvíli pohledu na svůj život. Dodržujete určitou každodenní rutinu? Máte návyky v péči o vzhled, v jídle nebo komunikaci, které jsou natolik automatické, že už ani nevíte, že je děláte? A co vaše myšlenky? Naslouchejte své mysli. Uvažuje často o stejných tématech a přehrává si nepříjemné rozhovory, čímž prověřuje, jak na tyhle útočné návraty reagujete? A co stále se opakující obavy ze ztráty majetku, z kritiky doma nebo v práci či ztráty partnera nebo milovaného člověka?

Takhle jedná člověk jako had - prochází životem podle očekávání a postojů daných snem, spojuje tečky v životní obrazy dané jinými lidmi, dodržuje pravidla a často má pocit, že není ve spojení s pocitem radosti a nadšení ze života, jaký si jeho duše pamatuje z dob dětství.

Spící had poslouchá příkazy

Určitě si vzpomenete na příklady z dějin, kdy se lidé na nic neptali a prostě jen následovali vůdce a dělali, co jim řekli. Ve jménu náboženství a politiky byly ženu upalovány jako čarodějnice, vyspělé civilizace byly zničeny a vedly se války mezi bratry a sestrami kvůli národu či víře.

Po celé dějiny lidstva využívali různí vůdcové strach k přesvědčování svých následovníků, aby šli do války proti svým bližním. Tito vůdcové, především v oblasti politiky a náboženství, vytvořili falešné příběhy

o strachu a v podobě snu je vložili do mysli těch, kteří je následovali. Věděli, že lidé v podstatě spí a že jsou zvyklí nezkoumat žádné autority. V mysli spícího člověk je strach tou nej silnější motivací.

Procitnutí hada

Toltékové byli vždy ochotni otevřeně zkoumat pravdu a objevovat skutečnost, a proto uměli i probudit hady, kteří mezi nimi spali. Ve většině rodin, společností a náboženství je však podobné zkoumání jemně potlačováno nebo přímo zakázáno.

ZÁKLADY

Proces přizpůsobování se není žádné dábelské spiknut' nebo snaha o potlačení lidské citlivosti. Je to prostě jen fakt patřící k lidskému životu, není to nic dobrého, ani špatného, správného, nebo nesprávného - prostě to existuje. Jakmile člověk procitne a pozná jiné možnosti, uvědomí si, že na své děti a ostatní lidi může působit se vzájemným pochopením a úctou.

Říká se, že každých dvaapadesát let, když Venuše dokončí svůj cyklus na noční obloze, Toltékové zkoumali a ničili všechny názory a hmotná zobrazení svého snu, který už jim nebyl k ničemu, a vytvářeli si nový. Ani ve svém životě, ani ve své společnosti tuhle podobu náměsíčnosti netolerovali.

Ve vosí mysli je mitote

Jaký zvuk vydává tisíc lidí mluvících na tržišti, které nikdo neposlouchá? Ne, tohle není tajemná zenová hádanka. Je to popis toho, co se děje v mysli většiny lidí, kteří sní. Toltéčtí mistři k označení této změti hlasů používali slovo *mitote.* Pochází z již zmíněného jazyka nahuatl, kterým se mluvilo v Mexiku za časů Toltéků.

Toltéčtí mistři vybízeli žáky, aby naslouchali svému mitote, protože to byl první významný krok k ovládnutí vědomí. Většina hlasů ve vaší mysli je výsledkem předávání názorů a postojů ostatních lidí, kteří na vás

působili v raném období procesu socializace. Je důležité mít na paměti, že ať tam slyšíte cokoli, není to ani špatné, ani nesprávné a není třeba to nijak posuzovat. Je to prostě jen klábosení probíhající v myslích většiny lidí „za scénou" každodenního života.

Názory a dohody ovládají váš život

„Názor" je to, co mysl přijímá jako něco opravdového a reálného a co bývá často spojeno s určitými emocemi, což tomu dodává větší pocit určitosti. Když rodič řekne dítěti, že je hezké, nebo ošklivé, chytré, nebo hloupé, bere dítě názor rodiče jako daný fakt. Když učitel řekne dítěti, že se zřejmě nikdy nedostane dál na školu, stane se učitelův názor pro dítě pravdou. Pokud rodič přistihne děti, jak se navzájem osahávají, řekne jim že je to špatné a že už to nikdy nesmějí dělat, a tak se to stane názorem v mitote dětské mysli - a možná to tam zůstane po celý život.

AKCE!

Zapište si seznam deseti věcí, které chcete dělat, ale nemůžete, protože si myslíte, že by to nebylo správné. Kdo vám vnutil tenhle postoj? Chcete, aby dál tihle lidé rozhodovali o vašem životě? Pokud ne, zapište si nové postoje, které budou na váš život působit mnohem pozitivněji.

„Dohoda" je určitá úmluva neboli vzájemný postoj mezi dvěma či více lidmi. Během procesu přizpůsobování se jste uzavřeli dohodu s rodiči a ostatními lidmi, a to často proti své vůli a přesvědčení. Nemáte na výběr a musíte jít jejich cestou (nebo dálnicí). Když vám otec řekl, „Hele, netahej tu kočku za ocas," věděli jste, že to není správné a že byste byli potrestáni, kdyby vaše touha zatahat kočku za ocas převládala nad snahou řídit se pravidly. Uzavřeli jste dvě dohody. Ta první stanovila, že budete částí rodiny a nebudete tahat kočku za ocas. Druhá dohoda byla mnohem přesnější. Stanovila, že pokud zataháte kočku za ocas, nebo to budete třeba jen chtít udělat, jste špatný člověk a zasloužíte si, aby vás rodina vyhnala.

Když si dáte dohromady vše, co jste podle názoru druhých měli dělat jinak, všechny ty špatné věci, které jste udělali (špatné myšle-

ní, špatné emoce, špatné činy) a všechno, co jste neudělali, a měli jste to udělat, uvidíte, kolik dohod jste uzavřeli. A možná také pochopíte, proč Toltékové učili, že tyto názory a dohody jsou tím, co ovládá váš život, a že dokud neprocitnete a nepřeprogramujete svou mysl, nebudete nikdy svobodní.

Nepřímé přejímání a protiklady

V mitote mysli se nachází mnoho názorů, které jsme přijali nepřímo. Dítě je třeba vyděšené, když slyší, jak se jeho rodiče hádají, a samo se sebou uzavře tichou dohodu, že se s partnerem v manželství nikdy hádat nebude. A z následných zkušeností si pak vytvoří názor, že vůbec není dobré se s někým hádat. A jako dospělý člověk se bude vyhýbat konfliktům, potlačovat své pocity a půjde sám proti sobě, jenom aby byl klid.

Názory a dohody, které se do mysli dostaly v minulosti, mohou mít velmi silný vliv na život v dospělosti. Toltékové si uvědomovali význam procitnutí ze snu a zkoumání těchto názorů. Jakmile si uvědomíte jejich sílu a pochopíte, že většina z nich je založena na ustrašených lžích jiných lidí, máte možnost a motivaci to změnit.

Všimli jste si někdy, že mnohé názory si navzájem protiřečí? To, co vám říkali rodiče, je v rozporu s tím, co říkal o správném chování třeba učitel. A to, co vám říkali rodiče o lásce a sexu, je v rozporu s tím, co říkají vaši vrstevníci a partneři.

Tady je několik příkladů:

- „Nezabiješ" versus „Hledáme bezva chlapy - dejte se k mariňákům!"
- „Peníze jsou kořenem všeho zla" versus „Bylo by báječné vyhrát v loterii."
- „Bůh miluje všechny své děti" versus „Ty nejsi hodný, Bůh tě navždycky potrestá."

Mitote protíkladných názorů naprogramovaných do lidské mysli může způsobovat i protikladné jednání. Řekli jste si někdy, „Já ani nevím, proč to říkám! Nechtěl jsem to říct, jen mi to tak vyklouzlo."? Nebo, „Věděl jsem, že když to udělám, může se stát něco nedobrého, a pak jsem

šel a stejně jsem to udělal. Vůbec nechápu, co se to se mnou stalo." Nevyvážené, konfliktní a nečekané jednání je následek těchto nezkoumaných názorů uchovávaných v mysli.

Vědění o moudrost v mitote

Toltékové bedlivě rozlišují mezi informací, kterou vám do mysl vložil někdo jiný, a věděním vycházejícím z hlubšího prožívání toho, co „je". Vědění je veškeré uložené světlo v mysli říkající, co je správné a nesprávné, dobré a špatné, přitažlivé a odpuzující. Je to informace. Je to něco, čemu lidé v určitou dobu věřili, ale pak se to změnilo, jako například názor, že Země je placatá. Vědění se také mění podle určitého místa. Například neplatí všude věta „Nikdy bys neměl jíst rukama".

Občas sami víte, co je pravda, aniž byste to potřebovali vykládat nebo filtrovat přes vědění či názory jiných. To je moudrost. Cílem Toltéků je přeměna mitote v mysli, aby vědění nepřekáželo moudrosti. Je jedno, kolik lidí si myslí, že Země je placatá, protože pravdou je, že je kulatá. Pokud sami vidíte, že je tenhle svět kulatý, a to bez ohledu na to, co říkají ostatní, pak je to moudrost.

Vaše mysl je plná vědění

Proces přizpůsobování se plní vaši mysl věděním. Naučili jste se, jak se věci v tomhle světě nazývají a jakou mají hodnotu. Dozvěděli jste se, co je správné a co je nesprávné a co je dobré a co je špatné. Naučili vás, jak byste se měli chovat u stolu, na veřejnosti, doma, v kostele, ve škole, ve společnosti starších lidí, na schůzce a když jste sami. Zapamatovali jste si tři pravidla, tedy zlaté pravidlo chování, slib věrnosti a to, že nepokradete a nebudete lhát a podvádět. Dozvěděli jste se, jaké emoce jsou v pořádku a jaké ne. A je velmi pravděpodobné, že tyto názory byly posilovány odměnou a trestem, takže když jste se je učili, neměli jste velkou možnost je odmítat.

Vědění se předává z generace na generaci a většinou bývá bez váhání přijímáno jako daná pravda. Čím větší počet lidí z minulosti a přítomnosti něčemu věří, tím víc je to bráno jako jistota. Čím víc lidí je přesvědčeno

o pravdivosti určité věci, tím víc lidí tomu věří. Sen se tak sám podporuje v mysli toho, ko

Vědění se mění s dobou

Přemýšlejte o tom, jaký byl svět před 500 lety. Španělé prozkoumávali, dobývali a zotročovali lidi v oblasti Kuby a Ameriky. Věděli, že je zcela přijatelné, když tam vtrhnou, přivlastní si veškerou půdu a z domorodců udělají své otroky. Hernando Cortés byl pověřený, aby vyhladil Aztéky a jejich město Tenochtitlán, a postavil Mexico City. Ačkoliv v Evropě bylo nevolnictví na ústupu, přesto bylo ještě přijatelné a městské vlády ve velkých italských městech zakládaly nevěstince v rámci péče o svobodné muže a cestující obchodníky.

ZÁKLADY

Názory a dohody ve vaší mysli utvářejí a charakterizují váš sen a také to, jak se projevuje v podobě vašeho života. Každý čin, který vykonáte, každý vztah, který navážete, místo, kde a jak žijete, a vaše finanční zabezpečení, to všechno jsou vnější projevy toho, v co věříte. Opravdu platí, že „vidět znamená věřit".

Přinejmenším teoreticky se za posledních 500 let vědění výrazně změnilo. Svět už nevěří, že je přijatelné, aby jedna země napadla druhou a přivlastnila si její půdu a zotročila její lid. Vlády už nezakládají nevěstince coby řešení sociálních problémů. To, co bylo naprosto logické, legální a společensky přijatelné kdysi, se mění a už to není tolerováno. Taková je podstata plynutí času a vývoje společnosti. Není to ani špatné, ani dobré, je to prostě skutečnost, kterou je třeba poznat a pochopit.

Moudrost je dar vědomí

Toltékové věděli, že vědění je hlavní překážkou poznání pravdy. Mysl plná představ, které pocházejí většinou od jiných lidí, zatemňuje

prostou skutečnost toho, co je. Pochopení podstaty vědění se proto stalo důležitým cílem toltécké cesty.

Vědění se liší podle místo

Vědění se geograficky mění. To, co je známo a přijímáno na jednom místě a v určité společnosti, jinde neznají nebo odmítají. V západní společnosti se děti učí, že nemají nikdy jíst rukama a pokud to udělají, rodiče jim vyhubují. Nejsou to dobré mravy. Malí jedlici se učí, jak mají používat nůž a vidličku a jak se jídlo krájí tak, aniž by se ho dotkli.

V mnoha částech Latinské Ameriky bývá jedinou pomůckou ke snědení jídla z talíře tortilla. V muslimských rodinách jsou pečlivě stanovená pravidla stanovující, jak jíst rukama včetně toho, kolik prstů se přitom používá a z jaké strany talíře se jí.

Na celém světě jsou různá náboženství, která uctívají různé bohy. Existují stovky, ne-li tisíce velkých a malých náboženských skupin - a každá z nich má různé vědění, kterému věří, káže ho a které je pro všechny členy společné. I tato náboženství se v průběhu času změnila. Bohové starobylého Řecka a Egypta už nejsou uctíváni a slouží jen jako zajímavé mytologické prvky pro turisty.

Tiché vědění, pravá toltécká moudrost

Toltéčtí mistři s potěšením pozorovali, jak se žáci probouzejí ze staréh o snu a začínají zkoumat virtuální realitu ve své mysli. Tito mistři své žáky vybízeli, aby se vzdali víry ve vědění obsažené v mitote mysli a aby přijali svět takový, jaký je. Každý žák měl možnost dostat se mimo život vymezený starým souhrnem názorů a vědění a otevřít své srdce oslavě krásy a moudrosti obsažené ve všem, co je život.

Tato moudrost je poznáním pravdy, jakou je sám život. Je to zdravý rozum, je to vidění a přijímání skutečnosti takové, jaká je, a je to ještě něco navíc. Toltékové znali vesmírné vědomí oživující vše, co je stvořeno. Jakmile utichlo mitote mysli, dokázali se Toltékové na toho vědomí napojit z podstaty vlastní duchovní přítomnosti. A žák měl přístup k tomuto „tichému vědění", k opravdové moudrosti vesmíru.

5.kapitola

Sen o této planetě

Všichni lidé sní individuální sny přenesené do jejich mysli v době, kdy byli dětmi. Vzhledem k tomu, že sní společně, se stejné prvky jejich snových skutečností nazývají „sen o této planetě". V následující kapitole se dozvíte, jak kolektivní individuální sny vytvářejí větší sen, a jakými způsoby ovlivňuje tento sen jedince. A také získáte odpověď na otázku, proč není nikdo ochotný říct jako první, že „císař je nahý".

Přizpůsobivost všech lidí

Už jste poznali proces přizpůsobování se jedince vlivu rodičů, vrstevníků, politiků, šéfů, partnerů a dalších lidí. A možná už začínáte chápat, že mnohé vaše reakce na lidi a události jsou výsledkem názorů a dohod, které do vaší mysli naprogramovali jiní.

Toltékové věděli, že kolektivní snění lidstva má mocný účinek na jedince i na vývoj celé planety. Tuto shodnou skutečnost nazývali snem o planetě obsahujícím společné prvky snu, který sní většina lidí.

Sen o čase

Dobrým příkladem snu, jenž je společný pro většinu lidí, je sen o čase. Sen o čase, hodinách, hodinkách, časových pásmech a o změně letního času je v dějinách lidstva poměrně nový jev. Lidé dříve říkávali, „Sejdeme se, až půjdou krávy domů z pastvy" nebo „Tohle sázíme vždycky při jarní rovnodennosti." V dnešní době je čas velmi mocný sen. A přitom nemá vlastně vůbec žádný základ. Fakt, že se čas mění, když překročíte časovou hranici, je naprosto umělý.

Všichni lidé se shodují na tom, že věří v sen o čase, a všichni tuto skutečnost berou jako danou. Je to důležitá pomůcka spojená se snem o této planetě. Mnohé funkce a jednotlivé záležitosti současného života lidí závisí na mnohem přesnějším načasování, než jaké nám mohou poskytnout krávy jdoucí z pastvy. Napadlo vás někdy, kolik hodin je na Měsíci? Je tam vůbec nějaký čas? A co v souhvězdí Andromeda? Kolik je tam hodin? Kde se vůbec čas bere? Kolik ho máte? Vyčerpáte ho někdy?

Sen o penězích

Dalším příkladem společného snu lidí je sen o penězích. Ve většině západních zemích se peníze vyrábějí z barevného papíru, na kterém jsou různé obrázky a číslice označující různou hodnotu. Tyto kusy papíru nemají samy o sobě žádnou cenu, ale jejich počet je velmi důležitý. Čím víc těchto barevných papírů máte, tím jste bohatší a máte větší moc, prestiž a majetek.

Sen o penězích je mocný sen. K úspěšnému fungování snu o této planetě je velice důležité, aby se všichni lidé dohodli na hodnotě určitých peněz. Tuto hodnotu velmi bedlivě střeží pověřené úřady. Pokud se rozhodnete vytisknout si vlastní peníze, budete potrestáni bez ohledu na to, jak dobře jste to zvládli. Vaše peníze budou bezcenné, jakmile někdo zjistí, že to nejsou oficiální bankovky.

V Mexiku na počátku devadesátých let minulého století klesla hodnota pesa tak hluboko, že se jednomu dolaru nakonec rovnalo více než 3000 pesos. Lidé kupovali mléko v obchodě (tienda) za bankovky mající hodnotu 10 000 pesos. Když z nich pak vláda ubrala tři nuly a vydala bankovky o hodnotě deset pesos, používali lidé současně nové i staré peníze.

Sen o penězích zahrnuje všechny běžné názory týkající se toho, zda je snadné nebo těžké si peníze vydělat, co znamená získat je bez práce a jací jste, když je nemáte, nebo jestliže jich máte až moc. Měli byste si šetřit peníze na později, nebo je všechny hned teď utratit a užívat si? Máte dávat peníze bezdomovcům, když vás o ně požádají? Měli byste je dávat svým dětem, nebo je lepší trvat na tom, že si je musí vydělat? Jediná správná odpověď na tyhle otázky zní, že na ně žádné odpovědi nejsou. Na toltécké cestě si uvědomíte, že nic takového jako peníze vlastně neexistuje a že je to jen sen, který jsme všichni shodně přijali.

V množství je bezpečí

Lidé se od samého začátku spojovali a vytvářeli kmeny, vesnice, politické celky a rodiny. Jejich kolektivní snění jim pomáhalo udržovat tradice, mytologie a duchovní praxe po dlouhé věky. Pevně stanovená víra v pravdu a spravedlnost jejich kolektivního snu má bohužel za následek také války a další konflikty, které jsou běžnou součástí lidského života.

Toltécká moudrost uznává význam ztotožňování se lidí se sny, které jsou větší, než jejich vlastní. Mnohá rozličná náboženství, o nichž tu už byla řeč, jsou základním příkladem toho, jak se lidé spojovali ve skupiny

s určitými systémy víry Ve větším snu o této planetě vždycky existovala potřeba nějakého „náboženství", protože lidé toužili vysvětlit nevysvětlitelné. S postupem času se však víry, mytologie a síla určitých náboženských praxí změnily nebo vymizely.

Tyto kolektivní sny jsou stejně důležité a nevyhnutelné jako individuální sny, z nichž jsou stvořeny. Toltécká moudrost říká, že ztrnulé osobní ztotožňování se s jakoukoli vírou je v rozporu s procitnutím a svobodou jedince.

Totožnost člověka je založena na příslušnosti

Dítě se narodí do určité rodiny a naučí se její pravidla, aby do ní mohlo patřit. Ví, kdo patří do jeho rodiny a kdo ne. Jak dospívá, setkává se s různými příbuznými z jiných míst a rozšiřuje své vnímání toho, ke komu a kam patří.

Někteří toltéčtí učitelé tento jev pojímají tak, že každý skupinový sen vytváří vlastní jedinečný vesmír. Tak například každý příslušník vaší rodiny patří do vašeho rodinného vesmíru. V manželství se váš partner automaticky stává částí vašeho rodinného vesmíru a vy jste zase přijati do toho jeho. Když se rozvedete, rodinný vesmír rozhodne, kdo z vás dvou v něm zůstane a kdo ho opustí.

AKCE!

Teď máte možnost udělat si seznam deseti i více vesmírů, do nichž patříte. Začněte s menšími a místními a postupně přibírejte větší skupinové identity. Nezapomeňte připojit své pohlaví, etnikum a národnost. Můžete si je zkusit rozdělit podle toho, jak silná je vaše identifikace s určitou skupinou.

Pokud náležíte do nějaké náboženské skupiny, poznáte, kdo patří do vaší náboženské rodiny - i kdyby to byli neznámí lidé ze vzdálené země. Nebudou však patřit do vesmíru vaší země nebo rodiny. Jestliže patříte do nějaké obchodní společnosti, svazu, závodního klubu, mužského klubu, síně slávy, kněžského stavu, kultu nebo pouličního gangu, pak jsou všichni ostatní členové částí stejného vesmíru jako vy. Totéž platí o rase, etniku, jazyku a dokonce i o tělesné výšce, hmotnos-

ti, barvě vlasů a různých drogách. Ztotožňujete se s lidmi, kteří mají podobný původ, návyk nebo organizaci.

Lidský konflikt je založený na identitě

Když člověk přijme určitou identitu, kterou získá tím, že patří do nějakého vesmíru, musí bojovat o to, aby si ji udržel. Příkladem je třeba muž, jenž je nadšený fanoušek sportovního týmu. Pokud se někdo výrazně ztotožňuje s jiným týmem a tvrdí, že tak patří do lepšího vesmíru, dává tomu druhému vlastně najevo, že se ve svém výběru mýlí. To se ale nikomu nelíbí, a tak prosazuje svou pravdu a brání svou identitu. Nechce se mýlit, protože jeho identita je založená na výběru určitého týmu a on za ni musí bojovat a tvrdit, že jeho tým je mnohem lepší.

Konflikty mezi sportovními fanoušky, manžely, puberťáky a jejich rodiči, válčícími zeměmi a všemi ideologiemi jsou výsledkem toho, že lidé brání svou osobní identitu. Chrání sami sebe tím, že tvrdí, že mají pravdu, a všichni, kteří s nimi nesouhlasí, podle nich pravdu nemají. A to je původ všech konfliktů.

Vidět znamená věřit

Ve 2. kapitole jste se dočetli, jak staré názory, emoce a vzpomínky uložené v kanálech vnímání v mysli pokřivují pronikající světlo do podoby virtuálního snu. Jedna ze základních zásad, kterou říkali toltéčtí učitelé svým žákům, zní: „Nevěř sobě!" Zdravé pochybování o tom, čemu věříte, vám dává šanci uniknout z moci mitote a objevit pravou moudrost. A když nebudete věřit sami sobě, pak nebudete věřit ani nikomu jinému, včetně svého učitele! Toltéčtí mistři prostě jen nabízejí svou moudrost s tím, že pokud vám něco říká, tak ji můžete využívat.

To je úžasný pokyn od učitele! Na mnoha cestách vědění se učitel stává autoritou a předpokládá, že mu budete věřit a že se budete řídit pravidly celé skupiny. Identita skupiny a jejích členů je založená na tom, že vše, čemu věří a co ví, je pravda - určovaná skupinovým snem. Toltécký učitel ví, že ulpívání na názorech Vede ke strachu a posuzování a že posuzování vyvolává rozpor a utrpení.

ZÁKLADY

Je důležité si uvědomit, že pouhé chtění změnit názor nebo dohodu většinou k provedení okamžité a trvalé změny nestačí. Názory jsou naprogramované hluboko v mysli a vy jste mnoho let sbírali důkazy, které vám je potvrzují. Pokud se vám určitý názor, který jste změnili, zase vrátí, tak to prostě jen znamená, že musíte jít ještě hlouběji.

Jak přestat věřit v sen

Dávní toltéčtí učitelé často používali halucinogenní rostliny k osvobození žáka od jeho názorového přesvědčení (a někteří učitelé to dělají i dnes). Pod vlivem těchto rostlin se žák střetává se změněnou realitou, která je velmi vzdálená jeho běžným prožitkům, takže mu nezbývá nic jiného, než opustit svůj zúžený pohled na svět.

Učitel don Juan Matus, vylíčený v knihách Carlose Castanedy, vysvětluje Carlosovi, že bylinná medicína, kterou mu dal, není sama o sobě nijak významná, že je to jen pomůcka k osvobození Casanedovy mysli ze sevření jeho názorů na skutečnost. Jakmile zmizí víra v názory, až pak může započít opravdové učení.

Sen o kráse a dokonalosti

Kdosi řekl, že kdyby všechny ženy na celém světě přijaly sebe takové, jaké jsou, znamenalo by to konec kosmetického průmyslu a s ním by se zhroutila světová ekonomika. Ať už je to pravda, nebo jen názorná ukázka určitého snu o planetě, každopádně to ukazuje jednu velmi důležitou skutečnost. Každý, kdo někdy čekal ve frontě v moderním supermarketu, si určitě všiml „dokonalých" žen na obálkách časopisů, které jsou tam vystaveny. Titulky článků pak hrají stejně významnou roli při vytváření snu o kráse a dokonalosti.

Vzpomeňte si, že přizpůsobování se je násilně vynucené pomocí odměny a trestu. Tím nej obávanějším trestem je odmítnutí nebo izolace. Fotky a titulky na obálkách časopisů - a všech reklam na kosmetiku, oblečení a diety pro muže i ženy - mají za cíl vám připomenout, že nestačí, jací jste. Říkají vám, že nejste dost hezcí, dost opálení, dost

štíhlí, dost mladí, dost statní, dost sexy, dost bohatí a dostatečně dobře oblečeni.

Pokud časopisy a reklamy už od dětství působí svým „nejste dost dobří" na proces přizpůsobování se, mohou vás přesvědčit, že právě tohle je ten pravý styl cvičení, ten pravý článek, deodorant, pleťová voda či ten pravý zázračný lék, který odstraní vaše nedostatky a (konečně) z vás udělá člověka hodného lásky a zájmu ostatních. Pokud věříte, že nejste dost dobří, bude pro vás pravdou to, co je na obálkách časopisů. Toltécký bojovník však nevěří tomu, co vidí, ale dívá se do svého nitra, aby viděl, kdo a co je.

Císař nemá šaty

Hans Christian Andersen napsal před 170 lety nádherný příběh, který líčí, jak mocně ovlivňuje sen o této planetě názory lidí. Je to příběh o císaři, jenž žil před mnoha lety. Byl to zcela obyčejný pohádkový vládce, až na to, že se příliš ztotožňoval se svými nádhernými šaty.

Jednou přišel do města párek vychytralých podvodníků. Rozšířili o sobě pověst, že šijí šaty a doplňky, které jsou tak úžasné, že je nevidí ten, kdo je hloupý nebo neschopný. Císař byl tou představou naprosto unesen, protože by tak nejen získal krásné šaty, ale zároveň by zjistil, kdo na jeho dvoře a v jeho království je hloupý nebo neschopný.

Zřejmě si vzpomínáte, že ti podvodníci předstírali, že tkají a šijí, a po celé zemi se mluvilo o císařových zázračných šatech. Vládce si byl trochu nejistý, zda je on sám uvidí, a tak vyslal k těm chlapíkům nejprve své věrné rádce. Podvodníci samozřejmě nic neměli, ale rádcové nemohli přiznat, že jsou hloupí nebo neschopní, a tak prohlašovali, že šaty jsou překrásné. Oznámili to císaři a ten se chtěl obléct do té nádhery a projít v průvodu celým městem, aby všichni viděli jeho nové šaty.

Lidé ve městě se chtěli dozvědět, kdo z jejich sousedů je hloupý a neschopný, a tak se shromáždili v ulicích a vyčkávali. Když viděli krále, jak pózuje v kočáre jen ve spodním prádle, přinutili se k výkřiku „císař má nádherné nové šaty". Nikdo nechtěl, aby si o něm sousedé pomysleli, že je hloupý.

Chlapec řekl pravdu

Nakonec na císaře pohlédl jeden chlapec, viděl, jak to všechno je, a vykřikl, „císař nemá šaty!" V pohádce otec hocha popadl, řekl mu, „nemluv nesmysly" a odvedl ho pryč. Ale pak všichni, kteří chlapce slyšeli, začali přiznávat, že císař není oblečený, a z davu se ozývaly výkřiky: „Ten kluk má pravdu! Císař nemá šaty! Je to pravda."

AKCE!

Napište si další seznam. Tentokrát to bude přehled toho, kdy jste jako malí řekli pravdu a co se potom stalo. Možná jste neměli rádi nějakého příbuzného nebo jste řekli, že učitel je divný. Byl váš pohled na skutečnost přijatý, nebo vám bylo řečeno, že nemáte kritizovat lidi? Zapište si to.

Císař si uvědomil, že lidé mají pravdu, ale nemohl to přiznat, a tak dokončil přehlídku hrdě stoje v kočáře s představou, že není ani hloupý, ani neschopný. Podvodníci, kteří to všechno způsobili, samozřejmě utekli s císařovými penězi dřív, než se tam vrátil.

Jak příběh opravdu končí

V dnešní společnosti nejsou lidé bohužel většinou ochotni přiznat, že byli podvedeni. Třeba si i uvědomí, že jim někdo vnutil určité předsudky nebo nepřátelské postoje, ale investovali už tolik do své identity a víry v pravdivost toho, co tvrdí, že nemohou sobě ani druhým říct pravdu. Dokud nebude zpochybněn sen o této planetě, budou ho lidé dál podporovat. Nikdo nechce říct jako první, že „císař nemá šaty".

I když v tom příběhu odvede otec chlapce pryč, všichni, kdo ho slyšeli, začnou šířit pravdu a nakonec s tím dav souhlasí. Kéž by to bylo tak snadné. Všimli jste si, že ty nej vysněnější vesmíry mnohem víc trvají na uchování své reality než na odvaze a naslouchání výzvám?

Už jste se dozvěděli, jak proces přizpůsobování dítěte používá odměny a tresty k posílení přetrvávajícího snu. Když v běžném životě řekne dítě, „císař nemá šaty" a postaví se snu dospělých, bývá mnohem častěji potrestáno a umlčeno, než vyslechnuto. Sen o skupině poskytuje identi-

tu jedincům a postavení se tomuto snu je postavením se této identitě. V průběhu dějin se ozývaly hlasy vyjadřující pravdu o různých císařích, a většinou byly ignorovány, trestány nebo to dopadlo ještě hůř.

Postavení se snu o této planetě

Zrození se do snu je výzvou k procitnutí. Pokud jste viděli film *Mátrix*, o němž už tu byla řeč, viděli jste, jak těžké a nebezpečné bylo pro ty, kteří procitli, vzepřít se existující realitě. Lidé, kteří se osvobodili do snu matrixu, museli žít ukryti hluboko pod zemí. Všichni mistři, kteří se postavili tomuto snu, v případě neúspěchu vždycky čelili smrti.

A přesto tito mistři přežili a soustředili se na zničení všeobecně přijímané skutečnosti, která spoutávala mysl a tělo lidí. Hrdinové filmu *Mátrix* vstoupili do snu, dělali, co mohli, bojovali a pak se stáhli do bezpečí ke svým bližním. Byli neustále ve střehu a čekali na někoho, kdo uvidí tak jasně, že bude schopný jednou provždy zrušit kletbu snu. A když se hrdina objeví, musí se nejprve cvičit, aby viděl vlastní sen a potom i sen o této planetě, do něhož se narodil.

Toltékové říkají, že různé sny jsou živé bytosti využívající svou energii k udržení lidí ve své moci. Sen o této planetě používá strach, aby udržel lidi ve spánku. Pro člověka je vždy nebezpečné postavit se snu, ať je malý, nebo velký. Uvědomte si, že lidé už od počátku věků žijí ve skupinách a strach z odmítnutí a vyhnání ze skupiny je zakořeněný hluboko v lidské mysli.

Každý skupinový sen si udržuje svou identitu tím, že posuzuje ostatní sny a tvrdí, že nejsou správné. Bez pocitu identit zvaných „my" a „oni" by neexistoval pocit, že někam náležíme. Mysl doslova děsí představa, že by nevěděla, kdo a co je, když řekne „já". Toltécký bojovník ví, že opravdová svoboda se dostaví, jakmile se zbaví ulpívání na svých identitách, takže může být, kýmkoli se mu zachce.

Slunce je sněním lidí

V toltécké mytologii je slunce zdrojem světla a života na této planetě. Sluneční světlo přináší poselství o tvoření projevujícím se jako veškerý

život v této sluneční soustavě. Naprosto vše, co je živé, má vlastní sluneční paprsek, jenž se projevuje jako individuální DNA oné bytosti. Na Zemi neexistují dvě stejné bytosti, protože žádné sluneční paprsky nejsou stejné.

Sen o této planetě je souhrnem všech snů všech lidí a všech jedinečných skutečností každé rodiny, rasy, profese, náboženství, národnosti a velké či malé skupinové identity. Toltékové říkají, že tento živoucí sen se projevuje díky slunci, které ho řídí, tak jako veškerý život na této planetě.

Vývoj snu

Vzhledem k tomu, že sen je živý, odráží se sen o této planetě v podobě světla zpátky ke slunci. Slunce tuto zprávu přijme a po určité době zaznamená jistý vývoj lidského snu. Ve 4. kapitole jste poznali několik příkladů toho, jak se tento sen během minulých 500 let vyvinul. Toltékové, společně s mnoha dalšími tradicemi, učili, že nadchází nová éra, v níž dojde k novému duchovnímu procitnutí lidstva. Někteří učitelé věří, že tato éra šestého slunce začala před několika desetiletími, a jiní tvrdí, že začala v roce 2002. Přesný čas však není tak důležitý jako skutečnost, že lidské vědomí se vyvíjí.

Tradice z Peru a And tento vývoj uznávaly také. Věřily, že existuje denní a noční cyklus trvající vždy 500 let. Doba Říše Inků měla mocný „denní" cyklus se silnou vládou, hojností a zdravotní péčí pro lidi a vyznávala opravdu duchovní vztah s přírodou. Příchod Španělů před 500 lety byl počátkem temného „nočního" cyklu, kdy se Říše Inků rozpadla a její moudrost vymizela. Dnes, po dalších 500 letech, přešla do And a započal nový „denní" cyklus - nový vývoj lidského snu ke světlu.

Sen rozděluje a polarizuje

Existuje část lidského snu, kterou vytváří a vyživuje strach. Toltékové ji nazývají „parazit" vzhledem ke způsobu, jakým požírá vaši energii. Víc se o tom dozvíte v 9. kapitole. I sen o této planetě má svého parazita, jenž se živí kolektivním strachem všech lidí. Tím, jak se tento sen vzdaluje pocitům strachu, moci, válkám a konfliktům - směrem k lásce, přijímání a míru - začíná mít onen parazit veliký hlad.

Pozorujte toltéckého „parazita" ve snu o této planetě. Všímejte si, jak zprávy a politická prohlášení vyvolávají strach. Sledujte reakce svého vlastního parazita na tytéž zprávy. Vyživuje se strachem ze snu o této planetě? Jak se přitom cítíte? Zvykněte si tato pozorování zapisovat.

Když má tento parazit hlad, začne stejně jako ostatní tvorové mnohem intenzivněji lovit, jeho chování je nevyzpytatelné a vrhá se i na to, co by běžně nejedl. Chování parazita můžete pozorovat v oblasti politiky a terorismu na současné politické scéně. Jak se jedna část snu o této planetě vyvíjí směrem k vyššímu duchovnímu vztahu se životem, je parazit ve snu vůči této změně ještě aktivnější a odolnější. Začíná vyvolávat strach na nových místech, novými způsoby a živí se šílenstvím, aby měl jistotu, že přežije.

Lidský sen se vyvíjí ke světlu a temná strana na to reaguje zcela přirozeným způsobem, a to polarizací do strachu a odporu. Když pohlédnete zpátky tak 500 až 1000 let a zamyslíte se nad tím, jak se tento svět vyvíjel, možná si všimnete, že tento parazit nemá možnost to nějak zastavit. Představte si, jaký bude sen lidí za dalších 500 let. Vůle slunce bude vykonána.

6. kapitola

Vnitřní soudce a dítě v roli oběti

V osobním snu téměř každého člověka vedou neustálý dialog vnitřní soudce a dítě v roli oběti. Tento soudce a oběť jsou výsledek procesu přizpůsobování se, o němž jste četli v předcházejících kapitolách. Nyní se blíže seznámíte s tím, jak soudce využívá tresty a odměny jako vedoucí sílu tohoto procesu, a proč je dítě v roli oběti stále živé v myslích dospělých jedinců. A také poznáte kolektivní sen této oběti a cestu ke svobodě, kterou nám nabízejí Toltékové.

Soudce: Šéf procesu přizpůsobování se

Když jste ve 3. kapitole četli o procesu přizpůsobování se, dozvěděli jste se, že strach z trestu a touha po odměně jsou klíče k úspěšné kontrole nad chováním štěněte nebo dítěte. Děti přicházejí na svět beze strachu a posuzování a otvírají doširoka svou náruč i srdce, aby objaly život, a to zcela bez výhrad. Netuší, že ve snu rodičů na ně čeká soudce, aby zahájil soudní líčení a obvinil je z mnoha porušení daných pravidel.

Toltécká moudrost říká, že tím největším nepřítelem osobní svobody je soudce. Zpočátku je soudcem vnější hlas vítající dítě, když je ještě hodně malé. Během dospívání proniká tento hlas dovnitř v podobě nahrávky ozývající se na pozadí mysli. Neustále opakuje kritiky, které jsou tu nahrány, s cílem splňovat všechny standardy, které člověku během života stanovili různí soudcové.

Vnější soudce nás vede špatně

Vaši rodiče a všichni lidé, kteří se o vás starají, se stávají prvními soudci stanovujícími, co je správné a co je nesprávné, co je dobré a co je špatné. Snili a uvěřili vlastním názorům a postojům - které se netýkají jen vás, ale i jich samých, jejich přátel, vlády a situací, které prožívají. Soudí a začínají tyto soudy a očekávání přenášet do vaší snící mysli.

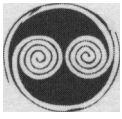

FAKT

Není možné zjistit, co jiní lidé považují za správné. Jestliže se vědění mění s dobou a místem a každý sní své názory a postoje, to jediné „správné" se nachází ve vašem osobním snu. Je v pořádku, když líčíte svůj sen, a to platí o všech ostatních lidech, kteří líčí svůj sen.

Tyhle věty jste možná slyšeli od svého vnějšího soudce a naučili jste se jim věřit: „Ty jsi ale nepořádný! Už mě nebaví pořád po tobě uklízet! Proč jenom mám takové děti? Nemít takové děti, nemusel bych pít. Nechápu, proč brečíš. Přestaň se šklebit. Čemu se to směješ? Přestaň dělat ten kravál. Běž si ven, jestli musíš takhle pobíhat a ječet."

A tady jsou další výroky soudce: „Žádný můj syn není dost silný aby se dokázal vzepřít šikaně - nechoď za mnou a nekňourej mi tu! Kdo ti řekl, že můžeš zpívat? Přestaň brečet, nebo ti jednu vlepím, abys měl důvod. Za co jsi tenhle týden utratil svoje kapesné? Ty jsi ale nemehlo! Na cos myslel, že jsi to vylil? Nedivím se, že si s tebou nechce nikdo hrát, když jsi tak sobecký."

Zvláštní soudce pro každou rodinu

Každá rodina má svůj vlastní sen a všichni rodiče mají určité představy, které by jejich děti měly splňovat. Často se stává, že se rodiče nedohodnou na daných pravidlech a každý prosazuje jiné hodnocení a jiné tresty. Jsou přesvědčeni (na základě vlastního procesu přizpůsobování se), že musí usvědčit dítě, že chybovalo, a potrestat ho za porušení domácích pravidel - a tím z něho udělat dobrého občana světa. Trest je ve snu o této planetě základní standard při výchově dítěte. Ze strany rodičů to není vědomý, záměrný či zlý čin - jsou jako ryba ve vodě, která zná jenom vodu a dělá to, co je podle ní nejlepší.

Rodiny zároveň prosazují pravidla a požadavky všech skupin, institucí, náboženství, profesí, společenských hierarchií a politických názorů, s nimiž se ztotožňují. Pro rodiče je životně důležité, aby všichni lidé v okolí jejich děti přijímali. Pro mnohé rodiče je to dokonce důležitější než to, aby je okolní soudcové brali jako dobré rodiče.

Vnitřní soudce se ujímá vedení

Když dítě slyší hodně podobných soudů, naučí se přijímat, že není dost hodné, dost chytré nebo dost pečlivé. Ví, že to musí napravit, nebo nebude přijímáno jako člen rodiny. Nechce být odmítnuto, a tak přijme všechna očekávání své rodiny a všechny soudy, kterými je k tomu přinuceno. Přesune onen hlas dovnitř v podobě nahrávky, kterou si může v mysli přehrávat dvacet čtyři hodin denně, i když je úplně samo.

Jeden toltécký žák řekl svému učiteli: „Vždycky jsem měl pocit, že dělám všechno špatně! Myslel jsem, že když mi matka řekla, jak mám co dělat, že to tak musím dělat. Měl jsem soudce pro každou situaci!"

Mnohé soudy nejsou vynášeny přímo a nemusí být ani urážlivé nebo příliš zraňující. Jestliže nikdo nepřišel, když jste potřebovali vyměnit plínku, nebo když jste viděli na dvorku mrtvého červa, měli jste pocit, že je to vaše vina. Pokud rodiče neodložili noviny, když jste jim chtěli ukázat svůj školní výtvor, a přestože to byli milující rodiče, stejně nereagovali na to, co jste potřebovali, byli jste nešťastní. A zpráva, kterou jste si řekli, zněla: „Nejsem pro ně dost důležitý [dost dobrý, dost zajímavý a tak dál], aby mi věnovali pozornost a milovali mě. Musím se víc snažit." A tento názor se tiše připojil k litanii vašeho vnitřního soudce.

Hlas vnitřního soudce

Jestliže bedlivě naslouchá te, když vám hlas vaší mysli hubuje a odsuzuje vás, možná zjistíte, že promlouvá k jiné části vaší mysli a říká: „Měl by ses víc snažit!" Mluví k dítěti, které je tu v roli oběti a s nímž se setkáte v další části této kapitoly. Pokud slyšíte hlas říkající, „Měl bych dávat větší pozor," možná se sami sebe zeptáte, kdo to říká a komu to říká.

Zde jsou určité výroky, které říká vnitřní soudce dítěti uvnitř, které je tu jako oběť: „Co je to s tebou? Proč to neděláš správně? Proč nedáváš větší pozor? Ty nejsi dost hezký, dost chytrý, dost velký, dost šťastný, dost vážný, dost soustředěný, dost duchovní, dost uvolněný, dost povznesený, dost vyspělý, dost otevřený, dost štíhlý, dost silný, dost milující, dost roztomilý, dost úhledný, dost sexy, dost zdravý, dost starý, dost mladý, dost sofistikovaný, dost odvážný, dost pokorný, dost vzdělaný, dost meditativní, dost aktivní, dost mužný, dost zábavný, dost osvícený a navíc špatně vidíš."

Soudce rád říká dítěti, které je tu v roli oběti, co „by mělo" udělat, aby ho ostatní přijímali. „Měl bys být citlivější, přátelštější, méně citlivý, víc chodit ven, být autentičtější, méně nervózní, vřelejší a starostlivější, méně bojácný, elegantnější, méně kritický, duchovnější. Měl bys jasněji uvažovat, nemít dluhy, lépe jíst, být pozornější a prostě se konečně probrat! Měl bys být lepší, než jsi."

A jako závěrečný úder přidá soudce ještě další zraňující zprávy z dětství: „Ty jsi břímě a závaží. Nezasloužíš si lásku a pozornost. Nikdo tě nebude mít rád, když jsi takový. Ty nikoho nezajímáš. Budeš mít štěstí, jestli tě bude někdo milovat, tak se radši spokoj s takovou láskou, jaká se ti nabídne."

Charakteristika vnitřního soudce

Vnitřní soudce se soustředí na to, abyste přežili a abyste nevyčnívali z řady Ví, že se musíte co nejvíc snažit, pokud chcete být dospělí. Ve své neúnavné práci pokračuje až do doby dospělosti a popohání ho strach z odmítnutí - z toho, že nenajdete skupinu, práci, vztahy nebo sny, ve kterých chcete působit.

Zapamatujte si, že všechno, co soudce říká, je lež. Naslouchejte těmto hlasům s odstupem a zvědavostí. To nejste vy a nic z toho není vaše vina. Tyhle hlasy a názory naprogramovali do vaší mysli jiní lidé. Toltécký bojovník je nebere osobně, protože ví, že nejsou osobní.

Vnitřní soudce je přesvědčený, že nejste dobří takoví, jací jste, a proto neustále trvá na tom, že se máte zlepšit. Jeho značně podivná logika zní, že pokud vás může soudit a potrestat dřív, než vás odmítnou druzí, tak se vzchopíte a uděláte všechno pro to, abyste se polepšili, a oni vás pak přijmou. Vašeho vnitřního soudce ve skutečnosti zajímá jen to, co si o vás myslí ostatní lidé, a nedá vám pokoj, dokud nebudete vyhovovat požadavkům, které si oni vytvořili.

Příběh žákyně: Konečně volná!

Jedna toltécká žákyně popsala, jak zjistila, že její vnitřní soudce vykládá názory jiných lidí, těmito slovy: „Vždycky, když jsem přecházela silnici, jsem věděla, že mě lidé sedící v autech pozorují. Bylo to tak nepříjemné! Věděla jsem, že hodnotí, jak jsem oblečená, jak jdu, jaké mám vlasy, jak dlouho mi trvá přejít silnici a tak vůbec.

Když jsem se dozvěděla, že jsou to úvahy vnitřního soudce, rozhodla jsem se, že to sama prozkoumám. Bedlivě jsem se dívala, jak moc si mě lidé v autech všímají - a zjistila jsem, že mi nikdo nevěnuje pozornost! Mluvili do mobilu, ladili rozhlasové stanice, přemýšleli, uhlazovali si vlasy, dělali prostě všechno možné kromě toho, že by mě pozorovali a posuzovali. Nikoho to nezajímalo. V tu chvíli jsem se cítila volná. A už nikdy nebudu soudci věřit."

Soudce je lhář

Toltékové nejenže věděli, že vnitřní soudce je tou největší překážkou dosažení osobní svobody, ale také věděli, že je to velký lhář! Tohle je významná moudrost Toltéků. Jak vnitřní, tak vnější soudce jsou lháři! Základní zpráva od soudce, která říká, že byste měli být lepší, než jste, prostě nemůže být pravda. Přemýšlejte o tom. Jak byste mohli být jiní, než jste? Kdybyste byli jiní, pak byste byli někdo jiný! A vy nemůžete být někdo jiný, vy můžete být jen sami sebou.

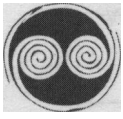

FAKT

Výraz měl bys, měla bys se často používá ve víře, že vyjadřuje skutečnost, která by pro dotyčného byla vhodná. „Měl bys investovat do nemovitosti." Ve skutečnosti je to však výraz, který používá vždycky jen soudce. A říká: „Já vím nejlépe, co je pro tebe dobré."

Soudce říká, že „byste" měli být jiní. Měli byste mít všechny dobré vlastnosti, které tu už byly uvedeny, a neměli byste dělat „ošklivé" věci. Všimli jste si někdy, že každý soudce má jiný seznam toho, co je správné? Zatímco vám váš soudce říká, že byste měli být stejní, jako ostatní lidé, jejich soudce jim zase říká, že by měli být stejní, jako jste vy! A soudcové si to všechno vymýšlejí. Všechno jsou to lži.

Můžete být jen sami sebou

Nemůžete být jiní, než jste. Můžete předstírat, že jste jiní, můžete se snažit být někdo jiný, ale na konci dne si lehnete a budete stále sami sebou, takoví, jací jste. A to je v pořádku! Je to dokonalé. V dalších kapitolách se dozvíte ještě víc věcí o toltéckém chápání dokonalosti vesmíru. Zatím stačí vědět, že v dokonalém vesmíru jsou všechny části dokonalé a i vy jste dokonalou částí vesmíru, přesně takoví, jací jste.

Když vám soudce venku i uvnitř říká, že byste měli být jiní, než jste, tak lže, protože to prostě nejde. Tohle je moc důležitá věc. Není možné, abyste byli jiní, než jste. A je také třeba poznamenat, že soudce vám nikdy nepogratuluje, že jste splnili požadavky nebo že jste něco udělali

dobře. Jeho jedinou rolí je kritizovat a (případně) vás motivovat k tomu, abyste se víc snažili a byli lepší. A pokud nesplníte jeho očekávání, zvedne prostě laťku a bude vyžadovat, abyste skočili ještě výš.

Soudce za scénou

Představte si, že se ucházíte o nějakou práci nebo vyplňujete žádost o hypotéku, máte přednášku nebo že se máte poprvé setkat s rodiči své snoubenky. Samozřejmě víte, že máte pevně stisknout ruku, upřímně se usmívat a dívat se do očí a všechny ty věci, které vás ukážou v tom nejlepším světle. Slyšíte vnitřního soudce schovaného za scénou, jak vám připomíná, že jste nemožní, že na tu práci nemáte dostatečnou kvalifikaci, že vám půjčku stejně nedají a že vás jako ženicha nepřijmou?

Vnitřní soudce je tam pořád, tichý či urputný, a připomíná vám, že byste měli být jiní, než jste. Kdyby kolem vás pořád někdo chodil a kritizoval vás, jak chodíte, mluvíte a jací celkově jste - co byste udělali? Někdo by jen tiše rezignoval a svěsil hlavu, jiný by slabě protestoval a marně cosi namítal. Někteří lidé by reagovali útočně. Toltécký mistr svého žáka nabádá, aby se soudci postavil a prostě mu řekl: „Ne!"

Jakmile víte, že soudce lže, můžete zvětšovat svou osobní sílu a odepřít soudci právo, aby vás kritizoval. A to platí jak o vnitřním, tak o vnějším soudci. Oba lžou, když vám říkají, že máte být jiní, než jste. Pokud se přestanete snažit plnit očekávání a požadavky vnitřního i vnějšího soudce, začnete být takoví, jací jste, a bude se vám v životě všechno dařit.

Dítě: Oběť přizpůsobování se

Malé děti věří všemu, co jim kdo řekne. Soudcové jsou šéfové procesu přizpůsobování se, a proto říkají dětem hodně ošklivé věci - o nichž už víte, že jsou to lži. Děti se podvolí těm lžím uvěřit. Nemají jinou možnost. Pokud dítěti někdo říká, že je ošklivé, nemotorné nebo hloupé, uvěří, že je to pravda. Jestliže je označeno za sobce, přidá se tato lež ke světlu uloženému v jeho kanálech vnímání a může navždycky narušovat jeho pohled na sebe samé.

ZÁKLADY

Někdy bývá soudce tak vzteklý že si myslí, že byste měli trpět nebo zemřít. Vnitřní násilný soudce je výsledkem dětství, v němž byl člověk vystavený nebezpečí, odmítání a urážkám. Pokud slyšíte ve své mysli tenhle typ soudce, pak je dobré spolupracovat s terapeutem nebo s toltéckým mistrem, který vás dovede k pravdě.

Když dítě těmto lží odolává a snaží se soudci postavit, zjistí, že nemá žádnou sílu. Dospělí jsou větší, mluví hlasitěji a mají nespočet metod, kterými mohou dítě potrestat, hlavně když jim odmlouvá. Tento pocit bezmoci se pak stane tématem dětství a přenáší se do dospělého života. Když převezme vnitřní soudce vládu od vnějšího, cítí člověk tohle zranění dál s nezmenšenou intenzitou.

Sen oběti

Snahou rodičů je potlačit v dítěti jeho skutečnost a donutit ho, aby přijalo tu jejich. Je to prostě nezbytné pravidlo přizpůsobování se, které není ani dobré, ani špatné. Jakmile rodiče vnutí dítěti svou skutečnost, nemůže už dítě vyjadřovat své emoce a pravdy, protože potřebuje uspokojovat své základní potřeby. Dítě se tak stává doslova obětí vnějšího světa a nemá sílu ani možnost ovlivňovat, co se s ním děje. A dojde k tomu vždycky, ať jsou přizpůsobovací metody rodičů jemné, nebo násilné. Zpráva, kterou dítě dostává, je stejná - pouze stupeň zranění je jiný.

Mantra, kterou pronáší oběť snu, zní: „Nemám dost sil na uspokojení svých emocionálních a fyzických potřeb. Není to fér, ale nic s tím nenadělám." Dítě se učí pozorně vnímat potřeby a nálady druhých a manipulovat s dospělými, aby mu dodávali pocit pozornosti a bezpečí. Zároveň se tak učí přehlížet vlastní potřeby a obětovat je v zájmu toho, aby bylo přijímáno okolními soudci.

A je velký problém, že když dítě opustí domov, nikdo mu neřekne, jak se má zbavit všech těch dohod, názorů a zranění z minulosti, a nikdo mu neporadí, že má vyrazit do světa plné lásky k sobě a k životu. Sen o bezmocnosti přežívá dál.

Sen je živý

Toltékové vědí, že tyhle sny jsou dál živé a že se samy reprodukují. Pokud sníte o sobě jako o oběti, vysíláte do světa signály, které znovu vytvářejí svět, v němž žijete. Když se jednoho zloděje v New York City ptali, jak si vybírá své obětí, prohlásil: „Protože vypadaly vyděšeně." Jeho oběti vnímaly svět jako nebezpečný a cítily se bezmocné - a všichni zlodějové tuhle energii vycítí.

Je to dobrý příklad rčení „Vidět znamená věřit", o kterém byla řeč v 5. kapitole. Je to podobné, jako kdybyste promítali vlastní malou virtuální realitu života na velké plátno a všichni kolem vás ji tak mohli vidět a reagovat na ni. Jejich reakce závisí na podobě jejich snění. Každý se nestane zlodějem jen proto, že cítí, že je někdo jiný zranitelný. Sny se spojují a reprodukují s podobnými sny!

Dítě coby oběť žije i dospělém člověku

To, co se naučíte v dětství, se celkově stává snem dospělého člověka o skutečnosti. Vzpomínáte si, jak uložené světlo pokřivuje skutečnost pronikající do mysli? Tak právě tohle je jeden z významných příkladů tohoto procesu pokřivování. Když je dítě vychováváno s pocitem bezmocnosti, žije tato lež dál v kanálech vnímání a vytváří virtuální realitu světa, v němž nemá žádnou moc a sílu. Bude dál potlačovat své pocity a pravdu, protože se naučilo, že „vyjadřovat se není stejně k ničemu".

Mnozí lidé žijí v tomto snu oběti, aniž by si to většinou vůbec uvědomovali. Vinu za svá zranění a neštěstí svalují na jiné lidi, na událostí a dokonce na samotný život. Sen, který sní oběť, vede takového člověka z pocitu zlosti, podezíravosti a rozhořčenosti. Tihle lidé si berou osobně i věci, které osobní vůbec nejsou. A mají strach riskovat a bojí se neúspěchu, protože je tu soudce, který neustále čeká, že udělají chybu.

OTÁZKA

Co znamená to, že dítě v roli oběti je živoucí sen?

Každý člověk má různé osobnosti uložené hluboko v mysli a každá z nich má různé potřeby a touhy. Tyto osobnosti jsou oddělené a ožívají podle vlivu vnějších okolností. Neznamená to však, že by to byla oddělená těla, a proto se nazývají živoucí sny v mysli.

Právě vnitřní oběť věří soudci a ví, že se jí nepodaří být tím, kým by měla být. Živoucí sen dítěte v roli oběti, říká, že je třeba skrývat nedostatky - které vnitřní soudce vidí naprosto jasně - před soudci z vnějšího světa. Člověk si nasadí masku a přizpůsobí se daným rolím, aby skryl pravdu o tom, kým je (o této masce více v 7. a 8. kapitole). Ustrašená vnitřní oběť využívá v dospělosti většinu osobní síly k udržování iluze, že je lepší a že si zaslouží víc lásky, než je o tom vlastně sama přesvědčena.

Sen oběti o této planetě

Každý člověk na této planetě se musel přizpůsobit určitému souboru názorů a dohod týkajících se světa, ve kterém žije, a proto i sen o této planetě obsahuje sen oběti. Intenzita tohoto snu se samozřejmě liší podle společnosti a různých životních úrovní na celém světě.

V 5. kapitole jste se dozvěděli, jak reklamy nabízejí řešení obav dětské oběti, která si myslí, že není dokonalá. A možná jste si všimli, že ony nabízené výrobky a metody jdou jen málokdy do hlubších rovin strachu nacházejících se ve snu oběti. Nikdo si nemůže koupit cestu ven ze světa, v němž se cítí bezmocný a bezradný. Žádný výrobek, služba ani politická řeč nemohou změnit lež v mysli, která říká: „Nikdo tě nemůže mít rád, dokud se nebudeš chovat správně."

Konflikt a sen oběti

Všichni lidé sní stejný sen oběti, a přesto existuje nekonečné množství variant toho, jak se tento sen projevuje v jednotlivcích a kulturách.

Někteří lidé v tomto snu naříkají: „Stejně se mi nikdy nic nepodaří, tak proč se snažit?" Jiní ho využívají jako ochranu: „Prosím, neposuzuj mě. Cožpak nevidíš, že už tak jsem dost velká oběť?"

Ten, kdo věří, že je bezmocný, se stává obětí šikany v práci nebo v baru, aby dokázal, že se soudce mýlí. Některý člověk se rozhodne být téměř neviditelný, aby co nejvíce omezil jakékoli ohrožení vlastní zranitelnosti. A mnozí lidé bojují o moc, přestože nevěří, že jí získají nebo že si ji zaslouží.

V této knize jste se už dočetli o tom, jak vznikají konflikty, když jedinec ulpívá na vědění, které ho omezuje, a bojí se, že bude jednat nesprávně a ztratí svou identitu. Čím větší sílu má v takové konfliktní situaci sen obětí, tím větší je riziko a tím intenzivnější je konflikt. Čím větší má člověk strach z toho, že se vlivem nějaké ztráty stane obětí, tím je konflikt intenzivnější - ať už jde o rvačku v baru, manželskou hádku nebo války mezi zeměmi.

Je dobré poznamenat, že strach z toho, že se staneme obětí, způsobuje, že se lidi sami dostanou do situace, v nímž se obětí opravdu stanou. Skutečnost je taková, že vůbec nemá cenu pouštět se do ošklivých hádek a sporů, ale pokud už k tomu dojde, pak existují nápomocné i škodlivé způsoby, jak se na takovou situaci můžeme dívat.

Dohody ve snu oběti

V průběhu procesu přizpůsobování se bylo ze strany různých lidí uzavřeno mnoho dohod týkajících se péče o dítě v roli oběti. Jedna z nich zní, že nikdo by neměl umožňovat vytvoření pocitu bezmoci - lidé se potřebují cítit jako osoby silné a soběstačné. Lidé ve snu také přijali dohodu, že nikdo nebude zraňovat city druhých - dokonce ani v případě, že by měl zranit sám sebe.

Zajímavým cvičením je naslouchání hlasů ozývajících se v mitote. Věnujte tomu pět minut a zapisujte si je, jako by šlo o filmový scénář. Kdo komu co říká? Kolik postav mluví současně? Co říkají na to, že se je snažíte zapisovat? A také zkuste, zda se dokážete ztotožnit s hlasem soudce.

Tyto dohody také zahrnují pocity viny a strachu, že jednáme nesprávně, když zraňujeme city někoho jiného nebo když z něho určitým způsobem činíme oběť. Jedinci se dohodli, že si budou dávat pozor na to, jak se vyjadřují a jak se chovají k ostatním lidem. Nikdo nechce být obviněný, že někomu ubližuje a že je necitlivý, a nikdo nechce, aby ho ostatní odmítali, protože je příliš útočný.

Oběť se zbavuje snu

V mnoha tradicích odcházejí lidé hledající duchovní poznání do jeskyní či odlehlých klášterů, aby se zbavili rušivých vlivů společnosti. Izolace je velmi praktický způsob, jak se můžeme soustředit na léčení osobního snu, nicméně většina současných toltéckých učitelů vede žáky k tomu, aby během práce na osvobození setrvávali ve snu o této planetě. Vědí, že právě síla tohoto snu, a především snu oběti, udržuje jejich žáky v duchovním spojení. Toltéčtí učitelé se snaží ukázat, že existují i jiné způsoby, jak uvažovat o životě a o událostech, které nás potkávají.

Když posuzujete sami sebe, někoho jiného, určitou událost, vládu, počasí nebo Boha, činíte ze sebe oběť. Říkáte si: „Tohle není fér, tak by to nemělo být a já teď trpím, protože je všechno špatně." Začněte si všímat, kdy vás něco emocionálně rozruší, a využívejte toto poznání ke vhledu do svého uvažování.

Pokud jste rozčílení a nervózní, protože jste se dozvěděli diagnózu nemoci, měli jste automobilovou nehodu nebo vás vykradli, zeptejte se sami sebe, proč se tak cítíte. Tíhnete k představě o štěstí, kletbách a osudu? Představujete si věci značně jinak, než jaké skutečně jsou? Pokud ano, tak proč? Z jakého důvodu věříte, že byste měli přesně vědět, jak bude všechno probíhat dál?

Jestliže vaše myšlenky narušuje sen oběti, pak se budete možná snažit najít jiný příběh, který si můžete vyprávět. Jakmile pochopíte, že sníte, uvědomíte si, že můžete snít to, co si sami zvolíte. V tom spočívá síla toltécké moudrosti a to je cesta k osobní svobodě.

7. kapitola

Strategie ochrany

Lidé si vytvářejí strategie a nasazují si masky, aby tak dokázali vycházet s okolním světem. Proces přizpůsobování je učí, co mají dělat, aby se z pohledu ostatních chovali správně a aby je druzí milovali, oceňovali a poskytovali jim ochranu. Toltékové říkají, že je důležité odhalovat a zkoumat strategie, které se staly vaší dospělou osobností. V této a v následující kapitole vám bude nabídnuta možnost odhalit své masky a připravit se na uvolnění připoutanosti k nim, a to pomocí lásky.

Chytré přežívající dítě

Dítě v roli oběti musí v životě samo bojovat se soudci. Ačkoli někteří toltéčtí žáci říkají, že u některého z rodičů, babičky či jiného člověka mohli najít pochopení a ničím nepodmíněnou lásku, většina dětí je víceméně vydána na milost snu dospělých lidí ze svého okolí.

Už jste se dozvěděli, jak proces přizpůsobování se působí na skutečnost dítěte a jak vede vnímání jeho neférovosti u dítěte k pocitu, že je naprosto bezmocná oběť. Když se vzbouří nebo projeví zlost, je to většinou pak ještě horší. Dítě se nemá kam schovat - a je příliš malé na to, aby se někam přestěhovalo.

Slova maska a strategie se zde dají volně zaměňovat, protože jsou navzájem propojená. Strategie je chování neboli adaptace, které se dítě učí proto, aby mohlo požadavkům soudce vyhovět, nebo je odmítnout. Maska je falešná osobnost, kterou dítě přijímá a nosí ji, aby tuto strategii podpořilo.

Masky a strategie dítěte v roli oběti

Je pozoruhodné, jak vynalézavé dítě dokáže vytvářet strategii, která vyhovuje soudci. Podle okolností procesu přizpůsobování si dítě vytvoří masky a strategie pomáhající mu, aby uspokojilo své potřeby a touhu po lásce, pozornosti, přijetí a bezpečí. Další strategie jsou zaměřeny na potlačení strachu z odmítnutí a pocitu bezvýznamnosti.

Každý člověk nosí masky a jedná na základě svých strategií a právě strategie, které se naučíme během dětství, jsou základem dalšího výběru a utváření snu v dospělém životě. Ze člověka se stane dospělá osoba. Ať už je to chlapík, kolem něhož se lidé shromažďují, aby vyslechli nej novější vtipy, nebo osoba sedící tiše kdesi v pozadí, ať už je to nešťastná duše, které se nic nedaří, nebo udatný hrdina, který ji zachraňuje v krizové situaci, vždy platí, že většina osobních vlastností dospělých lidí jsou vlastně strategie ovládnuté v dětství. Nikdo ty strategie dítě neučí. Vytvářejí si je vynalézavé děti jako reakci na neopětovanou touhu po lásce a přijetí.

Nosíte-li masku, můžete světu ukazovat takovou tvář, jakou si zvolíte. Můžete skrývat svou pravou totožnost, stejně jako při Halloweenu.

Pochopili jste, jaké strategie je dobré využívat a jaké masky si máte nasadit, když vám soudce říká, jak máte jednat, aby bylo všechno v pořádku. Ukazujete světu své masky s nadějí, že všichni uvěří, že jste to skutečně vy, zatímco za maskou víte, že soudce lže, a máte strach, že váš podvod bude odhalený?

ZÁKLADY

Usilovná snaha skrýt se za masku a vyhnout se odhalení spotřebovává denně většinu energie člověka. Toltécká moudrost vede ke schopnosti ovládnout vědomí tak, že odhodíte masky, které nosíte, a také vede ke schopnosti provést transformaci umožňující odpoutání se od nich. Jakmile ona usilovná snaha ustane, objevíte znovu svou ztracenou osobní sílu.

Loutka vnějšího světa

Pokud předstíráte, že jste někým, kým nejste, přijímají postavy, které hrajete, mnoho naprogramovaných akcí a reakcí. Když někdo říká nebo dělá něco, co vyvolá určité podněty, budete reagovat podle tohoto naprogramování. Je to jako by člověk byl loutka a vnější svět tahal za provázky. Jestliže ve vás někdo vyvolá milostné city, může to způsobit, že jste šťastná tančící loutka. Pokud se takových citů bojíte a někdo zatáhne za provázek s nápisem „strach", stane se z vás zmatená a ustrašená loutka.

Je důležité si uvědomit, že vaše pravá osobnost nemá nadvládu nad reakcemi vůči vnějšímu světu. Váš emocionální život je určovaný tím, co se děje kolem vás. Jestliže sníte o světě prostřednictvím vnímání dítěte hrajícího roli oběti, budou vaše mnohé reakce založeny na pocitu bezmocnosti a strachu z odmítnutí. Pokud si uvědomíte, že se stále dokola opakuje stejný vzorec neuspokojujících milostných vztahů, pracovních zkušeností nebo přátelství, pak je možná načase zeptat se, zda nejste loutka ovládaná starým naprogramováním. Nechtěli byste být raději tím, kdo loutku ovládá?

Odhalování naučených strategií

Představte si, jak dítě přijde domů se špatnou známkou v žákovské knížce. Jeho otec se možná právě v práci vychloubal, jak má chytré děti, a teď jedno z nich do tohoto ideálního obrazu nezapadá. Otec se zlobí a možná přímo zuří. „Co si to myslíš? Jak jsi mi to mohl udělat? Jsi tak hloupý, nebo jenom líný? Jdi do pokoje a uč se! A budeš sedět doma, dokud nepřineseš nějaké lepší známky!"

Takové dítě má několik možností. Nejčastější z nich je, že udělá otci radost a pilně se učí, aby přineslo známky, které otec očekává. Miluje svého otce a chce, aby ho otec také miloval. Ve snu o planetě znamená láska přijetí a bezpečí a dítě ví, že nebude v bezpečí, pokud nebude odpovídat otcovým standardům.

Hvězda chce zářit

Když otec požaduje dobré známky výměnou za pocit bezpečí, začne se dítě usilovně snažit, aby bylo dobrým žákem, a zřejmě se mu to i podaří. A nebo otec chce, aby syn byl nejlepším hráčem ve fotbalovém týmu nebo nejlepším hudebníkem ve školní kapele. Jestliže se dítě usilovně snaží vyhovět těmto standardům a za své úspěchy dostává pocit přijetí, zrodí se „hvězda". Dítě se naučí, jak si získat otcovu lásku, a tvrdě na tom pracuje. Jeho vynikající výsledky ve škole, sportu nebo v hudbě mu z mnoha zdrojů přinášejí chválu a ocenění.

AKCE!

Když v této kapitole čtete o strategiích a maskách, dělejte si poznámky o tom, co z toho se vztahuje přímo na vás. Mějte na paměti, že nemáte posuzovat sami sebe nebo strategie, které jste přijali. Ovládnutí vědomí je založeno na pozorování toho, co je pravdivé. Odstraňte z toho svého soudce.

Jak chlapec dospívá v mladého muže, nese si s sebou dál naučené strategie umožňující získat přijetí a odměnu. Pilně pracuje, je dlouho v kanceláři a stane se hvězdou pracoviště. A tato hvězda se také jeví

jako supermanžel, superpřítel a jako člověk dokonalý v mnoha dalších oblastech. Tuhle kulturu obzvláště podporují v západních společnostech, kde je velký výkon nej vyšším vrcholem života ve škole, doma i na pracovišti.

Rebel se vzdává

Co když se dítě snaží studovat a získat si otcovu lásku, ale nepodaří se mu to? Je možné, že má velký výtvarný talent, ale není dobrý v matematice a v dějepise. Nenosí lepší známky a otec se dál zlobí a odmítá ho. Pak může nastat den, kdy to dítě vzdá a řekne si: „Už na to kašlu a přestanu se snažit. Stejně to není k ničemu. Není to fér. Kašlu na lásku! Proskočil jsem všemi obručemi, a stejně to nestačilo. Vzdávám to!" A v okamžiku vzdání se, v bolesti z neúspěchu se zrodí rebel.

Maska rebela říká. „Je mi jedno, jestli mě přijmou a budou mě mít rádi. A schválně budu dělat to, co táta nesnáší, a budu se přátelit s lidmi, jako jsem já." Dítě neuspěje ve škole, je vyloučeno a tráví čas kreslením obrázků vzteklých otců a zraněných synů pro své nové přátele. Takový rebel však bohužel není skutečný rebel. Jen přejde z jedné soustavy nepřijatelných standardů ke druhé. Když bude mít chuť přečíst si nějakou knihu o dějinách, budou ho jeho noví přátelé odsuzovat a odmítat, protože je tím zradil. Skutečný rebel je Tolték, bojovník, jenž je veden svým nitrem (viz 10. kapitola).

Perfekcionista o váhavec

Maska „perfekcionisty" se vytváří podobně jako maska hvězdy. Důraz kladený na vnějšího soudce je trochu jiný, protože se zaměřuje na to, aby všechno bylo prováděno naprosto dokonale a podle standardů soudce. Rodič nebo jiní soudci dítě sledují, kritizují a navrhují lepší způsoby, jak má dělat to, co dělá. V případě perfekcionisty jsou očekávání velmi vysoká, a to jak z vnější, tak z vnitřní strany.

Pro dítě, od něhož se očekává, že bude dělat všechno dokonale, je nejlepším způsobem, jak nezklamat, nedělat nic - přinejmenším nedělat nic, co by se dalo posuzovat a za co by mohlo být odmítnuto.

Perfekcionista musí jednat správně

Perfekcionista je uznávaný v práci i doma, všechno má v naprosto vzorném pořádku, pracuje velmi dlouho, aby všichni viděli, že je dokonalý a že lidé v jeho okolí jsou šťastní. Stinnou stránkou perfekcionisty je strach, jenž ho pohání. Stejně jako hvězda se už v dětství naučil, že se musí snažit, aby si ho ostatní cenili a milovali ho. Ví, že si nemůže dovolit být líný a opomíjet určité detaily, protože je pod dohledem.

Váhavec věci protahuje

Pasivní vzpourou perfekcionisty je pozdržování soudce. Takový člověk ví, že i když udělá vše dobře, soudce stejně řekne, že to není dokonalé, a proto není dotyčný dost dobrý. Nemá cenu něco začínat, když by to bylo následně posouzeno jako nesprávné. A pokud se s něčím začne, nemá smysl to dokončovat, a to z téhož důvodu. U dospělého člověka je váhavost reakcí loutky na postoj soudce vyžadujícího dokonalost.

Váhavost je strategie, která může sabotovat celý život. Mnohé velké ambice a divoké nápady umírají jen proto, že se odkládají, dokud si perfekcionista není jistý, že promyslel všechny možnosti, zvážil všechna úskalí a zhodnotil možné výsledky. Životní zkušenosti samozřejmě člověku říkají, že není možné mít všechno zcela pod kontrolou, a tím roste potřeba oddalování věcí.

Vnitřní soudce bude váhavost posuzovat jako další selhání na cestě k dokonalostí a často si najímá „podnikavce", který tlačí perfekcionistu k větším a grandióznějším cílům a k tomu, aby je uskutečnil. Takový postup samozřejmě vyvolává další frustraci a váhavost. Před soudcem není úniku - dokud si neuvědomíte, že lže, a nepřestanete mu věřit.

Různé strategie dítěte v roli oběti

Odlišné rodinné situace a rozmanité povahové rysy dítěte vytvářejí u každého člověka zcela osobité projevy strategií a podoby masek. Některé strategie se přijímají napodobováním rodičů a jiné zase

oponováním rodičům. Další strategie prostě jen vznikají spojováním zkušeností. Při ovládání vědomí vyzývají toltéčtí mistři své žáky, aby si tyto strategie a masky uvědomovali a hodnotili jejich význam v životě dospělého člověka.

Jak poznám masky, když je mám nasazené na obličeji?

První podmínkou tohoto poznání je uvědomění si, že nějaké masky na obličeji máte. Pak je dobré podívat se do zrcadla. Toltéčtí mistři a další učitelé jsou vlastně čiré zrcadlo odrážející vaše masky a strategie, ale bez posuzování. Pak je už jen na vás, abyste využili metody, které vám pomohou uvolnit ulpívání na maskách.

Jde vlastně o běžné strategie zajišťující přežití a o masky, které si tvořivé dítě nasadilo, aby zvládalo ne zcela ideální situace týkající se rodičů. Pokud si uvědomíte, že tak jednáte i vy, přistupujte k tomu s vděčností za vynalézavost dítěte, nikoli s posuzováním. Jen tehdy, když sami sebe s láskou přijmete, můžete transformovat svůj sen na toltécké cestě.

Pomocník potřebuje pomoc

V rodinách, v nichž jsou rodiče v zajetí práce, alkoholu, drog, depresí nebo nemoci, se dítě učí, že jediným způsobem, jak může získat jejich pozornost a uspokojit základní potřeby, je dospělým pomáhat. Mezi variace strategie zvané „pomocník" patří postoje „pečovatel", „společník", „zachránce", „podpůrce" a „hrdina".

Strategie pomocníka je spojená s maskou, která říká: „Jsem v pohodě. Vůbec nic nepotřebuji. Vím, že potřebujete pomoc a já vám pomohu." Být pomocník znamená věřit, že někdo potřebuje, abyste ho zachránili, učili, léčili nebo nějakým způsobem podporovali. Oběť je nadšená, když vidí, že se blíží zachránce, který se o ni postará, bude ji podporovat a chránit před pravdou o závislosti. Pomocník si vybírá oběti pro partnerský vztah, v pracovním prostředí a také mezi přáteli. Ví, že ho budou vždycky potřebovat.

Nezištný vzhled pomocníka je další strategie, která je většinou v západních společnostech vysoce oceňována. Odpovídá náboženskému učení o sebeobětování a lásce, ale pokud člověk za svou pomoc něco očekává, pak to není skutečné pomáhání.

Oběť potřebuje pomoc

Oběť potřebuje pozornost pomocníka, který jí poskytuje pocit přijetí, péče, bezpečí a povzbuzení, po němž touží, ale myslí si, že si ho nezaslouží. Oběť tím, že něco vyžaduje a nikoho neohrožuje, přitahuje pomocníky, kteří řeší její problémy, půjčují jí peníze a naslouchají jejím příběhům o neúspěšných vztazích. Milenec v roli pomocníka říká: „To nic, jen si polož hlavu na mé rameno a klidně se vyplakej." Zaměstnavatel v roli pomocníka říká: „Mé dveře jsou vždycky otevřeny. Mí zaměstnanci za mnou mohou kdykoli přijít a vylíčit mi své životní problémy."

ZÁKLADY

Pomáhání druhým je báječný způsob, jak sdílet lásku. Když nabízíte pomoc nezištně bez očekávání odměny nebo bez ulpívání na výsledku, pak nepoužíváte žádnou strategii. Pokud někdo pomáhá ostatním, aby za to získal lásku nebo vděčnost, využívá strategii z dětství a vlastně vůbec nic nedává.

Pochopíte, že mnohé z těchto strategií si v dospělém životě nacházejí své protiklady, a to především v milostných vztazích, a navzájem se pak spojují. Každý člověk se cítí celistvý prostřednictvím vzájemného působení určité kombinace, ale zároveň potají posuzuje kvalitu svého protějšku. Tento jev přináší utrpení ve všech typech vztahů.

Útěšné strategie pro každou příležitost

Je-li dítě vychováváno v problematickém rodinném prostředí plném intenzivního posuzování nebo hádek mezi rodiči a sourozenci, naučí se

dělat vše pro to, aby mělo klid. Stane se z něho utěšitel snažící se, aby byli všichni šťastní. Žáci často líčí, jak v osmi letech přicházeli domů a udělali si všechny úkoly v naději, že potěší matku a ona bude šťastná a bude je mít ráda, nebo že zvládnou nějaký sport, který je ve skutečnosti nebaví, aby potěšili otce.

Takový usmiřovatel se naučí zklidnit hádající se rodiče tím, že hádku přeruší, nebo potlačuje vlastní zlost na sourozence - dělá vše, aby byl v okolí klid a větší bezpečí. Stane se kusem hadru a dovolí, aby ho ostatní obviňovali a posuzovali, a to jen proto, že se chce vyhnout ještě většímu napětí a projevům zlosti. Tato strategie znamená přijímat odpovědnost za věci, které on sám nezavinil, v zájmu udržení klidu.

Mučedník se snaží všechny potěšit

Mučedník je nej vyšší formou oběti hrající roli utěšitele. Mučedníkova oblíbená věta zní: „Tohle je odměna za to vše, co jsem udělal!" Tato strategie vychází z dítěte, které se naučilo, že nemá právo na vlastní potřeby, dokud nebudou spokojeni všichni ostatní - což znamená, že nikdy. Bude hledět do tmy a uvolní sedadlo každému, kdo stojí.

Za mučedníkovou maskou nezištnosti se skrývá zlost a nespokojenost nad tím, že se o něho nikdo nezajímá. Ale zároveň nikomu nedovolí, aby o něho pečoval, protože se naučil, že jedinou hodnotou je to, když se stará o druhé.

Myslitel, učitel, odborník a mluvčí

Jsou-li city dítěte zraněny a nikdo neléčí jeho emocionální zranění, má sklon k zaměřování pozornosti na svou mysl coby zdroj pozornosti a přijetí. Tato strategie potlačuje zranitelnost dítěte tím, že rozptyluje jeho pozornost pomocí uvažování a mluvení o pojmech a také věděním a příběhy. Když je myslitel konfrontován s pocity, rychle se přesune na bezpečnější intelektuální půdu.

Jako učitel pak předává informace o nej novějším výzkumu dlouhověkosti či o určitém detailu z denních zpráv, který považuje za důležitý. Učitel se cítí bezpečněji, když vysílá informace, než když sděluje pocity o emocionální realitě sebe samého nebo někoho jiného. Mluvčí

zase rád vypráví příběhy. Vyžívá se v detailech a chce mít jistotu, že vám podává celkový obrázek. Mluvčí je často velmi zábavný a je s ním legrace.

Odborník dokáže ukázat jakoukoli záležitost zcela detailně. Pokud toho o ní příliš neví, přikrášlí své znalosti velkými slovy a doplňujícími informacemi, nebo prostě změní téma na něco, o čem toho ví víc. Udělá vše pro to, aby udržoval pozornost odvrácenou od pocitů.

Snílek, mystik, světec a guru

Někdy bývá bolest emocionálního těla pro dítě tak nesnesitelná, že ji nedokáže zvládat. Takové dítě je obviňováno, že ve škole sní a není bdělé, jako by životem jen tak proplouvalo. V dospělosti zaměří snílek pozornost dovnitř, do mysli, a sní o krásném princi nebo o osvobození se od pracovního břemene. Přátelé si říkají, že je „tak trochu mimo" a vědí, že často chodí pozdě nebo zapomíná na důležité schůzky.

Pokud se k strategii snílka přidá prvek duchovnosti, začne se takový člověk vznášet nad starostmi a problémy světa jako mystik či světec a tvrdí, že se osvobodil od „negativní energie" života. Často nachází útočiště v ašramech ve vzdálených zemích. Mystik si uvědomil, že je bezpečnější být v klidu a odloučení od běžného světa, než se vystavovat jeho nástrahám.

Je-li mystik zároveň i intelektuál, může se z něho stát guru probírající duchovní otázky, a to s velkým zanícením a přesvědčivostí. Často ostatní posuzuje a považuje je za méně vyspělé, než je on. Cíl gurua je stejný jako u příslušníků ostatních kategorií - vyhnout se emocionální bolesti vnitřního svědka v dítěti hrajícího roli oběti tím, že se zaměřuje na „vyšší" otázky a na duchovní zásady.

AKCE!

Jestliže v tomto přehledu poznáte vlastní strategie nebo masky, udělejte si pár poznámek k odpovědím na tyto otázky: Jaké emoce cítíte, když přemýšlíte o zbavení se strategie či masky, kterou používáte? Existuje někdo, kdo vám v tom brání? Pokud cítíte strach z něčeho, co se může stát, proč se toho bojíte?

Výběr masek, které nosíte

V této a v následující kapitole se setkáváte s mnoha strategiemi a maskami, které si lidé vytvářejí, aby skryly svou osobnost, z níž mají strach. Možná poznáváte určité strategie, které jste během života sami přijali nebo je pozorujete u druhých. Uvědomte si, že poznání, které vám Toltékové nabízejí, není novou výmluvou pro vašeho vnitřního soudce usvědčujícího vás z něčeho špatného.

Nikdo si nemůže své strategie vybírat, pokud je loutkou reagující na všechna pravidla a obavy vyplývající z procesu přizpůsobování se. Jen tehdy, když využijete vědomí k transformaci snu, se můžete rozhodnout, jaká maska je vám k užitku, a jaká ne. Jakmile objevíte svou osobní sílu, máte mnoho možností a už se tolik nebojíte zbavit se strategií, které vám nejsou k ničemu.

Nagual 1000 masek

Ve 2. kapitole jste se dozvěděli něco o toltéckém nagualovi, osobě, která zná naprostou pravdu o tom, kým je. Nagual nehraje hry na schovávanou, nepopírá pravdu a je plně přítomný v životě. Ví, že stále ještě sní, ale plně si uvědomuje, že si může volit, o čem sní. Nagual ví, že je naprosto v pořádku takový, jaký je.

Díky přijetí vlastní dokonalosti a ztotožnění se zdrojem veškerého života, nemusí nagual nic skrývat a nic dokazovat. Neulpívá na strategiích, maskách a na rolích, které přijal jako dítě, a přesto je přijímá jako dar, jenž se dá vhodně využít. Toltékové říkají, že „Nagual je muž nebo žena 1000 masek, které jsou navzájem propojeny". Zbavení se strachu a ulpívání poskytuje nagualovi osobní svobodu při procházení životem s otevřeným srdcem, takže může hrát role, jaké odpovídají okolnímu snu, s naprostou otevřeností a láskou.

Praxe činí mistra

Lidé tříbí a přehrávají své strategie většinu života a jejich neustálé procvičování se vyplácí. Člověk je schopný vybrat si strategii nebo popadnout masku bez jakéhokoliv velkého rozvažování. Jakmile si uvě-

domíte, že většina lidí tančí tímhle způsobem, uvidíte, že to tak dělají vlastně všichni. Perfekcionista posuzuje snílka a jestliže se tím snílek cítí zraněný, zavolá se utěšitel, aby perfekcionistovi domluvil.

Nemůže existovat skutečná důvěra mezi lidmi, pokud strategie tančí v maskách a všichni předstírají, že jsou někým, kým nejsou. Toltékové učí, že chce-li jedinec žít v přítomnosti opravdově, musí přestat věřit ve lži soudce a začít si vážit vlastní dokonalosti. Díky tomuto pohledu pak objevíme život bez obav a strachu a zatoužíme stát se takoví, jací jsme na tento svět přišli.

8. kapitola

Strategie k odmítání, ochraně a otupění

Existuje mnoho důvodů, proč si vynalézavé dítě v roli oběti vytváří různé strategie. V této kapitole se dozvíte něco víc o strategiích a maskách využívaných ke schovávání se před soudcem, k rozptýlení soudcovy pozornosti a k odmítání, svádění nebo k zastrašování soudce. Všechny tyto strategie jsou výsledkem jednoho všeobecného strachu. Je to strach z toho, že si nezasloužíme lásku. Tento strach způsobuje odmítání a popírání důležitých částí lidského bytí. Tato rána se však dá zacelit, a tím se zase obnoví stav vyváženosti.

Od návyků k romancím - stále totéž

Toltékové vědí, že chce-li se člověk stát skutečným duchovním bojovníkem, musí dosáhnout úplnosti a dokonalosti toho, kým je. Ovládnutí vědomí nabízí možnosti poznávání vlastních strategií a masek, které nosíte, a vede k vědomému výběru jejich využívání. Pokud se používají s bdělostí duchovního bojovníka, stanou se darem pro vás i pro druhé.

Závislák a ztroskotanec

Závislák je každý, kdo je závislý na nějaké látce měnící náladu, představu nebo chování - především má-li tato závislost ničivé účinky na jeho emocionální či fyzické zdraví. Když je bolest přecházející z dětství už hodně nesnesitelná, začnou si mnozí lidé sami předepisovat alkohol, drogy (legální i ilegální), jídlo, sex a utrpení jako takové. V západní společnosti je tím největším návykem závislost na utrpení a na doprovodných jevech v životě.

Lidé mohou být závislí i na vztazích, obavách, přílišném uvažování, chaosu, nemoci, počítačových hrách, lehkomyslnosti, náboženství, dramatech, hazardních hrách, televizi, nutnosti někoho ovládat a na strachu. Návykem se stává jakákoli látka nebo jednání otupující zraněné emocionální tělo nebo odvádějící pozornost od vnitřní bolesti. Lidé, kteří tyto látky užívají, jsou samozřejmě velmi odsuzováni vnitřním i vnějším soudcem. Už samotná strategie vytvořená k otupění a k ochraně ohroženého dítěte vyvolává ze strany soudců další odsuzování, další zranění a potřebu dál si nacházet prostředky k jejich odstraňování. A pro závislou osobu je velmi těžké tento kruh nějak narušit.

„Ztroskotanec" je ten typ rebela, který nedokáže najít místo, kde by se mohl skrýt před svými zraněními. Zaměřuje se na dokazování toho, že si nezaslouží, aby ho měl někdo rád. Ztroskotanec odmítá pomoc, protože ví, že si ji nezaslouží. Využívá svůj vnitřní hněv k sabotování života, kdykoli je to možné, nebo se k ostatním chová hrubě. Často bývá závislý na určitých látkách, pocitech hněvu a na víře ve vlastní bezmocnost.

Princ a princezna, romantik a milenec

Komu by se mělo dostávat víc péče a pozornosti než „princi" a „princezně"? Když matka a otec slepě milují své dítě, bez řečí uspokojují jeho potřeby a dokonce svou holčičku nazývají „malou princeznou", zrodí se strategie. Pozornost, kterou rodiče projevují, většinou slouží k uspokojování jejich potřeb, nikoli potřeb dítěte, a pod oslavováním dítěte se skrývá zoufalý pocit, že dotyčného vlastně nikdo pořádně nevidí.

Dokud vaše mysl funguje, jde o stav snění. Když sníte, vytváříte osobnost a nosíte masku této postavy. Toltécká moudrost vám neříká, že byste mohli nebo dokonce měli žít bez identity a osobnosti, ale jen připomíná, že si ji vytváříte ve snu.

Být hezký, milý a dobře oblečený s sebou přináší určité výhody, a tak dítě vyrůstá a využívá dál strategii prince a princezny - i přes zranění, která jsou pod touto vrstvou skryta. Takové děti vědí, že povrchním jednáním mohou rozptýlit pozornost soudce, aby neviděl, že si nezaslouží skutečnou pozornost. A také se očekává, že budou hýčkáni i v dospělosti a budou tiše odmítat ty, kteří neodpovídají jejich představám. Princ a princezna věří, že jsou oprávněni, aby se jim dostávalo zvláštní pozornosti a péče, ale ani ten největší obdiv nemůže vyléčit obavy, že si to všechno vlastně nezaslouží.

„Romantik" a „milenec" odvádějí pozornost vnějších soudců tím, že se dvoří a svádějí. Flirtují s pokladníky v bance, prodavačkami, svým terapeutem, policistou, který jim dává pokutu, prostě s každým, koho mohou vtáhnout do svých sítí. Strategie romantika, tak jako většina ostatních, v sobě skrývá strach z nedostatečnosti, který je spojený s flirtováním, světlem svíčky, sladkými řečmi a dárky. Milenec je často jen ten, kdo „prochází kolem", protože věří, že kdyby zůstal déle, jeho partner by viděl jeho nedostatky a odmítl by ho.

Úkryty, obrana, žerty, obviňování - stálý strach

Za každou strategií a každou maskou se skrývá strach lidí z toho, že budou odhaleni a odmítnuti jako podvodníci. Každé dítě, které zjistí, že způsob jeho dospívání není správný, se snaží stát někým jiným. Tento strach má dvě stránky: za prvé je to strach z odmaskování a odmítnutí, protože člověk není tím, za koho se vydává. Za druhé je tu po odmaskování nebezpečná možnost, že ostatní zjistí, že jde o člověka s určitými nedostatky - je to příšerný strach z toho, že soudce měl po celou dobu vlastně pravdu.

Neviditelné dítě a advokát

Otec jednoho žáka byl velmi tvrdý a zlostný člověk. Když byl žák malý kluk, naučil se vklouznout do domu, aniž by ho někdo viděl, a vyjít po schodech do svého pokoje tak, aby nešlápl na vrzající schody. Věděl, že kdyby ho otec zahlédl, hned by z blíže neurčitelného důvodu začal ječet a nějak ho trestat. Ve svém pokoji býval sám, stavěl si modely letadel a snil o době, kdy bude dospělý a odejde z domova.

FAKT

Milostné vztahy se vytvářejí, když se navzájem poznají dvě strategie a vědí, že budou společně v bezpečí. Dva lidé, kteří jsou stejní, nebo opační, spojí své síly. Na začátku se cítí skvěle a přirozeně, ale potom se začne projevovat vzájemný strach z přílišné intimnosti a za ní se objeví posuzování a odmítání.

Tento žák zůstával ale i jako dospělý stále v izolaci. Za manželku si vzal ženu, která měla podobnou strategii, a příliš spolu nevycházejí. Mají velmi málo přátel a většinu času tráví před televizí nebo čtením. Dávají si dobrý pozor, aby se sobě navzájem příliš neotevírali, a jsou spokojeni s tím, že jsou jeden vůči druhému a vůči okolnímu světu neviditelní.

Strategie „advokáta" pojednává o případu dítěte v roli oběti s vnitřním i vnějším soudcem. „Není to vina mého klienta, Vaše ctihodnosti, protože on je nevinný - pes mu snědl domácí úkol, byla dopravní zácpa, je to jen člověk a není férové ho trestat." V dospělosti si advokát na svůj příběh navykne a drží se ho. Tato strategie se snaží ochránit dítě v roli oběti před všemi soudci dokazováním, že jejich obvinění je mylné. Mnozí profesionální advokáti vyrůstali pod vlivem posuzujících rodičů.

Klaun a žertéř versus vztekloun a psychický a fyzický tyran

Uvědomte si, že všechny tyto strategie a masky jsou vytvořeny proto, aby skrývaly bolesti a zranění z dětství. Emocionálně frustrovaný kluk, kterému se konečně dostane pozornosti, když vypráví vtipy nebo dělá žertovné kousky, pak často tuhle strategii využívá dál, aby se vyhýbal odhalení vlastní zranitelnosti. Klauni a žertéři jsou oživení večírků, přitahují pozornost a po celé hodiny umějí lidi zabavit. Za jejich maskou se však skrývá strach z toho, že je někdo uvidí a bude je posuzovat a odmítat, protože nejsou dost dobří.

Lidé, kteří jsou vzteklí a obviňují a týrají druhé, ať už fyzicky, nebo emocionálně, jsou zdánlivě protikladem ke klaunovi a jeho žertům. Pokud se však podíváte blíže na toho, kdo stále obviňuje ostatní lidi, spatříte za jeho rozhořčenou maskou tentýž strach jako za maskou klauna. Oba se bojí, že budou poznáni a odmítnuti. Tyran stanoví limity říkající, „Drž se dál, nechoď blíž, nebo ti ublížím."

Skrývání se v roli soudce a oběti

V této knize jste už poznali mnohé aspekty soudce a dítěte v roli oběti. Jsou to převládající hlasy v mitote mysli a jsou to hlasy, které vyvolávají potřebu vytváření dalších strategií. Bez soudce a oběti by byl v mysli všech lidí klid. V této části knihy objevíte další způsoby, jak se lidé projevují ve vnějším světě - za prvé se nad všemi vyvyšují a za druhé se všem podřizují.

Soudce vás vylepšuje

Soudce zjevně není „obránce" dítěte v roli oběti, ale v rámci strategie je to přesně to, co vlastně dělá. Dívá se ven a posuzuje ty, kteří by mohli posuzovat vás. Tiše jim říká: „Já prohlédnu vaše masky a vidím nedostatky, které skrýváte. Vím, že jsem lepší, než vy, tak pokud mě budete posuzovat, nebudu vám věřit." V extrémním případě vidí soudce obránce všechny lidi na světě na nižší úrovni, než na jaké jste vy.

Soudce obránce také odvádí pozornost od vnějších zranění a přesouvá ji směrem ven. Posuzuje vládu, televizní program, šéfovu kravatu, supermarkety, ostatní řidiče a lidi, které míjí na ulici. Tím, že každého ponižuje, se vás snaží povýšit. Odmítáním druhých se vás snaží chránit před odmítnutím. Stejně jako ostatní ochranné strategie má i tahle jisté nevýhody. Odděluje vás od ostatního světa a vy se uzavíráte do bezpečné samoty, do zámotku posuzování a odmítání.

OTÁZKA

Existuje někdo, kdo neprošel procesem přizpůsobování se a je naprosto svobodný?

Každý se určitým způsobem procesu přizpůsobování podrobí. Děti chtějí dělat to, co chtějí dělat. Když to nejde, považují to za neférové a cítí se jako oběti, a to i v případě, že je to, co se děje, pro ně nejlepší, nebo to nemá nic společného s ubližováním nebo odmítáním.

Skrývání se za oběť

Dosud jste zkoumali oběť jako dítě zraněné uvnitř, jemuž ubližovali posudky věčně kritizujícího vnitřního soudce. I zde si oběť vytváří svou strategii. Oběť se vyhýbá odpovědnosti a posuzování z vnějšku tím, že posuzuje sama sebe a v bolestech se zhroutí. Leží a říká si: „Nekopejte do mě, já už jsem i tak úplně vyřízený. Už takhle dost trpím, tak mě neposuzujte! Není to moje vina, moje matka mi pořád nadávala a nikdy jsem nic neudělal dobře, tak mě prosím nechte na pokoji."

Existuje tolik strategií, kolik je dětí, které se učí stále nové a nové. V průběhu života je pak posilují, rozšiřují a zdokonalují. A ačkoli vy-

padají dost odlišně, všechny jsou v podstatě zcela stejné. Jsou stejné, protože vznikají proto, aby bylo všechno správně, aby člověka nezraňovalo posuzování a aby se otupila bolest z odmítnutí. Většina lidí žije ve strachu z toho, že někdo zjistí, že nejsou dost dobří, žádoucí nebo že nejsou hodni lásky. Tyto strategie a masky se vytvářejí s cílem vyhnout se tomuto zjištění. I když se zdají být odlišné, všechny skrývají stejný a společný strach.

Léčba rozpolcenosti

Proces přizpůsobování dítěte, ať už probíhá na jakémkoli stupni, vyžaduje, aby se dítě vzdalo určitých částí sebe sama a stalo se tím, koho chce jeho rodina mít. Zbaví se toho, co není vítáno, a vytváří strategie, které jsme tu vylíčili, aby tuto ztrátu nějak nahradilo. Hvězda v sobě musí odmítnout rebela. Myslitel musí odmítnout snílka a snílek musí odmítnout myslitele.

Cílem toltécké cesty je jednota těla, mysli a srdce. Znamená to, že všechny odmítnuté části se musí zase vynést ze stínu na světlo. Osobnost běžného člověka je rozdělena na mnoho různých částí, které mají svůj vlastní názorový systém týkající se života. Vnitřní rebel bude soudci odolávat a vnitřní hvězda se bude bát snílka. Ty části, které byly zatlačeny do stínu, začnou sabotovat úsilí dominantních strategií a dominantní strategie se budou usilovně snažit udržet nepřijatelné části ve stínu. Pro mnoho lidí má tento vnitřní boj ve vnějším životě za následek opomíjení příležitostí, nečekané reakce a pocit bezmocnosti.

Na chvíli se klidně posaďte a uvolněně dýchejte. Vnímejte své fyzické tělo. Pociťujte své emocionální tělo. Umožněte tělu, aby vám poskytlo informace o všech pocitech, které v tu chvíli ignorujete. Využijte tuto dobu klidu k navázání důvěrného vztahu s vlastním bytím. Nepřemýšleje o tom, prostě to jen vnímejte prostřednictvím pocitů.

Strach z intimity

Malé děti se dají pevně vést svými pocity. Nemají vnitřní odpor k tomu, aby byli tím, kým jsou, a aby cítili, co cítí. Neposuzují slzy smutku ani projevy radosti. Děti jsou takové, jaké jsou, a vědomě nic nehodnotí. Pokud se malé dítě vzteká, vyjadřuje své emoce velmi otevřeně a přirozeně. Tak je to až do chvíle, kdy jejich emocionální projevy narazí na vnější odpor a ony začnou samy sebe zpytovat a potlačovat svou pravdu hned, jak se projeví.

Už jsem tu vylíčil, že jakmile dítě zvládne nějakou strategii a přijme masku, aby vyhovělo snu, do něhož se narodilo, musí odhodit ty části, které nejsou přijatelné. Čím víc vůči vnějšímu světu popírá, kým skutečně je, tím víc to musí popírat i vůči sobě. Malé dítě nedokáže pochopit, že má-li zlost, mělo by si samo domluvit, že ji nemá vyjadřovat. Musí se oddělit od pocitu zlosti a stát se tím, kým má být, aby ho ostatní přijímali. Musí odštěpit zlostnou část a popřít její existenci.

Tímto způsobem ztrácí dítě pocit intimity se svým bytím. Už nezná a neoceňuje opravdové pocity, které v něm vznikají jako reakce na svět. Jak dospívá, je stále zručnější ve skrývání těchto pravd před sebou samým a před ostatními a jeho strategie a masky jsou mnohem rafinovanější. Narůstá tím zároveň i strach z odhalení toho, co skrývá pod maskou. Dítě v roli oběti si tyto lekce dobře pamatuje a ví, že se za každou cenu musí vyhnout bolestí z odmítnutí.

Opětovné získání emocionální intimity

Co se stalo, se však dá odčinit. Přišli jste na tento svět s volností poznání a vyjadřování pravdy o svých pocitech. Můžete se navrátit do této skutečností, kterou Toltékové nazývají „nebe na zemi". Je to nejvyšší poznání vlastní dokonalosti v podobě vyjádření „božského" v každé činnosti a v každém okamžiku. V tomto nebi není žádné posuzování a není tam ani očekávání, že budete jiní, než jací jste. Toto nebe na zemi je místem klidu a radosti a nachází se ve vašem nitru. Nikdo vám ho nemůže dát a nikdo vám ho nemůže vzít.

Intimita se sebou samým je životně důležitý základ intimního vztahu s partnerem. Toltécká moudrost neustále klade důraz na to, aby člověk sám sebe přijímal a miloval, protože to je skutečná intimita. Otevřenost vůči všem vlastním emocionálním projevům, bez jejich potlačování nebo odmítání, je klíčem k intimní jednotě vlastního bytí.

Tím, že znovu získáte právo na emocionální intimitu s vlastními pocity, otevřete srdce a navážete důvěrný vztah s okolním světem a začnete ho přijímat. Vaše vztahy se změní, protože se změníte vy. Naučíte se využívat pocity jako průvodce životem a budete dělat to, o čem víte, že je to pro vás správné - a přestanete dělat to, o čem si myslíte, že by to potěšilo druhé a nebo vás to před nimi ochránilo.

Toltéčtí mistři své žáky vyzývají, aby se pozorně podívali na své strategie a masky, aniž by je posuzovali, a aby zhodnotili, jak jim slouží v dospělosti. Prostředky používané na toltécké cestě umožňují žákovi změnit názory založené na strachu a dohody, které tyto strategie podporují, a transformovat vlastní život.

Síla soustředného bodu

Představte si, že jste v nějakém městě a přijdete k dřevěné ohradě postavené kolem staveniště. Najdete díru v plotě, podíváte se dovnitř a spatříte téměř dostavěnou budovu nádherně obloženou mramorem. Později toho dne pak potkáte přítele a řeknete mu, co jste viděli. On se s vámi začne hádat a bude tvrdit, že viděl stejnou stavbu, ale žádný mramor na ní nebyl. Byla to prý jen obyčejná ošklivá betonová budova. Vy mu oponujete a trváte na tom, co jste viděli. Nakonec se s přítele rozejdete a překvapeně si říkáte, jak je hloupý a nevšímavý.

Následujícího dne procházíte stejnou cestou městem a přijdete ke druhé straně onoho plotu. Zvědavě nahlédnete dírou a uvidíte ošklivou betonovou stavbu. „Kde je to nádherné mramorové obložení?" zeptáte se sami sebe. „To je nějaká jiná budova." Obejdete plot a kouknete do děr na jeho různých stranách, až vám dojde, že je to stále stejná budova

v různých fázích výstavby. Uvědomíte si, že správný byl popis váš i vašeho přítele - a že to, co vidíte, závisí na vašem úhlu pohledu.

Vytvoření soustředného bodu

Toltékové vědí, že osobní svoboda nastane jen tehdy, když je člověk natolik volný, aby viděl věci ze všech stran. Během procesu přizpůsobování se a pod vlivem tlaku způsobujícího, že člověk vidí život pouze prostřednictvím jednoho systému názorů a dohod, se ztratí jednota života. Toltékové nazývají místo, z něhož vnímáme život, „soustředný bod". Je to díra, kterou vnímáte a vytváříte svůj osobní sen. Tento soustředný bod se nachází u většiny lidí na jednom místě. Vždy se na věc podívají prostřednictvím tohoto jediného bodu a hádají se, že vidí jedinou možnou skutečnost.

Jedna posluchačka přišla za svým učitelem, protože byla přesvědčena, že ji manžel podvádí a schází se s jinou ženou. Mluvila o tom s manželem, ale ten její podezření popřel a tvrdil, že je jí věrný. Ona však dál setrvávala ve svých obavách. Pokud přišel domů o pár minut později nebo si šel zatelefonovat do vedlejší místnosti, ihned si byla jista, že její podezření je správné. Po určité době jí naprosto všechno, co dělal, v mysli potvrzovalo, že ji podvádí.

Během rozhovoru s učitelem si pak vzpomněla, jak se cítila jako malá, když byl její otec celou noc někde pryč a matka sama plakala v kuchyni. Vybavila si pocit napětí v domě, když se otec vrátil domů. Překvapilo ji, jak živě si vzpomíná, jak ji plačící matka varovala a říkala jí: „Všichni muži jsou stejní! Budou tě podvádět a ubližovat ti!"

Změna soustředného bodu

Matka této ženy (nevědomě) vytvořila pevný soustředný bod, jehož prostřednictvím se její dcera pak dívala na muže a na vlastního manžela. Žádný jiný úhel pohledu jí nebyl nabídnut. Po rozhovoru s učitelem si uvědomila, že se na situaci může podívat z mnoha jiných zorných úhlů. Šla domů a znovu si promluvila s manželem a tentokrát bedlivě naslouchala jeho pravdě. A také mluvila s jeho dobrým přítelem, který jí potvrdil, že je jí manžel věrný.

AKCE!

Chvíli se zastavte a přemýšlejte o všech svých soustředných bodech. Prověřujte je, abyste poznali, zda jsou pevně zafixované v jedné perspektivě, nebo jestli je můžete podle potřeby měnit. Tuhle zkoušku můžete provést například na nějaké politické události, na chování svého dítěte a na přístupu k bezdomovcům, ilegálním přistěhovalcům nebo k hlučným sousedům. Do kolika úhlů pohledu se dokážete přesunout?

Tím, že se posluchačka podívala na situaci ze všech stran, byla schopna vidět větší obraz, než jaký jí před mnoha lety nabídla její matka. Její soustředný bod se rozšířil a byl flexibilní. A to je cíl toltécké cesty: vidět svět z mnoha soustředných bodů a obdivovat jeho komplexnost a dokonalost.

Strategie přežiti coby dary

Toltécký mistr vede své žáky k poznání, jak vynalézaví byli, když byli dětmi. Přežili dětství, které bylo v mnoha případech dost negativní, bolestné, ponižující a nebo dokonce i násilné. Strategie, které přijali, a masky, které se naučili nosit, byly chytrým způsobem adaptace dítěte vystaveného stresu. Když dítě opouštělo domov, nestál nikdo po jeho boku, aby mu připomněl, že tyto strategie už nejsou ve světě dospělých zapotřebí - a tak si je vzalo s sebou.

Tyto strategie jsou dál udržovány pomocí strachu - strachu z odhalení skutečnosti, že nejsme dost dobří, že máme nedostatky a nezasloužíme si lásku. Tento strach se postupně zmenšuje, když duchovní bojovník dítěti v roli oběti vytrvale předává poselství o ničím nepodmíněné lásce a přijetí. Máte-li menší strach z odhalení a více lásky k vlastní dokonalosti, nebudete už tolik na těchto strategiích lpět a tehdy získáte dary.

Mnohé strategie přežití přijaté v dětství v sobě skrývají dary pro období dospělosti. Pro toho, kdo chce lidi potěšit, je darem možnost volně rozdávat bez očekávání ocenění nebo reciprocity. Postoj rebela je cenným zdrojem pro každého, kdo chce odmítnout společenské nátlaky rodičů

nebo vrstevníků. Klaun bývá ohromně zábavný, když se legrace nabízí jako láskyplný dar a člověk se přitom nevyhýbá odhalení.

Svět potřebuje mystiky a učitele, snílky a myslitele, perfekcionisty a váhavce, advokáty, milence a romantiky. Jakmile zmizí lež o „nedostatečnosti" a tyto dary jsou nabízeny z otevřeného a milujícího srdce, vyživují jak duši toho, kdo dává, tak i toho, kdo dostává.

9. kapitola

Parazit ve vaší mysli

Toltékové říkají, že všichni lidé trpí nemocí mysli. Většinou nebývá fatální, ale je velmi nakažlivá. Dozvěděli jste se o ní už v předchozích kapitolách v podobě soudce a dítěte v roli oběti, masek a strategií a všech lží naprogramovaných do vaší mysli během procesu přizpůsobování se. V této kapitole se dozvíte další věci o této nemoci mysli, kterou Toltékové označují za „parazita".

Váš velmi osobní společník

Toltékové říkají, že lidé jsou nemocní proto, že v jejich mysli je parazit živící se negativními emocemi. A on se negativními emocemi nejen živí, ale dělá vše pro to, aby člověk snil ve strachu a parazit tak měl spoustu potravy.

U většiny lidí má tento parazit na starosti jejich soustředný bod. Říká v rámci mysli lži a člověk jim věří: „Musíš se kvůli ostatním lidech chovat dobře. Existuje jen omezená porce lásky a pozornosti a ty potřebuješ přežít. Musíš být hodný a vyhovět druhým, aby sis zasloužil jejich lásku." Tento parazit se všechny své lži naučil v průběhu dětství a neustále je opakuje i v dospělé mysli. Tyto lži vytvářejí jediný soustředný bod, a ten zase produkuje strach, kterým se parazit živí.

Parazit je živoucí sen sněný různými způsoby a na různých úrovních všemi lidmi. Ve chvíli, kdy jste se narodili do parazitního snu své rodiny, přejímali jste postupně malé kousky tohoto parazita a vkládali je do své mysli. Ty kousky jsou jako semínka - názory a lži vycházející ze strachu - a ta semínka vyklíčila ve vaší mysli. V průběhu času z nich vyrostl váš specifický osobní parazit, který je s vámi dosud.

Slovníky definují parazita jako živou bytost živící se na úkor jiného organizmu, jemuž vysává energii a nic mu za to nenabízí. Parazit v lidské mysli vytváří negativní myšlenky a emoce, kterými se živí a přitom člověku vysává osobní sílu a zbavuje jeho tělo vitality. Toltékové vědí, že tento parazit je příčinou mnoha nemocí jak mysli, tak těla.

Parazit ubližuje svému hostiteli

Mnozí lidé žijí marginální život a mají energii pouze na to, aby pracovali, jedli, spali a zase šli do práce. Jejich život bývá většinou málo radostný a nezbývá jim energie na hru a tvořivou činnost. Nedostatek energie kompenzují povzbuzujícími prostředky, jako je kofein a sladkosti, nebo se snaží změnit špatnou náladu pomocí drog a alkoholu. A část tráví aktivitami vyžadujícími minimum energie, například dívánim se na televizi.

Tito lidé nemají dostatek osobní síly a jejich život ovládá parazit, takže nemají ani dostatek energie ke změně nebo růstu. Jejich návyky je

udržují v rutině, která je bezpečná. Proto Toltékové vědí, že je důležité ovládnout vědomí, abychom si dokázali uvědomit, jak tento parazit ovládá mysl, a z tohoto poznání pak znovu získat zpět svou osobní sílu. A také vědí, že je to na začátku velmi obtížné, protože parazit je na nadvládu navyklý a snáší jen velmi těžce, že by o svou moc přišel.

ZÁKLADY

Podstatou snícího člověka je překrucování informací nasbíraných z vnějšího světa ve virtuální realitu v mysli. Parazit je celkovým souhrnem všech znalostí, které se tam nashromáždily, roztřídily a uložily. Toltékové učí, že je důležité tyto znalosti zkoumat, ale pouze v případě, že člověk cítí skutečnou potřebu a chce to udělat.

Úkol parazita

Úkolem parazita je vést vás tak, abyste dodržovali pravidla, o nichž soudce ví, že je od vás společnost vyžaduje, což vám poskytne lásku a přijetí. Parazit ovládá vaše chování pomocí strachu. Jakmile se pokusíte vytvořit si nové názory, především ty, které jsou založeny na lásce, dostane parazit strach. Ví, že v minulosti znamenal odpor vůči vnějšímu snu odmítnutí, potrestání nebo ještě něco horšího. A parazit učiní vše, co může, aby vaši snahu o změnu osobního snu sabotoval. Má strach o vaše bezpečí a celkově o váš život. Kdo mu to může mít za zlé? Parazit se učil velmi pilně a prošel tvrdou školou.

Pokud vás nemůže ovládat osobní parazit, existuje vždycky velký parazit, živá bytost, která je snem o této planetě. Ten vašeho parazita naučil vše, co zná, a společně s vaším parazitem vás udržuje ve stavu spánku. Všichni znají daná pravidla a připomínají vám, co se stane, když je porušíte. Vzpomínáte si na příběh o císařových nových šatech vylíčený v 5. kapitole? Když chlapec pravdivě řekl, jak situaci vidí, otec mu vyhuboval a poslal ho pryč. A parazit nechce, aby se to stalo i vám.

Živení se strachem a pochybnostmi

Dokážete si představit nějakou jinou živou bytost mající takového parazita, jakého mají lidé? Malý dub by záviděl velkému dubu a říkal by: „To není fér, že jsi tak velký. Jak je možné, že máš tak dobrou půdu a vyrostl jsi tady mezi skalami?" A nebo by si řekl velký dub: „Radši jsem neměl celé ty roky tolik růst. Neměl bych zraňovat city malého dubu tím, že se mi tak dobře daří."

Parazit nepromlouvá v mysli jelena, hlemýždě, stromů, ptáků, ryb, červů, mraků, větru, galaxií či deště. A neděje se to dokonce ani ve vašem těle. Umíte si představit, že by měly vaše buňky starost, co si myslí jiné buňky, nebo že by si vaše játra myslela, že by měla být něco víc než jen játra, aby udělala dojem na slinivku? Jediná část světa, která sní se strachem jsou (údajně) vysoce vyspělí lidé!

Porazit vyvolává pocit strachu

Tento živoucí sen nazývaný parazit se živí vaším emocionálním strachem a má dost sil, aby v mysli vytvářel děsivé myšlenky. Lidská mysl

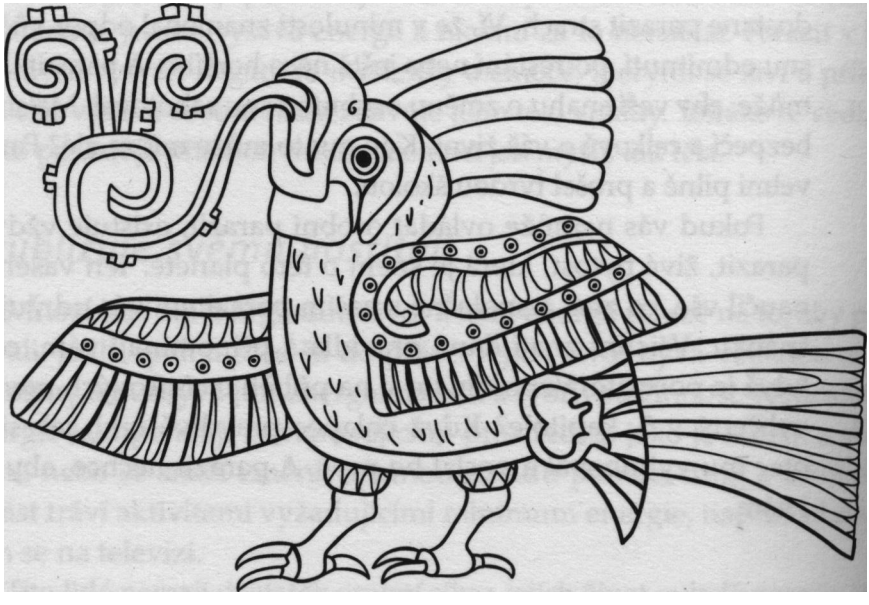

Toltékové vyznávali duchovní moudrost veškerého života

je energií parazita natolik posedlá, že toltécký mistr svému žákovi často říká, že on sám je parazit. V **7.** kapitole jste se dozvěděli, jak se člověk stane loutkou vnějšího snu. Dojde k tomu proto, že člověk je už dávno loutkou svého osobního parazita.

Vyhraďte si určitý čas a představujte si, že jste strom, pták, oblak nebo jelen. V poklidu vnímejte své okolí ze soustředného bodu těchto živých bytostí. A co galaxie? Co ta si myslí o daních nebo o vhodném oblečení? Dělá si s tím starosti? Proč se tím trápíte vy?

Strach, který dokáže parazit vyvolávat v emocionálním těle člověka, nemá hranic. Pravidla, očekávání, názory, povinnosti a dohody naprogramované v mysli jinými parazity jsou nekonečným zdrojem myšlenek vytvářených strachem. Když jeden žák pozoroval ve své mysli veškeré varianty myšlenek vytvářených strachem, prohlásil, že se nakonec jeho velké a malé obavy spojily v jednu skutečnost: „Nejsem dost dobrý, a tak budu stejně vždycky odmítán, a to především lidmi, na nichž mi záleží."

Parazit se živí strachem

Toltékové říkají, že potravou tohoto parazita je strach. Jako by člověka využíval k vlastní výživě, tak jako farmář chová kuřata, aby mohl jíst vejce. Parazit ovládá sen v lidské mysli tak, aby vyvolával strach, a pak se tím strachem živí. Čím víc strachu vznikne, tím je parazit silnější. Někteří paraziti jsou tak silní, že dokážou svého člověka vmanipulovat do zlostného a násilného chování vůči sobě a ostatním lidem. Jiní paraziti jsou mírnější a vyvolávají ve svém člověku jen lehkou úzkost a zmatek.

Máte v sobě úžasný zdroj. Může se nazývat vaše pravda, moudrost nebo čiré poznání. Tento zdroj je částí emocionální pravdy, s níž jste se narodili, ale během procesu přizpůsobování se byla vyhnána jen proto, aby vás rodina vnímala jako hodné a přijala vás. Vaše pravda je ona skutečnost, které se parazit bojí ze všeho nejvíc. Ví, že vaše pravda je zalo-

žena na lásce, a obává se, že bude mít hlad, budete-li ho krmit pravdou a láskou (což není ovšem nezbytně nutné, jak se dozvíte v 15. kapitole, ale parazit tomu věří).

Parazit učiní vše pro to, abyste o své pravdě pochybovali. Dostává se mu velké podpory od všech strategií a masek, které před vámi pilně skrývají realitu a vytvářejí vaši předstírající podobu, kterou chcete potěšit ostatní lidi. Pokud máte velkou chuť na poslední kousek čokoládového dortu, parazit vám připomene dohodu říkající, že poslední kus máte nechat někomu, kdo ho bude možná chtít víc, než vy. Použije slov, jako sobeckost a nenasytnost, aby měl jistotu, že starou dohodu neporušíte. Máte chuť na dort, ale začnete o tom pochybovat, považovat to za něco špatného, a tak si ten kousek nevezmete. A parazit zase vyhrál další kolo.

Manipulace s vnímáním

Tento parazit je mistrem ve vyvolávání strachu, a to i v situacích, kdy se skutečně není čeho bát. Ovládá lidskou mysl natolik, že si s ní může dělat všechno, co chce. Parazit je vládcem soustředného bodu. Nabízí člověku jen zúžený pohled, pouze jeden zorný úhel. A výsledkem je strach.

Ctete-li noviny a určitá zpráva ve vás vyvolá pocit strachu, uvědomte si, že se do té informace dostal parazit, a to prostřednictvím soustředného bodu, o němž ví, že dokáže vzbudit obavy. Využívá vašich politických ideálů, strachu z násilí nebo ztotožňování se s okolním prostředím. Když sedíte v autě a svítí červená a ve vaší mysli se objevují děsivé myšlenky, je to parazit vytvářející si potravu. Jestliže cítíte tlak na prsou a okamžitě si představíte, že jedete v sanitce do nemocnice, je to zas jen parazit vytvářející si potravu.

Porazit žije v minulosti a budoucnosti

Jedna posluchačka byla už patnáct let vdaná a nebyla šťastná. Její manžel k ní byl před svatbou velice pozorný, ale krátce poté, co se vzali, ji začal kritizovat a verbálně napadat. Její parazit jí říkal, ať se snaží nějak

to urovnat. Přesvědčil ji, že to ona určitě může za to, že se manžel změnil, a pokud dokáže zjistit, co tuhle změnu způsobilo, může zase všechno dát do pořádku. Parazit trval na tom, že kdyby se jen trochu víc snažila, byla by budoucnost lepší.

Na chvíli buďte v klidu, odložte tuhle knihu a vnímejte, zda si dokážete uvědomovat parazitní sen ve svém těle. Posílá vám parazit nějakou zprávu? Chcete na to něco říct? Jak se vaše tělo cítí, je-li v něm přítomný parazit? Udělejte si pár poznámek o tomto dialogu.

Ať se tato mladá žena snažila jakkoli, manžel ji stále dál urážel. Když už jí to začalo hodně unavovat a stejně se nic neměnilo, vyplnila žádost o rozvod a odstěhovala se. Její parazit ji začal okamžitě obviňovat, že byla příliš slabá a sobecká. Říkal jí, že by se měla víc snažit a že bude mít velké štěstí, pokud ji bude ještě někdy někdo mít rád. A parazit jí ještě připomínal, že už není nejmladší. A zároveň jí říkal, že měla manžela opustit mnohem dřív a že byla slabá a hloupá, že to dávno neudělala.

Když začala tato posluchačka rok po rozvodu chodit s jedním příjemným mužem, hned se objevil parazit, aby jí připomněl její minulost. Stále dokola jí říkal, ať svým citům nevěří a ať si uvědomí, co všechno už jednou prožila. Začala o sobě pochybovat a bála se do nového vztahu nějak hlouběji ponořit. Po určité době se onen muž přestal snažit překonávat její obavy a šel životem dál bez ní. A parazit samozřejmě využil jeho odchod jako důkaz a základ k vytváření dalšího strachu z budoucnosti a k dalšímu podceňování se a posuzování.

Parazit využívá i ostatní lidi

Jeden muž chtěl pozvat ženu na sobotní schůzku a ona odpověděla: „Promiňte, ale já nemohu. Ten večer mám spoustu práce." Možná měla opravdu hodně práce, ale zároveň doufala, že se s ní bude chtít domluvit na nějaký jiný večer. Jakmile začne pracovat mužův parazit, začne si představovat, že slyší: „Jít někam s tebou? To si snad děláš legraci! To ani náhodou!" Jeho parazit pak vytáhne dlouhý seznam důvodů, proč s ním

nechce mít žádná žena schůzku a proč by pro něj bylo lepší, aby se už o žádnou schůzku se ženou nesnažil.

Parazit je břichomluvec a dokáže člověku říkat věci, jaké by on sám nikdy neříkal. Jedním z velkých triků parazita je ptát se někoho, co si myslí o jeho člověku. A jedním z největších triků je zřejmě otázka „Myslíte si, že jsem tlustý?" Nebo „Myslíte si, že mi to sluší?" Uvědomte si, že tyhle otázky vždycky klade jeden parazit druhému a ten druhý parazit vyvolá ve svém člověku strach, že odpoví špatně a bude odmítnut. Strach je téměř jistou zárukou, že odpoví „špatně" a bude následovat odmítnutí a další strach. A člověk téměř vidí, jak se parazit usmívá.

Další triky parazita

Jeden žák se rozhodl, že by měl v rámci své duchovní praxe každé ráno jednu hodinu meditovat. Byl z toho nadšený, protože věděl, že meditace mu pomůže, aby byl milujícím a klidným člověkem (což samozřejmě znamenalo, že by pak byl víc milován a přijímán ve své duchovní komunitě). První týden se mu to dařilo, ale pak jednou ráno zaspal a musel utíkat do práce, aniž by si zameditoval. Celý den byl podrážděný. Věděl, že až se vrátí domů, nebude mír na meditaci čas, a měl na sebe zlost, protože nedodržel dohodu, kterou sám se sebou uzavřel. Rozhodl se, že příští ráno bude meditovat dvě hodiny, aby napravil své selhání.

ZÁKLADY

Náboženské a duchovní skupiny jsou stejné jako jakýkoli jiný sen o přizpůsobování se. Skupina má určité představy o tom, jak by se měli členové chovat a oblékat, a o tom, jaká slova mají a nemají používat - přesně jako rodina. Toltécký bojovník si bez ohledu na to, kde právě je, tyto vlivy stále uvědomuje a odolává jejich působení.

Když si žák večer nařídil budík o jednu hodinu dřív, začal se cítit divně. Pořádně se nevyspí a teď bude muset vstávat do chladu a tmy a meditovat. Začal pochybovat, že svůj program dokáže dodržet, a dokonce

pochyboval i o hodnotě meditace. Zatímco se snažil rozhodnout, co má udělat, usnul a následujícího dne přišel do práce pozdě. Když se vrátil domů, byl přesvědčený, že meditace je ztráta času a že mu stejně nijak nepomůže. Příští den opustil svou duchovní skupinu.

Parazit mluví sám k sobě

Soudce (parazit) stanovil pravidlo, že žák by měl meditovat. Dítě v roli oběti (parazit) si vytvořilo motivaci týkající se lásky a přijetí. Soudce (parazit) v žákovi vyvolal pocit viny za porušení pravidel a pak jeho selhání potrestal zlostí na sebe sama a dvouhodinovou meditací. Rebel (parazit) se postavil proti rozhodnutí vstát o dvě hodiny dřív a nakonec dítě v roli oběti (parazit) natolik trpělo zoufalým pocitem, že to nevyšlo, že celou myšlenku raději vzdalo.

Vidíte, jak parazit mluví k jinému parazitovi? Parazit ve skutečnosti nikdy nechtěl, aby žák dělal něco, co by mu pomohlo vymanit se z jeho vlivu a nadvlády. Ale obíhal kolem žáka celý zanícený pro jeho „duchovní práci". Tlačit člověka k tomu, aby dokonale zvládal duchovní cestu, je jeden z nejlepších triků parazita, protože všichni souhlasí s tím, že člověk by měl být mnohem duchovnější. Cíl této dokonalosti je nedosažitelný a parazit dobře ví, že program jeho sabotáže proběhne v pořádku.

Parazit lže

Parazit je velký lhář. Uvědomte si, že hlavním hlasem parazita je soudce a soudce vždycky lže. Všechno, co byste podle něj měli dělat a čím byste měli být, je lež, protože vy můžete být jen takoví, jací jste.

Představte si, že jste si najednou uvědomili, že nestihnete přijít včas na nějakou důležitou schůzku, například na pohovor týkající se nového zaměstnání nebo na zajímavé rande. Když se podíváte na hodinky a řeknete: „Já přijdu pozdě," je to prostě pravda. Parazit pohlédne na tytéž hodinky a řekne: „Ty přijdeš pozdě, protože jsi hloupý a nepozorný. Měl bys vědět, jak dlouho ti trvá, než se vypravíš. Teď se na tebe bude ten člověk zlobit a zřejmě tu práci nedostaneš (nebo nenavážeš nový vztah). Nikdo tě nebude mít rád a ty zestárneš a umřeš sám a opuštěný."

OTÁZKA

Jak mám poznat, kdy sám sobě lžu a kdy si nelžu?

Zatím předpokládejte, že si lžete vždycky. Líčíte svůj sen, který ve skutečnosti není pravda - je to jen vaše vnímání reality. A vycházejte z toho, že hlas, který vám říká, jací byste měli být a co byste měli dělat, je opravdu lhář!

S tímto mitote v mysli se zděšeně ženete na schůzku plni úzkosti, ukvapených omluv a nejspíš i výmluv na dopravní zácpu. Člověk, který na vás čeká, si možná ani nevšiml, kolik je hodin, nebo byl rád, že měl během doby, kdy na vás čekal, chvíli klid. To vy ale netušíte, protože jste soustředěni dovnitř na mitote parazita a nejste v přítomném okamžiku. Pokud pracovní schůzka nebo romantická večeře nedopadne dobře, bude vás z tohoto parazit obviňovat. Dar síly na toltécké cestě spočívá v pochopení, že viníkem je parazit - ten pravý zločinec skrývající se ve vaší mysli.

Síla pozornosti

Tím, jak začne toltécký žák pročišťovat mitote v mysli, získává také nadvládu nad pozorností. Na příkladu o nedochvilnosti, který tu byl právě uvedený, jasně vidíte, jak parazit dokáže, aby se pozornost přizpůsobovala úvahám o ostatních lidech, budoucnosti a především o strachu z toho, že nás budou všichni odmítat. Je to příklad naprostého nedostatku jasného vnímání snu jiných lidí.

Toltékové říkají, že vaše názory ovládají pozornost, dokud zase nezískáte zpátky osobní sílu, abyste mohli ovládat svou pozornost. A také říkají, že všechny názory, postoje, obavy, předpoklady a dohody, které váš parazit získal od jiných parazitů, z váš činí loutky v rukou parazitů tohoto světa - včetně vašeho parazita. Jakmile dokážete oddělit „sebe" od parazita a znovu získáte kontrolu nad svou pozorností, vstoupíte na cestu k osobní svobodě.

Názory ovládají pozornost

Jeden žák byl nesmírně nadšený, že bude moci jít na přednášku velmi slavného duchovního učitele, který navštívil město. Po chvíli inspirativní přednášky o celistvosti sjednocující přítomnost všeho ve vesmíru začalo kdesi v sále plakat malé dítě.

Žák pláči zpočátku nevěnoval pozornost, ale brzy ho to začalo rušit. „To je hrozné," pomyslel si. „Proč ta matka neodvede dítě ven? Strašně mě to rozptyluje a určitě to ruší i všechny ostatní." Jeho mysl si začala procházet všechny chvíle v životě, kdy ho nezodpovědní lidé rušili při něčem důležitém, a on byl stále víc podrážděný. Rozhlížel se kolem sebe, aby viděl, kdo je ta protivná matka s dítětem, protože by jí asi po skončení přednášky řekl svůj názor.

Žák si v mysli začal přehrávat, co by běžně řekl takové matce o jejím nezodpovědném chování. A také si neodpustil výchovnou poznámku o tom, že kdyby byl on někde se svými dětmi, nepřipustil by, aby nějak obtěžovaly lidi. Uzavřel se sebou dohodu, že bude vždycky brát ohled na ostatní a že své děti povede k tomu, aby to také dělaly.

Za vše se platí

Najednou začali lidé v sále nadšeně tleskat a žák se probral ze svého rozhořčeného zasnění. Uvědomil si, že přednáška skončila a dítě s matkou ho přiměly k tomu, že propásl celou druhou polovinu programu! Teď byl o to více rozhodnutý tu matku najít a sdělit jí, jak ho připravila o radost z učitelova inspirativního poselství o lásce a přijímání.

Žák ale ani v nej menším nepochopil, že nevyslechnutí přednášky bylo cenou, kterou musel zaplatit za to, že ještě nedokázal ovládnout svou pozornost. Jeho názory a postoje týkající se plačícího dítěte a nezodpovědné matky, neohleduplných lidí, hrubosti a všeho ostatního, co mu jeho parazit nabídl jako reakci na danou situaci, byly ve skutečnosti tím, co mu zabránilo vyslechnout učitelovo poselství.

Poučení z dané lekce

Žák se vrátil domů z přednášky duchovního učitele rozčílený a naštvaný. „Proč se mi pořád musí dít něco takového?" říkal si v duchu. „Nic nejde snadno." Ráno zašel za svým toltéckým učitelem, aby ho požádal o pomoc. „První věc, kterou si musíš v takové situace uvědomit," začal učitel, „je neodsuzování sebe za to, co se stalo. Neměl jsi jinou možnost, než se tím nechat vyrušit, protože tvůj parazit stále ještě tahá za provázky tvé loutky. Není to ani dobře, ani špatně, je to prostě tak. Zaměř se na názory, které ovládly tvou pozornost, a uvědom si, co je a co není pravda."

Žák spolu s učitelem zkoumal všechny své staré názory a dohody, které parazit předchozího večera použil. Jakmile objevili lži o „ty bys měl" a „ono by mělo" v posuzování týkajícím se matky a samotného žáka, uvolnil je žák z mitote své mysli a nahradil pravdou o lásce a přijetí. Žák tehdy objevil sílu ovládání vlastní pozornosti. Jak budete kráčet dál po toltécké cestě, dáte sami sobě tentýž dar.

Léčení mysli

Je-li parazit vlastně nemoc mysli, pak je třeba ji vyléčit. Nejdůležitějším rysem této nemoci je strach. Parazit vyvolává strach a živí se strachem. Jeho přežití je na strachu závislé. Vyvolává strach v lidské mysli a živí se emocemi, které následně vznikají v těle. Je možné, že jste ohromeni schopnostmi a vytrvalostí parazita - a to jak svého vlastního, tak toho velkého nacházejícího se ve snu o této planetě. Je to živoucí sen žijící v mysli téměř všech lidí. A na tuto nemoc je samozřejmě lék.

Je možné, že lékem na nemoc vyvolanou strachem je prostě jeho protiklad - láska? Ano, to je přesně to, co říkají Toltékové a co říkají mnozí další duchovní mistři. Vědí, že každý člověk přichází na tento svět plný lásky a přijímání - a bez pocitu strachu. Každý nově zrozený člověk se touto parazitní nemocí nakazí, aby byl stejný, jako všichni ostatní. Ale tato infekce neničí ani neutlumí lásku, která je podstatou každého bytí. Tento vliv prostě jen pohltí podstatu lidí, kteří pak zapomenou, kým vlastně jsou.

ZÁKLADY

Slovo láska patří mezi slova, která se dají opravdu hodně překrucovat. Znamená spoustu různých věcí a v lidech vyvolává celou řadu různých pocitů a vzpomínek. Pokud spojíte dohromady rozmanité významy vytvořené v jiných kulturách a jazycích, jeho význam se ztratí. Pro Toltéky znamená láska „přijetí".

Dar, který dávají toltéčtí mistři minulosti i současnosti, je procitnutí člověka hledajícího poznání do pravdy o tom, jaký je z hlediska lásky a samotného života. Tito mistři vytáhnou rybu ven z vody a probudí ji z parazitního snu. Svému žákovi říkají: „Probuď se! Trpěl jsi ve strašlivém snu vytvořeném parazitem! Procitni! Dívej se na svět kolem sebe a ve svém nitru. Spal jsi uprostřed bujarých oslav hojnosti života a jeho kouzel. Všechno kolem tebe radostně tančí. Probuď se a přidej se k tomu tanci!"

Žádná část parazita vás nedokáže probudit ze snu, který sní on sám. Parazit zná jen strach a protilátkou na strach je láska. Potřebujete nový zdroj, duchovního bojovníka hledajícího pravdu o tom, jací jste, který vám pomůže znovu ji nalézt. Všichni učitelé ukazující cestu lásky a pravdy jsou tímto zdrojem pro své žáky už po celá tisíciletí a je skvělé, pokud naleznete i vy nějakého mistra, který vás bude podporovat.

V této době šestého slunce se probouzí nový způsob snění. Učení starobylých tajemných škol, jako je toltécká nauka, znovu ožívají a jsou přístupná všem lidem. A vy sami můžete v sobě probudit silný zdroj lásky. Ve vašem srdci je mocný duchovní bojovník. Byl uspán starým snem a ovládl ho parazit, ale duchovní bojovník je stále tam. A teď nastal ten pravý čas, aby se zbavil svých pout.

10. kapitola

Toltécký duchovní bojovník

Parazit se ze všech sil snažil, aby duchovní bojovník ve vašem srdci spal. Důležitým krokem na toltécké cestě je uvědomění si, že je tu tento bojovník přítomen a že je třeba ho vzbudit. Jakmile procitne, bude potřebovat podporu a posilu v boji proti parazitovi. Tato a následující kapitola vám ukážou, jaké jsou vlastnosti skrývající se v nitru duchovního bojovníka, jak je můžete posilovat a také vás seznámí s mnoha toltéckými metodami, které můžete využívat při zvládání transformace.

Vlastnosti duchovního bojovníka

Za dávných časů hledali lidé, kteří chtěli ovládnout nové dovednosti a moudrost, odborníky v dané oblasti a žádali je, aby je učili. Řemeslníci ve všech dobách, od hrnčířů po ševce, měli své žáky a učedníky, kteří s nimi pracovali, aby tak zvládli jejich řemeslo. A ti, kteří se zajímali o duchovno, také hledali své učitele a mistry, aby je vedli jako žáky. V současné době posunu ve snu lidí je duchovně orientovaných lidí mnohem víc než učitelů, kteří by s nimi mohli osobně pracovat.

Toltéčtí nagualové žijící v dnešní době jsou lidem dostupní tak, jak to vyhovuje jejich různým stylům. Úlohou těchto učitelů je být vzorem pro žáky a vést je k nejvyšší a ničím nepodmíněné lásce, která je podstatou vesmíru. A také jim ukazují své metody používané k pročištění porušeného světla a k uvědomění si božskosti vlastního bytí.

Nové zdroje v mitote

Vzhledem k tomu, že každý člověk nemá možnost pracovat osobně přímo s učitelem, píšou mnozí učitelé v dnešní technologické době knihy, nahrávají přednášky o svém učení a vytvářejí internetové komunity, aby mohli předávat světu svou lásku a moudrost. Nabízejí různé stupně zkušeností a osobních schopností a je pak už jen na žákovi, aby se sám rozhodl, kdo mu nejvíce vyhovuje.

Nicméně tím nejlepším zdrojem lásky a podpory je vnitřní duchovní bojovník. Je sice skvělé najít učitele, jenž vám ukazuje cestu, ale i on vás může pouze zavést k lásce a moudrosti vlastního srdce. Soudce, dítě v roli oběti a všechny masky a strategie, které vytvořil parazit, žijí ve vaší mysli. Veškeré vědomosti o tom, co je správné a co není správné, co je dobré a co není dobré, vám byly předány v procesu přizpůsobování se v podobě parazitní nemoci vaší mysli.

Tajemství uzdravení se z této nemoci spočívá v objevení duchovního bojovníka. Nemoc lidské mysli je založena na strachu. Duchovní bojovník, ať vnější, nebo vnitřní, je novým zdrojem přinášejícím mysli lásku. Láska je protilék na strach. Jakmile vnitřní bojovník změní postoj mysli ze strachu v lásku, dosáhnete osvobození.

Válka s parazitem

Toltécký duchovní bojovník vyhlásil válku parazitovi - v mysli a ve světě. Není to násilná válka a neměla by se zaměňovat za představu války coby ozbrojeného konfliktu mezi národy. Je to válka, kterou může nakonec každý vyhrát, a to jak vnitřně, tak navenek. Je také třeba poznamenat, že pro většinu lidí není jemný a laskavý postoj vůči parazitovi účinný. Tento parazit je zvyklý, že ovládá mysl, a v žádném případě se své nadvlády nehodlá vzdát.

ZÁKLADY

Každá postava dramatu v mitote mysli má svůj vlastní sen o světě. Většina lidí si neuvědomuje své různé části a věří, že jsou jednou osobností reagující různými způsoby. Duchovní bojovník chápe snící mysl a je pozorovatelem všech rozmanitých snů.

Duchovní bojovník se ve vnitřním světě v podstatě projevuje jako muž a stejně je tomu ve většině případů i u soudce. V této části knihy je však duchovní bojovník jak „on", tak „ona". Pokud si chcete svého vnitřního bojovníka představovat jako ženu, je to jen na vás. Někteří lidé nazývají tento nový zdroj v mitote „bojovník lásky", protože boj s parazitem je válkou mezi strachem a láskou.

Bojovníci jdou do bitvy naprosto bdělí se strachem a respektem vůči protivníkovi. Nevědí, zda vyhrají všechny bitvy, a přesto tam jdou s naprostou sebejistotou a ochotou vykonat vše, co mohou. Duchovní bojovník musí bojovat proti silám a limitům procesu přizpůsobování se. Takový bojovník ví, že je možné znovu získat možnost prožívat život ve svobodě, tvořivostí a lásce, a je ochotný tohoto cíle dosáhnout, a to za jakoukoli cenu.

Příběh o spícím bojovníkovi

Kdysi za dávných časů v nedaleké zemi žil jeden král v krásném novém království. Ten král vládl své zemi láskyplně a uvážlivě a všichni jeho

poddaní byli šťastní a spokojení. Všem okolním královstvím však vládli králové, kteří byli zlostní, hroziví a závistiví. Netrvalo dlouho a hodný král byl svržen z trůnu a místo něho začal vládnout jeden z mocných falešných králů. Tito králové nebyli opravdoví králové, ale prostě jen převzali místo na trůně, protože k tomu měli dostatečnou moc.

FAKT

Příběhy o Robinu Hoodovi a jeho družině patří mezi nejoblíbenější lidová vyprávění všech dob. Lidé si je líčili a prozpěvovali dávno před tím, než byly zapsány. Robin Hood je zobrazovaný jako neohrožený bojovník proti tyranii a nespravedlnosti. Je to hrdina lidí všech dob a zjevně představuje rebela žijícího ve vnitřním světě každého člověka.

Všichni falešní králové vládli svým královstvím v tajnosti plné klevet a intrik. Vytvořili si vlastní zákony a od poddaných vyžadovali, aby je dodržovali, přestože nebyly příliš smysluplné popřípadě poddaným působily újmu. Lidé v těchto královstvích nebyli šťastní. Museli skrývat, jací skutečně jsou, a tajili to ve svém srdci. Snažili se dodržovat zákony, aby nebyli potrestáni, ale to je činilo ještě nešťastnějšími.

Rebel žije v úkrytu

Poddaní si matně vzpomínali na dávné časy, kdy jejich království vládl opravdový král, a někdy si vyprávěli příběhy o lásce a laskavosti bývalého krále. Ten své poddané do ničeho nenutil a vybízel je, ať jsou přesně takoví, jací skutečně jsou. Milovali ho a vážili si ho a přáli si, aby se vrátil - ale nevěděli, kde je, ani jak by mohli svrhnout falešného krále.

V tomto království žil také jeden rebel. Bylo mu jasné, že s falešným králem nemůže bojovat, ale zároveň věděl, že nechce dodržovat zákony, které falešný král vyhlásil. A tak žil v úkrytu a vycházel ven jen tehdy, když mohl bezpečně sabotovat falešného krále, aby zabavil a potěšil ostatní lidi nebo jim pomohl získat, co potřebovali. Musel být velmi opatrný, protože falešný král ho nesnášel a chtěl ho ze svého království vyhnat - nebo udělat ještě něco horšího!

Bojovník spí pod stromem

Jednoho dne se rebel doslechl o velmi statečném a čestném bojovníkovi, jenž žil v sousedství a nabízel se, že pomůže pravému králi, aby se zase dostal na trůn. Rebel věděl, jak jsou lidé v zemi nešťastní, a viděl, jak má falešný král stále větší a větší moc, a tak se vydal za udatným bojovníkem. Objevil ho, jak spí pod stromem. „Proč nebojuješ s falešnými králi?" vyptával se rebel. „Nikdo mě o to nepožádal," odvětil bojovník, „a tak tu prostě jen čekám. Vlastně ani nevím, jestli na to mám dost sil, takže takhle je to lepší."

„Mé království tě potřebuje," žádal ho rebel. „Já už nedokážu zabavovat lidi, aby mohli dál snášet své neštěstí. Potřebuji tvou pomoc a lidé ji také potřebují!" A tak statečný bojovník vstal a vydal se s rebelem do jeho království. Když tam dorazili, zjistili, že falešný král je velice mocný a že se na příchod udatného bojovníka dobře připravil.

OTÁZKA

Jsou všechny části mysli skutečně reálné?

Nejsou samozřejmě reálné z fyzického hlediska, ale jsou stejně reálné, jako zmatek a neštěstí, které vyvolávají. Tím, že je odstraníte a dáte jim jméno a osobnost, zjistíte, jak fungují ve vaší mysli a jak ovládají provázky loutky hrající ve vašem životě.

Bojovník a rebel nějakou dobu vyčkávali. Společně byli stále silnější a učili se vše, co potřebovali vědět o falešném králi a o jeho věrných mužích. Plně se zaměřili na sesazení falešného krále z trůnu a na uvedení opravdového krále na místo, které mu náleželo. Zprávy o nich se šířily po celé zemi a stále víc a víc nešťastných poddaných falešného krále přicházelo za rebelem a statečným bojovníkem, aby jim vyjádřili svoji podporu. Začali si vzpomínat na příběhy o šťastné minulosti a celým královstvím se šířila vlna vzrušeného nadšení. „Třeba je to možné," říkali si lidé, „a král se vrátí a znovu usedne na trůn."

Mistr sebepřijetí

Už je zřejmě načase povolat udatného bojovníka vašeho vnitřního království, aby vyšel z místa, kde se skrývá a čeká. Rebel ve vás uchovává jiskru pravdy a odolává konečnému vítězství procesu přizpůsobování. Ti dva se dokážou společně postavit falešnému králi (parazitovi) v bitvě za obnovu pravdy, jednoty a míru ve vašem vnitřním království.

Duchovní bojovník je oddělený od parazita ve vaší mysli. Uvědomte si, že strach ovládá vnímání, reakce a vyživovací návyky parazita. Váš duchovní bojovník částí tohoto strachu není. Je to nový zdroj ve vnitřní světě. Bojovník přináší nepodmíněnou lásku a přijetí do světa vědění založeného na strachu, strategiích, maskách, pochybnostech a omezeních existujících ve vnitřním království vaší mysli.

Soudce je mistr sebeodmítání. Obviňuje dítě v roli oběti z toho, co si myslí, říká, cítí, o co se zajímá a co chce. Soudce stanovuje tresty a odměny a jeho práce začíná v dětství. Bojovník je mistr sebepřijetí. Když jde bojovník do války proti parazitovi, jde do bitvy o ovládnutí pozornosti dítěte v roli oběti. Bude pozornost dítěte ulpívat na strachu nebo na lásce, na odmítání nebo na přijetí?

Aktivní cesto

Má-li se bojovník navrátit do stavu lásky vůči sobě a přijetí, na což má každý člověk přirozené právo, musí procitnout a být aktivní. Je třeba, aby si jasně uvědomil, že soudce lže ve všem, z čeho dítě obviňuje. Bojovník musí umlčet hlas soudce v mysli a podpořit v dítěti lásku.

Jakmile soudce z vnitřního světa na vystrašené dítě naléhá a říká mu: „Co se děje? Měl bys to zvládat lépe!", vystoupí bojovník a řekne dítěti, „Hele, soudce je lhář! Neposlouchej ho!" A soudci pak řekne: „Buďticha a nech to dítě na pokoji. Je skvělé takové, jaké je." Obrátí se k dítěti a připomene mu: „Nevěř soudci. Vždycky ti jenom lže."

Bojovník ví, že má-li dítě znovu přijmout samo sebe, musí se on sám vydat na cestu akce. Musí neustále aktivně připomínat dítěti v roli oběti, aby se přijímalo takové, jaké je. A musí v dítěti kultivovat aktivní sebepřijímání, dokud neprocitne ze lži o strachu a nestane se pánem vlastní pravdy a lásky.

Popření snu o nedostatečnosti

Bojovník vede bitvu s parazitem v mysli a také s velkým parazitem ve snu o této planetě. Ví, že musí dítě v roli oběti chránit před posuzováním, které mu říká, že se nechová dostatečně dobře bez ohledu na to, kdo tento soud pronáší. Když dítě stojí v supermarketu a prohlíží si obálky časopisů, které mu říkají, že není dost dobré takové, jaké je, objeví se bojovník, aby ty lži popřel. Je to válka s mnoha bitvami, menšími i většími.

Když někdo hraje golf se svými přáteli a nezvládne důležitý úder, bojovník mu připomene, že nevybíravé vtipy jeho společníků s ním nemají nic společného. To, že se netrefil, neznamená, že by byl špatný, hloupý nebo k ničemu. Když mladík odrazí na ochutnávku vín s velkým balením piv v ruce, objeví se bojovník společně s jeho dětským bytím a připomene mu, že kvůli tomu není špatný nebo nechápavý. Prostě se jen spletl a dělal, co bylo v jeho silách. To bojovníkovi naprosto stačí a pokud se soudce snaží dítě obviňovat, nebude to bojovník tolerovat.

Rozvážnost: Klíč k vnitřnímu klidu

Lidé většinou říkají, že hledají vnitřní klid a touží ho najít. Rádi by ukončili každodenní povykování mitote v mysli a prožívali klid, o němž jsou přesvědčeni, že v mysli je také. Toltécký bojovník má největší zájem na rozvážnosti při mluvení. Pro Toltéky znamená rozvážná mluva nepoužívání slov zaměřených proti sobě samému. Bojovník si neustále hlídá, aby si sám neříkal negativní věci, neodsuzoval se, nepřikládal význam klevetám a aby nepoužíval slova vycházející ze strachu.

ZAKLADY

Běžně se slovo rozvážnost používá k vyjádření dokonalosti jednání, které je neomylné a zodpovědné. Pro soudobé Toltéky vyjadřuje osvobození se od činností a myšlenek, které jdou proti vám. Rozvážně používat slova znamená nemluvit tak, abyste ubližovali sami sobě.

Jakmile toltécký bojovník ztiší negativní a urážlivé výroky vůči sobě samému, které *nabízí* mysl, objeví nový svět přítomnosti a vnitřního vhledu. Světlo, které proniká dovnitř, není tolik pokřivené a sen o světě mnohem lépe vystihuje vnější realitu. Člověk už není loutkou vlastních emocí v vnějších podnětů, ale žije v soustředěném klidu v proměnlivých bouřích života.

Sílo slova

Toltécký bojovník ví, že slovo je každá myšlenka, názor, dohoda, strach a pochybnost vyslovená nahlas nebo jen v duchu v mysli. A také ví, že slovo je síla vytvářející jeho skutečnost včetně osobního snu. Parazit využívá všechny názory a znalosti o dobru a zlu proti člověku, aby v něm vyvolal pocit strachu. Záměrem bojovníka je přeměnit samomluvu probíhající v mysli v lásku, podporu a přijetí.

Bojovník si při projekci vnějšího snu do vnějšího světa uvědomuje, že, použijeme-li výrok z bible, jeho „slovo se stalo tělem". Vnější svět je reflexe vnitřního snu. Bojovník si uvědomuje, že když změní svá slova, změní svůj svět. To je síla slova a síla toltéckého bojovníka.

Změna vnitřního dialogu na pozitivní myšlenky a názory je důležitým krokem ke zklidnění mysli. Jakmile soudce přestane dítě v roli oběti obviňovat, přestane se dítě obhajovat a ztiší se nekonečné mitote mysli. Klid, po němž bojovník touží, se stane skutečností - jak vnitřní, tak vnější.

Už žádné další chyby

Bojovník ví, že bude-li rozvážně užívat slova, nemůže je použít proti sobě k posuzování nebo obviňování se za to, co udělal. A také ví, že právě soudce a parazit jen kritizují a zpochybňují vše, co dítě v roli oběti cítí a dělá. Bojovník má nový sen o všech „chybách", kterých se podle názoru soudce dítě dopustilo. Ví, že všichni se snaží, jak nejlépe mohou, a proto nikdo nikdy vlastně nechybuje.

Už jste četli o naprosto nelogickém jednání soudce, když říká, že byste měli být jako někdo jiný. Kdybyste mohli být jiní, tak budete jiní! Pro bojovníka je jedním z oblíbených nelogických výroků soudce věta, která

zní: „Měl bys vědět, co ti ta zkušenost přinese, už předtím, než ji prožiješ, abys ji mohl prožívat jinak, podle toho, co ti přinesla." Bojovník a dítě se podobným výrokům učí společně zasmát.

Nemůžete udělat chybu, pokud se snažíte dělat v každém okamžiku to, co je ve vašich silách. Když činíte volbu nebo rozhodnutí, spojí se v jediném okamžiku veškeré zkušenosti, informace, názory a obavy z celého dosavadního života (a dokonce i z životů předchozích generací) a vytvoří vaše rozhodnutí. Jde o onu chvíli a právě v té chvíli se podíváte na situaci a zvážíte možnosti a následky tak nejlépe, jak jen můžete. A pak jednáte. Pokud vyvolá rozhodnutí o deset minut nebo deset let později nějaké problémy, je soudce celý šťastný, že měl pravdu a může vás obviňovat, protože jste „měli jednat lépe". Je to nesmysl a vnitřní bojovník něčemu takovému nevěří.

Podpora bojovníka

Když se bojovník probudí na místě, kde po celá ta léta spal, trvá určitou dobu, než posbírá síly a pozná svého nepřítele, parazita. Rebel je celý nadšený, pobíhá kolem a volá: „Tak dělej, ať už vyrazíme! Najdeme toho parazita a dáme mu lekci, na jakou nezapomene!" Ty výkřiky jsou pochopitelné a dají se očekávat, ale vy si musíte uvědomit, že je to bojem neprověřený bojovník, vznešený a odhodlaný, ale nejistý si svou úlohou.

Bojovník potřebuje podporu a výcvik. Musí být pevně přesvědčený, že malé dítě, které se stalo obětí soudcovy kritiky a jeho lží, je nevinné a zaslouží si ochranu a záchranu. Bojovník musí mít jistotu, že vše, co bylo stvořeno, je dokonalé, včetně dítěte. Bojovník musí mít autoritu nepodmíněné lásky vůči veškerému bytí, aby překonal parazitní nemoc vycházející ze strachu v dětské mysli.

Duchovní bojovník je částí vás samých, třeba jen malou částí, a tahle část je v souladu s představou o vaší dokonalosti v rámci celého vesmíru. Je tou částí vaší mysli a srdce, která souhlasí s tím, že nelogické výroky soudce jsou směšné. Teďje to možná jen tichý hlas, ale Toltékové vědí, že i když se semínko pravdy zpočátku projevuje jako intelektuální chápání, jakmile vzklíčí, vyroste, bude-li mít dobrou péči.

Posilování bojovníka

Nový duchovní bojovník je jako orle v hnízdě. Má peří a zdá se, že by už mohlo vyletět, ale potřebuje povzbuzení. Mladého bojovníka posiluje jakýkoli zdroj nepodmíněné lásky. Jedním z těch zdrojů je třeba tahle kniha nebo další knihy, které nabízejí vhled do pravdy o dokonalosti vesmíru. Cenným spojencem nového bojovníka je také hudba s povzbuzujícím duchovním poselstvím. Mnozí lidé nacházejí odraz dokonalosti v různých poučných programech. Bojovníka přitahuje jakýkoli zdroj čisté lásky - toltécký mistr, opravdový přítel, filmy, duchovní skupiny, obřady a posilující péče o vlastní osobu.

AKCE!

Sepište si seznam všeho, co vás napadne ve vztahu k posilování vašeho vnitřního duchovního bojovníka. Snažte se, aby vše bylo založeno na lásce a přijímání. Využívejte nápady z této kapitoly a přidejte k tomu vlastní způsoby, jakými můžete posilovat a podporovat tu část vašeho bytí, která chápe pravý význam lásky - lásky bez podmínek a očekávání.

Lidé z dob minulých, kteří žili v neustálém spojení s přírodou - lovili, pěstovali plodiny, migrovali a uctívali přírodu - instinktivně chápali duchovní vztah se životem kolem sebe. Pro současného člověka je důležité, aby si uvědomil, že veškerý život je propojený neuchopitelnou přítomností, která se často nazývá božský princip, duch nebo má jména různých bohů a božstev. Nádhera hor, tichá přítomnost stromu nebo krása kvetoucí louky, to vše je odrazem lidské nádhery, přítomnosti a krásy. Příroda je dokonalé zrcadlo - není v ní posuzování, pochybování a nic není špatné, nebo dobré. Je v ní jen pravda života projevující se v nesčetných živoucích podobách.

Vlastnosti nového bojovníka

Toltécký mistr ve svém žákovi probouzí bojovníka. Začíná mu ukazovat jeho přítomnost, aby tak rozpoznával prožitek ničím nepodmíněné lásky a odraz vlastní dokonalosti z vnějšku. Potom mu pomáhá

tříbit totéž přijímání i uvnitř, a to prostřednictvím vnitřního bojovníka. Zde jsou některé nej důležitější vlastnosti bojovníka, které mistr sděluje svému žákovi:

- Bojovník miluje lásku a nepřijímá strach vyvolávaný parazitem.
- Bojovník udržuje dítě v roli oběti ve stavu naprosté a nepodmíněné lásky.
- Bojovník ví, že soudce vždycky lže.
- Bojovník ví, že nikdo nikdy nechybuje, včetně dítěte v roli oběti.
- Bojovník jedná aktivně, aby změnil naprogramování procesu přizpůsobování se.
- Bojovník je spojený s dokonalou duchovní jednotou celého vesmíru.
- Bojovník se s duchovní jednotou spojuje prostřednictvím přírody, učitelů a dalších odrazů podporujících jeho božskost.

Vlastnosti, kterými se vyznačuje toltécký bojovník, mají všichni lidé. Láska mistra je nabízena jako odraz, jako dokonalé zrcadlo určené žákovi. Jakmile v něm zahlédne svůj odraz, má možnost probudit svého vnitřního bojovníka.

Bitva bojovníka s parazitem

Toltécký duchovní bojovník jde do bitvy s parazitem, aniž by věděl, jaký bude její vývoj a zda vyhraje. Uvědomuje si, že bojuje jak s vnitřním parazitem, tak s velkým parazitem ve snu o této planetě a že jde o nadvládu nad pozorností dítěte v roli oběti, a proto už nechce být dál pouhou loutkou.

Bojovník je pevně rozhodnutý dát parazitovi co proto a v bitvě má v ruce prostředky toltécké cesty, které mu pomáhají. Ví, že jeho láska má větší sílu než zastrašující lži jeho soupeře. Má-li dostatek lásky a přijetí, svrhne nakonec falešného krále a v království vnitřního světa zase zavládne klid a mír.

FAKT

Toltécký výraz parazit označuje tu část mysli, která se nazývá „ego", což je pojem, s nímž přišel ve dvacátých letech minulého století Sigmund Freud. Význam slova ego se různě vyvíjel a používá se i k označení nerealistického pocitu nadřazenosti. Slovo parazit obsahuje řadu stejných významů, ale není se slovem ego zaměnitelné.

Bitvu se svým parazitem můžete vyhrát. Jakmile začnete rozpoznávat nelogické výroky soudce ve své mysli a strategie, které jste si vytvořili jako ochranu před urážkami, je načase se vzbouřit! Řekněte: „Tak to už stačí! Už nechci být loutkou parazita, a to ani vnitřního, ani vnějšího. Chci žít svůj život bez strachu, co si o mně lidé pomyslí, a nechci usilovat o jejich souhlas. Chci být svobodný a být sám sebou!"

Uvědomte si, že vaše slova jsou tvořivou silou světa. Celý proces začíná rozhodnutím získat svobodu. Tím se ve vás probudí bojovník a zároveň se ozve výzva k bitvě. Možnosti jsou netušené a odměna je nesmírná. Člověk nemůže podniknout větší tažení, než je výprava za osvobození se od tyranské nadvlády soudce a parazita. A nejlepší je začít s tím hned teď.

11. kapitola

Transformace snu a života

Ve 2. kapitole jste se seznámili se třemi druhy zvládáni toltécké cesty. Prvním je zvládnutí vědomí, které jste již zkoumali. Druhým je zvládnutí transformace. Toltékové vědí, že než můžete transformovat svůj sen, musíte nejprve poznat parazita v mysli. Poznání, k němuž dochází žák v počátečních stadiích této cesty, může výrazně podpořit proces transformace. K mnohem hlubší transformaci však dochází, pokud začne žák využívat účinné metody toltécké cesty.

Zvládnutí transformace

Mezi důležité lekce vycházející ze zvládání vědomí patři uvědomění si, že mysl vždy sní, poznání vlivu parazita a přijetí možnosti transformace snu a vyléčení nemoci mysli. Soudce je vládce starého snu, který Toltékové výstižně nazývají „peklo", protože obsahuje nekonečné posuzování a odsuzování. Bojovník je tvůrce a skutečný král nového snu, jenž se také nazývá „nebe na zemi" vzhledem k tomu, že jeho základy tvoří láska a přijetí.

Přijímání nepříjemného

Proces přizpůsobování se a sen o parazitovi vyvolává strach z odmítnutí. Toltécký bojovník ví, že protilékem na strach je láska a přijetí. Na této cestě vyžaduje určitou dobu, než v mysli dojde k proměně lží vytvářejících strach z pravdy podporující přijetí. Tím, jak si bojovník více uvědomuje skutečnost, že vesmír je ve všech ohledech dokonalý, rozšiřuje přijímání na více věcí, včetně sebe sama. Uvědomuje si, že události nemají ani začátek, ani konec, že neexistuje primární příčina, ani účinek, že nejsou oběti, ani pachatelé. (Představa o dokonalém vesmíru je podrobněji popsána v dalších kapitolách.)

ZÁKLADY

Představa o přijímání věci, které jsou vám nepříjemné, je možná trochu matoucí. Uvědomte si, že „přijetí" zde znamená poznání skutečnosti takové, jaká je. Události a lidé jsou takoví, jací jsou. Námitky, že by „měli" být jiní, nemohou změnit pravdu o tom, jací jsou. Pravdu musíte přijímat, i když se vám nelíbí.

Kromě oceňování a přijímání dokonalosti vesmíru bojovník také poznává, že se mu nemusí nutně líbit všechno, co se děje. Ví, že pokud ho chce někdo urážet, je to dokonalé vyjádření snu dotyčného člověka, ale cítí lásku k sobě samému a nehodlá to tolerovat. Toto poznání bojovníka osvobozuje, aby mohl žít život v upřímné komunikaci se všemi lidmi a v otevřenosti vůči všem událostem, a současně s tím

si volí svou osobní cestu založenou na tom, co podporuje jeho růst a štěstí.

Přijímání jako duchovní cesta

Slovo *duchovní* se v těchto kapitolách objevuje, aniž by bylo blíže specifikováno, protože je to všeobecný pojem, který se dá používat mnoha různými způsoby. Toltécká cesta osobní transformace se nazývá duchovní cestou proto, že jejím cílem je rozpoznat a určit duchovní podstatu vesmíru (nagual) ve vyváženosti s materiální realitou (tonal).

Existuje pouze jeden celek, a proto nemůže být vně jednotného vesmíru nějaká autorita, která by ho rozštěpovala a posuzovala jeho jednotlivé části. Bez soudce, který vnímá části vesmíru jako správné nebo nesprávné, se dá jen říct, že dokonalost se týká částí i celku. Lidská mysl je prostřednictvím parazita pouze částí onoho vesmíru, jenž si myslí, že může sebe a další části obviňovat - a přitom sní jen o samých lžích!

Toltécký bojovník zpočátku přijímá tuto pravdu rozumem jako určitý pojem, ale když dál pracuje na pročišťování kanálů vnímání a na transformaci snu, může pravdivě vnímat dokonalost vesmíru. Díky přijetí vesmíru, jaký je, naváže bojovník vztah s duchovní neboli božskou realitou vesmíru. A tak se přijetí stane jeho duchovní cestou.

AKCE!

Vyhraďte si chvíli klidu a zamyslete se nad lidmi a událostmi, které vnímáte jako špatné nebo nesprávné. Zapište si pár myšlenek o tom, jak se emocionálně cítíte, když je posuzujete. Potom si představte, že tyto lidi a události plně přijímáte, a všímejte si změn svého emocionálního stavu.

Nejčistším stavem lásky je úplné přijetí. Láska coby přijetí je léčivým balzámem na strach. A bojovník je tak protilékem na nemoc vyvolanou parazitem v lidské mysli.

Sen o druhé pozornosti

Manipulování s vaší pozorností započalo v dětství, kdy jste byli uvedeni do snu. Toltékové nazývají sen, který jste poznávali během procesu přizpůsobování se (a působení následujících společenských nátlakových vlivů) „sen o první pozornosti". Ve 3. kapitole jste se dozvěděli, že je to sen založený na posuzování a strachu. Díky novému uvědomování jste už schopni vytvořit si „sen o druhé pozornosti".

Práce na druhé pozornosti znamená zkoumat a pročišťovat rušivé vzpomínky a lži z kanálů vnímání, abyste dokázali vidět skutečnost takovou, jaká je, nikoli jako byste byli naprogramováni a jen ji interpretovali. Je to velmi mocný stav vědomí a může ho dosáhnout každý, kdo má dost touhy a ochoty vyměnit starý sen za nový.

Jak se vzdát lidské podoby

Ne každý je připravený vzdát se vztahů, návyků a pohodlí svého starého snu, i když tyto věci brání jeho rozvoji a vysávají mu životní sílu. Ne každý je do bitvy povolaný jako bojovník. Toltéčtí mistři minulosti si své žáky vybírali velmi pečlivě a měli velkou úctu k vlastní energii a k tomu, co byli žákovi ochotni poskytnout na jeho cestě ke svobodě. V tomto novém čase šestého slunce, kdy je učení Toltéků a dalších mystických škol dostupné stále širšímu spektru lidí, má člověk více možností k putování po vlastní cestě svým vlastní způsobem.

Pro ty, kteří jsou připraveni, je tu možnost úplně se vzdát lpění na tom, co „znají" a na totožnosti, kterou si svým věděním vytvořili. „Lidská podoba" je fyzické a psychologické vyjádření celkového souhrnu všech názorů, postojů, zvyků a přejatých představ o tom, co je dobré a špatné v lidském snu. Tato podoba je totožnost, kterou parazit nazývá „já". Je to lidská podoba obhajovaná při konfliktu a zraňovaná při napadení. Je to pevně daná struktura, jež je součástí strategie umožňující parazitovi přežít ve světě, kterého se bojí.

Zvládnutí transformace je klíčem ke zjemnění ztrnulosti vaší lidské podoby, k uvolnění těch částí, které jdou proti vašim nejvyšším zájmům, a ke kultivaci nového snu - založeného tentokrát na vaší volbě, při které podruhé využíváte pozornost.

Vyhazování odpadků

Jeden guru řekl svým žákům: „Já vám ukážu, kde jsou vaše odpadky - je to támhleten hnědý papírový pytel s mastnými fleky - ale vy jste ti, kteří ho musí vynést." Toltécký bojovník, vnitřní, či vnější, může pomoci identifikovat odpadky ve vaší mysli. Ukáže vám, jak vypadají. Pomůže vám určit, jak ovlivňují vaše emocionální tělo, ale vy musíte zapracovat na změně. Ve 2. kapitole jste se dozvěděli o kanálech vnímání v mysli a o tom, jak světlo, které je tam uložené, pokřivuje vaše vnímání. To jsou ty odpadky.

OTÁZKA

Pokud se zbavím všeho, co znám a v co věřím, neztratím se pak v životě, protože nebudu schopný rozpoznat správné od nesprávného?
Pojmy správné a nesprávné jsou samy o sobě uměle vytvořené postoje, které do vaší mysli vložili jiní lidé, a ve skutečnosti nic takového neexistuje. Jste vybízeni, abyste se řídili vlastním srdcem a nikdy nešli proti němu.

Ve snu o první pozornosti sepsal soudce sbírku zákonů. Zapsal tam všechno o tom, jací byste měli být a co byste měli dělat, aby to bylo v pořádku. Váš soudce píše zákony ve své knize po celý váš život a nutí vás, abyste je dodržovali, aniž byste si to uvědomovali a dali k tomu svolení. Nechcete změnit pravidla, když už teď víte, co soudce po celou dobu provádí?

Nová pozornost nabízí možnosti

Ve snu o druhé pozornosti získáte přepsanou sbírku soudcových zákonů. Je to doba vyhazování starého neužitečného odpadu z vašich kanálů vnímání. Je to doba odnaučení se všeho, o čem si myslíte, že to už víte. Na planetě, která se řítí vesmírem a pochází odkudsi z neznáma a směřuje neznámo kam, ve skutečnosti nic neplatí a žádné vědění nestojí za to, abychom kvůli němu trpěli.

Jakmile se zbavíte lidské podoby zkostnatělých názorů a postojů, budete schopni znovu se přizpůsobit novému snu - a ten si tentokrát vyberete sami. To je zvládnutí toltécké transformace. Tady si bojovník aktivně vytváří sen o nebi na zemi založený na lásce a přijímání. Strnulé struktury starého snu jsou nahrazeny proplouváním životem se všemi jeho změnami a výzvami.

Volba: Láska, nebo strach

Tato volba je prostá: láska, nebo strach. Nemusí být nutně jednoduchá, ale je prostá. Volíte si v daném okamžiku lásku, nebo strach? Jsou to dvě koleje života a z toho, co jste se dosud dočetli, je vám už zřejmě jasné, kam která z nich vede. Strach je energie, kterou parazit využívá, aby vás udržel v malosti, bezpečí a mimo problémy. Láska, prostý skutek přijetí toho, co je, otevírá srdce a osvobozuje vás, abyste si mohli vychutnávat život, tvořit a hrát si.

Toltékové si uvědomují, že ačkoli je tahle volba prostá a většina lidí ji zcela chápe, není nezbytně i jednoduchá. Parazit měl nadvládu po velmi dlouhou dobu a není ochotný vzdát se své moci nad vaším životem.

Parazit ví, že strategie, které vytvořil, aby před ostatními skrýval ostudnou pravdu o tom, jací jste, jsou to jediné, co vás chrání před odsouzením ze strany společnosti a před umíráním v chudobě a osamění. Parazit vydává každý den většinu energie člověka na vydávání přídělu lží, velkých dramat a na vaše skrývání se. Možná už je načase zjistit, jak skvělí můžete vlastně být!

Volba: Štěstí, nebo utrpení

Jak šťastní můžete být? Na jak velké štěstí máte nárok? Parazité tohoto světa rádi lidi spoutávají utrpením a soucitem. Při svých truchlivých setkáních říkají například: „Ach, drahoušku, včera se mi stala příšerná věc..." A jiný parazit prohlásí: „Ale to nic není. To bys měl slyšet, co udělal někdo mně! Řekl mi, že jsem..." Jako by se parazité snažili navzájem trumfnout v soutěži, v níž jde o to, jak nešťastní mohou být jejich lidé - protože vidí svět jako zraňující, bezohledné místo plné nebezpečí a zrady.

Toltécký bojovník si uvědomuje, že vnitřní i vnější parazité mají ze štěstí příšerný strach. Štěstí člověka posiluje, a to je ve snu parazita nesmírně nebezpečné. Parazit říká, že člověk může být občas šťastný, ale zároveň musí i trpět, protože jinak nepozná pocit štěstí a nebude za něho vděčný. Bojovník ví, že je to jen další lež. Šťastní můžete být pořád. Na životní cestě lásky je pouze štěstí. Na cestě strachu je jen utrpení. Bojovník je odhodlaný riskovat, že bude pořád šťastný a tak silný, jak to jen dokáže.

AKCE!

Přemýšlejte chvíli o tom, jak sami sobě bráníte, abyste byli šťastní. Jaké vaše uzavřené dohody se týkají štěstí? Co cítíte, když myslíte na to, že jste skutečně šťastní? Vyjadřuje váš parazit soucit ostatním parazitům, protože to považuje za špatné? K čemu vám to vlastně je? Udělejte si pár poznámek.

Přijetí odpovědnosti za vlastní život

Sen o této planetě je hluboce zakořeněný ve svém posuzování, obviňování a pomstychtivostí. Lidé, vlády a dokonce i náboženství se navzájem obviňují, že vyvolávají neštěstí, problémy, emocionální reakce a války. Tito lidé a instituce se cítí bezmocní a bezradní, když jejich obviňování a posuzování nezmění svět, a tak se uchylují k pomstě a trestům na těch, kteří jim podle nich ublížili.

Bojovník ví, že sní svou vlastní výjimečnou verzi skutečnosti. Chápe, že jeho vesmír je jeho výtvorem, a proto přijímá plnou odpovědnost sám za sebe. Ví, že jeho osobní síla pramení z vlastní vědomé volby reakcí na svět, který se před ním odvíjí. Když si zvolí přijetí, očekává vnitřní klid bez ohledu na to, jak šílený a násilný se svět jeví. Bojovník prožívající vnitřní klid bude snít o světě „tam venku" v souladu s jeho dokonalostí, ať vypadá navenek jakkoli.

Velký posun

Jedna žákyně vyrůstala v domácnosti, kde bylo posuzování a obviňování hlavní formou komunikace. Její rodiče ze všech svých problémů

neustále obviňovali ostatní, počínaje partnerem a přáteli, neznámými lidmi, šéfy a vládou konče. Žákyně se naučila snít stejně jako rodiče a lítostivě si stěžovala, v jak ubohém světě musí všichni žít.

ZÁKLADY

Pokud si uvědomíte, že každý sní svůj osobní sen, je vám jasné, že nemáte odpovědnost za sny druhých. Jejich emoce a soudy o vaší osobě vycházejí z toho, jak si vás přizpůsobili ve své snící mysli, a nemají s vámi nic společného. Vy prostě buďte sami sebou.

Když žákyně dospěla a vydala se sama do světa, vzala si s sebou i sen oběti o posuzování a obviňování. Obviňovala své milence, že s ní pořád nejsou, a svého šéfa, že nepoznal její kvality a hodnoty. V jejím světě nebyla žádná podpora a neexistoval v něm nikdo, komu by mohla opravdu věřit.

První otázka, kterou jí učitel položil, když vyslechl její příběh, zněla: „Jsi sama se sebou? Uvědomuješ si vlastní hodnotu a sílu?" Žákyně byla ohromena. Nikdy neuvažovala o tom, že by měla mít sama za sebe zodpovědnost. Naučila se jen vidět, jak jsou ostatní špatní a v čem jí nevycházejí vstříc.

Začala si tyhle věci víc uvědomovat a došlo jí, že odmítala nést odpovědnost za sebe a za své štěstí a že tento postoj ve svém životě promítala na ostatní lidi. Přenášela odpovědnost za příjemný život na ty „tam venku" a potom je odsuzovala, když nevyhověli jejím představám. Jakmile pochopila, že má dost sil, aby změnila svůj svět tím, že změní své vnímání, vymanila se ze snu oběti. A teď je svobodná.

Není to ničí vina

Když žákyně přestala obviňoval druhé z voleb a rozhodnutí, která v životě učinila, uvědomila si, že za její problémy nikdy nemohl někdo jiný. Byla schopna odpustit všem, o nichž si myslela, že ji zklamali, a odpustit sama sobě, že nevěděla, jak ji její rodina naprogramovala. Nebyla její vina, že se tomuto způsobu snění přizpůsobila, a nebyla to ani vina její rodiny - i oni prošli procesem přizpůsobování se.

Jakmile žákyně procitla, začala se na vesmír dívat jako na jeden božský celek. Ve vesmíru dokonalé jednoty nemohou být oběti, viníci a není koho obviňovat. Nic není něčí vina, protože všichni dělají, co mohou, podle toho, jak sní. Nevyužil by i ten nejvzteklejší rodič, nejkrutější zločinec a nejzkorumpovanější politik možnost jednat lépe, kdyby tu volbu mohl provést?

Stav bdění ve snu

Většina dětí se v dětství podobá dívkám z pohádek „O Šípkové Růžence" a „O Sněhurce", protože jsou uvedeny do stavu hlubokého spánku - a může je probudit jen polibek z opravdové lásky. V toltéckém příběhu přináší tento láskyplný polibek přítomnost a záměry duchovního bojovníka. A často bývá prvním bojovníkem, který probudí spící princeznu (nebo prince) nějaký učitel. Vyzývá žáka, aby zůstal bdělý, ač je obklopený snem o této planetě vytvořeným tak, aby ho udržoval ve stavu spánku.

Ve filmu *Matrix* říká průvodce Morfeus hrdinovi Neovi: „Snažím se osvobodit tvou mysl, Neo. Mohu ti jen ukázat dveře a ty jsi ten, kdo jimi musí projít." To nejlepší, co může učitel udělat, je stát se ukazatelem cesty. Nebezpečím pro žáka je touha zastavit se a uctívat ukazatel, místo aby pokračoval dál v cestě.

Vzbuďte se! Vzbuďte se!

Stejně jako vám budík každé ráno pomáhá, abyste se vzbudili, je dobré mít alarm říkající „Vzbuď se, vzbuď se!", když se učíte, jak zůstat bdělí ve snu. Existuje mnoho možností, ale vyhovující je naprosto všechno, co vás vytrhne ze starého snu. Je jedna vynikající budící pomůcka, kterou najdete na internetu, a ta má anglický název MotivAider. Vejde se do kapsy nebo za pásek a vibruje, aby vám připomínala, že máte být vzhůru!

AKCE!

Vyzkoušejte nějaké budicí pomůcky. Co vám pomůže probrat se ze staré-ho způsobu snění a procitnout do pravdy života? Tento vzácný prožitek života se kolem vás odvíjí v každém okamžiku. Život neexistuje v minulosti nebo v budoucnosti. Být plně ponořen do života znamená procitnou do každého okamžiku.

Mezi další budicí pomůcky patří barevné nálepky umístěné na strategických místech, která často vidíte - na palubní desce vašeho vozu, na vchodových dveřích (příchod a odchod), na zrcadlech, monitoru počítače, na pracovišti, na skříni - všude, kde potřebujete pobídku, abyste si uvědomili pravdu o tom, kým jste. Někteří žáci si věší boty na kliku u dveří, malují různé obrázky nebo mění místo, kde mají překapávač na kávu. Ať je tou pomůckou cokoli, vždy se vás zeptá: „Jdeš v tomhle okamžiku po cestě lásky, nebo po cestě strachu?"

Nevadí, když zase usnete

Parazit je jako hypnotizér, který vás tichými slůvky zase uspává - stačí trocha strachu z budoucnosti, náhlé pomyšlení na neúspěch nebo odmítnutí - a vy znovu sejdete z cesty lásky. Ale to vůbec nevadí. Nevadí, když stále znovu a znovu usínáte. Je to součást procesu proměny vašeho snu, stejně jako procitání. Být vzhůru a spát, to jsou dva projevy vaší snící mysli. A pokud dáváte jednomu přednost před druhým, pak je jen zapotřebí, abyste si tuto preferenci bděle uvědomovali.

Poznáte, kdy procitnete do snu o životě. Ze všech směrů zazáří nové světlo a bude vám lehko u srdce a budete zlehka kráčet. Uvědomíte si, že všichni lidé sní, včetně vás, a začnete klidně přijímat jejich i své sny. Nic si nebudete brát osobně, protože víte, že nic není osobního!

A také zjistíte, že je možné, že znovu usnete - poté, co jste se probudili! Když spíte, připadá vám život těžký a úmorný. Budete si dělat starosti, jak zařídit, aby byli všichni spokojení. Pocítíte tíži na ramenou a stáhne se vám žaludek. Ve spánku si to plně neuvědomujete, protože je to pro vás naprosto běžné. Jakmile procitnete, pochopíte, co se to s vámi dělo. Nevadí, když znovu usnete, a je v pořádku, když se probudíte.

Nový vztah s vlastními pocity

Během období transformace máte možnost vytvořit si nový vztah se svými pocity - uvědomit si, že jsou vašim průvodcem lidským životem. Při procesu přizpůsobování se v mládí jste si navykly popírat pravdu o tom, co skutečně cítíte. Rodiče vám nejspíš říkali, abyste venku nekřičeli a nedělali takový (radostný) hluk, abyste si hráli tiše, nebáli se příšer pod postelí, dělili se o věci, i když se vám s nikým o nic dělit nechtělo, a aby vás bylo jenom vidět, ale ne slyšet. A většinou jste byli přehlíženi, obviňováni a trestáni právě tehdy, když se ve vás začala přirozeně ozývat pravda o tom, co jste cítili. A vy jste cítili pravdu o tom, jací jste.

FAKT

Pocity spontánně vycházejí z břicha a srdce. Informace obsažené v pocitech jsou pro každého člověka zcela osobní. Není to žádný problém, který je třeba řešit, ani vada, kterou je třeba napravit. Vnímání pocitů a jednání podle nich je silou umožňující bojovníkovi prožívat krásný život.

Malé dítě nemůže prožívat své pocity, aniž by je vyjádřilo. Když je smutné nebo zraněné, tak brečí. Když je šťastné, směje se, a když má zlost, ječí. Taková je podstata pocitů. Chce-li člověk přestat své pocity vyjadřovat, musí je přestat vnímat. Naučit se, jak se dá odpojit od prožívání pocitu vlastní pravdy, je jedna z významných věcí, které zvládáme v dětství. Dítě se naučí odmítat své pocity a jakmile už tyto nesmírně důležité informace nedostává, začne využívat mysl k vytvoření náhražky vyjadřující přijatelné emocionální projevy. V dokonalém světě by ostatní dítě povzbuzovali a vybízeli, aby vyjádřilo a projevovalo svou emocionální energii. Rodiče by se nezlobili a nebrali by emoce dítěte osobně, protože sami mají bohatý emocionální život a umějí se radovat. To platí o dokonalém světě.

V nedokonalém světě je úkolem bojovníka vnést do pocitů dítěte v roli oběti zase vztah lásky a přijetí. Bojovník ví, že jeho pocity nejsou problém, který je třeba řešit, ale jsou to důležité informace vycházející

z pravdy o vlastním bytí. A také ví, že pravdu může využívat jako průvodce volbami a rozhodnutími a především životem. Bojovník odhodlaně naslouchá vnitřnímu hlasu dítěte v roli oběti, popírá soudcovy lži a obnovuje emocionální živost, na kterou má dítě právo od samého narození.

12. kapitola

Bojovník předkládá soudcovy lži

Jakmile si nový toltécký bojovník dostatečně uvědomuje omezení, která do jeho mysli naprogramovali jiní lidé, začne se připravovat na válku s parazitem. Ví, že v sázce je jeho vyrovnanost, čistota a možnost svobodné volby, a je odhodlaný všechno to znovu získat zpátky. V této kapitole se dozvíte, jak bojovník proniká hlouběji do mitote, aby prozkoumal soudcovu knihu lží a připravil se na využívání různých toltéckých metod osobní transformace.

Hlouběji do mitote mysli

Toltécký bojovník, jenž vnímá sen ve své mysli a chce ho změnit, ví, že tento proces je zcela prostý: je to změna myšlenek a názorů založených na strachu v myšlenky a názory založené na lásce. A také ví, že tento proces nemusí být nijak snadný. Uvědomuje si, že po mnoho let se musel přizpůsobovat a byl programován, a to jak ostatními lidmi, tak sám sebou. Je připravený využívat časem prověřené a účinné toltécké prostředky transformace k přeprogramování vlastní mysli.

Říká se, že toltécká cesta „nemá žádná pravidla a má účinné prostředky". S tím, jak budete tyto prostředky v této a následující kapitole poznávat, uvědomíte si, jak vám některé z nich vyhovují a jiné s vámi třeba vůbec nerezonují. Je to v pořádku. Existuje mnoho možností a je jen na vás, abyste je prozkoumali.

Připomínka bojovníkovi lásky

Je velmi důležité uvědomit si, že je to právě duchovní bojovník, kdo tyto metody používá. Pokud se k nim dostane soudce, využije je svým způsobem a pokračuje: „to není správné" a „zvládl bys to lépe". Soudce je nadšený, když má nové cíle a záměry, které může proměnit v zákony a potom obviňovat dítě v roli oběti, že je nedodržuje. Není-li nový bojovník dostatečně silný, aby nedovolil soudci do tohoto procesu přístup nebo alespoň včas nezabránil jeho vměšování se do situace, musí neustále posilovat svou osobní sílu, než může postoupit dál.

ZÁKLADY

Bránění soudci, aby se vměšoval do bojovníkova procesu, vyžaduje neustálou bdělost. Soudce udělá vše pro to, aby sabotoval cestu k osvobození se od starého snu. Je to strážce vězení, v němž probíhá proces přizpůsobování se, a bere svou práci velice vážně.

Jakmile bojovník dostatečně prohlédne triky soudce a parazita, začne vnášet své odhodlání a lásku do procesu transformace a využívá tento prostředek k osvobození dítěte v roli oběti z jeho starého snu o strachu

- z „pekla" mitote mysli. Láska a přijetí, které bojovník dítěti v roli oběti přináší, jsou hlavní prostředky k vyléčení parazitní nemoci v mysli.

Síla lží v mysli

Někdy nového bojovníka překvapí, jak hluboko jsou lži v mysli ukryty a jak jsou jí prorostlé. Parazit upředl složitou síť z nití strachu, starostí, názorů, odsuzování a sebeodmítání a často se zdá, jako by neměla začátek, ani konec. Když se bojovník pokusí vytrhnout jednu lež, brání mu v tom stovky dalších, které ji drží pevně na místě. Názory a obavy se navzájem podporují svou silou a dlouhou historií, kdy byly „realitou" v osobním snu.

Lži z procesu přizpůsobování jsou v mysli nejen hluboce zakořeněny, ale zároveň tvoří samotnou podstatu snu o této planetě. Téměř každý člověk sní starý sen založený na lžích parazita o strachu z odmítání. Toltécký duchovní bojovník se musí střetnout jak se lží ve vlastní mysli, tak s odrazy stejných názorů a postojů v okolní společnosti.

Sen o této planetě se bojí osobní svobody a sen parazita jedince se bojí svobody. Strach ze svobody je naprogramovaný do každé lidské mysli společně se všemi dalšími lžemi. Pouze láska může tento strach překonat a pouze sebepřijetí vyléčí rány sebeodmítání. Bojovník se snaží znovu najít svou osobní sílu, aby překonal lži a mohl žít v pravdě.

Nový zdroj pro dítě v roli oběti

Jakmile bojovník zruší staré dohody a přemění systém názorů a postojů, získá větší osobní sílu. A pak může zaměřit vědomí a sílu na práci hlouběji v mitote a objevovat ještě větší svobodu. V předchozích kapitolách jste se dozvěděli, že soudce lže, když vám říká, že není v pořádku, pokud jste takoví, jací jste. Teď je ta pravá chvíle, kdy bojovník, který už poznal pravdu, odhalí lži soudce a parazita, a to hlavně lži týkající se dítěte v roli oběti. Je to chvíle jaguára stopujícího parazita v džungli vnitřního světa.

Každé dítě potřebuje kontakt a stejně tak i dítě v roli oběti chce být ve vnitřním světě ve spojení s někým dospělým. Je-li ponecháno jen

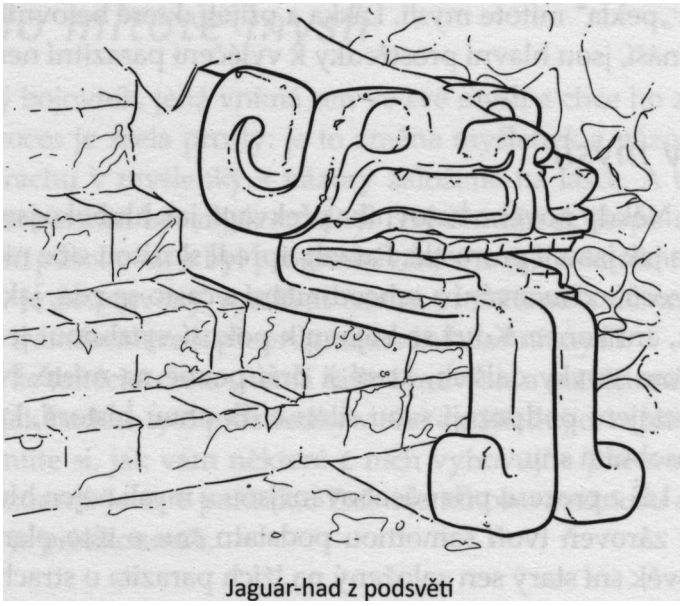

Jaguár-had z podsvětí

s vnitřním soudcem, vytváří se spojení, které se dá většinou dost těžko přerušit. Dítě v roli oběti se neustále snaží dosáhnout dokonalosti, kterou soudce vyžaduje, a soudce dítě neustále pozoruje a poukazuje na jeho „chyby". Je to silné spojení promítající se i navenek do všech vztahů ve vnějším světě.

Spojení dítěte v roli oběti s bojovníkem

Jakmile má bojovník dost sil, aby mohl popřít lži soudce, dítě v roli oběti si to uvědomí. Zpočátku bojovníkovi možná nevěří, když mu říká, že je dokonalé takové, jaké je, ale pak mu začne naslouchat. Tento proces je podobný adopci dítěte, které žije samo v zoufalých podmínkách sirotčince. Vyžaduje to trpělivost a čas, aby dítě pochopilo, že se okolnosti změnily a teď už se může uvolnit a být samo sebou.

Bojovníkova láskaje trpělivá. Přijímá vnitřní skutečnost dítěte a nabízí mu lásku. Bojovník nemá žádná očekávání týkající se výsledku rozdávání lásky a prostě ji jen nabízí. Ví, že dítě přišlo na tento svět s láskou a s možností hrát si a tančit radostně životem. Uvědomuje si, že tato láska a radost jsou v srdci dítěte dosud živé, a věří, že si dítě

rozvzpomene na své přirozené právo, když mu ho bojovník znovu ukáže.

AKCE!

Chvíli se v klidu posaďte a vnímejte sami sebe jako milujícího bojovníka. Spojte se s dítětem v roli oběti a nechte ho mluvit o pocitech ublíženosti a strachu. Otevřete své srdce, pociťujte soucítění s dítětem a dejte mu najevo, že se učíte zcela novému způsobu, jak ho chránit, naslouchat mu a jak ho přijímat.

Nová naděje pro dítě v roli oběti

S tím, jak si bojovník postupně uvědomuje dokonalost dítěte a přijímá všechny jeho myšlenky a pocity, se dítě učí věřit svému novému zdroji ve vnitřním světě - a jejich spojení je stále silnější. S bojovníkem na své straně věnuje dítě stále menší a menší pozornost hartusení a obavám soudce a parazita a odevzdává se pocitu čisté lásky bojovníkova přijímání.

Když bylo dítě nuceno poznat a přijmout sen o této planetě, muselo jít samo proti sobě a proti své přirozenosti. Byla to těžká práce a dítě se bouřilo a bojovalo tak dlouho, až už na to nemělo dost sil. Uložilo se do spánku, tak jako ostatní lidé, aby přežilo v rámci rodiny a společnosti. A teď v milujícím objetí bojovníka zase obnovuje své síly a duchovní podstatu jedinečného vyjádření božskosti a znovu ožívá. S radostí zjišťuje, že je mnohem snazší navrátit se ke svému pravému bytí, než se popírat a předstírat, že je někým, kým není.

Soudcova kniha lží

Jakmile nový toltécký bojovník pochopí, že vesmír je jeden živoucí celek, jenž je ve své celistvosti a ve všech částech dokonalý, uvědomí si zároveň, že jakákoli představa o nedokonalosti nemůže být pravdivá. Všechno to „mělo by", které bylo naprogramované v mitote mysli zvnějšku, je nepravdivé. Jakákoli poznámka o tom, že by někdo, něco, nějaká

událost mohly být jiné, než jsou v daném okamžiku, není pravdivá. Ve skutečnosti není pravdivý celý sen v mitote mysli - je založený na lžích, skládá se z dalších lží a dohromady ho drží lži o lžích.

ZÁKLADY

Často bývá matoucí, když se říkají slova „lži" a „pravda" a používá se přitom jejich obsah ze starého snu. Toltékové vědí, že neustále líčíte svůj sen, který je pravdivý pro vás, ale nikoli pro někoho jiného. Tito mistři učí, že žádná absolutní pravda neexistuje, že je to pouze to, o čem sníme.

Největší lží o všech lžích v lidské mysli je vydávání těchto lží za pravdu! Není to pravda, protože tyto lži popírají základní dokonalost vesmírného celku a jeho částí. Váš soudce sedí vysoko na své lavici ve vašem vnitřním světě, hledí do knihy plné lží a podle ní vás posuzuje. Nashromáždil lži z mnoha let, mnoha zdrojů a věří, že všechny jsou „pravdivé". Vnitřní soudce porovnává činy, potřeby, obavy, touhy a pocity dítěte skryté uvnitř se standardy ve své knize lží. Soudce shledává dítě vinným a stále znovu a znovu ho trestá.

Všechny postavy věří lžím

Veškeré strategie a masky, o nichž jste se dozvěděli v předcházejících kapitolách, jsou snem dítěte vnitřního světa. Všechny tyto strategie jsou založeny na strachu říkajícím, že jedinec by měl být jiný, než je. Jsou to strategie rodící se ze strachu a zůstávají pevně a neměnné zakořeněny, dokud bojovník nedonutí soudce opustit lavici.

Pro nového bojovníka je odhalování lží a vytváření nového snu ve složitém vnitřní světě zajímavou výzvou. Občas se zdá, že možnost na dosažení úspěchu je velmi malá, pokud vůbec existuje, ale toltécký učitel své žáky vždycky povzbudí, aby vytrvali. Připomíná jim, že začátky bývají vždycky těžké, protože tehdy mají staré návyky a obavy z odmítnutí pořád velký vliv na mysl. Učitel si pamatuje vlastní bitvy s parazitem a nabízí své zkušenosti, svou moudrost a lásku jako podporu pro každého, kdo je připravený vyrazit kupředu.

Bojovník versus soudce

Toltécký bojovník se zaměřuje na dva aspekty bitvy, aby dokázal osvobodit dítě v roli oběti z tyranské nadvlády soudce. Musí dítě ochránit před posuzováním a musí ho také přesvědčit, že soudce neustále lže. Když v minulosti soudce shlížel z lavice od své knihy lží a říkal dítěti, že jeho touhy, činy nebo pocity jsou špatné, dítě se zděsilo a snažilo se nějak to napravit (nebo se vzbouřilo, váhalo a tak dále).

S tím, jak je bojovníkova přítomnost ve vnitřním světě stále silnější, začíná poslouchat soudcovy řeči a přitom říká: „Ne, soudce, je to lež a ty jsi lhář! Na tom, co dítě dělá, chce a cítí, není nic špatného a já ti nedovolím, abys o něm takhle mluvil!" Nepřáli jste si v dětství mít nablízku někoho takového, kdo by vás ochránil před kritikou a odmítáním? Ještě na to není pozdě.

Bojovník umlčuje soudce a zároveň obrací pozornost dítěte do nitra a připomíná mu jeho božskou dokonalost. Zatímco soudce pronáší výroky o tom, co je na dítěti špatné, bojovník mu říká, že je báječné přesně takové, jaké je a jaké není. Nabízí mu svou lásku a přijetí jako léčivou protilátku na strach a odmítání soudce.

Bůh ohně spaluje lži

Začátečnice líčí svůj příběh

„Nikdy se mi to nechtělo přiznat, ale nakonec jsem přijala skutečnost, že mé dětství bylo velmi zraňující. Vím, že mi rodiče neubližovali záměrně a nechtěli mi znepříjemňovat život. Ale jejich rodiče jim ubližovali a oni se pak prostě jen chovali stejným způsobem ke mně. Jejich bolest se stala mou bolestí. Říkali mi o mně a celkově o životě spoustu věcí, které nebyly pravda. A já jim věřila, protože to byly jediné autority v mém životě.

Zranění, která si rodiče přinesli ze svého dětství, a to, jak se ke mně chovali ve spojení s mnou velmi citlivou povahou, způsobilo, že jsem trpěla mnoha vnitřními ranami. Klidně řeknu, že je prostě ‚sprosté', když někdo tolik ubližuje krásnému nevinnému dítěti. Tím, že o svém dětství mluvím takhle, nechci nikoho obviňovat, ale teď už vím, že se můžu na celou věc podívat a říct si: ‚Páni, není divu, že cítím takovou bolest. Není divu, že mi nevycházejí vztahy a že si všechno beru osobně.' V průběhu celého života jsem všechno vnímala velmi osobně a všechno mě zraňovalo. Lidé, které jsem potřebovala mít nablízku, u mě nikdy nebyli, a to moc bolelo.

OTÁZKA

Vyzkoušela jsem různé terapie, ale pořád se nemohu pohnout z místa. Co mám dělat?

Zjistěte si, zda jsou rady, kterých se vám dostává, skutečně založeny na sebepřijetí a lásce. Pokud ne, poskytne to vašemu vnitřnímu soudci jen další očekávání, která máte naplňovat. Zeptejte se dítěte v roli oběti, jak se po terapii cítí.

Říkat, že to bylo ‚sprosté' je hodně tvrdé, ale já musím přijmout, co se mi stalo. Slyšela jsem o sobě spoustu věcí, které nebyly pravdivé. Říkali mi, že mě nebude mít nikdy nikdo rád. Říkali mi, že nikomu nestojím za trochu pozornosti, dokud nebudu dělat to, co chtějí. Říkali mi, že svět je nebezpečné místo a že bych se ho měla bát. Konečně jsem pochopila, proč jsem tak vyděšená a osamělá. Teď už vím, že to není moje vina a že to není žádný psychologický defekt, se kterým musím žít.

Není divu, že jsem se tak cítila. Přicházelo to z vnějšku. Zvykla jsem si vnímat tak sama sebe, ale nebyla jsem to skutečně já. Zvykla jsem si věřit lidem, kteří byli zlostní, ubližovali, nejevili zájem a měli strach. Já už je nechci z ničeho obviňovat. Teď je mým úkolem změna mého osobního snu. Měním lži v pravdy, odmítání v přijímání a strach v lásku. Mám teď možnost dát sama sobě dětství, jaké jsem nikdy neprožila. Říká se, že nikdy není pozdě být šťastným dítětem, a já bohudík vidím, že se to skutečně děje!"

Čtení knihy lží

Zvládání transformace následuje po zvládání vědomí proto, že si musíte uvědomit, co chcete změnit, než s tím začnete. Pokud chcete změnit svůj sen a svůj život, je důležité vědět co nejvíce o soudcově knize lží. Pro nového bojovníka je velmi odvážným skutkem, když vstoupí do mitote mysli, podívá se na program, spatří lži a rozhodne se, jak to změní.

Bojovník musí proniknout do knihy lží jako průzkumník bez postojů nebo posuzování. Musí se zajímat o to, co v ní stojí, ale zároveň je potřebný odstup, protože jinak ho pohltí mitote a on bitvu prohraje. Průzkumník si vytváří mapu všeho, co objevil - včetně toho, co je krásné, ošklivé, bezpečné a nebezpečné. A s podrobnou mapou se dokáže orientovat ve vnitřním terénu, má radost z toho, co je krásné, a přetváří vše, co ho netěší.

Lewis a Clark v mitote

Bojovník zkoumá mitote jako velcí průzkumníci Lewis a Clark během jejich dobrodružné cesty po velkých řekách Západu. Všechno je fascinovalo, stále něco objevovali, žasli nad tím, byli nadšení a stále se něčemu divili. Nový toltécký bojovník je tvůrce mapy mitote. Objevuje dohody, názory, obavy, posudky, naděje, postoje, lásku, sny, zákony a lži, které vytvořily program v jeho mysli.

AKCE!

Založte si svůj posvátný deník a zapisujte si do něho, co jste zjistili při zkoumání soudcovy knihy lží. Musíte mít naprostou jistotu, že si to zapisujete jako bojovník, nikoli jako soudce. Pokud si uvědomíte, že se posuzujete pomocí soudů v mysli, odložte deník a vraťte se k němu později.

Bojovník se nesnaží řeku ovládat, předvídat její tok a jakkoli ji posuzovat. Umíte si představit, že by Lewis nebo Clark říkali: „Ta hloupá řeka teče příliš pomalu. Proč jí to trvá tak dlouho? Ta bláznivá řeka by se tu neměla stáčet na jih, když my chceme cestovat na západ! Ach ne! A další peřeje, to nemůže dobře dopadnout. Já to vzdávám."

Vy jste vedoucí průzkumu

Z hlediska přijímání a lásky neexistují žádné časové rozvrhy pro prozkoumávání lží ve vašem mitote. Je na vás, zda budete postupovat rychle nebo pomalu, utábořítе-li se na klidném místě u řeky a budete-li pracovat s mapou, nebo jestli naráz zdoláte všechny nejdivočejší peřeje. Pokud zaslechnete hlas, který vám říká, že „byste měli" pracovat rychleji a všechno hned vyřídit a pohnout se svým životem, pak si uvědomte, že je to zase soudce, a připojte ho do své mapy.

Lewis a Clark se nakonec dostali k Tichému oceánu. Když hleděli na nekonečnou hladinu, uvědomili si, že řeky, které zkoumali, jsou jen pouhou částí většího celku - vše je to dokonalý projev okolních vlivů, a přesto je to část téhož zdroje. Jakmile zdroj objevili, obrátili se a vrátili se zpátky. A potom už znali cestu a věděli, co je čeká. Byla to mnohem snazší cesta, tak jako bude ta vaše, když si zmapujete mitote své mysli a všechny jeho lži.

Nástrahy na cestě

Když se rozhodnete zkoumat a studovat knihu lží, je dobré zapisovat si, co zjistíte. A je také dobré spolupracovat se zkušeným toltéckým učitelem nebo terapeutem, který vás podpoří a provede zákeřnými místy. Na cestě se mohou objevit nečekané peřeje a hluboké emocionální tůně, na které jste už dávno zapomněli nebo jste je popírali.

Dávejte si pozor, aby mysl neracionalizovala nebo neulpívala na emocionálních „problémech", které na své vnitřní cestě objevíte. Coby bojovník si pouze musíte uvědomovat existenci knihy lží, kterou vám po celá ta léta soudce vnucoval. Už toto samotné uvědomění je velkou částí transformace. A mějte také na paměti, že se mysl pokouší intelektualizovat nebo přikrášlovat bolestné zážitky, aby se zdálo, že je všechno v pořádku: „Ano, otec mě bil, ale já jsem mu odpustil a přes všechno jsem se už přenesl." Možná je to pravda, ale možná je to lež. Uvědomte si, že vzpomínky a bolestivé pocity jsou uchovávány ve snu dítěte v roli oběti a záměrem bojovníka je naslouchat a milovat, nikoli potlačovat a popírat.

FAKT

Toltékové, kteří žili před dvěma tisíci lety, neměli žádné písmo. Dnešní učitelé často přijímají starobylé učení v rámci svých novodobých metod a postupů. Ačkoli zůstává učení nezměněné, novodobé metody žákům umožňují, aby dosahovali co nejlepších výsledků při svých zkušenostech se starobylou moudrostí.

Zároveň si uvědomte, že parazit bude rozrušený tím, že čtete a přepisujete tajnou knihu lží. Bude dělat vše pro to, aby vašemu záměru zabránil a zůstal u moci. Možná uslyšíte tichý hlas říkající: „Nemám teď tolik času, abych se mohl věnovat čtení knihy lží, a tak to odložím na později. Neměl bych s tím začínat, dokud jsem si nevytvořil oltář (neuklidil pokoj, nepostavil soukromý toltécký chrám vzadu na dvoře). Jsem teď unavený a budu to psát ráno. Zapíšu si to večer, až bude klid." Jestliže uslyšíte podobné řeči, uvědomte si, kdo je pronáší a kdo jste vy, a pak se rozhodněte, co uděláte dál.

Bojovník má možnost volby

Uvědomění si bojovníka je klíčem k volbě a volba je klíčem k osobní svobodě. Jste-li loutka reagující na okolní svět prostřednictvím snu naprogramovaného do vaší mysli jinými lidmi, jste parazit. Nemáte možnost

jasně vidět, jasně myslet ani jasně jednat. První krok k získání celistvosti a jasnosti a k volnému provádění volby je stát se bojovníkem a poznat všechny lži ze soudcovy knihy.

Představujte si svůj život poté, co jste prozkoumali vlastní mitote a dozvěděli jste se všechny lži, které parazit používal, aby vás udržoval ve stavu malosti a strachu, a poté, co jste použili metody toltécké cesty, abyste se osvobodili od tyranie těchto lží. Představujte si, jaký je to pocit, když jste ve světě bez strachu z názoru druhých a z jejich posuzování. Představujte si, jak jste uvolnění a můžete volně tvořit, milovat a hrát si, když neberete osobně emocionální reakce jiných lidí. Představujte si, jak si můžete v každém okamžiku svobodně volit, co je pro vás nejlepší, a jednat na základě těchto rozhodnutí.

Jako nový toltécký bojovník stojíte na prahu velkých možností. Čelit vnitřnímu a vnějšímu parazitovi vyžaduje velkou odvahu. Parazit se své moci jen tak snadno nevzdá. Duchovní bojovník si volí boj za osvobození se od tyranské nadvlády parazita, protože ví, že nemá jinou možnost. Jakmile ucítí, jaké jsou možnosti, dá do boje všechny své schopnosti a síly a metody mistrů minulosti a současnosti. A tyto věci můžete využívat i vy, přímo tady a přímo teď.

13. kapitola

Toltécké prostředky osobní transformace

Toltécká cesta je cestou akce. Toltécký bojovník využívá prostředky transformace, aby se postavil starému snu a vytvořil nový život založený na lásce a sebepřijetí. V tomto novém snu je znovu objevena ztracená osobní síla, končí utrpení a bojovník žije v každém přítomném okamžiku plný životní síly a radosti. V této a následující kapitole se seznámíte s některými prostředky, které Toltékové používali a zdokonalovali v průběhu tisíciletí.

Změno života pomocí změny mysli

Téměř vše, čemu věříte a co víte, všechny vaše názory a posudky a všechny způsoby, jakými rozčleňujete tento svět, do vaší mysli naprogramovali jiní lidé. Velkým darem Toltéků (popsaným ve 2. kapitole) je uvědomění si, že každý člověk sní a všechny sny jsou zcela osobní. Neexistují dva naprosto stejní lidé a stejně tak neexistují dva naprosto stejné sny.

Každý člověk žije ve zcela jedinečném světě, který je vytvořený v mysli tak, jak dotyčný sní o své skutečnosti. Tento bod je pro toltéckou moudrost základní. Mimo snu každého jedince žádná skutečnost neexistuje. Nic není všeobecně správné, nebo špatné, neexistuje žádná autorita říkající všem lidem, jak by měli jednat, myslet a čemu by měli věřit. Existuje pouze snící mysl.

ZÁKLADY

Mnozí lidé, kteří si přečtou, že nic není absolutně správné, nebo špatné, jsou zneklidněni, protože tato představa odporuje jejich morálce, náboženskému učení a dalším názorům, které přijali. Toltécká moudrost nemá žádná pravidla, která je třeba dodržovat. Pouze vás vyzývá, abyste otevřeli svou mysl všem možnostem.

Dobrá zpráva, kterou přináší toltécká moudrost, je možnost změnit svůj život a svět, v němž žijete, a příležitost udělat vše tak, jak by se vám to líbilo, a to tím, že změníte způsob, jakým o tom sníte. Tím, že uniknete z „matrixu" starého snu (blíže ve 4. kapitole), se otevře možnost použít časem prověřené prostředky dávných i současných mistrů ke změně života pomocí změny mysli.

Transformační prostředky Toltéků působí na všechny aspekty snu o první pozornosti a připravují nového bojovníka, aby snil z pohledu druhé pozornosti o lásce a přijímání.

Zbavení se osobní důležitosti

Toltékové učí, že *víra,* že váš sen je jediným správným pohledem na svět, vede pouze k utrpení. Toto poznání je v této knize předkládáno z několika různých pohledů a teď je ten pravý čas, abyste se dozvěděli něco víc o změně starých způsobů myšlení. Kdykoli se snažíte prosadit svou pravdu, znamená to, že zapomínáte, že vy a všichni ostatní lidé sní. Tento mylný pohled říkající, že vaše názory a postoje platí pro všechny lidi nacházející se mimo vaši snící mysl, se nazývá „osobní důležitost".

Toltékové učí, že chcete-li dosáhnout úplné svobody, musíte se zbavit pocitu vlastní důležitosti. Není to snadné, pokud jste emocionálně rozrušeni a naprosto pevně přesvědčeni, že jste expert na to, jak „by měl" fungovat celý vesmír! Mnohé prostředky transformace popsané v této kapitole jsou vytvořeny tak, aby vám pomohly při tomto obtížném přesunu ze starého způsobu myšlení.

Ptolemaios a střed vesmíru

Téměř před dvěma tisíciletími řecký filozof a astronom jménem Ptolemaios studoval nebe a tvrdil, že Země a lidé žijící na ní jsou středem vesmíru. Sestavil matematické vzorce a pozorování potvrzující jeho teorie, které byly přijímány a učeny téměř 1500 let.

AKCE!

Sepište si seznam způsobů, jakými vnímáte sami sebe jako střed vesmíru. Udělejte si poznámky o osobních teoriích a strategiích, které jste si vytvořili, abyste přesvědčili sebe a ostatní, jak a proč by se měli točit kolem vás. Příklad: Jste vypravěč, nebo posluchač? Hádáte se?

Po určité době měli zastánci Ptolemaiovy teorie stále větší potíže s objasňováním určitého nebeského jevu, který nezapadal do modelu Země jako středu vesmíru. Usilovně se nažili sestavit teorie a matematické vzorce, které by dál jejich představu podporovaly. Katolická církev s Ptolemaiem souhlasila a vyhrožovala všem, kteří přijaté doktríně oponovali.

Vědci se po celá staletí snažili, aby tento model fungoval, až přišel počátkem šestnáctého století Koperník a projevil nesouhlas. Koperník byl přesvědčený, že středem celého vesmíru je Slunce, kolem kterého obíhá Země. Říkal, že tento model by mnohem snadněji vysvětloval pravidelnou rotaci hvězd a planet. Katolické církvi a vědcům té doby se nesmírně líbila představa, že jsou středem vesmíru, a velmi dlouho nebyli ochotni novou teorii přijmout.

Bojovník se zbavuje osobní důležitosti

Když je dítě malé, je jako Ptolemaiova Země. Všechno se točí kolem něj a ono je skutečně středem vesmíru. Ze začátku s tím jeho rodiče souhlasí a věnují mu veškerou pozornost. Dítě začne věřit, že vše, co se děje, je buď v jeho prospěch, nebo proti němu, aby ho to ničilo a zraňovalo. Postoj „středu vesmíru" je začátkem pocitu osobní důležitosti v lidech. Jak dítě dospívá, prožívá zmatek a konflikty, když se snaží tuhle teorii oživit a jeho okolí má odlišné představy o umístění středu jejich vesmíru.

Coby duchovní bojovník si můžete dát dar pochopení, že jste nebeské těleso obíhající v nekonečném a nezměřitelném vesmíru dalších nebeských těles. Nejste střed vesmíru. A nejste ani víc, ani míň důležití, než jakýkoli jiný aspekt vesmíru.

OTÁZKA

Pokud jsem jen bezvýznamné smítko plující vesmírem, jaký má pak život smysl?

Žádný účel života neexistuje, kromě toho, že jste živí, vědomí a jste tady. Na základě tohoto poznání si zvolte svůj smysl a buďte jím nadšeni. Není nic, co byste měli dělat, a nic neriskujete, budete-li dělat všechno.

Dobrá zpráva zní, že když se zbavíte pocitu osobní důležitosti, nebudete se už muset usilovně snažit hájit a ospravedlňovat svá hlediska. Nebudete muset sestavovat podivné vzorce, jak to činil Ptolemaios, abyste vysvětlili, proč jste obětí a nebo proč nejste odpovědni za své činy.

Sílo sebepřijetí

Pro člověka není přirozené, aby sám sebe odmítal. Je to získaná „dovednost" a malé dítě musí být donuceno, aby ji zvládlo a hodilo se tak do společností, do níž se narodilo. Na zemi neexistují žádní jiné tvorové, kteří by sami sebe odmítali. Stromy se nepovažují za nadřízené, nebo podřízené jiným stromům nebo keřům či trávě. Veverky se nesrovnávají s jinými veverkami nebo s opicemi, které mají ocas vhodnější ke skákání do vrcholů stromů. Porovnávání, třídění a posuzování, to všechno jsou zvláštní schopnosti, které jsou vlastní jen lidem.

Lidé mají obrovský dar porovnávat a odmítat, především pokud se to týká jich samých. V západní společnosti jsou téměř všechny reklamy založeny na nespokojeností lidí s tím, jací jsou a co mají. V jedné z kapitol už byla zmínka, že většina reklam je speciálně navržena tak, aby vytvářela nebo podněcovala posuzování vlastní nedostatečnosti, což motivuje přijímání řešení tohoto nedostatku. Ve společnosti, která dokonale zvládla umění sebeodmítání, existuje velice rafinované prezentování reklam.

Umění aktivního sebepřijetí

Toltékové jsou umělci ducha a tou nejvyšší formou jejich umění je naprosté a úplné sebepřijetí. Osvobození se od starého snu nastane tehdy, když v cestě úplného sebepřijetí už nestojí žádný pocit osobní důležitosti. Naučili jste se sebe odmítat, a proto se zase musíte aktivně naučit sebe přijímat. Bojovník se usilovně snaží podpořit pravdu o vlastní dokonalosti - navzdory soudci a parazitovi, kteří ho stále jen porovnávají, hodnotí a odmítají.

Toltécký bojovník ví, že parazit udělá vše, co je v jeho silách, aby sabotoval osobní růst. Neustálou motivací bojovníka je osvobození se od omezujících lží soudce a parazita v mysli. Bojovník je umělec a vytváří svůj svět vlastními myšlenkami, slovy a činy. Když dál sleduje svou mysl, tak jako toltécký jaguár, jsou jeho kořistí všechny negativní myšlenky a posudky zaměřené na odmítání sebe sama. Kdykoli objeví nějaký postoj odmítající jeho bytí, zaútočí na něho vší láskou a přijetím, jaké dokáže vynaložit. Svou láskou transformuje sebeodmítání na sebepřijetí a strach a negativitu mění v lásku.

Žití v aktivním sebepřijetí

Naprosté přijímání sebe tak, jak jste, je úžasným projevem síly. Znamená to, že vy, bojovník, jste přesvědčili dítě v roli oběti, že je v pořádku přesně takové, jaké je - a přesně takové, jaké není. Dítě znovu pochopí, že si zaslouží lásku a přijetí, aniž by muselo splňovat něčí očekávání, aniž by smlouvalo a snažilo se dělat všechno správně. Je spokojené a šťastné takové, jaké je.

Žití v úplném přijetí sebe sama znamená, že nikdy nevěříte kritice nebo posuzování druhých, protože víte, že nemluví o vás, ale že jen popisují svůj sen o vás. Vaše mysl je klidná a pokud se náhodou objeví soudce, nikdo už mu ve vašem vnitřním světě nevěří.

Skutečným kouzlem sebepřijetí je váš mír s okolním světem. Když přijmete sebe, jací jste, vyzařuje z vás toto přijetí na každého a na všechno. Přijímáte se takoví, jací jste, a všechno ostatní přijímáte naprosto stejně. Jakmile přijmete sebe, jací jste, nestanete se už obětí lidí nebo událostí, protože znáte a přijímáte svou dokonalost. Jste svobodní ve světě se srdcem otevřeným a oslavujete život v každém vzácném okamžiku.

Podstata malého tyrana

Jeden žák vyrůstal ve velice vážné rodině. Nikdo se moc nesmál, nežertoval a on se naučil popírat lehkovážnější stránky své povahy - jak vůči sobě, tak vůči ostatním lidem. Přizpůsobil se tomu, že vážní, intelektuální a seriózní lidé jsou dobří, naproti tomu frivolní a lehkovážní lidé jsou špatní. Vytvořil si velmi odpovědnou a logickou osobnost, která mu skvěle vyhovovala v rodině a později při práci počítačového technika.

Tento žák nikdy nezkoumal, proč ho tolik dráždí lidé, kteří nejednají logicky a prakticky, tak jako on. Obtěžovaly ho i děti a mlhavě tušil, že zřejmě nikdy nebude chtít mít vlastní děti. Všechno to vypadalo naprosto logicky, protože mu bylo jasné, že frivolní, lehkovážní a spontánní lidé nejsou hodni jeho pozornosti.

ZÁKLADY

Téměř od každého člověka je požadováno, aby se zbavil části svého já, a hodil se tak do určité rodiny a společnosti. Pro společnost je nezbytné, aby měla pravidla ovládající nebo omezující projevy chování, které by mohly její strukturu ohrozit. Je důležité rozhodnout se, která z těchto pravidel jsou pro vás jako jedince cenná.

Ztracené části osobnosti

Během procesu přizpůsobování se bývá dítě odmítáno a trestáno za určité pocity a chování a ty části jeho osobnosti, které tyto projevu představují, jsou poslány do exilu. Je to dohoda uzavřená mezi dítětem a jeho rodiči, kterou později posiluje vlastní vnitřní soudce dítěte - často po celý zbytek života. Ve výše uvedeném příkladu žák souhlasil, že odmítne veselé a spontánní části své osobnosti, aby se hodil do systému své rodiny. Časem zcela ustrnul v pouhé polovině svého celkového bytí.

Následkem dohody, kterou žák uzavřel s rodiči, odsuzoval lehkovážné části v sobě samém i v ostatních lidech. Když byl v přítomnosti dítěte nebo dospělého, který se choval dětinsky, byl nejistý, posuzoval a často se i rozčiloval. Dokud nepochopil toltéckou moudrost, neuměl si představit, že je to vnitřní dítě v roli oběti, které má zlost, že musí dodržovat dohodu popírající důležité části jeho osobnosti.

Stvoření malého tyrana

Toltécký bojovník zjišťuje, že na určitý typ lidí reaguje zlostně, odsuzuje je a dokonce jim závidí, protože představují ty části jeho osobnosti, které sám v sobě na základě dohody posuzuje. Lidé, kteří zmáčknou knoflík a roznítí jeho zlost, jsou typy, které Toltékové nazývají „malí tyrani". Pokud jste jako malí žili „nuzně" a ostatní vás za to odsuzovali, stali se z vás možná nezávislí a soběstačtí lidé - a naučili jste se odsuzovat ty, kteří mají nouzi. Jestliže jste stydliví a odmítáte jakkoli vyjadřovat své pocity, budou vás rozčilovat emocionální lidé. Když jste byli jako malí upovídaní a ostatní se vysmívali vašemu zanícení, pak se z vás možná stali velmi tiší a téměř neviditelní lidé - a rozčilují vás ti, kteří jsou příliš hluční.

AKCE!

Zaměřte se bedlivěji na silné stránky své osobnosti, na své oblíbené strategie a masky. Vnímejte, je-li nějaký odpovídající protiklad, které byl posuzovaný a odmítaný a je třeba ho zase vrátit do celkové podoby. Sepište si seznam, oceňujte silné stránky a všímejte si, jaké vlastnosti jste připraveni znovu přijmout.

Malý tyran se v životě projevuje jako protiklad strategie, kterou jste přijali v rodině. Pokud vás nutili, abyste byli čistí, úhlední a upravení, museli jste vytlačit svou neuspořádanou část. A pak budete podrážděně reagovat na lidi, kteří jsou nepořádní a zmatení, protože je tu strach, a ten vás vede k pečlivosti a uklízení. Jste-li příliš vážní, budete reagovat na žertéře, a pokud vystupujete jako žertéř, budete reagovat na toho, kdo je neustále vážný. Tohle jsou ti malí tyrani ve vašem životě odrážející ztracenou část vaší osobnosti.

Malý tyran jako dokonalý učitel

V toltécké tradici existuje mnoho účinných prostředků transformace. Nicméně pro nového bojovníka, který skutečně chápe jemnosti a potenciál využívání malého tyrana, je právě tohle poznání jediná věc potřebná k dosažení úplné svobody. Malý tyran vám pomáhá objasňovat vlastní posudky o „nesprávnosti" chování a emocích u sebe i u jiných lidí, stejně jako posuzování situací, představ, názorů, válek a počasí.

Jakmile se bojovník naučí přijímat dokonalost všech aspektů vesmíru, a především sebe, pak je konec se všemi soudy, utrpením a konflikty. Výsledkem je klid v mysli, jednota a volné spojení s duchovní stránkou samotného života. Tohle je život duchovního bojovníka. Tohle je jeho osobní svoboda.

ívání malého tyrana

Malý tyran je jako zrcadlo odrážející ty části osobnosti, které jste na základě dohody poslali do exilu. Bojovník jde do světa a hledá své malé

tyrany a není problém je najít! Bojovník ví, že každý, kdo posuzuje, jak on jedná, jak se obléká, mluví, jí, jak se mračí, myslí nebo jak volí, je jeho zvláštní osobní malý tyran. Každý, kdo ho rozčiluje, otravuje a provokuje, je dar, který dostává k dalšímu růstu a transformaci.

Každá vlastnost jiného člověka, kterou parazit vnímá jako „špatnou", je odrazem té dětské části, jež byla odštěpena a poslána do vyhnanství. Jakmile parazit reaguje, podívá se bojovník bedlivě na své posuzování, aby ho odlišil od původního „její smích mě štve" a dostal se k mnohem přesnějšímu „myslím, že je neupřímná a já nesnáším neupřímné lidi". Z této pravdy pak bojovník poznává tu část své osobnosti, která dokáže být občas neupřímná, ale byla odmítnuta a vnitřně posuzována.

Dary od malého tyrana

Bojovník si uvědomuje, že to, jak se malí tyrani chovají a jak dělají určité věci, je právě to, co on sám sobě nikdy nedovolil. Každá odňatá část jeho osobnosti se projeví v malých tyranech jeho světa. Pokud ho rozčílí někdo nepořádný, vidí odraz vlastní odmítnuté nepořádné části. Když reaguje na výbuch hněvu svého společníka, vidí odraz hněvu, který v sobě potlačil.

Pokud se rozhodnete využívat metodu ztotožňování se s malými tyrany jako prostředek transformace, otevřou se vám tím úžasné možnosti. Malí tyrani vašeho světa vás budou upozorňovat na všechny důležité části, které jste odstranili během procesu přizpůsobování se, a nabídnou vám možnost přijmout je a znovu si je přivlastnit. Jestliže jste si zvykli být příliš vážní, naučíte se užívat si občas určitou lehkovážnost. Je-li vaší strategií zůstat neviditelní (a hluční lidé stisknou váš knoflík), můžete se těšit na návrat energické a viditelné části osobnosti do svého života.

Návrat oddělených částí osobnosti

Představte si, že jedete do sirotčince a odvážíte si odtud všechny děti, které byly odňaty z vaší vnitřní rodiny. Radujte se, že jste se znovu setkali! To, že navrátíte domů nepořádné, vážné, viditelné, tiché

a všelijaké jiné stránky své osobnosti, neznamená, že se tím vším musíte ihned stát. Znamená to, že je můžete využívat, když se to hodí, a získat svou osobní sílu, kterou jste plýtvali na udržování těchto částí osobnosti ve vvhnanství.

ZÁKLADY

Důležitým cílem toltécké cesty je znovunabytí celistvosti vašeho bytí. Proces přizpůsobování se a další vlivy vás donutily, abyste se určitých částí své osobnosti zbavili - ať už je to zlost, slzy, strach nebo radost. Používáním toltéckých prostředků můžete znovu získat ztracené části svého já, podpořit osobní sílu a navrátit se k jednotě.

Největším přínosem využívání malých tyranů a znovuobjevení odmítnutých částí své osobnosti, je skutečnost, že vás tito tyrani už dál nebudou ve vašem životě rozčilovat a znepokojovat. Jakmile přijmete zpátky dříve posuzované částí sebe sama, dokážete milovat a přijímat totéž chování i u druhých. Možná se budete stejně určitým lidem vyhýbat, ale bude to volba vycházející spíše z lásky k sobě, než z odmítání sebe a ostatních.

Síla nekonání

Lidé se musí vypořádávat s mnoha strategiemi, maskami a odňatými částmi své osobnosti, a proto ve svém životě přijali způsoby bytí, které jsou strnulé a nepříliš spontánní. Zřejmě jste si toho všimli u sebe, u svých přátel nebo v rodině. Chování a emocionální reakce se dají předvídat, návyky jsou podvědomé a výběr oděvů ve skříni je omezený. Jsou to známky člověka přizpůsobeného snu náměsíčníka.

Existují dvě hlavní příčiny, proč nový toltécký bojovník využívá to, co nazývá „nekonání" jako prostředek transformace. Za prvé je to procitnutí ze zaběhlého spánku pomocí změny navyklých rutin a zvyků a přinucení se procitnout a být v přítomnosti. Druhým důvodem je postavení se strnulým návykům a zkoušení nových způsobů žití ve světě.

Procitnout a zůstat bdělí

Záměrem toltéckého bojovníka je probudit se a zůstat bdělý ve snu. K podpoření tohoto cíle využívá nekonání. Vynalézavý bojovník objevuje mnohé cesty k probuzení a k žití v přítomném okamžiku. Vše, co slouží k ukončení návyků, změně rutiny, k novým reakcím či k pouhému uvědomění si bytí v přítomném okamžiku, je potom nekonání.

Bojovník využívá nekonání k tomu, aby prostě procitl v daném okamžiku. Jeho cílem je postavit se všem zvykům, strategiím a přizpůsobovacím rutinám, které nevědomě řídí jeho život. Ví, že tyto rutiny dodržoval po celá léta, a vyžaduje to hodně úsilí a odhodlanosti, aby je změnil. Chce už žít naplno!

Výzva konání starého snu

Nekonání se dá používat jako *výzva* strnulým strategiím a maskám ze starého snu tím, že vědomě „činíme opak". Pokud vždycky chodíte pozdě, začněte chodit včas. Jestliže jste všude brzy, pak zkuste někdy přijít později. Jste-li příliš vážní, naučte se pár vtipů. Jestliže býváte hluční, zkuste být tiší a mírní. Pokud jste většinou nepořádní, snažte se trochu uklízet. Uklízíte? Buďte nepořádní.

Zvolte si nekonání, které vás znepokojuje, a zkoušejte to. Pokud vás to zatím děsí, zkoumejte své vnitřní dítě a příliš na to netlačte. Zde je několik příkladů činění opaku, které můžete přidat k pomůckám z 11. kapitoly:

- Jezděte do školy, práce nebo do obchodu jinou cestou, než obvykle.
- Měňte si oblečení s přáteli, změňte účes.
- Pokud rádi mluvíte, zkuste být hodinku nebo dvě zticha.
- Jezte nebo pište rukou, kterou běžně nepoužíváte.
- Jestliže býváte většinou doma, jděte ven. Jestli chodíte často ven, zůstaňte doma.
- Změňte každodenní rutinu mytí a péče o tělo.
- Vy nechte ranní kávu nebo jiné zaběhlé zvyky.
- Pokud se běžně nelíčíte nebo nenosíte kravatu, zkuste to. A platí to i naopak.
- Spěte na jiné straně postele.

Tyto návrhy a mnohé další jsou příklad nekonání, kterým může bojovník přerušit každodenní rutiny náměsíčníka a procitnout v přítomném okamžiku. Uvědomování si daného okamžiku dodá bojovníkovi síly, aby se mohl rozhodovat o svém životě se sebepřijetím a láskou.

AKCE!

Nekonání je účinný způsob akce měnící váš sen a otevírající vás novým možnostem. S trpělivostí a láskou se snažte vyzkoušet různé cesty konání opaku a zjišťujte, jaké emoce to vyvolá. Pokud vás to nadchne, pak jste zjevně na správném místě a zpochybňujete staré strategie. Buďte citliví a zkoušejte to dál!

Vnitřní dítě, které přijalo a udržovalo staré strategie a zaběhlé návyky, se bude změn bát. Pokud vás jako malé trestali za nepořádek a zvykli jste si, že jste v bezpečí a ostatní vás přijímají jen tehdy, máte-li uklizeno, ale jako dospělí si povolíte být trochu nepořádní, pak vnitřní dítě znejistí. Po tolika letech obav z odsuzování za to, že chodíte pozdě nebo jste nepořádní, náhle zjistíte, že si toho už teď ani nikdo nevšiml! A nebo zjistíte, že lidé milují vaše vtipy nebo že se jim líbí vaše nová vyrovnaná osobnost.

Nadšení dítěte nebude mít hranic, když pozná, že minulost s posuzujícími rodiči skončila a jsou tu nové možnosti, jak může vyjadřovat pravdu o tom, jaké je. Bude chtít vyzkoušet nové možnosti rozvíjení své osobnosti a provádět nová rozhodnutí. Když po boku dítěte v roli oběti stojí bojovník, který ho chrání a podporuje, nahradí láska strach, jenž jeho osobnost spoutával, a nové možnosti rozvoje a vyjádření celistvosti nebudou ničím omezovány.

14. kapitola

Starověké prostředky a dnešek

Transformační prostředky toltécké cesty směřují k jedinému cíli: k osvobození žákovy mysli od lží a utrpení vytvořeného během procesu přizpůsobování se. Výsledkem je svobodná možnost prožívat život plný sebepřijetí, tvořivosti a radosti. V této kapitole se dozvíte víc o metodách, které se předávaly dál už od dávných časů, aby pomáhaly novým bojovníkům na cestě k osobní svobodě. Ačkoli většinou pocházejí z minulosti, jsou velmi vhodné a přínosné i pro dnešní dobu.

Anděl smrti a života

V západní společnosti nebývá u lidí představa a realita týkající se smrti většinou předmětem vědomé pozornosti. Pro jedince je tak smrt cosi, co se dostaví někdy v daleké budoucnosti jakýmsi nejasným způsobem. Lidé na to neradi myslí. A často umírají sami, daleko od domova v nemocnici nebo v pečovatelském zařízení, bez svých přátel a rodiny. Pohřby bývají střízlivé neosobní události nemající téměř nic společného s realitou smrti, při nichž vidíme mrtvá těla a dokonce i skutečný zármutek.

Náboženství a duchovní cesty vždy přinášely mytologie a rituály spojované se smrtí a umíráním, protože ačkoli je tato věc přehlížena, přesto je pro lidskou mysl nesmírně důležitá. Když se lidé ztotožňují se svým tonalem - hmotným světem své mysli, parazitem, tělem, majetkem a osobní identitou - znamená smrt konec všeho, čím jsou. Tato představa o ztrátě identity vyvolává strach a strach se spojí s odmítáním. Odmítání smrti je významnou částí snu o této planetě.

Anděl smrti kráčí s vámi

Toltékové říkají, že anděl smrti kráčí stále s vámi, za vaším levým ramenem. Je to ten nejmocnější průvodce radostným a tvořivým životem na toltécké cestě. Je tu proto, aby bojovníkovi připomínal, že všechno v životě je pomíjivé. V toltécké tradici je anděl smrti zdrojem všeho, co vlastníte. Patří mu všechno, co máte - vaše auto, dům, práce, vztahy, peníze, mládí, dokonce i tělo a samotný život.

ZÁKLADY

Toltécký bojovník přijímá poznání, že nic neztrácí,ale naopak mnohé získává. Vzdát se připoutanosti a iluzí vytvářejících utrpení je dar, který dává Tölték s láskou sám sobě. Parazit je vytrvalý, ale bojovník očekává, že to stejně jednou vzdá, a zahrnuje parazita do své lásky a přijetí.

Anděl smrti vám půjčil všechno, co máte, a když je připravený, vyžádá si to od vás zpátky. Bojovník ví, že anděl je tu stále, a on sám nemůže

ovlivnit, kdy mu anděl něco zase vezme. Jeden toltécký mistr řekl, že bojovník musí být andělovi smrti vděčný, protože bez něj by před domem stála všechna auta, která si bojovník kdy pořídil, a v jeho nitru by se hromadily všechny vztahy, jaké kdy měl.

Odevzdání se andělu smrti

Váš parazit chce, abyste s sebou vláčeli minulost, a tak vám připomíná vaše chyby a osobní nedostatky a potom vás za to všechno odsuzuje. Bojovník ví, že minulost je mrtvá a že si ji už vzal anděl smrti. Bojovník chce žít v každém okamžiku, v naprosté přítomnosti a živosti.

Bojovník žije s vděčností za vše, co mu anděl půjčil, a nemá strach, že to ztratí. Nej vyšší formou odevzdání na toltécké cestě je zbavení se iluze, že něco vlastníte nebo nad něčím máte kontrolu - a to se týká i vašeho života. Anděl smrti je stále s vámi a vybízí vás, abyste žili v přítomnosti, abyste svobodně milovali, abyste žili takový života, jaký chcete žít. Připomíná vám, že tenhle život je pomíjivý a vy zemřete - třeba v tuhle chvíli, nebo někdy jindy. Buďte tedy připraveni odevzdat mu, co už mu stejně náleží, a žijte v naprosté vděčnosti za jeho nesmírnou štědrost.

Tohle je život toltéckého bojovníka. Tohle je osobní svoboda. Anděl smrti je také andělem života, protože když se mu odevzdáte, máte možnost volně žít a projevovat se naprosto takoví, jací jste. On je váš průvodce životem a celou jeho hojností a nádherou.

Síla toltéckého inventáře

Mnohé účinné prostředky osobní transformace na toltécké cestě se používají k uvědomění si, jak je naprogramované mitote v mysli, aby nebylo založené na strachu, ale na lásce. Vytvoření inventáře a provedení rekapitulace je tou nejúčinnější akcí, jakou může bojovník podniknout k zajištění své svobody. Tento inventář je první krok a slouží jako základ pro rekapitulaci, o níž pojednává další oddíl knihy.

Vzpomínky setrvávají v mysli kvůli svému emocionálnímu obsahu. Pokud neexistuje žádný emocionální vazba k určité záležitosti nebo události, pak nemá mysl důvod, proč by vzpomínku dál držela. Prožitky

z minulosti, v nichž jste sami sebe vnímali jako oběť, jsou ve vaší mysli zakořeněny nejsilněji. Právě ty parazit využívá, aby vám odsával energii a odváděl vaši pozornost od přítomnosti. Odvážným činem toltéckého bojovníka je proto sestavení inventáře, díky němuž si tyto vzpomínky uvědomí a při následné rekapitulaci se jich pak zbaví.

FAKT

Celá řada různých léčivých metod, například známé odvykací programy o dvanácti krocích, využívá osobní inventář jako přístup k zapomenutým či popíraným vzpomínkám a pocitům. Každá z těchto metod je zaměřena na trochu jiný cíl, ale veškeré podoby inventáře nabízejí pomoc při rozšiřování vědomí a osobní transformaci.

Začátek vytváření inventáře

Toltécký inventář je seznam v podstatě všech vzpomínek uložených ve vaší mysli - všech událostí, lidí, věcí a míst. Veškeré vzpomínky, které uchovává vaše mysl, se stávají součástí inventáře. Jak si ho zapisujete, vzpomínky se noří z těch nej podivnějších koutů vaší mysli a vy je všechny využíváte. Čím jste při sepisování seznamu důkladnější, tím hlubší a léčivější bude vaše rekapitulace.

Prvním krokem je vytvoření seznamu všech hlavních kategorií lidí, míst a věcí ve vašem životě. Zde je několik příkladů týkajících se osob a míst:

- Milenci (včetně prvního pohlavního styku)
- Partneři
- Rodiče
- Bratři a sestry (i v případě, že jste žádné neměli)
- Příbuzní (můžete vytvořit pro každého zvláštní oddíl)
- Přátelé
- Spolubydlící
- Místa, kde jste žili
- Školy, které jste navštěvovali
- Pracoviště

- Církve, duchovní skupiny, kulty, mužské/ženské spolky, skupiny, do kterých jste patřili
- Vězení, v nichž jste byli; sociální kurátoři

Jak začnete sepisovat seznam, nechte vzpomínky volně plynout a zapisujte je tak, jak přicházejí. Dále přidávejte majetek, traumata spojená s fyzickým tělem a chyby, které jste dělali podle názoru soudce. Zde jsou některé příklady:

- Auta, motorky, traktory, čluny, jízdní kola a další vozidla, které jste vlastnili
- Peníze a dědictví, o která jste přišli, investiční omyly
- Soudní spory
- Nehody
- Potraty
- Operace (především amputace)
- Krádeže, loupežná přepadení, násilné činy
- Fyzická či emocionální zranění, která jste způsobili jiným lidem

Jakmile pomocí těchto hlavních témat seznam dokončíte, začnete ho rozšiřovat. Všímejte si, že pokaždé, když jste se ocitli v roli pachatele, tak vás začne soudce obviňovat a činit z vás oběť posuzování. Taková vzpomínka se pak uchovává pomocí emocí vyvolaných vaším vnitřním obviňováním.

Rozšiřování inventáře

Když jste si vytvořili základní kategorie podle předchozího seznamu, začnete každou z nich rozšiřovat do podoby nového seznamu. Když například pracujete s oddílem „přátelé", sepíšete si seznam všech svých přátel - začněte se současnými a vracejte se zpátky až k těm prvním, na které si vzpomenete. Stejně postupujte v případě „pracoviště", „partneři" a u všech kategorií z prvního seznamu. Určitě se vám vybaví spousta lidí, na které jste si už hodně dlouho nevzpomněli.

A pokračujte dál: Začněte sepisovat nový seznam tak, že si vezmete první osobu z oddílu „přátelé" v druhém seznamu a vymezte vztah

s touto osobou na určitá důležitá období. Vždycky začínejte přítomností a vracejte se na začátek. Tohle proveďte s každým člověkem či událostí na každém seznamu. Tady jsou příklady týkající se přátel: „Včera, když jsme byli na obědě". „Ten měsíc, kdy mi nezavolala", „Prvních šest báječných mesicu .

AKCE!

Mnozí noví bojovníci čtou pokyny k vytvoření toltéckého inventáře a předstírají, že jim nerozumí, nebo je jejich parazit přesvědčí, že na něco takového nemají čas čí energii. Pokud skutečně stojíte o dosažení osobní svobody, tak teď je ta pravá chvíle se k tomu odhodlat. Jděte do akce!

A je tu ještě jeden seznam. Projděte si přehled časových období a začněte se současností, například „Včera, když jsme byli na obědě", nechte mysl volně plynout a vnímejte veškeré emocionální reakce probíhající v těle. Poznamenejte si každý okamžik, kdy vás komunikace (nebo její nedostatek) nějakým způsobem zraňovala, podráždila, rozesmutnila, rozčílila nebo vyvolala určité pocity. Udělejte si stručnou poznámku, která vám připomene daný incident a s ním spojené pocity. Totéž proveďte s každým časovým obdobím na seznamu. Tyto pocity jsou to, co budete rekapitulovat, až dokončíte seznam.

Provádění transformace rekapitulace

Čím více energie a soustředění vložíte do sepisování inventáře, tím větší bude mít sílu. Je vám určitě jasné, že už samotné vytváření inventáře je objasňující a transformující prožitek. Poznáváte určité vzorce, volby, obviňování, úspěchy a triky parazita. Uvědomte si, že tohle vše činíte jako bojovník, jenž nijak neposuzuje, jak se odvíjel jeho život.

Nešťastné události, které si pamatujete z minulosti, jsou ve skutečnosti mrtvé a dávno pryč. To jediné, co je reálné, je váš postoj k nim. Přitom vlastně ani nevíte, co dotyčná osoba učinila nebo proč to učinila - a kdybyste se jí zeptali, zjistili byste, že by se její pohled na situaci od vašeho značně lišil!

Je důležité oceňovat vzpomínky a pocity týkající se lidí a událostí, protože právě to vše utvářelo váš názorový systém a emocionální reakce. Pokud už máte ve svém inventáři dostatek informací - což může být jeden okamžik v jednom vztahu, nebo spousta detailů na každém seznamu - jste připraveni provést rekapitulaci.

Začátek rekapitulace

Tento proces začněte tím, že si vytvoříte tajné posvátné místo a vyhradíte si dobu věnovanou jenom sobě. Dobré je jít někam do přírody, posadit se v tiché místnosti, kde máte osobní oltář (o tom se dozvíte víc dál v této kapitole) nebo si můžete postavit malý dřevěný příbytek. Ať se rozhodnete jakkoli, dělejte to pečlivě a s úctou k síle procesu, do něhož vstupujete.

Začněte jednou položkou ze svého inventáře - osobou, nehodou, událostí nebo jinou emocionální vzpomínkou. Uvolněte se a pomocí dechu k sobě danou vzpomínku přitahujte. Vdechujte a vnášejte vzpomínku z minulosti do přítomnosti a vnímejte ji celým tělem. Emocionální prožitky těla jsou mnohem důležitější než myšlenky týkající se oné události.

Přitahujte ji dál prostřednictvím dechu, dokud ji nezačnete prožívat zcela naplno. Dávejte pozor, abyste se neztratili v pocitech nebo se nestali obětí emocí. Vnímejte a uvědomujte si svůj názor na danou událost. Mějte na paměti, že je to dítě v roli oběti, kdo sní tyto vzpomínky a pocity. A je to soudce, kdo je uchovává živé tím, že obnovuje obvinění, shledává dítě vinným a trestá ho - stále znovu a znovu. A je to bojovník, kdo tohle vše uvolňuje.

Toltécký orel létá

Jakmile navážete spojení s určitou událostí nebo vzpomínkou, staňte se toltéckým orlem, mistrem záměru a lásky. Vzlétněte vysoko nad onu událost a shlédněte dolů na onen okamžik vašeho života a na lidi, kteří v něm sehráli roli. Pozorujte dlouhé časové období před událostí a po ní. Je možné, že uvidíte i několik generací rodin a jejich bolesti, obavy, strategie a parazity přizpůsobující účastníky celého děje - včetně vás.

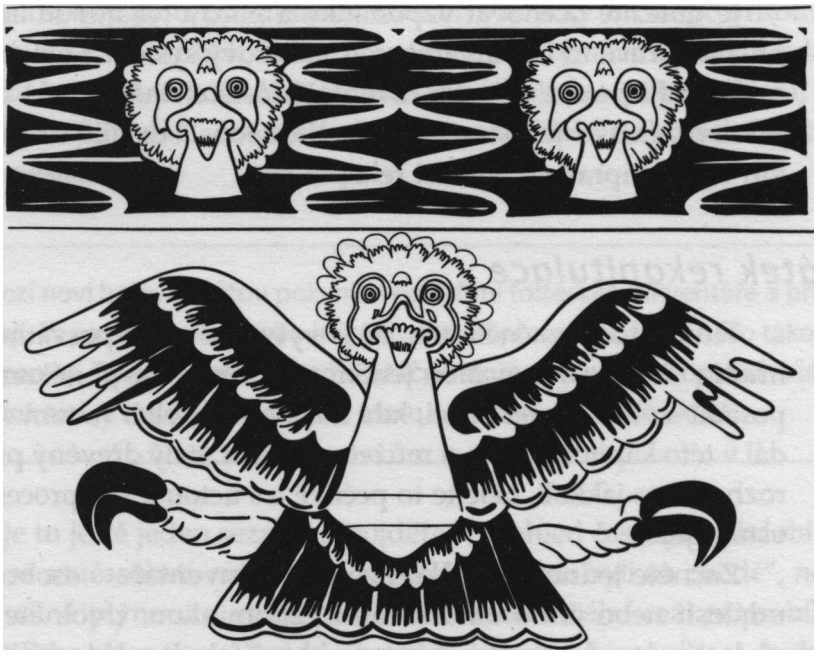

Umění starobylých kultur zachycuje sílu vize bojovníka

Jako orel spatříte naprostou dokonalost toho všeho a pochopíte, že v daném okamžiku nemohlo být nic jinak, než jak to bylo.

Budete si třeba rekapitulovat chvíli, kdy vás matka velmi tvrdě potrestala za něco, co jste neudělali. Nebo se váš partner zamiloval do někoho jiného a opustil vás. Nebo vás majitel domu vyhodil z bytu, který jste právě vymalovali. Nebo šéf povýšil místo vás někoho jiného. A nebo váš přítel přišel zase na schůzku pozdě. Nebo sociální pracovník odmítl uvěřit důvodu, proč jste se mu neozvali. Nebo se vás vaše matka zřekla proto, že vás zavřeli za řízení v opilosti. A nebo cítíte neustále vinu, protože jste šla na potrat.

Orel vidí pravdu

Při rekapitulaci vidí orlí bojovník ty nejvyšší pravdy. Matka vás nepotrestala proto, že byste byli nějak špatní, prostě to jen byla taková matka. Partner vás opustil, protože vás prostě opustil. Domácí vás

vyhodil, protože chtěl ten byt pronajmout své přítelkyni. Šéf povýšil někoho jiného, protože ten člověk měl vyšší kvalifikaci. Váš přítel chodí pozdě v podstatě pořád. Sociální pracovník byl přepracovaný a pořádně vás neposlouchal. Vaše matka se bála, že by ji její přítel odsoudil za to, že vás zavřeli. A při rozhodování o potratu jste zvažovala vše, co se dalo.

Jádrem rekapitulace je okamžik, kdy orlí bojovník ukáže dítěti v roli oběti, že jeho matka, domácí, šéf, přítel, sociální pracovník a samo dítě prostě dělali vše, co bylo v jejich silách. Ve všech těch zraňujících, tvrdých a smutných situacích bylo dítě vlastně jedním z herců rozsáhlého dramatu. Setkalo se s ostatními, kteří byli takoví, jací byli, a v krátkém okamžiku se zase minuli a šli svou vlastní cestou.

Nikdy nebyla žádná oběť ani žádný pachatel - byly to prostě jen navzájem propojené akce a reakce obrovského vesmíru, živoucího snu v myslích všech lidí. Jakmile tato pravda v srdci dítěte ožije, uvolní se staré vzpomínky a opakované sebeodmítání a znovu se projeví jeho vitalita a sebepřijetí. Ožije v něm nová energie a dítě se může svobodně radovat ze života a oslavovat. Stane se orlem a vznáší se vysoko v novém snu o nebi na zemi.

Úplné odpuštění

Když se dítě v roli oběti během rekapitulace přesune do nového soustředného bodu, který tu byl popsaný, cítí bojovník odpovídající posun ve svém těle. Těžká energie spojená se vzpomínkami se nadlehčí a bojovník se osvobodí. Teď začne vydechovat a pozvolna tím uvolňuje vazbu s osobou či událostí. Vydechuje tak dlouho, dokud se celý prožitek zcela nepročistí, a nakonec dosáhne klidu. Usilovný bojovník provádí tento proces se všemi položkami z každého ze svých seznamů, až je rekapitulace úplná a jeho klid je věčný.

Ve starém snu existuje „odpuštění", které je v podstatě založeno na pocitu osobní důležitosti. Říká: „Tys mi ublížil, já tě posuzuji a odsuzuji, ale jsem lepší, než ty, a tak ti odpouštím." Tohle téma má mnoho variant, ale všechny odrážejí starý sen o provinění, odsouzení a potrestání. Není to vlastně vůbec žádné odpuštění.

Když toltécký bojovník pročistí pomocí rekapitulace určitou událost, není tam už žádné zranění, není tam žádný pachatel a není tam ani žádná oběť. Celá záležitost se uvolní. Není už třeba odpouštět, protože z orlí perspektivy se nestalo nic, co by mělo být potrestáno nebo odpuštěno. Není tu žádná vina. V toltécké moudrosti znamená opravdové odpuštění poznání, že není co odpouštět.

ZÁKLADY

Pokud lži přinášejí utrpení, pak pravda přináší štěstí. Tento vesmír je oživován samotným životem. V životě nejsou žádné lži, protože lži existují pouze v lidské mysli. Jakmile bojovník procitne a uvědomí si, že každý člověk je život projevující se jako nekonečná pravda, zbaví se lží posuzování a strachu a otevře se lásce.

Toto odpuštění vychází z přesunutí soustředného bodu od oběti a pachatele k orlímu vnímání dokonalosti vesmíru. Pročišťující moc této pravdy uvolňuje jed ze starých emocionálních ran. Když bojovník na tyto pročištěné rány použije balzám sebelásky, vyléčí je a zbude jen drobná jizva. A jakmile se někdo tohoto místa dotkne, není už třeba ho ochraňovat, a tak může bojovník pokročit kupředu s náručí dokořán, aby objal celý svět.

Živoucí oltáře pro rekapitulaci

Podstata rekapitulace spočívá v objevování lží v mitote mysli a v jejich výměnu za pravdu. Bojovník stopuje starý sen s jeho názory a dohodami založenými na strachu a zbavuje se jich, aby se projevila přirozená pravda o lásce a dokonalosti, která je pod nimi ukryta. Rekapitulace, tak jak tu byla zatím popsaná, je podrobná formální metoda hlubokého noření se do mysli s cílem najít všechny vzpomínky udržované strachem a posuzováním. Díky ní se už mnoho bojovníků dostalo z vězení procesu přizpůsobování se.

Existuje mnoho dalších účinných prostředků transformace, které může bojovník využívat při dokončování formální rekapitulace. Někte-

rým žákům se lépe pracuje ve vnějším světě než ve vnitřním světě jejich mysli, a tak namísto představ používají předměty. Mezi prostředky vnějšího světa patří „magický váček" a „živoucí oltář".

Magický váček

Tento trojrozměrný rekapitulační oltář s sebou můžete nosit naprosto všude. Nejprve si sežeňte malý váček, který se dá vzít kamkoli. Naprosto ideální je váček vyrobený ručně někým, kdo má dobrou energii. Dále potřebujete malý kus látky, jako je například šátek nebo hedvábný kapesník. To je vaše stolová hora neboli stolek pro váš oltář. Rozprostřete látku a do jejího středu umístěte předměty představující zdroj veškeré dokonalosti ve vesmíru - například malé kulaté zrcadlo nebo mexickou minci se symboly orla a hada.

FAKT

Magický váček je důležitým zdrojem síly a léčení už od pradávných časů. Šamani vytvářeli a sbírali předměty dodávající sílu a různé symboly, aby je používali při obřadech k léčení lidí, prosbě bohů o déšť nebo úrodu a k ochraně svého lidu před nepřáteli. Magické váčky jsou mocným zdrojem osobního kouzla.

Na látku umístěte malé předměty představující události či vzpomínky, které chcete rekapitulovat, nebo názory, které chcete změnit. Pokud se například zbavujete zranění z ukončeného vztahu, položte na látku předmět vyjadřující onu osobu a vedle něj dejte třeba srdíčko z růžového křemene nebo podobný symbol lásky a přijetí.

Nechte srdce, ať vám ukáže, co máte udělat. Začnete pohybovat předměty podle toho, jak bude energie chtít, abyste jimi pohybovali. Možná tak přidáte symbol parazita pohybujícího se směrem k vašemu srdci a vytvářejícího lži a utrpení. Odsuňte ho. A nebo položte mezi dotyčnou osobu a parazita symbol srdce.

Přidávejte dál předměty podle toho, jak vás srdce vede, a když jste hotovi, dejte je pryč z látky. Při práci s magickým váčkem se dají využít všechny položky z inventáře uvedeného v této kapitole. Pro tento

přenosný oltář není žádná záležitost příliš velká, ani příliš nepodstatná. Když skončíte, shrňte všechny předměty do látky, kterou na koncích svážete a vložíte do svého magického váčku. Noste ho s sebou a stejně jako kvočna sedící na vejcích mějte na paměti, že vaše bdělost a odhodlanost jsou semínka transformace, která díky vaší péči vyklíčí v novou lásku a svobodu.

Živoucí oltáře doma a v práci

Tak jako si v podobě magického váčku vytváříte trojrozměrné vyjádření rekapitulačního procesu, můžete si udělat trvalý oltář doma nebo na svém pracovišti. Oživujte tento živoucí oltář každý den pomocí různých věcí a procesů. V tomto případě už můžete používat větší předměty, například zarámované fotografie, květiny a svíčky.

AKCE!

Doma nebo na pracovišti si vytvořte oltář zasvěcený léčivému procesu. Na začátku dne ho oživujte hořícími svíčkami a vyměňujte předměty podle toho, jak jsou aktuální. Na oltář můžete také pokládat svá zapsaná rozhodnutí a případně je po skončení obřadu spálit.

Mnozí lidé používají na svém oltáři a při obřadech hořící svíčky, protože je to pro ně vyjádření věčně hořícího plamene života, který je centrem veškerého živoucího bytí. Zapalte na oltáři svíčky a v jejich záři si uvědomujte, jak světlo božské podstaty proniká do každé buňky vašeho těla, do každé myšlenky a pocitu a do každého dokonalého projevu vašeho bytí.

Osobní historie je vymazána

Jakmile bojovník zrušil kletbu procesu přizpůsobování se tím, že odstranil pocit osobní důležitosti a znovu objevil oddělené části sebe sama, které našel v malých tyranech, postavil se zaběhlým návykům pomocí nekonání, přijal anděla smrti za svého životního společníka a prostřed-

nictvím inventáře provedl rekapitulaci... došel k poznání, že už jen trochu ulpívá na své minulosti a na dalších věcech, nebo že se toho všeho úplně zbavil.

Bojovník, jenž prošel touto cestou a použil mocné prostředky transformace, už nemá osobní identitu, která něco chrání, obhajuje, posuzuje nebo logicky vysvětluje. Bude žít v míru sám se sebou a s okolním světem. Bez starých emocí spojených se vzpomínkami a událostmi se lidská podoba, kterou tohle vše vytvořilo, téměř rozplyne. Člověk se pohybuje ve světě bez vzájemného odporu, protože jím může volně plynout. Je to nádherný způsob života a může ho prožívat každý, kdo po tom touží s dostatečným zanícením a odhodlaností.

Toltékové říkají, že když se bojovník dostane na tuto úroveň, tak „vymazal svou osobní historii". Vzpomíná si na své dětství, na vztahy a další události v životě, ale tyto vzpomínky, které už nemají emocionální obsah, proplouvají v pozadí, nehmotné a neulpívající. Bojovník může svobodně žít v bohatostí každého okamžiku života.

15. kapitola

Záchrana parazita

V předcházejících kapitolách jste poznali parazita jako nepřítele osobní svobody. S tím, jak bojovník prochází cestou transformace, poznává, že parazit je mnohem složitější záležitost, než se na první pohled zdálo. Bojovník je posilněný cestou a má možnost znovu prozkoumat svůj vztah k parazitovi. Shromáždil už dostatek osobní síly, aby mohl parazita přijmout s láskou a ze svého vědění a těla učinit spojence.

Vy vlastně vůbec nic nevíte

Z toho, co jste se až dosud dočetli, je už asi dostatečně jasné, že názory, postoje, posuzování a dohody, které jste prosazovali a obhajovali po většinu života, jsou ve skutečnosti jen hustý dým. Nemají žádnou podstatu, žádnou „realitu", kromě vašeho osobního zanícení. To neznamená, že byste se neměli pro něco nadchnout. Jakmile se bojovník zbaví své osobní podoby a uvolní potřebu obhajovat nebo ospravedlňovat své názory nebo činy, je svobodný a nadšeně přijímá život a vše, co s sebou přináší.

Začátečnice si uvědomuje, že nic neví

„Než jsem vstoupila na toltéckou cestu, byla jsem přesvědčena, že vím spoustu věcí... a mnohé velmi výjimečné a důležité. Už na škole mě fascinovala botanika, biologie a další vědy a také jsem se věnovala výtvarnému a dramatickému umění. Vždycky jsem měla pocit, že jsem dostatečně vzdělaná a mám nesmírně velký přehled.

Když jsem dospěla do určitého bodu transformace, bylo pro mě velkou úlevou a osvobozením, když jsem si uvědomila, že vůbec nic nevím. První, čeho jsem si všimla, byla proměna vztahu s rodiči. Vždycky všechno hodnotili a odsuzovali každého, kdo s nimi nesouhlasil. Jako dítě i jako dospělá jsem se bála, že je něčím zarmoutím. Později jsem se s nimi přestala stýkat, abych nemusela čelit jejich kritice a zasahování do mého života.

ZÁKLADY

Vědět, že nic nevíte, je velké poznání. Je to základ toltécké moudrosti. Virtuální realita, kterou sníte ve své mysli, je vylíčením všeho, o čem si myslíte, že to víte. Není to skutečné - je to jen ve vaší mysli. Opravdové pochopení této představy vede k osvobození, což je cíl Toltéků.

Zbavení se pocitu osobní důležitosti založeného na mých názorech, mi umožnilo naslouchat rodičům, aniž bych je jakkoli posuzovala. Uvědomila jsem si, že jsem je odsuzovala za to, že oni odsuzovali mě! No páni. Teď už jim můžu zavolat a navštívit je a nechat je být takové, jací jsou. Vím, že o mně budou dál snít tak, jak o mně sní, a já s tím nemůžu

vůbec nic dělat. A nejlepší je, že na tom vůbec nezáleží. Jejich sen o mně nemá nic společného s tím, jaká jsem. Já je prostě jen miluji a přijímám jejich lásku, ať přichází v jakékoli podobě."

Bojovník nikdy nepředpokládá, že něco ví

Jakmile bojovník pochopí, že ve skutečnosti vlastně nic neví, přestane si představovat, že dokáže číst v lidské mysli. Ve starém snu se všichni lidé snaží zatajovat svou pravdu a současně se snaží zjistit, co si myslí ostatní. Jedno z pravidel ve starém snu zní, „Na nic se neptej, mohl bys tím někoho zaskočit", a proto si všichni zkoušejí nějak odvodit odpovědi.

Nikdo se nezastaví, aby si uvědomil, že jeho předpoklady bývají velmi často mylné. Je-li jedinou možností, jak se dozvědět odpověď, že si ji vymyslíte, pak je velká pravděpodobnost, že se budete mýlit. Základní pravidlo ve snu o této planetě praví, že když někoho zaskočíte, jste špatný člověk. A váš vnitřní soudce je pověřený vás k dodržování pravidla donutit. Strach z toho, že něco uděláte špatně a budete potrestáni vlastním soudcem, je ve skutečnosti mnohem důležitější, než vaše starost o pocity někoho jiného.

Toltécký bojovník svému soudci nevěří a je ochotný klást otázky, pokud něco neví. Ptá se žen, jak se emocionálně cítí, když jsou těhotné, ptá se lidí, jakou mají velikost oblečení, jak dlouho už nemají práci, jak ve válce přišli o nohu nebo zda se jim líbí být matkou. Vyptává se z lásky a touhy něco se dozvědět a věří, že pokud to někoho uráží, dokáže se o své pocity postarat sám - bojovník ho chránit nemusí. A pokud o tom mluvit nechtějí, nebere to nijak osobně.

Parazit jako vědění

Když se nový bojovník vydá na toltéckou cestu transformace, je zapotřebí, aby vnímal parazita jako nepřítele vlastní svobody. Získává větší osobní sílu v boji s parazitem o nadvládu nad pozorností. Učí se všímat si, zda je pozornost spojena se strachem (parazit), nebo láskou (bojovník). Čím víc zaměřuje pozornost zpět na dohody a názory založené na lásce, tím je silnější a parazitova energie slábne.

Tím, jak bojovník pročišťuje kanály vnímání a zbavuje se starého odpadu nahromaděného během procesu přizpůsobování se, vidí vlastní mysl zcela novým způsobem. Jeho láska a přijímání sebe se rozšiřuje a bojovník víc přijímá pravdu o tom, jaký je. V tomto přijímání si začíná uvědomovat, že po celý život sám proti sobě používal vlastní mysl plnou vědění.

Přizpůsobování se je kořen veškerého vědění

Proces přizpůsobování se, který jste poznali v předcházejících kapitolách, je toltéckým vylíčením toho, jak je vědění předáváno do vaší mysli. Existují dvě velké kategorie vědění. Za prvé jsou to fakta a informace a vše, co jste se naučili ve škole. Druhým typem vědění jsou veškeré pojmy, které lidé přijímají jako něco správného a nesprávného, dobrého a špatného - a názory říkající, co to znamená být hodná dívka, zlobivý kluk, dobrý otec, starostlivý manžel, věrná manželka, špatná dcera, dobrý student, cenný pracovník a všechny další posudky a očekávání naprogramované do mysli lidí v průběhu života.

Toltékové vědí, že druhý typ vědění je umělý a mění se s dobou a místem. Je založený převážně na strachu a sebeodmítání a využívají ho všichni vnitřní soudcové k odsuzování a trestání. Lidé, kteří sní starý sen, si neuvědomují, jak se sami činí nešťastnými, když věří všem posudkům založeným na vědění, které v procesu přizpůsobování se do jejich mysli vložili jiní lidé.

Jak bojovník vyzrává na toltécké cestě, ukazuje mu učitel, že vědění o tom, co je správné a nesprávné, dobré a špatné, které parazit používá k posuzování a trestání dítěte v roli oběti, je ve skutečnosti parazit. Vědění, které využíváte sami proti sobě, je váš parazit.

Soudce není spravedlivý

Vnitřní soudce nevynáší spravedlivé rozsudky. I v tom nejtvrdším světovém systému soudu a trestu bývají viníci vzati do vazby za své přečiny, jsou uvedeny důkazy a je vynesen rozsudek a vykonán trest. Jakmile proces skončí, už nikdy není znovu otevřený kvůli stejnému obvinění. Ve vnitřním světě lidí soudce uvaluje vazbu a trestá stále a znovu za stejná obvinění.

AKCE!

Po několik následujících dní naslouchejte svému vnitřnímu soudci a dělejte si poznámky o jeho oblíbených obviněních vůči vám. Zapisujte si, kolikrát jste obviněni a potrestáni za stejný údajný přečin. A možná byste chtěli soudci o tomto jeho zvyku něco sdělit.

Soudce pořád otevírá stále stejný případ a říká: „Měla jsi víc přemýšlet, než sis ho vzala. Jak jsi mohla být tak hloupá?" nebo „Takhle si peníze nikdy nevyděláš. Nevyšlo to už desetkrát, tak proč to zkoušíš znovu?", nebo „Pokaždé, když otevřeš pusu, vypadne z ní nějaká hloupost. Buď radši zticha." Nebo „Kdybys byl lepší manžel, nebyla by tvoje manželka tak zoufalá."

Není divu, že mantra dítěte v roli oběti zní: „To není správné."

Láska: Nová potrava pro parazita

Nový bojovník se na začátku svého výcviku při ovládnutí vědomí o parazitovi dozvídá, že vytváří strach a živí se jím. V 9. kapitole jste poznali všechny triky parazita a jeho stravovací návyky. V předcházejícím oddílu jste se seznámili se širším pojetím parazita: Je to vědění používané proti vám k posuzování a odsuzování.

Je pravda, že parazit se živí strachem, ale není to celá pravda. Parazit se živí emocemi a na počátku života se živí láskou. V otevřenosti malého dítěte je jenom láska a jeho jediné vědění je láska. Proces přizpůsobování se přináší strach jako způsob učení a ovládání chování všech dětí. A je jim dáváno vědění založené na strachu. To je začátek posunu ke konzumování strachu a ke zrození parazita, jenž tu byl popsán.

Změna vědění, změna parazita

Bojovník mění stravu parazita tím, že mění své vědění. Pročišťováním porušeného světla v kanálech vnímání a rekapitulací vzpomínek, které soudce vytahuje v rámci trestu z minulosti, eliminuje v mysli většinu vě-

dění založeného na strachu. Záměrným přidáváním pozitivního vědění založeného na lásce bojovník nahrazuje staré vědění, otevírá mysl lásce, a tím nabízí parazitovi novou emocionální potravu.

ZÁKLADY

Nový bojovník potřebuje podporu a vnější zdroje, které mu pomáhají rozvzpomenout se na pravdu a popřít staré lži. Obrací se na dobré přátele, duchovní osoby, milující učitele, přírodu, domácí zvířata, uzdravovací programy a další zdroje, které mu dodávají sílu. Vyhledává společnost lidí, kteří drží své slovo, a je rozhodnutý naučit se milovat.

Parazit zpočátku s láskou bojuje, tak jako dítě, které je nuceno jíst fazole. Ale postupně si vzpomíná, že jeho původní potravou byla láska, a začíná ji přijímat. Bojovník ho krmí sebepřijímáním a věděním založeným na nádherné pravdě o životě projevujícím se v dokonalosti jako tento vesmír. Bojovník ve vnějším světě objevuje zdroje, které podporují jeho vnímání dokonalosti tohoto vesmíru, a dělí se o ně s parazitem.

Zkrocení divokého parazita

Nějakou dobu trvá, než se strava parazita změní ze strachu v lásku. Je to jednoduchá představa, ale mysl je příliš dlouho zaběhlá ve staré rutině a je třeba ji jemně navést na naprosto nový způsob snění. Tento proces se podobá krocení divokého zvířete. Pokud víte, že zvíře rádo jí, můžete mu dál nějakou potravu, ale kousek od sebe. Musíte ji dát trochu dál a potom tiše sedět, až zvíře přijde, aby ji snědlo.

Každý den posunujete potravu o kousek blíž k sobě a stále sedíte v klidu, abyste divoké zvíře nevyplašili. Po čase si zvykne důvěřovat potravě i vám. A postupně, velice citlivě, se společně začnete cítit v bezpečí. Můžete už k němu mluvit nahlas a trochu se pohybovat. S dostatečnou trpělivostí vám divoké zvíře začne jíst z ruky a můžete se ho dotýkat.

Parazit se stává spojencem

Vnitřní dítě v roli oběti se velmi podobá divokému zvířeti. Vnitřní a vnější soudce ho zraňují tak často, že se necítí bezpečné a nechce si jít hrát ven jen proto, že to po něm chce nový bojovník. Bojovník musí zkrotit dítě, soudce a celý komplex strategií, masek a dalších adaptačních prostředků, které jste v předchozích kapitolách poznali pod označením parazit. Bojovník musí změnit stravu parazita a krmit ho láskou a přijímáním.

FAKT

Toltéckou moudrost předávali a učili mnozí mistři po celá tisíciletí a její základy jsou stále stejné. K osvobození se od procesu přizpůsobování se je třeba, abyste ho v mysli rozpoznali a odmítli. Tím se naučíte přijímat sebe takové, jací jste.

Pokaždé, když bojovník připomíná dítěti v roli oběti, že soudce lže, pokud ho kritizuje a obviňuje, vyživuje parazita láskou. Bojovník ruší všechny staré dohody říkající, že se dítě musí chovat správně, aby si zasloužilo lásku, a nahrazuje je sebepřijetím, které se stává soustem lásky pro parazita. Bojovník dál nabízí parazitovi novou potravu a postupně se s parazitem sbližuje.

Láskyplné využívání vědění

Zde je příběh jedné žákyně: „Po celý život jsem se domnívala, že nejlepší způsob, jak mohu sama sebe zdokonalovat, je odsuzovat se za to, co jsem udělala špatně. Takhle mi moje matka pomáhala v otázce mého chování, předávání pozornosti a slušného jednání, a tak jsem to dělala i já, aniž bych o tom nějak uvažovala. Dávala jsem si pozor na to, co dělám, a když mi například prodavač vrátil víc, než měl, celé týdny jsem se trápila tím, že nemám dost morálky. Jak už jsem řekla, nikdy jsem o tom neuvažovala. Prostě jsem to dělala, protože tak jsem mohla zdokonalovat sama sebe. A také jsem si neuvědomovala, že jsem vlastně hodně nešťastný člověk.

Když jsem začala zkoumat toltécký způsob života, chtěla jsem se stát umělcem ducha, umělcem života. Začala jsem zkoumat a dělat si inventář toho, jak v mé mysli navzájem mluví různé hlasy. No a byla jsem nesmírně překvapena, když jsem slyšela, co říkají. Soudce mluvil velice podobně, jako moje matka! Proboha, pomyslela jsem si, odešla jsem z domova už před mnoha lety, ale zdá se, že jsem si ji vzala s sebou. Jednou mi učitel ukázal, že člověk bývá jen zřídka motivovaný ke zdokonalování sebe sama tím, že je odsuzován, obviňován nebo kritizován.

Věděla jsem, že má pravdu. Ubližovala jsem sama sobě tím vším, co jsem si říkala, že bych měla, nebo neměla dělat. Hodně jsem toho věděla a všechno jsem to používala proti sobě. A tak jsem to změnila. Nebylo to snadné, ale stále jsem zkoumala a naslouchala a krok za krokem jsem stopovala ošklivé řeči ve své mysli. Naučila jsem ty hlasy, aby sobě navzájem a také mně říkali povzbuzující a láskyplné věci. Ukázala jsem jim nové postoje k životu, lásce a mé hodnotě jako člověka. Teď mě zalévá světlo lásky k sobě samé a celý můj život se změnil. Jsem velice šťastný člověk."

Spása parazita pomocí lásky

Jakmile se na parazita podíváte jako na vše, co víte, zřejmě i pochopíte, proč je tak důležité udělat si inventář a provést rekapitulaci všeho ve své mysli, pokud chcete být svobodní. Je to velké kouzlo, které můžete využít, když změníte posuzující myšlenky a zaměříte se na hlasy lásky a soucítící podpory. Pokud všechny názory, dohody a poznatky ve vaší mysli pracují pro vás a nikoli proti vám, stane se mysl účinným prostředkem k vytváření překrásného života.

Toltékové říkají, že když spasíte svého parazita pomocí lásky, stane se vašim spojencem. Pokud změníte vědění ve své mysli z pravidel a soudů založených na strachu v moudrost spojenou s láskou, stane se mysl vaším spojencem a vy jste umělci ducha. Tohle je toltécká moudrost a toltécký způsob života.

Léčení vztahu k tělu

V 11. kapitole jste se dočetli o významu vytváření nového vztahu se svými pocity. Posun od odmítání k přijímání pocitů pravdy o tom, jací jste, je základní částí cesty transformace. Většina vědění v mysli týkajícího se přizpůsobování člověka se skládá z názorů a dohod podporujících odmítání pocitů. Pocity se rodí v těle. Popíráním projevujících se pocitů se lidé učí popírat své tělo.

Proces přizpůsobování se vyžaduje popírání pocitů, a proto se lidé naučili popírat nebo odmítat i další zprávy vycházející z těla a týkající se hladu, sexuality, bolesti, zažívání, vyčerpanosti, stresu, žádosti a stárnutí - a jde také o různé zvuky, vůně a pachy spojené s tělesnými funkcemi. Běžné tělesné potřeby a procesy jsou považovány za cosi ostudného a zarážejícího a tohle všechno pramení z vědění, které bylo vloženo do lidské mysli. Kojenci a batolata ještě nevědí, že by se měli stydět za svou nahotu nebo za potřeby svého těla.

AKCE!

Na této cestě jste byli vyzváni stát se bojovníkem vedoucím bitvu s vaším parazitem. Ted' už je bojovník dostatečně silný a nemusí parazita ani odmítat, ani s ním bojovat. Síla lásky spočívá v přijetí. Máte-li vyléčit parazita a učinit z něho svého spojence, pak je načase ho přijmout přesně takového, jaký je.

Staré vzpomínky žáka osvobozují

„Provedla jsem určitou rekapitulaci záležitostí týkajících se mého těla - vždycky jsem byla hodně malá a teď už stárnu, padají mi vlasy a přibírám na váze - a najednou jsem si vzpomněla na příběh, který jsem jako malá četla v jednom časopise. Myslím, že byl o Margaret Meadové, ale nejsem si tím jista. Autorka vyprávěla, jak vstávala za úsvitu a chodila k řece, kde se koupali domorodci a byli přitom nesmírně veselí. Většina žen z vesnice byla v řece a všechny byly nahé.

Když se k nim přiblížila, zaječely, stydlivě se zakrývaly a utíkaly ke svým chatrčím. Překvapilo ji to, protože chodívaly vždycky nahé a ona

už mezi nimi žila dlouho. Chvíli trvalo, než zjistila, že se styděly proto, že je viděla bez kosti v nose. Ten příběh jsem si pamatovala po celý život, ale až při rekapitulaci svých názorů týkajících se mého těla jsem si uvědomila jeho význam: byla jsem úplně stejná, jako ty ženy v řece!

OTÁZKA

Pokud neposuzuji své tělo, znamená to, že se mi líbí takové, jaké je?
Vaše tělo je úžasný dar a jeho posuzování je posuzováním života, který vám ho dal. To, že ho přijímáte, nemusí znamenat, že se vás líbí. Změňte, co můžete, a přijměte, co změnit nemůžete - a to vždy s láskou.

Lidé mi říkali, jak bych měla vypadat a co je a co není přijatelné. Všechna tato pravidla a postoje, které jsem přijala, vše, co jsem věděla o svém těle a o tělech jiných lidí, byl systém společenských názorů, tak jako kost v nose, a neměly nic společného se skutečností. Styděla jsem se a ostýchala kvůli lžím, které mi byly vnucovány.

Najednou jsem byla volná! Věděla jsem, co mám dělat a taky jsem to udělala. Sepsala jsem si inventář všech lží, které mi ostatní říkali ohledně mého těla, sexu, mých vlasů, přitažlivosti, stravování a stárnutí - a přestala jsem si toho všímat. Řekla jsem si pravdu o tom, že jsem dokonalá taková, jaká jsem, a zasloužím si hojnost a lásku světa bez ohledu na to zda jsem mladá nebo stará, hubená nebo tlustá."

Láska vůči tonalu

Toltécký bojovník, jenž se ztotožňuje spíš s nagualem, poslem tvoření, než s tonalem, samotným výtvorem, své tělo svobodně miluje a váží si ho. Když řekne „já", ztotožňuje se s životní silou oživující tělo, nikoli s lidským tělem a myslí. Jako nagual bojovník miluje a přijímá vše, co je stvořeno, včetně svého těla.

Jeden toltécký mistr poukázal na to, že lidé se ke svým zvířecím mazlíčkům chovají lépe než k vlastnímu tělu. Starají se o jejich správnou výživu, zdraví a pohodlí a berou je takové, jací jsou. Svému tělu naproti tomu dávají nekvalitní jídlo, alkohol, léky a další jedovaté látky a nevěnují pozornost reakcím těla.

Moudrost lidského těla

Lidské tělo je chodící a mluvící zázrak. Většina toho, co se v těle děje, zatímco čtete tyto řádky, nemá nic společného s vaší vědomou myslí. Srdce vysílá krev a vyživující látky do miliard buněk v těle, vzduch vchází do plic a zase z nich vychází ven, játra regulují obsah cukru v krvi, zranění se sama léčí a vy čtete a uvažujete o symbolech na této stránce a současně s tím si tělo řídí své různé procesy.

Kdyby se o tělesné procesy starala vědomá mysl, okamžitě by přestaly fungovat. Nedokázali byste všechny ty detaily zvládat. Ve vašem těle je životodárná síla, která ví, co je potřeba udělat, a dělá to dobře. Stará se o vaše tělo od prvního okamžiku početí, během puberty až do současné chvíle. Vy teď vědomě čtete tato slova a můžete dělat, co děláte, jen díky tělu, které utváříte a udržujete.

AKCE!

Napište si a opakujte afirmaci znějící například takto: „Mé tělo je dar života. Vyjadřuji svou vděčnost životu, tím, že o své tělo pečuji nejlépe, jak umím. Je to prostředek umožňující mi užívat si hojnosti potravy, slunečního svitu, vzduchu, lásky a všeho, co dělám. Děkuji ti, životě."

Toltécký bojovník rozvíjí láskyplnou komunikaci se svým tělem a naslouchá jeho moudrosti. Váží si těla a pozorně vnímá, když jeho tělo potřebuje kvalitní stravu, cvičení a odpočinek - a ze všech sil se snaží chránit ho od jedovatých látek a myšlenek. Poslouchá své tělo a nepotlačuje jeho zprávy léky nebo odmítáním. Bojovník své tělo miluje, přijímá a váží si ho a uvědomuje si důležitost vztahu mezi sebou jako nagualem a jako tonalem.

16. kapitola

Návrat osobní síly

Toltécký bojovník se snaží uchovávat a zvyšovat svou osobní sílu, aby žil co možná nejúčinnější, nejúspěšnější a nejšťastnější život. Ve starém snu udržuje a ovládá sílu člověka parazit. Bojovník ví, že musí vyhrát bitvu o nadvládu nad svou pozorností, aby znovu získal svou sílu. Jeho síla je silou samotného života a představitelem jeho lásky k sobě a přijetí sebe sama. K dosažení tohoto cíle využívá toltécké prostředky společně se svým odhodláním.

Síla vaší síly

Pochopení transformačního potenciálu toltécké moudrosti bývá často velmi důležité při návratu na začátek procesu přizpůsobování se a k uvědomění si, jací jsou lidé, když přijdou na tento svět. Lidé se rodí svobodní. Nemají žádné názory, posudky, nemají strach, nestydí se, nic neodsuzují, nemají žádné návyky, zlomená srdce a nepotřebují se bránit nebo ospravedlňovat. Hlavně na samém začátku jsou děti čiré vědomí a nemají v mysli uložené světlo pokřivující přicházející světlo skutečnosti.

V počátečních kapitolách této knihy jste se dozvěděli, jak lidé shromažďují světlo v kanálech vnímání a jak toto světlo přetváří jejích uvědomování si skutečnosti. Toltékové nazývají výslednou virtuální realitu v lidské mysli osobní sen. Čím narušenější je osobní sen o skutečnosti člověka, tím neúčinnější a nešťastnější je jeho život. Proces přizpůsobování se je cesta vzdalující se od pravdy o duchovní podstatě každého člověka.

Uvědomování si cíle

Cílem toltécké cesty je pročištění porušeného světla a návrat k duchovnímu uvědomění, které je přirozeným právem všech lidí. Cesta k tomuto poznání vede zpátky do procesu přizpůsobování se a prochází jeho nashromážděnými emocemi a zraněními. Bojovník se sem vydává jako průzkumník hledající cestu džunglí, v níž chce najít ztracené město plné zlata. Pokladem, který bojovník hledá, je původní stav čirého vědomí, jenž byl překryt a ztracen pod nánosy lží a zranění z dětství.

Bojovník ví, že se nemůže vrátit do stavu čisté nevinnosti svého dětství a ani to není jeho záměr. Ví, že poklad, který touží objevit, bude výtvorem jeho čistoty a moudrosti z pozice dospělého člověka. Bojovník je připravený používat všechny své prostředky a energii k nalezení cesty zpět džunglí procesu přizpůsobování se a pak se zase dostat ven - do světla čirého vědomí a ducha. Vědění, které získal v průběhu života, neodmítá, nevzdává se ho ani ho nezneužívá, ačkoli ví, že to není skutečná pravda.

Prožívání uvědomělého života

Parazit nechce a ani není schopný si představit život prožívaný bez parazita. Vzpomínáte si na definici parazita jako „vědění využívané proti sobě samému" uvedenou v předcházející kapitole? Jaké by to asi bylo, kdybyste žili s věděním jako spojencem, jenž vás stále podporuje, přijímá a miluje vás a všechno, co děláte? Dokážete si představit, jaké by byly vaše osobní vztahy, práce, duchovní život, zábava a tvořivá činnost, kdybyste žili oproštěni od strachu z posuzování a pochybování o vlastní dokonalosti?

ZÁKLADY

Existuje mnoho cest k prožívání uvědomělého a svobodného života a všechny spojuje jedna základní pravda: Chcete-li změnit svůj život, musíte změnit svou mysl. Chcete-li změnit svou mysl, musíte procitnout a věnovat pozornost názorům ve své mysli a mít dost osobní síly, abyste je dokázali změnit.

Lidé, kteří se osvobodili od procesu přizpůsobování se, mají neuvěřitelnou osobní sílu - mají sílu tvořit, hrát si, milovat a radovat se ze života v každém okamžiku bez ohledu na to, co se jim děje. Život prožívaný v osobní svobodě a radosti může prožívat každý, kdo se zbaví nadvlády parazita a navrátí se k pravdě o své podstatě.

Odolnost parazita

Když dítě prožívá pocity radosti, zlosti, smutku, ublíženosti, vzrušení, strachu či mnohé další, nějak je vyjadřuje, a pokud jsou ty pocity odmítány, přehlíženy, trestány nebo ještě něco horšího, je tím zraněno. Jestliže se to děje opakovaně a ono současně s tím cítí zahanbení a rozpaky, zvykne si věřit, že je to jeho vina. A navíc ještě často slýchá, že je to skutečně jeho vina: „Nezlobil bych se tolik, kdybys dával větší pozor."

Rodiče ve starém snu se domnívají, že za jejich emocionální reakce mohou jejich děti. A trvají na tom, že dítě musí uvěřit stejné lži. Nevinné dítě je trestáno za své spontánní emocionální reakce v životě. Mnohé

děti si zvyknou, že když je někdo vidí, budou potrestány - a tak se naučí schovávat, buď fyzicky, nebo emocionálně. Malé děti nedokážou psychicky snášet odmítání za to, že jsou takové, jaké jsou, a proto se naučí být někým jiným.

Parazit chce vládnout

Parazit zvládne strategie, které potřebuje k pocitu bezpečí. Dělá, co jen může, aby ochránil dítě před nebezpečím odmítání a dalšími tresty (viz kapitoly 7 až 9). Veškeré vědění o tom, co je dobré a špatné, správné a nesprávné a jak vycházet s trestajícími vytváří mocný zdroj ochrany v lidské mysli. Parazit ví, že když nový bojovník ohlásí svou touhu po svobodě, musí se uvést do akce a sabotovat bojovníkovo šílenství.

FAKT

Dětem ubližují kromě křičení a bití i další činy rodičů. Matka se například s dítětem hezky baví, a najednou jí někdo zatelefonuje a ona je rozptýlená a už se nedokáže vrátit do hry. Dítě je zklamané a pokud je na něho matka potom přísná, bere si to osobně.

Parazit nepochybuje o tom, že jestliže bojovník projeví svou touhu být velký, živý, tvořivý a hravý a vyjádří své pocity s velikou razancí, vystaví se nebezpečí odmítnutí a zranění. Parazit využije všechny své strategie a lstivost, aby trval na tom, čemu bylo třeba se po celý život vyhýbat. Musí člověka chránit před ubližováním, o němž ví, že se dostaví, pokud bojovník znovu získá svou osobní sílu.

Bojovník využívá lásku a přijímání

Bojovník ví, že další posuzování a odmítání parazitovi nezabrání, aby ho „ochraňoval". Poznal léčivou sílu lásky a přijímání a dal dostatečně najevo svou schopnost držet parazita v objetí lásky takového, jaký je. Poznal jeho historii a soucítí s jeho strachem. Bojovník přiznává sílu parazita, a zároveň tiše projevuje svou vlastní sílu. Uvědomuje si, že jeho síla pramení z lásky, která nakonec vyléčí parazitův strach.

Odolnost parazita bude pozvolna ochabovat, jakmile pochopí, že bojovník je odhodlaný převzít vládu jako ochránce. Parazit se zrodil z potřeby chránit malého člověka před všemi možnými zraněními. Nyní bojovník říká: „Už dostatečně miluji sám sebe, můj spojenec je silný, mé tělo je vyspělé a jsem připravený a schopný sám sebe ochránit."

Uvolnění pout ulpívání

Dívali jste se někdy na start rakety? Nejprve spočívá na odpalovací rampě a z její spodní části tryskají plameny. Pak začne velmi pomalu stoupat vzhůru. Jak začne raketa nabírat rychlost, odpadnou od ní opěrné části a přívody paliva a se strašlivým hlukem vyrazí a zmizí z dohledu. Nový toltécký bojovník je stejně jako raketa odhodlaný zbavit se opěrných částí a všeho, co ho brzdí, a vyrazit naprosto svobodný ven ze starého snu.

Toltécké prostředky nekonání, anděl smrti a mnohé další nabízejí bojovníkovi možnost zbavit se ulpívání na přítěži starého snu. Lidé jsou připoutáni mnoha způsoby - lpí na idejích, jiných lidech, místech, na majetku, emocích, očekávání, výsledcích, na správném jednání a na různých dalších věcech. Vše, co člověku nabízí pocit bezpečí a co se bojí opustit, ho udržuje v setrvávání na odpalovací rampě života.

Odložení starého břemene

Vždy existuje pečlivě vypočtený limit hmotnosti, kterou raketa unese. Není v ní místo na stará břemena a neužitečné věci. Totéž platí o bojovníkovi, který se chce vymanit z omezení starého snu. Je třeba, aby odložil určitý náklad tím, že se zbaví břemen z minulosti. Využívá rekapitulace, odpouštění a dalších prostředků, aby vypověděl dohody, vyléčil rány, odmítl soudy a zbavil se zášti.

Proces zbavování se břemen a ulpívání neproběhne jen tak naráz. Bojovník je trpělivý a vytrvalý. Stále má na paměti svůj cíl dosažení osobní svobody a tiše se sám sebe ptá: „Je má odezva láskyplná, nebo reaguji ze strachu?" Odpověď v každém okamžiku poskytuje bojovníkovi zpětnou

vazbu týkající se jeho činnosti a posiluje ho při rozhodování podporujícím jeho proces osvobozování se.

Žák bojuje

„Když jsem objevil toltéckou cestu, byl jsem nadšený. Tolik jsem se chtěl osvobodit od starostí a strachu, který mi ničil život. Chtěl jsem být svobodný, abych mohl mluvit pravdu, řídit se svými pocity a prožívat svůj sen. Potom jsem zjistil, jak moc jsem se bál oprostit se od vlivu lidí, kteří mi vytvářeli pohodlný život a drželi mě při zemi - především od své manželky.

S manželkou jsme už léta neprožívali opravdovou lásku, ale tiše jsme se dohodli, že ani jeden z nás nebude riskovat, aby se vydal do světa sám a začínal znovu. Zavedli jsme si pohodlnou rutinu jako přátelé... nicméně v tom byla určitá nespokojnost. Myslím, že jsme si navzájem zazlívali nedostatek vášnivého citu. A vím, že jsem za to obviňoval i sám sebe. Říkal jsem si, že dělám něco špatně, a věděl jsem, že kdybych se snažil, bylo by zase všechno v pořádku - ale nenapadalo mě, jak na to.

ZÁKLADY

Nedá se předem říct, co se stane, budete-li mluvit pravdu. Bojovník se nebojí říkat pravdu o tom, co chce, co cítí a potřebuje, a nechá už pak věcem volný průběh. Bojovník uvolňuje své ulpívání na výsledcích a zaměřuje se na skutečnost přítomného okamžiku.

Pak jsem poznal anděla smrtí a ten mi řekl, abych se zbavil všeho, co držím pouze ze strachu. Neřekl mi, abych opustil manželku, ale prostě mi předložil můj strach z vyjádření pravdy o našem manželství. Skutečně jsem se bál, že bych opustil ten pohodlný život, jaký mi poskytovala. Nakonec jsem si uvědomil, že pokud se budu držet pocitu zabezpečení, nemohu být nikdy svobodný, a tak jsem celou záležitost otevřel a řekl jsem jí celou pravdu o své připoutanosti a o strachu.

Stala se úžasná věc: Moje manželka začala také mluvit otevřeně a poprvé po letech jsme se spolu pořádně bavili. Už jsme neměli do ztratit. Začali jsme znovu sdílet velmi hluboké a důvěrné pocity a znovu jsme se

do sebe zamilovali, ale naprosto jinak než dřív. Jsme pořád spolu, ale teď už se jí nebojím říkat pravdu a nemám strach, že bych chtěl svou ženu opustit - a tak jsme na tom oba dva. Mé manželství je volba, kterou činím každý den, a vychází i z lásky ke mně samému."

Síla života

Životní síla vytvářející a oživující vše ve vesmíru je cosi úžasného. Když se projeví v dítěti, dokáže ho vyživovat a dává mu vše, co potřebuje. Život od samého začátku ví, jak vyjadřovat pocity hladu, nepohodlí a další základní otázky. Dokáže v dospělých lidech vyvolávat odpovídající reakce, aby byly zabezpečeny potřeby dítěte. Životní síla s dospělým rezonuje, protože je to tentýž život, jaký oživuje malé dítě.

Síla života je všude a ve všem kolem nás. Od orlů po žížaly, od stromů po žáby, je v každé podobě života, která díky ní ví, jak má růst, vyživovat se, vyspívat, reprodukovat a získávat všechno, co potřebuje k uspokojení své základní podoby. Je to neobyčejná síla! Projevuje se v řetězcích DNA a v galaxiích - všude ve vesmíru má nekonečně se odvíjející život sílu a inteligenci, aby věděl, co je zapotřebí, aby byl takový, jaký je.

Síla života vás vytváří a oživuje v každém okamžiku. Bez ní prostě tělo přestane fungovat jako kompletní organizmus a navrátí se zas do podoby menších částeček života, které byly poskládány do vaší podoby. Většina toho, čím jste, je život, jenž vás oživuje, nikoli nějaké malé kousky hmoty. Vy jste silou, která je životem. Ve 2. kapitole jste se dozvěděli toltéckou moudrost o světle. Toltékové věděli, že celý vesmír, včetně vás, je z převážné části prostor naplněný světlem. Světlo je život. Je to nagual oživující tonal.

Jste-li život a život má sílu tvořit, uvědomujete si, jakou sílu máte vy? Je to neomezená síla tvořivosti. Je to neomezená síla přítomnosti v životě, síla tvoření a radost z tvoření. Je to síla, kterou dává život všem lidem na této zemi a která je dostupná a přístupná naprosto každému.

Lidé si však kvůli zraněním a pocitům strachu, pramenícím z procesu přizpůsobování se, většinou ani neuvědomují, že mají sílu v podobě ži-

vota. Jejich pohled je omezený, jejich svět je pokřivený a už zapomněli, kdo vlastně jsou. Žijí v iluzi nedostatku, v těle a ve světě, který vlastně vytvořila samotná podstata hojnosti. Žijí tak, že neustále něco potřebují, a přitom jsou sami životem naplňujícím všechny potřeby. A doslova srdcervoucí je pohled na oběti, které se cítí bezmocné, zatímco ve skutečnosti jsou silou samotného života.

Zrušení starých dohod

K získání osobní svobody, kterou bojovník ztratil v průběhu procesu přizpůsobování se, je třeba, aby zrušil všechny uzavřené dohody způsobující, že odmítá sám sebe a posuzuje okolní svět. Zároveň musí předložit a popřít všechny lži, které říkal sám sobě v souvislosti s nedostatkem, potřebami, pocitem bezpečí a dokonce i se smrtí. Každá dohoda a každý názor uchovávaný ze strachu v osobním snu omezuje jeho tvořivou sílu a svobodu být sám sebou.

OTÁZKA

Jak začnu získávat osobní sílu, když jsem vyčerpaná z každodenní práce, trávím čas se svými dětmi a vařím a uklízím?

Jednou z rolí učitele je podporovat vás vlastní odvahou, spolehlivostí a nepodmíněnou láskou. Nemusíte dělat všechnu práci sama - požádejte o pomoc.

Toltécké prostředky transformování omezujících dohod jste poznali v předcházejících kapitolách. Je důležité si uvědomit, že k získání síly je zapotřebí síla. Ten, kdo stále žije ve snu oběti, nemá dostatek síly, aby mohl zkoumat a měnit dohody. Veškerou svou sílu využívá jeho parazit k obraně snu oběti a k popírání bolesti. Je proto dobré, když si nový bojovník „vypůjčí" osobní sílu od učitele nebo mistra, aby ho podpořila na začátku léčivé cesty.

Každá dohoda, kterou bojovník zruší, a každý názor, který přejde od strachu k lásce k sobě samému, přenáší sílu z parazita na bojovníka a ten ji pak používá na dalším putování za svobodou. Tím, jak shromažďuje

stále víc síly a je bdělejší, jde jeho zkoumání hlouběji a on je schopen rušit další staré dohody. Nejobtížnější cesta bojovníka byla, když vedla pryč od pravdy v podobě života. Návrat k pravdě tohoto zdroje je velmi potřebný a umožňuje ho sám život.

Nic není osobní

Všichni lidé sní sen, který je pro ně zcela jedinečný. Světlo, které překrucují a promítají do své mysli, vytváří svůj vlastní svět. Vnímání tohoto jevu je tím největším darem toltécké moudrosti. Jakmile pochopíte, že všichni sní, uvědomíte si, že jejich „snění o vás" s vámi nemá nic společného. Vy nejste ten, kdo se vyskytuje v jejich snu. V každém jedinečném světě, včetně toho vašeho, je to jiná osoba, o níž někdo sní.

Nej působivější dohoda v mitote starého snu říká: „Co si o vás ostatní lidé myslí a co o vás říkají, je pravda". Téměř všichni lidé, kteří přišli nově na tento svět, jsou vedeni k tomu, aby tuto dohodu přijali, a potom žijí svůj život a dělají si starosti a snaží se ovlivnit, co si o nich druzí myslí. Je to ta nejúčinnější dohoda a ta největší lež v mitote.

ZÁKLADY

Pokud se při určování vlastní hodnoty spoléháte na to, co si o vás myslí jiní lidé, prožijete život na emocionálním tobogánu. Když vás budou mít rádi, vyjedete nahoru, když vás budou posuzovat, sjedete zase dolů. Nevěřte jim nikdy a v ničem. Nezáleží na tom, co si o vás lidé myslí, protože oni o vás sní, oni vás nevidí.

Tato dohoda, která ze všeho činí osobní záležitosti, je jedním ze základů snu o této planetě. Bojovník ví, že musí ukončit své lpění na mysli, aby se pak mohl osvobodit. Neustále si uvědomuje svou dokonalost coby projev života, v němž je přesně takový, jaký je. Uvědomuje si, že všichni lidé sní a když mluví o něm, popisují svůj sen o něm, nikoli jeho. A také ví, že nemluví o tom, jaký ve skutečnosti je.

Bojovník chápe, že i on sní, a nevěří svému pohledu na svět, který sní. Nebere nic osobně, protože přesně ví, že vesmír není osobní. Kráčí volně světem, ale neulpívá na něm. Bojovník má srdce stále otevřené a uvě-

domuje si, že nemá žádnou totožnost, kterou by musel bránit, a žádné názory, které by měl obhajovat.

Vy jste zdroj lásky

Sen o této planetě je závislý na tom, aby všichni lidé věřili, že chtějí--li být v pořádku, musí k tomu mít svolení ostatních. Strach, kterým je prosycený starý sen, je strachem z odmítnutí a vyhnání z rodiny, pracoviště, kmene, náboženství, ze společnosti přátel a milovaných lidí. Starý sen říká, že Bůh a Santa Klaus vás pozorují, dělají si seznam, který si dvakrát prostudují a potom vás potrestají za to, že jste se nechovali správně.

Toltécký bojovník ví, že na tento svět přišel v podobě lásky a hlásí se o své právo milovat a být milován takový, jaký je. Ruší staré dohody, kterými musel dokazovat, že si lásku zaslouží, a hlásá pravdu jako zdroj lásky a života. Bojovník posílený svou láskou nabízí ničím nepodmíněnou lásku dítěti, které je v roli oběti, soudci, rebelovi a všem zraněným částem vnitřního světa nosícím nějakou masku. Ve světle této lásky nachází každá jeho část novou radost a klid.

Uchovávání a umocňování síly

Síla snu o této planetě vychází z mnoha zdrojů. Naditá peněženka, vytoužený vzhled, sláva nebo ostuda, vysoké postavení ve sportu, vládě, umění nebo byznysu - to všechno nabízí síla člověka ve starém snu. Tato síla vychází zvnějšku a může, či nemusí ovlivnit toho, na koho působí. Je to síla, která bývá často zneužívána, protože nepramení z lásky, osobní integrity a dokonalosti.

Osobní síla, jakou hledá toltécký bojovník, vychází z nitra, je přejata od parazita a uznána jako přirozené právo člověka. Záměrem bojovníka je dál tuto sílu uchovávat, umocňovat a využívat ji s láskou a přijímáním v zájmu svém i celého lidstva. Opravdová síla bojovníka pramení z poznání pravdy o tom, jaký je v podobě lásky a přijetí. Tato síla mu dává možnost být takový, jaký je, bez jakéhokoli strachu. Jeho silou je láska k sobě samému.

Bojovník uchovává sílu

Osobní sílu získanou od parazita může bojovník zase snadno ztratit, pokud zapomene na své poslání a ztratí se ve starém snu. Jestliže si bere něco osobně nebo se pře o to, kdo má a nemá pravdu, či si dělá starosti, co si myslí partner nebo šéf o jeho chování, pak si parazit zase vezme svou sílu zpátky. Bojovník musí být neustále bdělý, udržovat pozornost a energii mimo mitote a zaměřovat se na lásku a přijímání.

AKCE!

Chcete-li zvětšit svou osobní sílu, jednejte. Starejte se dobře o svou tělesnou energii, uchovávejte emocionální energii tím, že si neberete věci osobně, a často si připomínejte, že jste dokonalí takoví, jací jste. Vaše osobní síla vychází z toho, že jste sami sebou, aniž byste o tom pochybovali.

Kdykoli se ztratíte v nějaké emocionální reakci, uvědomíte si, že parazit zase ovládl pozornost a sílu. Emocionální reakce jsou pro nového bojovníka dobrou příležitostí, aby procitl a uvědomil si pravdu o tom, jaký je. Díky bdělosti dokáže uchovávat svou emocionální energii a využívat ji k následnému probouzení se.

Bojovník zároveň uchovává energii svého těla, protože si ho váží a pečuje o něj. Je v klidu, jí dobrou stravu, rád se prochází v přírodě, vyhýbá se alkoholu, drogám a lékům a každý den s vděčností oslavuje své fyzické projevení.

i

Bojovník je stále silnější

Již jste poznali mnoho způsobů, jakými nový bojovník znovu získává a shromažďuje osobní sílu. K tomuto účelu jsou obzvláště vhodné prostředky rekapitulace a podobné postupy. Další důležitou metodou je duchovní putování na místa vyznačující se velkou silou, kterým se někdy říká „posilující cesty". Na celém světě existují místa, která byla po celé věky využívána k obřadům a oslavám spojeným s duchem a osobní transformací.

Starobylé kultury Mexika, jako jsou Toltékové, Aztékové a Mayové, stavěly nádherná města, například Teotihuacán, která jsou dodnes přístupná (viz 20. kapitola). V Peru, v zaniklém inckém městě Machu Picchu, se nachází jedno z úžasných míst, kde může bojovník přijímat energii minulosti a ducha bohů žijících dodnes v horách. Duchovní cesty na energeticky silná místa jsou důležitou částí bojovníkova výcviku. Ví, že se vrátí domů s výrazně novým soustředným bodem a s mocným novým snem.

17. kapitola

Ovládnutí lásky a přijímání

Když toltécký bojovník zachránil svého parazita a z vědění vytvořil mocného spojence, promění se celý jeho sen o oběti. Je silný, svobodný a vznáší se jako orel ve snu o třetí pozornosti a zvládnutí záměru. V této kapitole se dozvíte, že nejvyšší silou bojovníka je opravdová láska. A také zjistíte, jak využívat tento stav bytí k vytvoření šťastného života, který vám nemůže nikdo vzít.

Zvládnutí záměru

Existuje celá řada teorií o místě člověka v tomto světě a o jeho schopnosti ovlivňovat vývoj zdraví, bohatství a osudu národů, válek, úrody, milostných vztahů a životů jedinců. Není nijak překvapující, že lidé v průběhu dějin tyto teorie a možnosti zkoumali - často se totiž cítili bezmocní ve srovnání s nepoznatelným prostorem vesmíru.

Lidé vymýšleli mýty o síle a různých vlivech planet, minulých životů, karmy, duchů zvířat, trestajících bohů, laskavých bohů, o nebi a pekle, ovládání mysli, o čajových lístcích, posmrtném životě, lidských obětech, černých kočkách, astrálním putování, vykládání karet, modlitbách, seancích, akášických záznamech, síle vůle, o afirmacích, zákonu přitažlivosti, nápojích lásky, amuletech, o magii, štěstí, tancích přivolá vaj ících déšť, o rozsypané soli, pozitivním myšlení, zázracích a talismanech.

Každý systém víry má svou strukturu a podobu a lidé, jež přitahuje, jsou schopni shromáždit spoustu důkazů o tom, že jejich systém jim dává sílu pochopit a ovládat okolní svět. Každá mytologie a víra z právě uvedeného výčtu a velká spousta dalších jim podobných je platná a skutečná, nebo není, podle toho, jak o ní sníte.

Hledání síly

V předcházející části této knihy bylo zvládnutí záměru přirovnáváno k hasiči, který pevně drží hadici a dokáže proud vody nasměrovat přesně tam, kam potřebuje. Toto přirovnání je z jednoho pohledu vhodné, ale chybí v něm důležitý aspekt záměru vyskytující se v jiném pohledu. Záměr se rovná síle, která oživuje svět. Ovládnutí a zaměření této síly je snem většiny lidí hledajících energii v různých zdrojích a praktikách.

Učitelé toltécké tradice nabízejí hluboké poznání zdroje a síly bojovníkova záměru. Společným prvkem těchto učení je vztah mezi záměrem a silou, která tvoří a oživuje vesmír. Toltécký žák chce vědět, jak může zvládnout uskutečnění svého záměru a jak využije svou sílu k působení na svět. Na tuto otázku není pro učitele snadné odpovědět, protože kdyby byl žák připravený vyslechnou odpověď, už by se na nic takového neptal.

Ovládnutí síly lásky

V minulé kapitole jste se dozvěděli o vztahu mezi láskou, přijímáním, osobní silou a životní silou oživující svět. Někteří toltéčtí učitelé v současné době používají výrazy „záměr" a „láska" k označení stejné síly. Ovládnout sílu lásky znamená znát sebe v podobě lásky, života a záměru. Toltécký mistr je nagual projevující tonal. Zít v tomto poznání je podstatou duchovního života - je to poznání, že jste životní silou oživující vše kolem, takže se radujete ze svého bytí.

ZÁKLADY

V některých starobylých textech o toltécké tradici bývá kladen velký důraz na shromažďování síly - vzhledem k tomu, že vrány byly skutečně čaroděj-nice a neviditelné síly mohly kdykoli napadnout svět. Současní učitelé se zaměřují více na přijímání sebe sama a na lásku jako zdroj osobní síly, bez ohledu na možná nebezpečí.

K ovládnutí lásky (záměru) je zapotřebí nejen přijmout dokonalost celého světa, samozřejmě včetně vás samých. Celý vesmír je tady a je tu už miliardy let, a možná navždycky, a všechno se v něm děje v dokonale harmonické jednotě, takže není těžké pochopit jeho dokonalost. Při čtení této knihy jste se již dozvěděli, že to jediné, co vám může zabránit v poznání této dokonalosti, je vaše lidská mysl cvičená tak, aby vesmír členila a třídila na jednotlivé kousky.

Mistr lásky skoncuje s návyky mysli a složí vesmír zase v jedno celistvé bytí. Žitím v této celistvostí se sám stává životem a plně ovládá své bytí. Žití v jednotě znamená přijímat a nechtít nic ovládat a očekávat nějaké zisky. Žák tak nachází odpověď na svou otázku a samotná otázka tím mizí.

Sen o třetí pozornosti

Toltécká cesta má začátek, střed a konec - tedy obecně řečeno. Začíná procitnutím ze snu o první pozornosti symbolizovaným hadem zaměře-

ným na své potřeby a nevidícím za hranice daného prostředí. Hadí člověk je vedený snem naprogramovaným do jeho mysli a parazit ovládá jeho emoce, takže tento člověk nezkoumá podstatu skutečnosti a jednání. Navenek bývá většinou se svým životem spokojený, ale nechce nijak zpytovat své masky a přesvědčení.

AKCE!

Vyzkoušejte některé metody vedoucí k procitnutí, které byly popsány v 11. kapitole. Jak často se probouzíte do bojovníkova snu a jak dlouho trvá, než zase usnete? Mějte na paměti, že nesmíte sami sebe posuzovat, pokud tyto schopnosti ještě neovládáte. Trvá nějakou dobu, než se z člověka stane mistr.

Není možné pochopit, proč někteří lidé v hadím životě projeví zájem o procitnutí a začnou klást otázky, a jiné to nepřitahuje. Síla procesu přizpůsobování se je znovu uloží k spánku a dá jim uklidňující lektvar, ale někteří kolem nich jsou dál bdělí. Pokud tento proces pokračuje, objeví se jaguár a začne se vyptávat. Snaží se vystopovat mitote mysli a přeměnit své názory a dohody v rámci snu o druhé pozornosti. To je úkolem zvládnutí transformace, kdy se z hledajícího člověka stává bojovník využívající prostředky Toltéků ke zkoumání a léčení své zraněné mysli.

Létat jako orel

Mnozí lidé hledající duchovní poznání a toužící po lepším životě se spokojí s druhou pozorností a prožijí život se zvýšenou bdělostí, přijímáním a spokojeností. Orel vybízí bojovníka omámeného představou naprosté svobody, aby vzlétl do snu o třetí pozornosti.

Na bojovníkově cestě je mnoho překážek. Teď už zvítězil nad pocitem osobní důležitosti. Uvolnil lpění na lidech, místech a věcech ve svém životě a zbavil se i připoutanosti k vlastnímu utrpení. Celil strachu ze ztráty identity a vyhrál nad ním a oddal se andělu smrti. Nyní mu let orla připomíná, aby se zbavil dokonce i nových pohodlných představ o lásce, otevřenosti, soucítění a duchovnosti a vzlétl vysoko nad ně.

Je načase vznést se nad veškeré oddělování, kategorizování až do výšin záměru a naprosto se oddat lásce.

Sen o nebi na zemi

Orlí bojovník teď využívá svou pozornost potřetí k odpoutání se od iluze, že je od života oddělený. Tohle je zásadní posun soustředného bodu. Bojovník už není jaguár kladoucí otázky o podstatě skutečností, příhodném používání slov a o příčinách neúspěchů či obav. Žádné otázky nejsou, protože odpověď vždycky zní: „Protože je to tak, jak to je."

FAKT

Cílem toltéckého bojovníka je úplné osvobození se od přijímání osobního snu a snu o této planetě. Orlí bojovník čelí strachu ze smrti svého parazita a vlastně i ze smrti svého spojence. Když už nezbude naprosto nic, stává se bojovník vším.

V lásce, jež je životem, existuje záměr říkající, že přijímáním dokonalosti všeho, co je, vstupuje bojovník do snu o nebi na zemi. Sní jen o míru. Nemusí zemřít, chce-li vstoupit do nebeského království, protože on sní o nebi na zemi v každém okamžiku. Vzpomeňte si, že Toltékové nazývají životní sílu „světlo". Orlí bojovník teď žije ve světle a je součástí tvořivé síly vesmíru. Není nijak překvapující, že se už nepotřebuje ptát „proč".

Přijetí je nejvyšší podobou lásky

Přijal vás někdy někdo úplně a zcela takové, jací jste? Pokud ano, tak jste určitě cítili, že vás miluje tak, jak jste to v případě ostatních lidí ještě nikdy nepoznali. Přijmout člověka přesně takového, jaký je, bez posuzování či odporu, znamená milovat naprosto jinak, než je tomu ve směnném obchodu snu o této planetě. Láska v podobě přijetí říká: „Vidím tě a vidím dokonalost toho, jaký jsi, tedy dokonalost výtvoru božského života. Jsem připravený přijmout tě takového, jaký jsi."

Taková láska je dar, který dáváte sami sobě. Ostatním se to bude líbit a bude je to přitahovat, ale pokud to děláte kvůli nim, pak už to není to pravé. Je-li láska určitou strategií k získání přijetí, bez ohledu na to, jak úžasně to vypadá, už to není pravá láska. Orlí bojovník miluje, protože je to jeho přirozená podstata. Nelpí na tom, jak bude jeho láska přijata nebo opětována. Miluje, protože je šťastný, že může milovat. Orlí bojovník je tak egocentrický, že miluje pořád, a proto je pořád šťastný!

Zvykání si na opravdovou lásku

Jedna žákyně byla velice překvapená, když poprvé vyslechla přednášku toltéckého mistra. „Bylo to zvláštní! Všichni mi říkali, jak je milující, a já si myslela, že mi vůbec nevěnuje pozornost. Když se na mě podíval, usmála jsem se, ale on se na mě jen dál díval. Neusmál se… vlastně se usmíval, ale ne na mě. Vypadal šťastně, ale nereagoval na mě tak, jak jsem byla zvyklá.

ZÁKLADY

Jen velmi málo lidí poznalo čistou ničím nepodmíněnou lásku, protože jen velmi málo lidí je schopno ji nabídnout. Lidé často vyhledávají v rámci náboženství různá božstva a bohy, aby je mohli milovat, ale zjišťují, že bohy stvořili lidé a že vyžadují stejné požadavky, dohody a tresty, jaké si lidé vysnili pro sebe.

Poté, co jsem se s mistrem sešla vícekrát, uvědomila jsem si, že mě miluje tak, jak jsem to ještě nikdy nepoznala. Docházely mi všechny moje strategie a masky, které jsem používala k upoutání pozornosti jeho zájmu a ocenění. A on hleděl skrze ně na naprostou dokonalost, o níž věděl, že jsem to já. Nedokázala jsem pochopit, co viděl (a trochu mě to i znervózňovalo), protože já něco takového v sobě nikdy neviděla. Jako bych se dívala do zrcadla a nepoznávala vlastní odraz."

Opravdová láska není soucitná

Tato žákyně ve svém příběhu popsala zajímavou vlastnost lásky toltéckého mistra. Jeho láska totiž není soucitná. Mistrova láska není

směnný obchod, nepřijímá vězně a neprojevuje lítost. Nepřijímá příběh o parazitovi žákyně a o její snaze chovat se tak, aby si lásku zasloužila. Mistr rozdává lásku zcela svobodně v podobě naprostého přijetí každého člověka přesně takového, jaký je.

Soucit a pocity smutku a lítosti vůči utrpení druhého nejsou láskou. Tyto pocity vycházejí z přesvědčení, že se někdo nedokáže sám o sebe postarat a potřebuje vaši pomoc. Sen o této planetě vám říká, že byste měli projevovat soucit a lítost s bolestí jiných a pokud to nečiníte, pak nejste hodní lidé. Váš vnitřní soudce vám tyto pravidla vnucuje a trestá vás, když ukážete, že nejste „starostliví", pokud neprojevujete soucit, lítost nebo smutek nad utrpením někoho a nechcete mu pomoct. Tenhle druh pomoci vychází z pocitu osobní důležitosti.

Pomáháte tehdy, když sami sebe neposuzujete a netrestáte za to, že nejste dobrý přítel nebo soucitný člověk. Opravdová láska není soucitná. Opravdová láska vyjadřuje svou podstatu. Opravdová láska není „pomoc". Ale opravdová láska dokáže být nápomocná.

Praxe dělá mistra

Pokud jste jako většina lidí, pak se po celý život trénujete v tom, jak být parazit. Zvládli jste roli oběti, pocit bezmocnosti a utrpení, protože „tohle není fér". Berete si věci osobně, předpokládáte, že víte, co si ostatní lidé myslí a co cítí, a přijímáte odpovědnost za vytváření emocí jiných lidí.

Díky usilovné praxi jste se stali mistry v zaměřování pozornosti na minulost a budoucnost a vyhýbáte se pocitům v přítomnosti. Vycvičili jste se tak, že jste loutka a za vaše provázky tahají jiní lidé a události. Opakovali jste si jejich mantru znějící „nejsi dost dobrý" tak dlouho, až jste jí z celého (zlomeného) srdce uvěřili.

Uvědomujte si, jak znejistíte, když v knihách, jako je tahle, čtete, jak je prosté přeměnit utrpení v lásku a svobodu. Transformace strachu v lásku je jednoduchá, ale většinou nebývá snadná. Ovšem pokud jste zvládali lži, pak dokážete zvládnout i pravdu. Orlí bojovník je mistr a zná pravdu o lásce.

AKCE!

Staňte se žákem lásky. Učte se všechno, co se dá, o opravdové lásce. Zkoumejte „nepodmíněnou lásku". Zapomeňte na představy o romantické lásce předávané vaší společností a zbavte se jich. Čtěte Rúmího a Háfitze a vnímejte emocionální, vířící a radostnou lásku, kterou oslavují své božské milované. Přidejte se k jejich poetickému tanci života.

Pravdo o lásce

Bojovník ví, že k vytvoření nového návyku je třeba změnit jednání ovládané starými zvyky. Pokud přestane odmítat sám sebe tím, že pilně provádí praxi, dokáže změnit své chování a myšlení na sebepřijetí a vytvořit tak nový návyk. Ví, že si tento nový návyk upevní jen v případě, že procitne do svého snu, a tak se bedlivě snaží být stále bdělý. Jakmile se z něho stane orlí bojovník, je schopný být bdělý a uvědomuje si pravdu o tom, kým je.

Tohle jsou některé pravdy, které si bojovník uvědomuje sám o sobě a o pravé lásce:

- Láska je přijetí. Uznává dokonalost naprosto všeho.
- Láska je život, světlo, jediná síla oživující celý vesmír.
- Bojovník miluje, protože je to jeho podstata - nejsou to reakce, závazky ani přínosy.
- Bojovník miluje lásku, protože je to jeho přirozená podstata.
- Bojovníkova láska není osobní: vyzařuje na vše na tomto světě.
- Láska není soucitná a nelituje sebe ani ostatní.
- Láska je volné proudění hojnosti celým životem.
- Láska je protilék na strach v mitote lidské mysli.
- Bojovníkova osobní síla vychází z jeho schopnosti milovat celý svět bez výhrad.

Orlí bojovník se dál cvičí ve svém novém umění, v umění lásky, dokud není jeho návyk dost pevný, aby se mohl stát mistrem lásky.

Nádherný vztah k sobě samému

Ti, kteří hledají cestu lásky, bývají často zmateni tím, že mají milovat sami sebe. Líčí, jak se v rámci projevu lásky vůči sobě několik měsíců koupali ve vaně obložené svíčkami, nebo porušili své pravidlo a snědli velkou porci oblíbené zmrzliny. A nebo udělali obojí zároveň! Jsou to možná příjemné činnosti, ale potřeby a praxe této podoby lásky jsou mnohem hlubší a trvalejší než uvedené příklady.

FAKT

Romantická láska je ve skutečnosti dost nová záležitost. Odborníci uvádějí, že se tento pojem objevil asi před 800 lety. Mezi charakteristiky romantické lásky patří to, že trvá poměrně krátkou dobu, je to často jednostranná představa, jde spíše o zamilovanost do lásky než do člověka a odpovídá společenským modelům.

V této a dalších kapitolách se láska a přijímání objevují jako navzájem zaměnitelné pojmy. A totéž platí o lásce vůči sobě a o sebepřijímání. Orlí bojovník se stává mistrem lásky k sobě samému a dokáže sám sebe přijímat. Mistrem takové lásky je pravý král z příběhu v 10. kapitole, který zaujal místo falešného krále ve vnitřním světě a vládne s láskou a přijetím.

Pokud přijímáte sami sebe také, jací jste, a to v každém okamžiku, se všemi touhami, strachem, žádostí, vzrušením, pochybnostmi, myšlenkami, činy, „chybami", vráskami a nadbytečnými kily, prožijete sami se sebou nádherný romantický vztah. Budete se přijímat bez podmínek, výhrad, dohod, závazků či standardů, které je třeba v rámci lásky splňovat. Budete svými nejlepšími milenci a když milujete sebe, budete stejnou lásku přijímat od celého světa. Navážete s ním tak nádherný milostný vztah.

Pravé štěstí je láska vycházející z vás

Parazit využívá většinu energie k dosažení zdánlivého pocitu „štěstí" v životě. Parazit věří, že štěstí znamená mít dobré přátele, dost peněz, dokonalou plastickou operaci, lásku skvělého partnera, odpovídající

postavení, větší dům, vychované děti, zajištěný důchod, výhru v loterii, případně všechno tohle současně.

Jedním z problémů honby za štěstím jsou vnitřní a vnější soudce, kteří neustále zvedají laťku, bez ohledu na to, jak vysoko skáčete. Všimli jste si někdy, že soudce nikdy neřekne: „To jsi udělal dobře. Už tě nebudu nikdy kárat."? Parazit nemůže mít dost peněz a vychované děti, protože soudce čte ze své knihy lží zákony o tom, že „tohle nestačí".

Žákyně a její okamžik štěstí

„Byla jsem u pyramid v Teotihuacánu v Mexiku na posilující cestě se svým toltéckým učitelem a náhle jsem nalezla štěstí. Zavřela jsem oči ve chvíli, kdy se všichni členové skupiny drželi za ruce na konci nádherného obřadu před Měsíční pyramidou. Učitel nám umožnil úžasný prožitek, při němž jsme si uvědomili, že my a celý svět je jedna životní energie.

OTÁZKA

Pokud jsem šťastný uvnitř, znamená to, že mi může být jedno, zda mě někdo miluje?

Jakmile objevíte štěstí vycházející zevnitř, nebudete potřebovat k pocitu štěstí lásku někoho jiného. Ale zároveň můžete sdílet lásku s tím, kdo vám vyhovuje.

Otevřela jsem oči a viděla jsem život naprosto všude. Viděla jsem ho v pyramidách, stáncích, ve svém těle, oblacích, v mé žízni a v očích mých společníků. Dívala jsem se na ně a viděla jsem sebe jako v zrcadle a viděla jsem podstatu života, která se odrážela zpět ke mně. V tomto okamžiku nebylo nic než život a láska tryskající ze mě ke všemu kolem a láska tryskající ze všeho kolem ke mně. V tu chvíli jsem poznala opravdové štěstí a vzala jsem si ho v sobě s sebou domů. Už nikdy nebudu taková, jako dřív."

Štěstí, jaké vám nemůže nikdo vzít

Štěstí vycházející z komunikace srdce se životem ve všech jeho podobách nemůžete nikde koupit, vyměnit a nikdo vám ho nemůže vzít.

Pokud pocit štěstí vyvolává dokonalý partner nebo automobil, můžete o něho přijít - dříve či později vám ho vezme anděl smrti. Na pozadí vaší mysli bude neustále strach ze ztráty osoby nebo věci, která vás činí šťastným. A jakmile je tu strach, pak to není opravdová láska ani opravdové štěstí.

Orlí bojovník miluje celý svět bez očekávání. Miluje ho proto, že miluje lásku a otevírá své srdce, aby od celého světa lásku přijímalo. Ví, že ho milují hvězdy, stromy i rušná doprava, a že ho miluje každý člověk - ať vědomky, nebo nevědomky. Vidí svůj odraz jako božskou dokonalost života, kamkoli se podívá. Jeho praxe ho naplňuje radostí a bojovník tančí s jiskrami života kolem sebe. Tohle je život toltéckého orlího bojovníka.

Kráčení po cestě srdce

Ve vývoji lidského snu jsou chvíle, kdy mnohé dávné mystické školy otevíraly brány své moudrosti širší veřejnosti. Současná psychologie se také stále více zaměřuje na praktickou podporu emocionálního léčení a lidé mají přístup k různým duchovním cestám. Knihy, časopisy, televize a internet nabízejí různé alternativní pohledy a upoutávají pozornost nového publika.

Věnování zvýšené pozornosti emocionálnímu utrpení lidí a možnostem jeho léčení je vzrušující i děsivé zároveň. V mnoha oblastech je výběr z mnoha možností a lidé často váhají, jaké služby, učitele nebo cestu mají zvolit. Každá cesta má své kladné stránky, nicméně je důležité nevolit na základě logiky mysli.

Nechte promluvit své srdce. Jaká cesta vás přitahuje a co vám připadá neutrální nebo nepříjemné? Není žádná psychologická nebo duchovní dokonalost, jaké byste měli dosáhnout, abyste byli dobrými lidmi hodnými lásky, a proto naslouchejte svému srdci, když vám někdo říká, že dokáže napravit vaše chyby. Uvědomujete si, že vy už jste láskou? A jako láska, jako život jste tu, abyste tvořili, milovali a hráli si. Jen se musíte rozhodnout, jak si chcete hrát a co chcete tvořit. Nechte své srdce, aby vás dovedlo k léčivé nebo duchovní cestě, kde si můžete hrát a nevytvářet další utrpení.

AKCE!

Zkoušejte být ve stavu lásky a přijímání. V duchu říkejte „Milují tě" každému, koho potkáte, každé situaci, která se objeví, všem zprávám, všem politikům ze všech zemí, všem hvězdám a stromům, všem válkám, zatoulaným psům, přistěhovalcům, přátelům i nepřátelům. Umožněte lásce, ať tryská z vašeho srdce jako paprsek osvětlující váš svět.

Pro toltéckého bojovníka neexistuje větší tvořivost a hra než zkoumání mitote vlastní mysli a přeměňování starého strachu v novou lásku. Sám sebe se s úžasem ptá: „Jak šťastný mohu být?" Ví, že čím víc osobní moci získá od svého parazita, tím víc bude milovat, a čím víc bude milovat, tím bude šťastnější.

18. kapitola

Sepisování knihy pravdy

V této kapitole objevíte mnohá různá pojetí pravdy a zjistíte, co to znamená lhát. „Pravda" jsou vaše nejhlubší pocity. Je to zdroj osobní síly, vychází z lásky k sobě a ze sebepřijetí a je to výlučně vaše osobní záležitost. Bojovník ví, že lže, když líčí svůj osobní sen, ale s velkým nadšením ho prožívá. A také ví, jak má ovládat šílené pošetilosti svého parazita a jak se dostat do snů jiných lidí s cílem sdílet společně lásku.

Oceňování nejhlubší vnitřní pravdy

V 11. kapitole této knihy jsme se dozvěděli o možnosti vytvářet si nový vztah se svými pocity. Ve starém snu jsou pocity a emoce problémy, které je třeba řešit, nebo to bývají jakési nepříjemné zásahy do vašeho každodenního života. V dětech jsou pocity potlačovány, trestány nebo je jim dáváno najevo, že se za ně mají stydět, a v dospělých pak tento návyk odmítání pocitů setrvává dál. Kolik mužů vyjadřuje své pocity v kině, a když se jich na to potěšená nebo udivená žena zeptá, svádějí své slzy na špatný vzduch nebo (občas) na alergii na popkorn?

Orlí bojovník žije v novém snu a vnímá pocity a váží si jich jako projevu pravdy v každém okamžiku. Už se nestydí za to, co cítí. Cení si svých pocitů a má je rád stejně jako malé dítě, které za ním přibíhá s pocity ublíženosti, strachu nebo překypuje radostí. Respektuje a oceňuje pocity každého, s nímž je ve styku, ať je to dítě, partner, přítel nebo cizí člověk.

Balancování na okraji

Slova láska. Přijetí, úcta a ohled jsou v této knize uváděna jako důležité stránky bojovníkova života. Je třeba si uvědomit, že přijímání osoby jako dokonalého vyjádření božského vesmíru neznamená, že musíte toho člověka mít rádi. A stejně tak přijímání dokonalosti určitého vývoje událostí, jako jsou havárie auta, válka nebo ztráta někoho blízkého, nutně neznamená, že se vám líbí, co se stalo.

Orlí bojovník balancuje na kosmické hraně mezi přijímáním své lidské povahy a oslavováním božské jednoty. Když prožívá lidské bolesti pramenící z urážky nebo ztráty, přijímá zároveň i nekonečnou dokonalost vesmíru, jehož je součástí. Pokud vnímá prožitek rozšířeného vědomí své duchovní podstaty, zůstává stejně dál spojený se svými lidskými pocity a pravdou.

Bojovník ví, že pro něj není dobré využívat svou lidskost a božskost k odmítání a ponižování druhých. Jeho jednota obsahuje tajemství všeho, čím je.

Využívání pocitů jako průvodce životem

Bojovník, který se zbavil starého snu o procesu přizpůsobování se - spolu s pravidly a chováním diktovaným tímto naprogramováním - se učí naslouchat pokynům svých pocitů. Už není loutkou emocionálních reakcí. Jeho rekapitulace odhalila a odmítla lži z minulosti a nahradila je pravdou o sebepřijetí a vesmírné dokonalosti. Bez tohoto emocionálního břemene dokáže naslouchat tiché pravdě tryskající v něm v každém okamžiku.

ÁKLADY

Bojovník, jenž přijímá pravdu o své podstatě tak, jak se projevuje v každém okamžiku, může neustále využívat maximum své osobní síly. Jakmile přestane odmítat pravdu o životě takovém, jaký je, znemožní tím zároveň, aby parazit vysával vzácnou denní dávku jeho osobní síly.

Dítě si jde lehnout, když je unavené, pes odejde do stínu, když je mu horko, a stejně tak i bojovník naslouchá prosté pravdě o svých pocitech a svém těle a odpovídajícím způsobem na ni reaguje. Neodmítá své pocity a nesnaží se potlačovat potřeby těla. Bojovník neplýtvá osobní silou na boj s pravdou, která se v něm projevuje, a namísto toho raději využívá dostupnou sílu k tomu, aby byl přítomný a bdělý v každém okamžiku.

Využívání síly pravdy

Pravda se stává bojovníkovým spojencem. Je to anděl života, vždy přítomný, vždy ochotný a schopný poznat nej základnější pravdu o tom, co je přítomno v každém okamžiku, a to jak uvnitř, tak vně. Jakmile se bojovník zbaví strachu z posudků druhých týkajících se všeho, co si myslí, cítí a dělá, může volně naslouchat vlastní pravdě. Na každé křižovatce cesty životem se dívá dovnitř, aby poznal jemné náznaky řídící jeho rozhodování.

Bojovník musí ve své svobodě jednat rozhodně. Ví, že sen o této planetě se bude dál snažit děsit ho tím, že ho ostatní odmítnou a ne-

chají samotného v divočině života. Ví, že musí udržovat soustředný bod otevřený jednotě se životem a neoddělovat se od ostatního světa. Vyhledává další orlí bojovníky, kteří ho podporují a doprovází na jeho osobní cestě.

Víra v sílu pravdy

Pro orlího bojovníka je velkou výzvou uchovávat víru v sílu své pravdy. Učí se ze zkoušek a omylů, jaké pocity, které se objevují, je nezbytné poslouchat, a jak zklidňovat napětí, které mezi nimi může vzniknout. Ví, že neustále dělá, co je v jeho silách, a neposuzuje svá rozhodnutí. Bojovník si je naprosto jistý, že nedělá a ani nemůže dělat chyby - to jsou jen lži ze starého snu a on se těchto lží už zbavil.

FAKT

Jakmile bojovník přestane věřit v existenci „chyb", osvobodí se a může být sám sebou. Vnitřní a vnější soudce jsou jediní, kdo jakoukoli činnost označují za chybu. Když bojovník věří, že v každém okamžiku dělá to nejlepší, co může, a nic jiného od sebe neočekává, je svobodný.

Orlí bojovník věří, že život projevující se jeho prostřednictvím je zdrojem citlivých pocitů a sklonů a že pokud se jimi dá vést, povede ho pravda o životě. Věří, že když se život, jehož je plný, projevuje naprosto svobodně a rezonuje se životem oživujícím vesmír, bude v dokonalém spojení s celým vesmírem - je to život rezonující se životem, stvoření objímající stvoření. To je bojovníkův cíl a jeho radost.

Začátečnice ověřuje svou pravdu

Když si žákyně při rozhovoru s učitelem uvědomila, že si není jista, zda skutečně miluje svého snoubence, rozhodla se, že je načase přiznat si pravdu. Bylo jí jasné, že pokud bude čekat na „tu pravou chvíli", aby si s ním o tom promluvila, mohla by to věčně odkládat. Ihned odjela domů a řekla snoubenci, že s ním potřebuje mluvit. Požádala ho, aby ji jen poslouchal a nesnažil se jí nic vnucovat nebo ji přesvědčovat. Žákyně

věděla, že za její pocity nenese odpovědnost a že její pochybnosti o vztahu neznamenají, že ho nějak odsuzuje.

„Byla to ta největší zkouška víry v mou pravdu, jakou si dokážu představit. Došlo mi, že mě můj snoubenec vlastně přesvědčil, abych na jeho návrhy řekla „ano", ale přitom jsem neměla z našeho zasnoubení velkou radost. Když jsem mu to začala říkat, viděla jsem, jak potlačuje slzy a pocit ublíženosti. Byla jsem ráda, že mu to mohu říct, aniž bych ho z něčeho obviňovala, ale stejně jsem viděla, že si to bere velmi osobně. Měl už tolik velkých plánů týkajících se našeho společného života a pravda o mých pochybnostech mu je zhatila.

Myslela jsem si, že bychom jen mohli zrušit zasnoubení a dál spolu chodit, ale čím déle jsem mluvila, tím víc mi bylo jasné, že mu tím lámu srdce. V jednu chvíli jsem to chtěla vzít zpátky a říct, že mě mrzí, že jsem o jeho snu pochybovala, ale nešlo to. Věděla jsem, že je načase důvěřovat své pravdě a věřit, že to nakonec bude pro všechny to nejlepší.

Rozešli jsme se a on potkal za dva měsíce báječnou ženu. Vzali se, mají spolu děti, hodí se k sobě a jsou spolu šťastní. A já? Dál prověřuji svou pravdu a zjišťuji, že je to pro dobro věci. Mám teď dobrého partnera a vím, že nikdy neobětuji to, co je pro mě správné a pravdivé, jen kvůli určitému zisku. Věřím, že mě má pravda vede lépe než pocity o tom, co „bych měla", a mám dost sil být sama sebou!"

Kniha pravdy

Pro nového bojovníka je velmi důležité důkladně zkoumat soudcovu knihu lží. (Knihu lží jste poznali ve 12. kapitole.) Pod vedením učitele tuto knihu přepisuje a seznamuje se s triky a léčkami parazita. Odhalování lží je podstatnou částí zvládnutí vědomí. Posiluje bojovníka a připravuje ho na používání prostředků používaných při zvládání transformace.

Jakmile bojovník přeměnil mitote v mysli a ztišil vnitřní dialog, je načase sepsat knihu pravdy - důležitý prostředek ke zvládnutí záměru. Kniha pravdy se nedá psát, dokud soudce neztichne, protože předtím má stále strach z pravdy a bude sabotovat její poznávání. Soudce i parazit věří, že otevřené vyjadřování pocitů, pravdy a lásky přináší problémy,

bolest, zranění a odmítání. Orlí bojovník už v tyhle lži nevěří a je připravený vrhnout se do života s láskou a otevřeným srdcem.

AKCE!

Je dobré, když si budete dál zapisovat, co objevíte v soudcově knize lží, ale zároveň s tím začněte sepisovat nový deník, svou „knihu pravdy". Využijte náměty z této části knihy, které vás povedou k sepisování nového snu. Pokud se vám přitom postaví do cesty soudce, pusťte se do prověřování jeho knihy lží a ignorujte ho.

Bojovníkův nový sen o životě

V této knize pravdy popisuje bojovník nový sen o svém životě. Zapisuje do ní vnímání pravdy o životě, kterou cítí, aniž by mu do toho zasahoval soudce nebo parazit. V minulosti chtěl být například básník nebo počítačový programátor. Nebo žena bojovnice kdysi jako malá toužila hasit požáry. Ale parazit říkal, že je to nesmysl. Jako básník si člověk nevydělá na živobytí, něco tak složitého, jako je programování, by určitě nikdy nezvládl a hasiči mezi sebe ženu jen těžko přijmou.

Každý člověk si vytváří jedinečný způsob vyjadřování života. Je to kombinace DNA, procesu přizpůsobování se, nových poznatků, náhodných setkání a dalších faktorů. Z toho důvodu je každý člověk na tomto světě naprosto výjimečný. Osobní síla orlího bojovníka pramení z vyjadřování této jedinečnosti, a to bez jakéhokoli odporu a výhrad. Orlí bojovník se vydává na cestu objevování, aby znovu nalezl ztracenou pravdu o tom, jaký byl, když přišel na tento svět.

Chtít, nechtít, toužit a usilovat

Jakmile hlasy lží a strachu utichnou, je bojovník připravený naslouchat hlubší pravdě o tom, jaký je, co cítí a co chce. Naslouchá tiše a zapisuje si všechno, co vychází z jeho knihy pravdy, aniž by sám sebe kontrolovat a korigoval. Představuje si, že všichni lidé se věnují svému životu a práci, a sleduje, co ho přitahuje, a co ho nezajímá. Naslouchá zapomenutým snům, zasunutým touhám a nevyjádřeným schopnostem.

ZÁKLADY

Nový sen nemůžete žít, pokud vám vnitřní soudce říká, že to není správné. Snažte se sepsat přínosnou knihu pravdy dříve, než vás snaha o umlčování soudce odradí. Buďte na sebe hodní. Orlové mají nejprve malá křídla a až později mohou létat.

Bojovník využívá svou knihu pravdy k zapisování všeho, co nechce (závažné choroby, ztráta milovaného člověka a tak dále), a všeho, co chce (studovat poezii, učit se pracovat s počítači, vzít si rockovou hvězdu, žít beze strachu). I když se nakonec bojovník nikdy nestal hasičem ani počítačovým odborníkem a nevzal si rockovou hvězdu, přesto je důležité umožnit snům, aby se projevily, přinejmenším v knize pravdy. Je načase potlačované sny znovu oživit. A bojovník později vše utřídí a stanoví si priority svého seznamu.

Pocity ukryté v touhách

S tím, jak bojovník na svůj seznam přidává další představy, přání, touhy a záměry, vnímá také pocity, které se v těchto věcech skrývají. Je možné, že dívka jako malá snila o tom, že bude pracovat s hasiči, protože přitom měla pocit bezpečí a líbilo se jí, když hasiči zachránili její kočku, která vylezla na strom. A v pubertě se chtěla vdát za rockovou, protože chtěla, aby jí ostatní dívky záviděly a ona tak byla důležitá (bez pocitu ublíženosti a samoty).

Jakmile bojovník objeví emocionální obsah ukrytý v tom, co chce a po čem touží, zkoumá dál, aby zjistil, zda existují možnosti, aby vnitřně své emocionální potřeby uspokojil - možná už bez zachraňování koček nebo trvání na složitém životě manželky rockové hvězdy. Tím, jak si ujasňuje své potřeby, bojovník odhaluje a tříbí smysl a nasměrování nového života. Vkládá víru v pravdu a věří, že ho to nasměruje k dokonalému vztahu se samotným životem.

Síla záměru orlího bojovníka je soustředěna na přijímání toho, jaký je, a na plutí na bouřlivých vlnách života.

Pravda a lži ve snící mysli

Toltékové učí, že všichni lidé sní (2. kapitola). To znamená, že přetvářejí skutečnost podle vlastních osobních filtrů a programování. To, co člověk vnímá jako okolní svět, není to, co skutečně je - existuje to pouze ve virtuální realitě („snu") v mysli jedince. Nejsou dva lidé, kteří by vnímali svět stejným způsobem, což znamená, že všichni žijí v jiném světě.

Tato část toltécké moudrosti je naprosto zásadní. Každý člověk žije v jiném světě. Pokud popisuje svět, mluví o jedinečném světě, v němž žije pouze on. Proto vás Toltékové vyzývají, abyste si nebrali nic osobně. Jestliže o vás někdo mluví, popisuje vaše „já", které žije v jeho spící mysli, nikoli vás. On vás nevidí. To, co člověk líčí, s vámi nemá nic společného, a proto to není osobní.

Pravda o snu mysli

Když lidé popisují váš svět - jak vnímají určitou událost, zásadní politický názor, příběh jejich nesnadného dětství, proč je svět proti nim, co jste udělali, když jste jim ublížili nebo jaký je jejich nový partner - pak mluví naprostou pravdu. Dívají se na virtuální realitu uvnitř své mysli a líčí ji s dokonalou přesností a se všemi představami, sny a emocionálním obsahem.

Orlí bojovník ví, že líčení jiných lidí nemá nic společného s tím, co je „tam venku" ve světě, včetně jeho samého. On sní jinou realitu a zcela jasně si uvědomuje, že jeho sen je jeho pravdou a není pravdou nikoho jiného. Orlí bojovník se nedá zatáhnout do sporu o to, čí sen je ten pravý, a nehájí svou verzi skutečnosti. Ví, že sen každého člověka je pravdou pro daného jedince a pro nikoho jiného. Toltécký bojovník volně žije ve světě, kráčí cestou svého srdce a vidí pravdu v každém snu.

Lži ve snící mysli

Jestliže každý sní a líčí svůj sen, pak není nic z toho, co o okolním světě říká, pravda. Nikdo nevidí pravdu o světě takovou, jaká je, protože

ji každý překrucuje. Lidská mysl je orgán sebeklamu. To, co sama sobě říká o tom, co vidí, je vždycky lež. Orlí bojovník chápe, že vždycky vidí pravdu (popisuje svůj osobní sen) a vždycky lže (protože nemůže vidět, co je skutečně pravdivé).

OTÁZKA

Pokud všechno, co si myslím, že vidím, je lež a ve skutečnosti to není okolní svět, co to tedy je?

Okolního světa se můžete dotknout, ale ve chvíli, kdy na něj myslíte, pojmenováváte ho, ptáte se na něj nebo ho líčíte, sníte o něčem jiném. Bojovník přijímá fakt, že okolní svět nemůže nikdy skutečně poznat.

Bojovník s vděčností přijímá zjevné rozdíly mezi pravdou a lží. Je naprosto přesvědčený, že vše, co říká, co zastává a v čem spatřuje dokonalost snového světa, je jen a pouze jeho pravda. Bojovník také ví, že vše, čemu věří, a vše, co říká, jsou lži, protože popisuje sen. Bojovník si uvědomuje, že je mistrovský snílek a žije s radostí v pravdě a lžích svého snu.

Snění a ovládaná pošetilost

Orlí bojovník je mistrovský snílek a záměrně zdokonaluje svou schopnost snít. Otevírá nové kanály vnímání, zbavuje se starého překrouceného světla a zaměřuje pozornost na snění v jednotě a dokonalosti každého člověka a všech událostí, které pozoruje. Kdykoli vyrazí do divočiny přírody nebo divočiny obchodního centra, dívá se raději soustředným bodem v srdci, nikoli v mysli.

Orlí bojovník ví, že bude vždycky snít, a jeho cílem je snít dokonalou repliku božské pravdy, kterou nemůže vidět přímo. Soustředí svou pozornost na celistvost života a nedovolí mitote mysli poletovat, soudit a kategorizovat věci. Miluje a oceňuje rozmanitost způsobů a projevů samotného života a je šťastný, že je jeho součástí. Dívá se do světa jako do zrcadla a vidí v něm odraz vlastní božskosti. V tichu své mysli se usmívá a v duchu si říká, „není divu, že se guruové vždycky smějou".

Síla a láska ovládnuté pošetilosti

Orlí bojovník ví, že sní, a ví, že sní i všichni ostatní. Toto poznání mu dává ve světě sílu, protože většina lidí si neuvědomuje, že sní, a myslí si, že vnímají skutečnost takovou, jaká je. Bojovník vidí parazita ovládajícího všechny lidi a uvědomuje si, že lidé nemají v otázce strachu a strategií žádnou volbu. Jeho srdce je jim otevřené, bez lítosti nebo odsuzování, ale prostě jen přijímá dokonalost toho, co je.

ZÁKLADY

Většina toho, co parazit provádí svému člověku, je pošetilost. Lidé se chovají nerozvážně, nedůtklivě, pošetile a nebo ještě mnohem hůř. Když je bojovník silnější než parazit a má dost osobní síly, aby viděl a ovládal jeho pošetilosti, dokáže volit svá slova a jednat tak, aby jednal v nejvyšším zájmu svém i druhých.

S otevřeným srdcem a přijímáním jde orlí bojovník do světa, aby si hrál, tvořil a miloval. Vidí hluboko do snu kolem sebe, bez ohledu na to, kde je a kým je, a nabízí lidem vše, co potřebují, aby snili co nejpříznosněji. Toltékové tuto schopnost nazývají vsnít se do snů o „ovládnuté pošetilosti" druhých lidí. Záměrem bojovníka je nejít nikdy proti sobě, a proto využívá své „vidění" vždy s láskou a úctou.

Žák mění sen

„Jedou měsíčně jsem jezdíval navštívit svou matku do sousedního státu. Cesta trvala asi osm hodin a nebyla nijak zábavná - a tak jsem jel, co nejrychleji jsem mohl. Vždycky jsem se matce chlubil, jak jsem jel rychle a jak jsem se snažil překonal rekord, za jakou dobu jsem trasu urazil. Byla celá ustaraná a říkala mi, ať jezdím pomaleji, ale já se jejím řečem o tom, že nevím, co dělám, v podstatě vysmíval.

Když jsem se naučil lépe vnímat sen, uvědomil jsem si, že v matce vyvolávám silné pocity úzkosti. Než jsem dojel k jejímu domu, měla o mě tak velkou starost, že jsme se pak ani pořádně nepřivítali. Rozhodl jsem se, že začnu svou pošetilost ovládat. Když jsem ji jel příště navští-

vit, zavolal jsem jí a řekl, že mi došlo, že měla pravdu, když nechtěla, abych jezdil tak rychle. Řekl jsem jí, že mám s sebou jídlo a že se cestou zastavím a najím. Měla velkou radost, že jsem ji poslechl, a ulevilo se jí, že pojedu bezpečně. Jel jsem svou obvyklou šílenou rychlostí. Když jsem dojel k jejímu domu, byla v klidu a jednalo se mi s ní mnohem lépe. Pro oba dva to byl skutek vykonaný z lásky.

Nej humornější na tom všem je, že když jsem matce vyprávěl, jak jsem jel pomalu a párkrát si udělal přestávku, měl jsem najednou pocit, že to není špatný nápad, a tak jsem to pak zkusil. Zjistil jsem, že mám z takové cesty mnohem větší radost i já sám. Teď už jezdím klidně a přitom mi cesta netrvá o moc déle. A když dorazím k matce, není v klidu jen ona, ale i já."

Závěrečné slovo o pravdě

Někdy je pro nového bojovníka těžké zcela přijmout, že ve světě neexistuje žádná absolutní pravda. Všechny společnosti a civilizace jsou založeny na společných názorech o tom, co je pravdivé a správné, a tento postoje spojuje jejich příslušníky. Pro bojovníka je velkým projevem síly na cestě k osobní svobodě, když se zbaví identity založené na tom, čemu věří, a na jeho pocitu, že náleží k těm, kteří věří ve stejné věci.

Celkové pojetí morálky a morálnosti je založeno na předpokladu, že existuje absolutní pravda, kterou znají určití lidé nebo skupiny. A tito lidé nebo skupiny pak prostě vědí, že ten, kdo se neřídí jejich pravidly, nejedná správně a nepatří mezi ně. A pokud morální zásady předalo nějaké mocné božstvo, pak je jejich význam mnohem větší a větší je i strach z jejich porušení.

FAKT

Zbavení se ulpívání na všech představách o věcech a jevech v tomto světě je pro toltéckého bojovníka jednou z největších výzev. Neznamená to, že bojovník nemá žádné priority nebo touhy, ale jen to, že neulpívá na výsledcích. Ví, že vše, čemu věří, je pravda a lež.

Jestliže by v každém náboženství, filozofii a společnosti věřili lidé v tytéž morální zásady a společenská pravidla, bylo by pak možné shodnout se na tom, že existuje absolutní pravda. Tak tomu ale není, protože v každém koutě světa najdeme spoustu různých pravidel a představ o chování (a také válek kvůli tomu, kdo má pravdu), a proto je možno dojít jedině k závěru, že žádná všeobecně platná pravda neexistuje. Je jen snící mysl každého člověka a v ní naprosto pravdivé lži, které sen vytváří.

Onu velkou pravdu existující mimo lidskou snící mysl můžeme jen odvodit. Je to Pravda, o níž nelze mluvit, protože mluvení o ní je sněním, které není pravdivé. Jakmile ji označíme za „božskou" nebo jakkoli jinak, tak o ní sníme, ale nevnímáme ji.

19. kapitola

Žití toltécké moudrosti

Prožívat život toltéckého bojovníka vyžaduje oběti, píli, rozhodnost a cvičení. Odměny jsou velké, ale ne každý se rozhodne jít po toltécké cestě. V této kapitole poznáte některá úskalí a oběti, kterým bojovník čelí, ale také nádherný život umělce ducha. Možnosti jsou velmi přitažlivé. Člověk je stále šťastný, cítí spojení s duchem a raduje se z hojnosti světa. Při čtení o těchto možnostech sněte o tom, že jste orlí bojovník milující život.

Bojovníkova oběť

Toltécká cesta se odvíjí od svého začátku, na němž parazit (budoucí bojovník) sní sen o této planetě, k její realizaci, kdy orlí bojovník vzlétá vzhůru ke svobodě. Četli jste o úskalích na této cestě a o účinných prostředcích osobní transformace, které nabízí toltécká tradice.

Každý člověk zvažující, že by se po této cestě vydal, by si měl uvědomit určité důležité věci. Je na ní místo, pro každého jinde, označující bod, z něhož není návratu - člověk se už nemůže vrátit zpátky, znovu usnout a přijmout starý život. Procitnutí, které díky péči a starostlivosti ducha započalo, je neustále v procesu.

Parazit má dál své triky

Parazit je šťastný, když může bojovníka nechat, aby si užíval imaginární cestu a fantazijní život ve svobodě. V předcházejících kapitolách už bylo.naznačeno, že je parazit zároveň rozhodnutý pomocí všech zdrojů a sil zabránit tomu, aby se vysněná svoboda skutečně projevila. Bojovník bojující s parazitem o ovládnutí lidské mysli se často domnívá, že vyhrává, ale stejně ho parazit stále drží pevně na vodítku. Bojovník musí být pořád nesmírně bdělý, aby na vodítku neběhal pořád jenom dokola.

Je také velmi cenné, má-li podporu učitele nebo mistra, který mu nastavuje zrcadlo a pomáhá mu, protože on sám už tuto cestu prošel a dosáhl osobní svobody. Takový vnější bojovník je důležitý zdroj především v počátečních fázích cesty. Pro začátečníka je ohromnou překážkou dosažení osobní svobody jak vnitřní, tak i vnější parazit.

Bojovník se stává duchem

Na cestě si bojovník odpočine v místě, kdy si uvědomí, že prošel branou vedoucí mimo sen o této planetě. Ví, že obětuje spojení se vším, co zná a co mu poskytuje pohodlný život. Jakmile na cestě dojde k tomuto bodu, je mu naprosto jasné, co má po projití touto branou dělat.

Bojovník neví, jak velká bude jeho oběť, dokud ji skutečně neprovede. Projde branou, opustí sen o této planetě... a stane se duchem. Kráčí ve stejném hmotném světě, ale je od něho už oddělený. Je to okamžik,

kterého se snažil dosáhnout, těšil se na něj a bál se ho. Teď může volně žít život v jeho naprosté úplnosti, ale bojovník zároveň ví, že se tenhle život odlišuje od života téměř všech lidí. Bojovník sní jinak a jeho život už nebude nikdy stejný. To je oběť, kterou musí bojovník přinést, aby dostal svůj dar: sen o nebi na zemi.

ZÁKLADY

Každý krok na toltécké cestě žáka připravuje na další krok. Je tu mnoho překvapení a nejsou tu žádné chyby. Nicméně jsou chvíle, kdy parazita rozčílí blížící se nebezpečí, a tak začne bránit dalšímu pokroku. Bojovník si tyto pocity uvědomuje a přijímá je jako část své cesty.

Prožívání života umělce ducha

Orlí bojovní ví, že za sebou zanechal starý sen a s ním všechny, kteří ho sní, ale zároveň je mu jasné, že dokáže milovat víc a lépe než kdykoli předtím. Je duchem pro ostatní lidi - ti nejsou schopni vidět, kým skutečně je - ale je nesmírně šťastným duchem. Je mistr rozhodnutí, milovník života a toltécký umělec ducha. Den o nebi na zemi je snem o nepodmíněné lásce a přijímání všech částí světa a je to způsob života orlího bojovníka.

Orlí bojovník si vzpomíná, že na tento svět přišel, aby si hrál, tvořil a miloval, a ví, že jeho práce na toltécké cestě ho zase vrátí do původního stavu. Pro mnoho bojovníků v této fázi cesty je nejlepší hrou, jakou si dokážou představit, když si představují, že dál odstraňují zbytky šílenosti mitote ze své mysli. Někteří s tím rádi pomáhají druhým prostřednictvím textů, různých kurzů nebo osobním učením. Jinými bojovníkům vyhovuje hra s osobními formami tvořivosti, jako jsou různé druhy umění, inspirativní vztahy, hudba, ochrana životního prostředí, účast v politice nebo zvládání nových dovedností.

Žití v neomezeném štěstí

Ve snu o této planetě existuje představa o tom, že nikdo nemůže být neustále šťastný. Lidé přijali, že musí trpět a cítit bolest, aby dokázali

rozpoznat a ocenit okamžiky štěstí. Toltécký umělec ducha tuto starou dohodu zrušil. Ví, že může být šťastný pořád, a také šťastný je. Udržuje pozornost zaměřenou na své emocionální tělo a pokud prožívá něco, co přináší pocit neštěstí, je mu jasné, že je to zase práce jeho parazita.

V těchto parazitních chvílích jde bojovník rychle dovnitř, aby si hrál a aby miloval vnitřní svět. Stane se jaguárem stopující kořist (parazitovu lež), aby ji chytil a nahradil ji pravdou o lásce a přijetí. Nehodlá tolerovat nic než radost a svobodu tvořící jeho podstatu. Umělec ducha ze svého života vytváří nádherné umělecké dílo. Jeho láska je štětec a barvami jsou všechny ty úžasné a jedinečné vlastnosti života, které dostal, aby se o ně podělil se světem.

Prožívání duchovního života

Nádherný život, jaký prožívá toltécký bojovník, je vždycky spojený s životní silou ducha nacházející se uvnitř všeho na světě. Láska a štěstí, které prožívá, z něho vyzařují a rezonují s láskou oživující celý vesmír. Bojovník vidí krásu ducha v každém člověku, v přírodě a městech, ve všech tvorech, událostech a v celém světě. Ví, co chce a co nechce. Využívá pohyb ducha, projevující se jako pocity a pravda v těle, jako informace a nasměrování života.

Umělec ducha naprosto přesně ví, že je jedinečným projevem božskosti. Vyjadřuje svou výjimečnost jako dar vyjadřující vděčnost za každý okamžik svého života. Prožíváním přítomného okamžiku přijímá bojovník život naplno a dává a rozdává dary hojnosti, které jsou podstatou ducha.

Žití v hojnosti vesmíru

Toltékové vědí, že je pouze jedna všeobecná přítomnost a nazývají ji světlo (2. kapitola). Je to jeden duch, jedno oživující vědomí projevující se nekonečných podobách. Vědí, že to není tak, že by světlo někde končilo a tam začínalo cosi jiného. Všechny podoby - lidé, oblaka, králíci, buňky jater, galaxie a Země - jsou oživovány toutéž přítomností. Prostor mezi podobami atomů, planet a lidí je také naplněný stejnou oživující přítomností života.

Orlí bojovník chápe, že pokud podoby a prostor mezi nimi tvoří a oživuje totéž světlo, pak ani on nemůže být oddělený od všeobecné přítomnosti života, bez ohledu na to, jak se to jeví jeho mysli či jeho smyslům. Je stvořený tím jediným přítomným ve vesmíru.

Žití s otevřeným srdcem

Existuje mnoho teorií a praxí, které mají za cíl získání větší hojnosti, především finanční hojnosti pro lidi. Většina těchto představ je výplodem snění parazitů, kteří se považují za cosi odděleného od zbytku světa a vzhledem k tomu mají neustálou nouzi. Parazité věří, že hojnosti dosáhnou, pokud využijí dobrých obchodních triků, chytrých modliteb nebo síly mysli, aby do své říše k vlastnímu užitku přilákali to, co je „támhle".

AKCE!

Zklidněte se a pozorujte své představy o tom, co byste chtěli mít. Je vaším „přáním" žít v hojnosti, protože se domníváte, že žijete v nedostatku? Uvědomte si, že vaše slovo je vším, čemu věříte a co říkáte. Víra v nedostatek vám nemůže přinést hojnost. Co byste mohli změnit ve svém uvažování, abyste svá slova spojili s pravdou o vesmírné hojnosti?

Orlí bojovník chápe, že anděl smrti a života vlastní naprosto všechno a lidem to půjčuje, jak sám chce. A také si to, co zapůjčil, bere zpátky, kdy se mu zachce. Bojovník andělovi odevzdal všechno a otevřel doširoka své srdce celému vesmíru. Ví, že jeho jednota se světem znamená, že všechno je už dávno jeho, protože on je vším. Nestará se o to, že něco má a něco může ztratit. Takový je život umělce ducha.

Žití s vděčností za dary

Dary anděla smrti a života jsou nekonečné a dostávají je všechny podoby života - hmyz, zvířata, rostliny, lidé a galaxie. Nej větším darem anděla je sám život, který dává štědře všem projevům světa. Bojovník žije v nekonečné vděčnosti za život, který ho oživuje, a za své hřiště, Zemi.

Umělec ducha ví, že jeho srdce je branou, kterou mu anděl smrti a života dary dává a zase si je bere zpátky. Bojovník se snaží, aby tato brána byla otevřená dokořán, aby mohl přijímat dary, které dostává, a aby zase dary svým prostřednictvím rozdával světu. Ví, že strach bránu uzavírá, a láska a vděčnost ji otevírají. Bojovník je vděčný za dary, které dostává, a za příležitosti, které jsou mu nabízeny, a dává pozor, aby byla brána jeho srdce neustále doširoka otevřena.

Žití ve zdravých vztazích

Jedním z nej krásnějších umění, která ovládá umělec ducha, jsou jeho rozmanité vztahy - milostné vztahy, vztahy mezi dítětem a rodiči a také vztahy s přáteli a lidmi z okolí. Všechny vztahy jsou založeny na dohodách, které bývají ve starém snu většinou nevyřčené a nevědomé. Žití ve snu o nebi na zemi nabízí orlímu bojovníkovi naprosto nové dohody týkající se jeho vztahů.

FAKT

Dohody jsou definovány jako smlouvy nebo ujednání mezi dvěma či více lidmi, kteří souhlasí s danými termíny a podmínkami. Dohody bývají ústní nebo písemné. Dohody mezi lidmi ve snu o této planetě týkající se vztahů, výchovy dítěte, náboženství a života jsou většinou nevyjádřené a často bývají uzavírány s tichým nesouhlasem určitého účastníka.

Nové dohody bojovníka jsou založeny na lásce, která nevyžaduje žádné odměny, nesmlouvá, nic neočekává, neklade žádné podmínky a nepřijímá zajatce. Bojovník zcela svobodně miluje celý svět ze své duše a miluje jedince podle toho, jak to sám cítí. Parazité žijící ve starém snu nevidí, kým vlastně bojovník je a jak sní, a proto se bojovník kdykoli je to možné vznese vzhůru s dalšími orly a krouží ve výši s otevřeným srdcem, láskou a úctou.

Žití s láskou v novém snu

Orlí bojovník si uvědomuje, že ostatní lidé sní, a proto si jejich postřehy nebere osobně ani nevěří jejich názorům týkajícím se jeho samotného. Ví, že si všichni vytvářejí vlastní emocionální reakce založené na tom, jak sní, a tak respektuje pocity druhých, aniž by se za ně cítil zodpovědný nebo je chtěl nějak upravovat. Pokud něco neví, raději se zeptá, než by jen předpokládal, co si jeho partner a jiní lidé myslí a co cítí.

Bojovník ví, že on sám je zdrojem lásky ve svém životě, rozdává lásku bez zábran, aniž by se staral o to, zda to ostatní oceňují nebo oplácejí. Bojovník není závislý na lásce nebo ocenění druhých a neočekává, že ho někdo jiný učiní šťastným. Je šťastný, protože miluje. Miluje, protože je šťastný.

Orlí bojovník prožívá ve všech vztazích stejnou lásku, stejné přijímání. Bere svého partnera přesně takového, jaký je, a každý den provádí volbu týkající se tohoto vztahu. Bojovník není nikdy obětí svého partnera, vztahu nebo rozhodnutí. Stále provádí volbu, protože miluje a váží si především sebe a nechce jít proti sobě, stejně jako nedovolí, aby proti němu šel někdo jiný.

Žití s pravdou ve vztahu

Jedna z nejmocnější dohod ve snu o této planetě praví: „Měli byste dát přednost pocitům ostatních lidí před vlastními pocity a nedělat a neříkat nic, čím byste mohli někomu ublížit nebo se ho dotknout." Orlí bojovník tuto dohodu během svého putování na toltécké cestě zrušil. Jeho nová dohoda potvrzuje věrnost vlastním pocitům a potřebám, protože se rozhodl žít a jednat podle pravdy svého života.

Tato dohoda je jednou z věcí, které patří ze zvládnutí transformace, a není nijak snadné ji uzavřít a dodržovat. Vnitřní parazit se bojí, co se stane, bude-li bojovník věrný své vlastní pravdě. Má strach, že jestliže bojovník příliš zesílí, stane se terčem odmítání a urážek. Parazit chce, aby byl bojovník slabý a on ho mohl ochraňovat. Když selže osobní parazit, objeví se parazit ze snu o této planetě a dělá vše pro to, aby se člověk zase přizpůsobil starému životu. Orlí bojovník ale prostě jen dál miluje, uklidňuje vyděšené části svého bytí a přejímá roli jejich ochránce.

ZÁKLADY

Žití v přítomném okamžiku je dar, který dává bojovník sám sobě. Jakmile se zbaví ulpívání na výsledcích vztahu, je v něm naplno přítomný s láskou a beze strachu. Naslouchá své vnitřní pravdě a vytváří vztahy podle vlastního uvážení, aniž by se zajímal o pocity druhých.

Orlí bojovník využívá svou pravdu ve všech vztazích, aby ho vedla k navázání harmonického spojení se životem. Sdílí své pocity s partnerem, říká mu, co potřebuje a co cítí, čeho se bojí a co miluje. Jeho kniha pravdy je mu otevřena a volí si partnera, který respektuje jeho i své vlastní pocity. Společně sdílejí pravdu a zbavují se lpění na tom, že chtějí vztah nějak ovládat. Bojovník a jeho partner se radují z každého okamžiku s pocitem opravdové lásky, beze strachu, který znali ve svém starém snu. A radostně tančí s andělem smrti.

Žití s dětmi v novém snu

Orlí bojovník během procesu transformace zcela změnil i svůj vztah k dětem. Vidí dokonalost všech dětí a přijímá je bez výhrad. Ví, že všechno, co dítě říká a dělá, je dokonalým vyjádřením toho, jak sní. Bojovník si váží snů dítěte a jedná s ním se vší úctou, jakou si zaslouží. I když musí použít autoritu dospělého k prosazení určitých pravidel, činí to bez posuzování tužeb či chování dítěte.

Bojovník ví, že děti nejednají nikdy špatně a nejsou zlé, ale že jen postrádají zkušenosti a dovednosti, které mají dospělí lidé. Pomáhá jim rozvíjet dovednosti, které potřebují - nalévat mléko, utírat si pusu, věřit vlastním pocitům a projevovat emoce - bez posuzování nebo projevů zlosti. Neočekává, že budou jiné, než jaké jsou, a tak mohou být skutečně takové, jaké jsou, a rozvíjejí se naprosto přirozeně. Děti orlího bojovníka žijí v přítomnosti, jsou pozorné, vstřícné, spolupracují a vyjadřují se zcela svobodně.

Žití s dítětem v nitru

Velká část této knihy je věnována pochopení procesu přizpůsobování se a léčení dítěte v roli oběti ve vnitřním světě. Většina důležitých vztahů v životě orlího bojovníka se týká právě dítěte v roli oběti. Bojovník se usilovně snažil, bojoval se soudcem a parazitem, aby upoutal pozornost dítěte a aby odhalil a odstranil strategie, které si dítě vytvořilo kvůli pocitu bezpečí a uspokojení potřeb.

Bojovník ukázal dítěti soudcovy lži a řekl mu pravdu o životě. Vnesl lásku a přijetí do skrytého světa původně plného strachu a sebeodmítání. Toltécké prostředky transformace a bojovníkova láska vyléčily zranění dítěte v roli oběti a spojily zase dohromady oddělené části jeho mysli.

Žití s dítětem jako spojencem

Bojovník pochopil, stejně jako děti ve vnějším světě, že všechny dětské části jeho vnitřního světa sní o dokonalém vyjádření toho, jaké jsou a co znají. Nikdy nejsou špatné nebo zlé, ale prostě jen vyjadřují svou pravdu tak, jak ji chápou. Bojovník se naučil starat se o pocity všech částí svého vnitřního světa a naslouchat jejich obavám a starostem s otevřeným srdcem a myslí.

Nyní se dítě stalo spojencem bojovníka. Je hlasem jemných pocitů projevujících se v nitru jako pravda. Dítě coby spojenec bojovníka vede a připomíná mu, že si má v životě hrát, tvořit a milovat. Procházejí životem spolu, dítě spojenec ve své kouzelné nevinnosti a toltécký bojovník v přítomnosti a síle každého okamžiku. Společně jsou umělci ducha.

Žák vypráví svůj příběh

„Když jsem se vydal na toltéckou cestu, neměl jsem představu o existenci dítěte v roli oběti nebo bojovníka ve své vnitřním světě. Věděl jsem, že mé vztahy s vnějším světem nejsou příliš dobré a že jsem neustále příliš úzkostlivý, ale nebral jsem to tak vážně a pivo mě vždycky osvěžilo. Copak nemá každý nějaký problém? Jen mě tak napadlo, že by bylo bezva stát se „Toltékem" a vyzkoušet meškal a prožít stavy halucinace na poušti. Přečetl jsem pár knih a pak jsem náhodou našel učitele.

OTAZKA

Je hodně toltéckých učitelů, kteří přijímají žáky?

Když se začnete rozhlížet, budete překvapeni, kolik toltéckých mistrů pořádá kurzy, píše knihy, provozuje informační stránky na internetu a osobně pracuje s žáky.

Byl jsem pořádně překvapený a pořádně zklamný, když mi řekl, že nevěří ve znečišťování mysli bylinnými drogami. Prohlásil, že nejlepší je pro mě pracovat na postupné změně mysli, dělat to důkladně a dotáhnout to do konce. Neznělo to příliš lákavě (oproti halucinacím na poušti), ale něco mě k tomu člověku přitahovalo. Byl prostě jiný - klidný, ale měl spoustu energie - těžko se to dá popsat. Později jsem zjistil, že má obrovskou osobní sílu.

Můj příběh pokračoval tak, že jsem se jednou procházel u jezera ve městě, protože jsem věděl, že musím ještě dál cvičit. Můj učitel mluvil o dítěti, které je částí mého bytí, ale já se tou představou příliš nezabýval. Sel jsem hodně svižně, snažil se, prováděl cvičení a byl jsem ponořený v mysli a uvažoval tak rychle, že jsem ani nevěděl, kde jsem.

A najednou jsem zčistajasna zaslechl ten hlas, jako by nějaké dítě volalo mé jméno a říkalo mi: „Hej, počkej na mě, zpomal!" Zarazil jsem se, ale bylo to tak. Neměl jsem žádné halucinace, ale naprosto jasně jsem viděl, jak za mnou jakoby ve snu utíká malý kluk. Natáhl ke mně ruku a já musel udělat totéž. Jakmile se naše ruce setkaly, celý svět se změnil v explozi úžasných barev a zvuků. Poprvé jsem při procházce (nebo v životě vůbec?) slyšel, jak potok zurčí, ptáci cvrlikají a cítil jsem, jak je celé mé tělo živé a plné energie.

Tehdy jsem zjistil, že můj učitel mluví pravdu. Ten malý kluk měl strach, protože jsem se mu neustále vzdaloval. Ale byl skutečně živý! Stal se z nás tým a teď chodíme všude spolu. Objevujeme ptáky, západy slunce a podobné věci. Páni, tohle je sen! K čemu by mi byl meškal?"

Živoucí sen toltéckého mistra

Když v této kapitole čtete o životě umělce ducha, uvědomte si, že ho může prožívat každý, kdo změní svůj sen. Není to fantazie vytvoře-

ná přáním, ani to není něco vyhrazeného nějaké elitní skupince mající magické spojení s duchem. To, co tu čtete, je přímý výsledek využívání toltéckých prostředků transformace a dalších učení na této cestě k osobní svobodě. Není to žádný zázrak ani tajemství - je to cesta založená na zdravém rozumu, zdravém učení a dobrých nástrojích.

ZÁKLADY

Ačkoli nikdo přesně neví, kdo Toltékové byli a jak žili, přesto se můžete stát umělcem ducha ve svém životě, a to hned teď. Tento sen žije v srdcích mnoha lidí a je stále silnější. Jsou tu učení, jsou tu prostředky a může tu být i vaše svoboda, teď, v tomhle současném světě.

Žít ve snu o nebi na zemi vyžaduje soustředěný záměr. Poutník na této cestě si musí uvědomovat snahy parazita mít ho na vodítku. Váš život se zřejmě nijak nezmění, budete-li jen číst knihy o toltécké moudrosti a diskutovat o nich s přáteli. Toltécká cesta je především cestou akce. Vyžaduje pravidelnou, záměrnou a motivovanou činnost - jinak není možné zvládnout lekce z této knihy nebo návody osobního učitele. (Přínos z osobního učení se u živého toltéckého mistra je samozřejmě také veliký.)

Představujte si, že kráčíte po této cestě, nalezli jste učitele, používáte dané prostředky, vytváříte si spojence ze svého vědění a částí dítěte a zachraňujete svou nezdolnou láskou parazita. Představujte si sebe jako umělce ducha. Vnímejte svůj život jako nádherné umělecké dílo. Uvědomili jste si, že máte přirozené právo na to, abyste si hráli, tvořili a milovali, a jste neustále šťastní. Představujte si, jak se radujete ze hmotné a duchovní hojnosti tohoto překrásného světa a dělíte se o ni se všemi kolem sebe. Vaše vztahy s partnerem, přáteli, dětmi a neznámými lidmi na ulici jsou otevřené, srdečné a překypují láskou a přijímáním.

Vnímejte, jak se stáváte učením. Už tu nejsou pojmy a názory, které byste měli opakovat, ale vy sami se stáváte podstatou toho, kým jste. Začnete svým světlem přitahovat druhé a budete jim ukazovat prostředky a postupy, které jste poznali. A nebo budete prostě jen tiše žít svůj život a předávat lásku všem, které potkáte. Víte, že o nic nejde - žádná autorita vás nesleduje ani neposuzuje to, co byste měli dělat nebo jací byste měli být.

Představujte si sebe jako umělce života prožívajícího každý den ten nejkrásnější život. Jste orlí bojovník, toltécký mistr, dokonalé bytí. Tohle je osobní svoboda, tohle je cíl toltécké cesty. Tohle je sen o nebi na zemi.

Na konci filmu *Matrix* říká hrdina Neo (orlí bojovník) matrixu (parazitovi): „Nepřišel jsem proto, abych ti řekl, jak tohle skončí - přišel jsem, abych ti řekl, jak to začne. Chci těm lidem ukázat to, co nechceš, aby viděli. Chci jim ukázat svět bez tebe, svět bez pravidel a ovládání, bez hranic a omezení, svět, v němž je všechno možné."

Tohle je cíl „postavy" v onom filmu a je to také cíl toltécké cesty.

20. kapitola

Duchovní cesta Teotihuacánem

Teotihuacán je živoucí univerzitou transformace postavenou starobylými společnostmi umělců ducha, abyste ji mohli využívat i vy v současné době. V této kapitole jste pozváni na snovou cestu složitými pyramidami, abyste pocítili léčivé účinky a obohacení, které vám tohle posvátné místo nabízí. Každá plošina a místnost stavby nabízí nečekané léčivé možnosti a každý obřad po cestě podporuje vaše putování do snu o nebi na zemi. A možná vás to inspiruje k tomu, abyste Teotihuacán navštívili a prožili to vše na vlastní kůži.

Příprava na cestu

Teotihuacán je místo neobyčejně krásné, kouzelné a mocné. V 1. kapitole jste se dozvěděli, jak málo toho víme o lidech, kteří tady pobývali a stavěli pyramidy, chrámy a další budovy tvořící základ starobylého města. Je však jasné, že to byli umělci ducha, velcí toltéčtí vizionáři se znalostí astronomie, umění, zemědělství, spirituality a samozřejmě stavitelství. V tomto městě žilo zřejmě kolem 200 000 lidí a byly zde velmi dokonalé systémy zajišťující vodu, hygienu a potravu a vláda, kterou řídili duchovní vůdcové.

Během staletí následujících po opuštění města Teotihuacánu se v ruinách města objevili Aztékové a stavitelé Tuly, kteří toto místo uctívali ve své mytologii jako počátek lidské civilizace. Komplex pyramid vzbuzující posvátnou úctu, ležící asi hodinu cesty severovýchodně od Mexico City, je dnes oblíbeným národním parkem a v průběhu celého roku ho navštěvují turisté, skupiny mexických školáků a duchovní skupiny.

Teotihuacán je pro lidi, kteří tu žijí, pracují a navštěvují ho prostě „Teo". Aztékové toto město nazvali „Místo bohů", aby dodali vážnost svému mýtu o jeho původu. Tento název byl pro dnešní poutníky na toltécké cestě k Teo poupraven a zní „Místo, kde lidé procitají a vzpomínají si na svou božskost".

Vize původního majestátu Teotihuacánu

Archeologové zpevnili a obnovili některé budovy v Teo, ale ponechali na nich původní omítku a nástěnné malby, které kdysi zdobily všechny místní stavby. Původní stavitelé pokrývali pyramidy, chrámy, schodiště a domy kněží tlustou vrstvou omítky, kterou pak natřeli na bílo a ozdobili malbami a různými jasně barevnými ornamenty.

Sluneční světlo hraje v tomto starobylém městě velmi důležitou roli a představa, jak jasně zářilo na vysoko ležící planině, je neuvěřitelně nádherný sen. A představte si ještě chrámové plošiny po obou stranách skoro dva kilometry dlouhé Cesty mrtvých, kdy je vzduch prosycený sladkou vůní kopálové pryskyřice, do dáli se rozléhá magická hudba fléten, bubnů a zní tu hlasy zpívající duchovní písně. Po cestě kráčí

tisíce lidí a jsou to kněží, mistři, učedníci, umělci a obyvatelé okolních měst a všichni společně sdílejí krásu a cíle své společnosti.

Domov slunce

Většina dávných kultur byla spojena se Sluncem a jeho fázemi. V Teotihuacánu je sluneční světlo naprosto jedinečné a velmi silné a pyramida Slunce se tyčí vysoko k nebi, jako by byla postavena coby žebřík ke

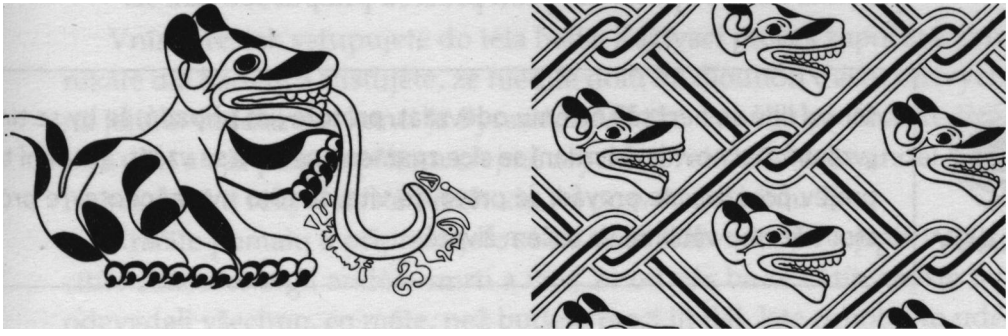

Nástěnné malby zdobily města postavená Toltéky

slunečnímu zdroji. Slunce představuje ducha, tedy mužský prvek světa, a síly Slunce a ducha jsou v Teo výrazně přítomny. Objevuje se tu samozřejmě i ženský prvek v podobě Země, což jsou obytné budovy pro ženy a pyramida Měsíce.

Při procházení Teotihuacánem potkáváme tři druhy zvládnutí toltécké cesty. Začíná v „pekle" (sen o této planetě) s jeho odsuzováním, ulpíváním a utrpením a vede dál po stupních transformace přes ženský prvek - až ke konečnému vítězství, tedy osvobození se od snu, do „černého slunce" (zdroje tvoření).

Tato cesta vám nabízí možnost hlubokého oddání se, zbavení se nepotřebných představ a ulpívání a otevření se radostnému spojení se životem. Teotihuacán je cílem duchovního putování pro mnoho jedinců a skupin, které vedou velmi často učitelé pokračující v linii naguala dona Miguela Ruize (mezi než patří i autor této knihy). Ještě je dobré uvést, že cesta, která je tu popsána, trvá několik dní.

Neustálé odevzdání

Vaše duchovní cesta v Teotihuacánu začíná v pekle - na Náměstí Quetzalcoatla na jižním konci Cesty mrtvých. Toto velké náměstí představuje sen o této planetě a peklo posuzování a strach pohlcující životy většiny lidí. Uprostřed náměstí je malá plošina jako symbol „ostrova bezpečí" - vystaveného z názorů a představ vymezujících vaši identitu. Váš ostrov obklopuje rozsáhlé „moře neznáma", domov všech příšer, před nimiž vás matka vždycky varovala s tím, že na vás číhají, pokud porušíte pravidla nebo se postavíte proti procesu přizpůsobování se.

ZÁKLADY

Mnozí lidé se nechtějí ničemu odevzdat, protože jim připadá, že by se tím „vzdali". Duchovní odevzdání se sice znamená něčeho se vzdát, ale není to projev porážky, ale provádí se proto, že víte, že toto uvolnění otevře prostor něčemu většímu ve vašem životě.

Tohle je první odevzdání. Chcete-li podniknout tuto cestu ke slunci, musíte uvolnit své ulpívání na představách, pojmech a chování, které vám podle vás přináší pocit bezpečí. Na chvíli se zastavte a přemýšlejte o nebezpečích a odměnách. Všímejte si, že pocit bezpečí je iluze, které jste se naučili věřit. Je dobré projít si dva tři hlavní názory nebo dohody, které vás pevně vážou k tomuhle světu. Jakmile jste připraveni, zbavte se jich (s láskou) a připravte se čelit moři neznáma.

Posun k Quetzalcoatlovi

Opeřený had čeká na vaše další odevzdání. Ona dlouhá Cesta mrtvých představuje tělo vašeho mocného průvodce Quetzalcoatla, dvouhlavého hada, jenž čeká, aby spolkl všechny vaše představy o vás samých. Nalezněte cestu po schodech ke svému ostrovu a do moře neznáma. Vnímejte příšery (parazity) snažící se vás zastavit na další cestě. Pyramida Quetzalcoatla je přímo před vámi. Pomalu vystoupejte po schodech, posilujte své odhodlání vzdát se iluze o tom, že něco ovládáte, a otevřete se neznámu.

Jak stoupáte vzhůru, vnímejte pod nohama sílu této starobylé pyramidy. Vnímejte sílu těch, kteří ji postavili, abyste ji mohli využívat v tomto okamžiku svého rozmachu, a vyjádřete jim vděčnost. Stoupáte k hlavě hada. Když se dostanete až nahoru, zjistíte, že na vás čeká s otevřenou tlamou. Vypojte mysl, nedovolte jí, aby zpochybňovala vaše rozhodnutí, vystupte nahoru a vnořte se do čekající tlamy Quetzalcoatla. Vaše odevzdání se je zase o něco hlubší.

Anděl smrti a posvátná půda

Vnímejte, jak vstupujete do těla hada. Zažívací proces započíná. Pronikáte dál hadem a zjišťujete, že hledíte dolů na dlouhou Cestu mrtvých, na jejímž vzdáleném konci je Pyramida Měsíce. Pomalu procházíte širokou ulicí a váš pulz se přitom zřejmě zrychlí, protože víte, že anděl smrti na vás čeká u řeky v místě přechodu na posvátnou půdu Teo.

Kráčíte pomalu a připravujete se na další odevzdání. Nejspíš v dálce cítíte silnou energii anděla smrti a víte, že od vás bude chtít, abyste mu odevzdali všechno, co máte, než budete moci jít dál. Jste ochotni to udělat? Jste ochotni vzdát se iluze, že to vše patří především vám? Pohlédnete do jeho očí a odevzdáte se mu a vyjádříte svou vděčnost za to, co vám půjčil, včetně samotného života? Připravujte se na to během chůze.

FAKT

Smrt je iluze vůči životní síle oživující veškerý svět. Život, kterým je jedinec, kterým je jednota vesmíru, nemůže zemřít. Je všude a věčně. Smrt je iluze vytvořená lidskou myslí ztotožňující se s tonalem hmotného světa.

Jak se blížíte k andělu smrti, uvědomte si, že jeho nemůžete ošálit. Nechte ho, až vám pohlédne do očí, a zcela se uvolněte. Máte-li strach, mějte strach. Nesnažte se ho skrývat. Pokud jste opravdu připraveni zbavit se iluzí o nadvládě a vlastnictví, pohleďte andělovi do očí, aby v nich viděl vaše odhodlání. Stojí u řeky, kde je přechod na posvátné části Teotihuacánu. Jakmile pokyne hlavou na stvrzení vašeho rozhodnutí, překonejte řeku a pokračujte na cestě tělem opeřeného hada Quetzalcoatla.

Pohřeb, očista a hloubka ženství

Jak jdete po schodech a připravujete se sestoupit na Náměstí Země, ohlédněte se. V dálce spatříte peklo a svůj ostrov bezpečí. Ještě pořád se můžete vrátit, ale je to už zřejmě vaše poslední možnost. Záleží jen na vás, protože tady jste v bezpečí a nevíte, co je před vámi. Budete-li pokračovat na této cestě, vaše staré já zemře.

AKCE!

Zavřete oči a sněte o Teotihuacánu v celé jeho nádheře před 2000 lety. Dívejte se, naslouchejte a vnímejte energii tohoto místa a lidí, kteří tu žijí. Nechte tuto energii rezonovat se svou energií a představujte si sebe jako umělce ducha - stavícího, tvořícího nebo účastnícího se duchovního obřadu.

Jestliže se rozhodnete prohloubit oddání se hadovi, otočte se a kráčejte na Náměstí Země. Nastal čas, abyste ohlásili své odhodlání k transformaci. Ten, kým jste byli ve starém snu, zemřel a teď je čas vyjádřit úctu, vděčnost a respekt. Najděte si na náměstí místo, kde provedete soukromý pohřební obřad. Můžete si udělat malý kříž nebo symbol z klacků a kamínků označující toto místo a tiše se usaďte a rozjímejte o svém starém já, které odchází. Věnujte tomu dost času, není kam spěchat.

Oslavování nového bojovníka

Když dokončíte obřad a připravíte se na další cestu, budete náhle přeneseni v čase o 2000 let zpátky. Vidíte pyramidy a chrámy bíle zářící na slunci, zdobené jasně barevnými nástěnnými malbami a motivy. Cítíte vonné tyčinky, slyšíte hudbu a vidíte cestu lemovanou mistry a žáky, kteří vás vítají a oslavují. Nabízejí vám svou lásku a moudrost a povzbuzují vás k další cestě. Uvědomujete si, že Cesta mrtvých je ve skutečnosti Cestou Nového života. Quetzalcoatl vás vede na Náměstí vody, kde začíná stravovat negativní energie a nežádoucí emocionální vzpomínky. Jak procházíte vodou, cítíte ve svém emocionálním těle uvolnění a léčivou sílu a rodíte se do nového snu. Nespěchejte a oddejte se tomuto místu srdce, aby bylo vše pořádně stráveno.

Do hloubky ženství

Vaše cesta vás teď zavede ven z Náměstí vody k posvátnému ženství. Sestoupíte po schodech a projdete vchodem do potemnělých ženských sídel. Otevřete se, abyste hluboce vnímali ty části svého bytí, které jste tolik let popírali a odmítali. Vstupuje do vás energie z hlubin Matky Země a vy s ní splýváte a necháváte ji, aby probudila základní pravdy o vašem ženství. S každou fází cesty se stáváte celistvější.

Naplněni energií ženství Země se koupete v léčivé energii tryskající ze zdí tohoto posvátného chrámu. Vstupuje do vaší mysli i těla a vy se tím zbavujete prožitku pomíjivosti a očekávání a jste přeneseni do naprosté jednoty s Matkou Zemí. Spočíváte zde v úplném klidu. Po chvíli se navrátíte do stavu vnímání přítomnosti a když pak tiše vycházíte ven do jasného slunečního svitu Teotihuacánu, vaše srdce se otevře v odpuštění všem matkám, včetně té vaší.

Spása a sjednocení

Když se vrátíte na Cestu mrtvých, zavede vás cesta hadem Quetzalcoatlem na Náměstí dechu. Dýchejte zhluboka a pociťujte vděčnost za každý dech života - za vyživující vzduch, který je vám nabízený v novém životě. Vdechujte ho s láskou a vydechujte ho s láskou.

Na tomto náměstí využijete ke zrození se do nového života kámen léčení sexuality a odpuštění. Přistupte k malé pyramidě a přitiskněte tělo k jeho kamenům, aby s nimi bylo v těsném kontaktu. Připravili je tu pro vás vaši průvodci a tisíce dalších, kteří sem přišli před vámi.

ZÁKLADY

Břímě sebeodmítání a omezení, které s sebou lidé nesou, je založeno na lžích. Život oživující svět je pravda, láska a jednota. Nic jiného nemůže být pravdou a jde to proti vašemu štěstí. Nemáte žádné potřeby ani závazky, abyste těmto lžím věřili a opakovali je. Zbavte se jich.

Jestliže jste byli zvyklí zaměňovat sex za lásku, pokud cítíte vinu za potrat nebo když vás někdo sexuálně zneužíval, zbavte se na tomto místě vzpomínek, pocitu viny a odsuzování sebe sama. Je to minulost, je to pryč a vy jste v nové přítomnosti. Z tohoto místa si s sebou neneste žádný pocit viny nebo sebeodmítání. Jste dokonalí, vždycky jste dělali, co jste mohli, nic z toho není vaše vina a je načase odpustit si na tomto posvátném místě a v tomto čase. Věnujte tomu tolik času, kolik potřebujete, a uvědomte si, že až z tohoto místa odejdete, bude proces odpouštění a léčení pokračovat dál, až bude zcela dokončený.

Podsvětí zapomenutých pocitů

V hloubi vašeho bytí se nachází místo, které bylo zahrazeno a zapomenuto. Je to původ všech jemných pocitů a pravdy projevující se ve vašem těle od počátku vašeho života. Když jste byli malí, vyjadřovaly se tyto pocity s plnou intenzitou a silou, ale byli jste naučeni, abyste je tlumili a potlačovali. V hrdle jste si vybudovali zeď, aby nemohly vycházet ven, kde by je ostatní odmítali nebo hanili. Je načase tuto zeď zbourat, důvěřovat svým pocitům a umožnit jim, aby se mohly projevovat ve vašem životě.

Vaši průvodci vás zavedli do podsvětí, kam Toltékové odkládali staré stavby, umělecká díla a víry a budovali na nich nové formy. Tady se zeď rozpadla a před vámi se náhle objevily poklady. Jste vedeni k objevování skrytých pokladů. Sedíte v tiché meditaci a pozorujete, jak překážka ve vašem hrdle brání pravdě žaludku a srdce, aby mohla stoupat do vědomí a ven do světa.

Jde vám o to, abyste mohli volně a autenticky vyjadřovat, kým jste a jak silné jsou vaše pocity. Vidíte a slyšíte staré dohody, které jste uzavřeli, a tím popřeli své pocity, a možná i vidíte a cítíte zeď v hrdle. V tichu tohoto okamžiku a pomocí síly Teotihuacánu staré dohody mizí a nádherná pravda o vašem bytí se uvolňuje ke vší oslavě a radosti.

Oheň spaluje iluze o oddělenosti

Quetzalcoatl vás stravuje dál a vy se dostáváte na Náměstí Ohně. Zde budete čelit svým představám a iluzím o oddělenosti a poznávat jednotu

s celým vesmírem. Jakého jste pohlaví a jak se ním ztotožňujete? Jak vás to odděluje od ostatních lidí? Jak využíváte svůj sen o „sobě" k popírání jednoty s vesmírem?

FAKT

Co se stalo, dá se odčinit. Fyzická a emocionální zranění se dají léčit. Volné vyjádření a uvolnění potlačovaných emocí je onou potřebnou léčbou. Uvolňovat emocionální stíny minulosti není nijak nebezpečné. Nebezpečné je, když je držíte. Vyjádření hlubší pravdy a upřímných pocitů je průvodce životem.

Vrhněte se do ohně. Nechte ho spalovat iluze a lži, které vás izolují od života. Vy jste život. Vy jste světlo. Vy jste svět a také síla oživující tento svět. Jakýkoli jiný názor je lež. Pomocí ohně proveďte očistu. Využijte toto místo k návratu k celistvosti, a to nejen uvnitř, ale ve spojení s jednotou, jež je duchovní přítomností obsaženou naprosto všude. Tohle je oheň slunce Teotihuacánu, je to oheň dávných předků a zde, na tomto místě hoří právě pro vás.

Měsíc: Druhá hlava hada

Žár ohně sjednocení vám dál zahřívá srdce a vy se připravujete na dlouhou cestu ke druhé hlavě Quetzalcoatla na Náměstí Měsíce. Zde se ponoříte do světla svého nového světě. Připravte se na to tím, že si promítnete vše, co se dosud stalo. Opustili jste ostrov bezpečí a statečně se vrhli do moře neznáma. Vystoupali jste ke Quetzalcoatlovi a vstoupili do jeho tlamy, aby mohla započít transformace. Jedno odevzdání následovalo druhé.

Hleděli jste do tváře andělu smrti a znovu jste se odevzdali. S každým odevzdáním se jste získali cosi drahocenného: svůj život. Při přípravě na nový život jste pohřbili své staré já v Zemi a dávní předkové vás uvítali v Teo. Na každém náměstí jste se léčili, pročišťovali, měnili dohody, otevírali se hlubinám nitra a osvobozovali jste svou pravdu. Teď jste připraveni na konečné zbavení se starého já.

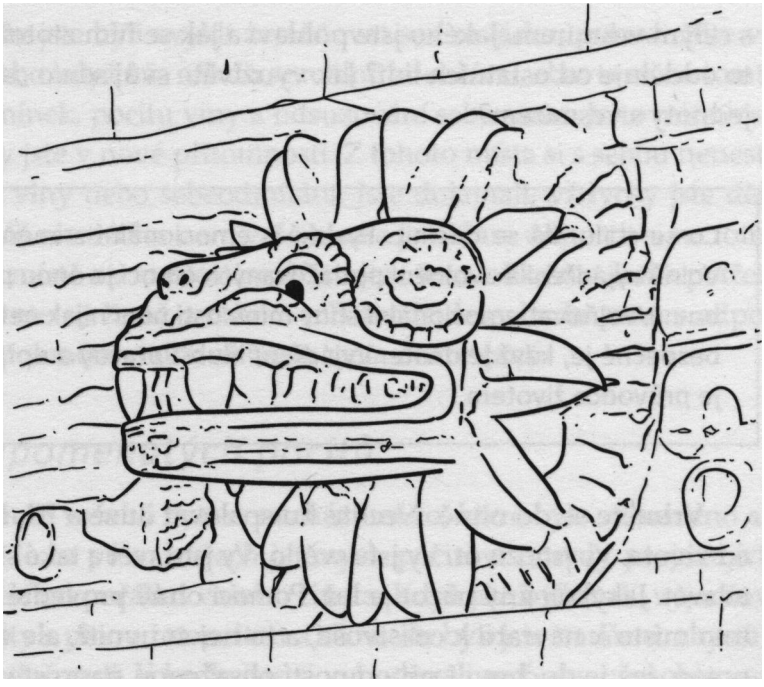

Kamenný reliéf Quetzalcoatla

Vaše cesta s éterickým dvojníkem

Před vámi je dlouhá široká Cesta mrtvých. V dáli vás láká Pyramida Měsíce a vy už můžete postoupit dál. Připravujete se tím, že si vytvoříte „éterického dvojníka", jakousi repliku svého fyzického já, jež vás bude doprovázet na této cestě. Jak kráčíte v meditaci k Měsíci, děláte vlastní inventuru a zbavujete se všech zbylých názorů, dohod, obav, lítostí, výmyslů, odmítnutí, návyků a dalších lží, které už vám nejsou k ničemu - a předáváte je éterickému dvojníkovi.

OTÁZKA

Skutečně je možné tohle všechno provádět přímo v Teotihuacánu?
Ano, je to tak. V Mexiku nejsou zákony tak přísné jako v jiných zemích, například ve Spojených státech. Mnoho Mexičanů navštěvuje Teo s cílem navázat duchovní spojení a budou plně respektovat vaše prožitky.

Kráčíte dál a Cesta mrtvých je živá spoustou návštěvníků a stánkařů, ale nikdo z nich není ve vašem světě. Jste znovu duch a pohybujete se mezi nimi, aniž by si vás všímali. Slyšíte, jak vám pod nohama křupe štěrk, a vnímáte zvuky hliněných fléten a hlasy dětí kolem sebe, ale vaše pozornost je zaměřena pouze na provádění inventury. Prohlížíte svou mysl a emocionální tělo a hledáte vše, co už vám při cestě za úplnou osobní svobodou není k ničemu.

Éterický dvojník pluje vedle vás a přijímá všechno, co odhazujete. Jak se blížíte k Náměstí Měsíce, zrychlí se vám pulz v očekávání nadcházejícího působivého obřadu.

Výstup z hada a vyslání dvojníka ke Slunci

Uvědomujete si své kroky a stoupáte po schodišti na Náměstí Měsíce. Vystupujete z druhé hlavy Quetzalcoatla a vaše strávení je dokončeno.

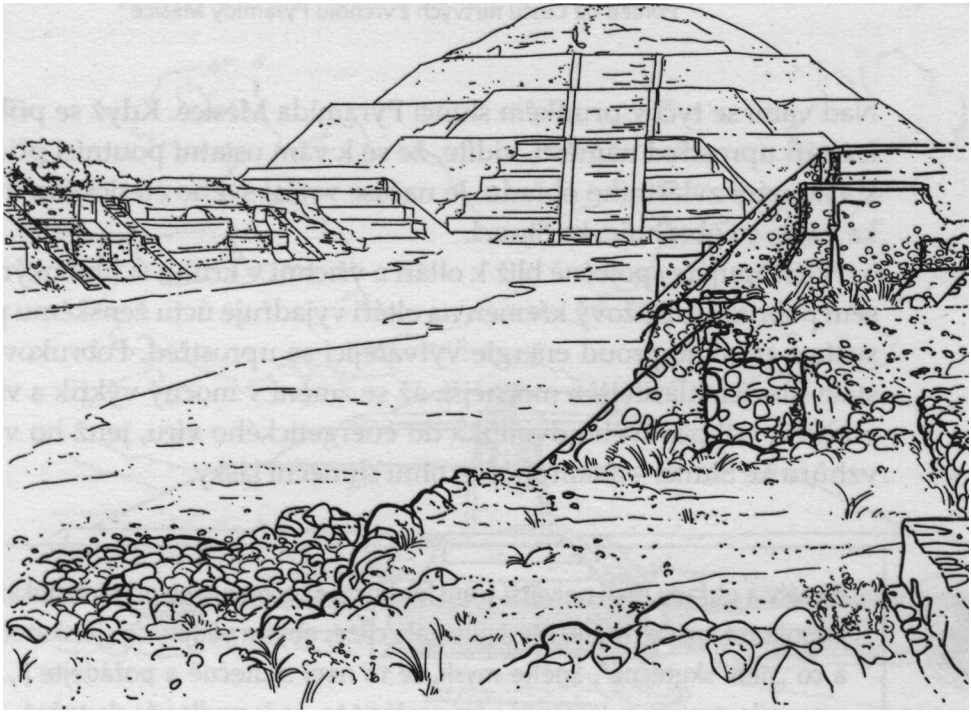

Pyramida Měsíce v Teotihuacánu

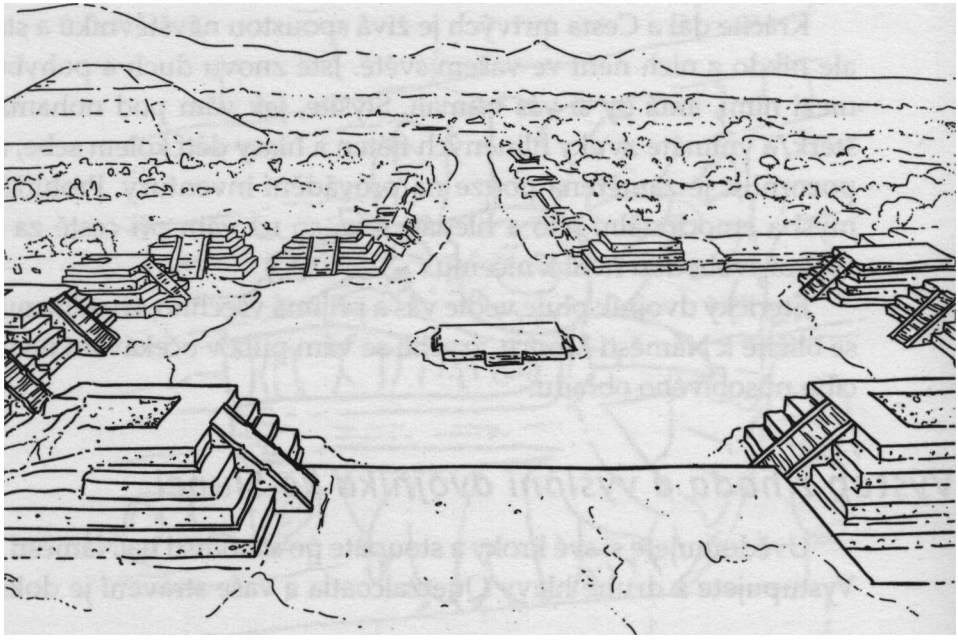

Pohled na Cestu mrtvých z vrcholu Pyramidy Měsíce

Nad vámi se tyčí v prudkém slunci Pyramida Měsíce. Když se přiblížíte k oltáři uprostřed náměstí, vidíte, že se k vám ostatní poutníci přidávají k vykonání zvláštního obřadu. Je načase vyslat svého éterického dvojníka a vše, co obsahuje, ke Slunci.

Přistupujete společně blíž k oltáři a všichni v kruhu si hlubokým hlasem pobrukují. Růžový křemen na oltáři vyjadřuje úctu ženskému prvku světa a posiluje proud energie vytvářející se uprostřed. Pobrukování je stále silnější, hlasitější a mocnější, až se změní v mocný výkřik a všichni v kruhu odhodí svého dvojníka do energetického víru, jenž ho vynese vzhůru ke Slunci - a tam shoří v ohni sluneční lásky.

ZÁKLADY

Rituály a obřady mají největší transformační sílu, pokud se při nich dokážete odpojit od logické mysli. Mysl neustále chce, abyste věděli, co „je skutečné" a co „není skutečné". Sdělte myslí, že to není skutečné a požádejte ji, aby ustoupila stranou a umožnila vám prožívat to, co je podle vás skutečné.

Dostali jste se do stavu čiré a prosté pravdy o své božské dokonalosti. Začne se ozývat tichá píseň a lidé v kruhu si předávají lásku a sílu společné cesty. Píseň oslavuje lásku probouzející se v srdci každého jedince a ohlašuje, že Teotihuacán je opravdu „Místo, kde lidé procitají a vzpomínají si na svou božskost".

K oslavě radosti a osvobození v srdce se vydáváte k Pyramidě Měsíce a stoupáte po schodišti až k vrcholu. Osvěžující vánek je nádherným vyjádřením toho, čeho jste na své cestě dosáhli. Shlížíte dolů na vesnice a okolní kopce a naslouchátе zvukům života stoupajících vzhůru. Je to velice přínosný den.

Naprosté odevzdání v pyramidě Slunce

Návštěva „nebe" je to nejlepší, co můžete udělat po obřadu v Pyramidy Měsíce a je to vhodná příprava na Pyramidu Slunce! Když vstoupíte na Náměstí motýlů, cítíte něžnou přítomnost čisté lásky. Jste

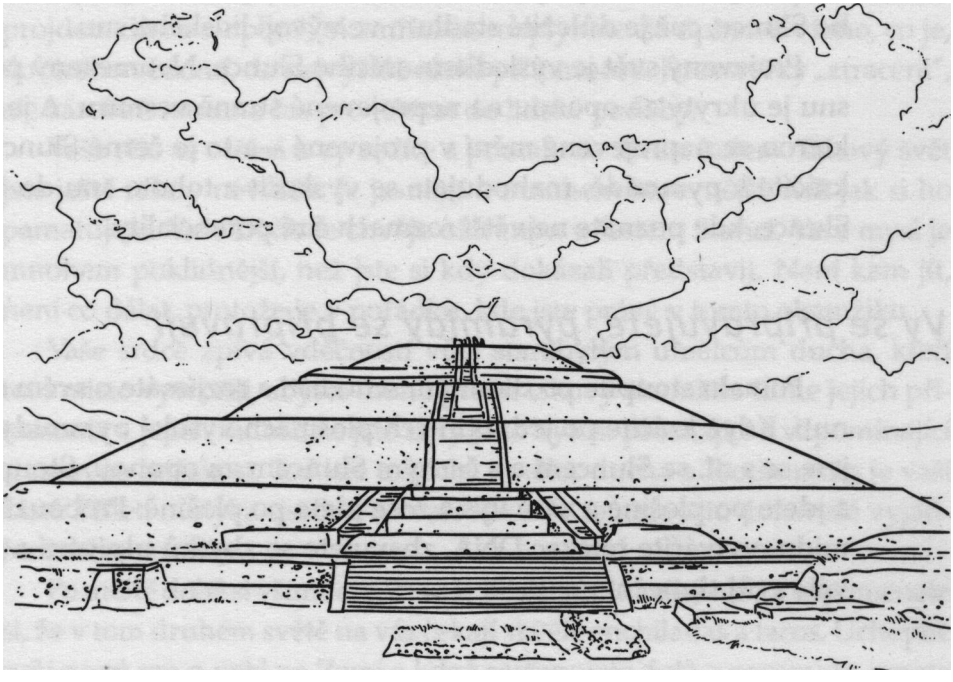

Pyramida Slunce v Teotihuacánu

přitahováni do centra, kde pak stojíte a vstřebáváte posvátnou energii. Vaši přátelé spolu s vámi vytvoří kruh. Není třeba nic říkat ani nic dělat - stačí jen vnímat přítomnost lásky v Teo, v místě nebe a ve vlastním srdci.

Jak kráčíte dál k tomuto zvláštnímu místu, otevíráte srdce a spojujete se se Sluncem. V toltécké tradici je Slunce zdrojem veškerého života na Zemi a vy jste teď na cestě, abyste s ním splynuli. Jakmile poznáte, že je ta pravá chvíle, vydejte se zpět k Cestě mrtvých a dál, směrem k tyčící se Pyramidě Slunce. Kráčíte v tiché meditaci, otevíráte se a připravujete se na konečné odevzdání: na skok do černého Slunce.

Černé Slunce: Díra v oponě

Toltécká mytologie líčí Slunce jako světelného posla vesmíru. Každý paprsek slunečního světla obsahuje zprávu o různé podobě života projevující se jako DNA. Každá živá bytost získává od Slunce svůj jedinečný paprsek a jedinečnou DNA. Sen o lidstvu se odráží zpět ke Slunci a jak se sen vyvíjí, mění Slunce svou zprávu. Nyní je doba šestého Slunce, což je důležité stadium ve vývoji lidského snu.

Projevený svět je výsledkem snícího Slunce. Neomezený potenciál snu je ukrytý za oponou na neprojevené straně vesmíru. A je tu díra, kterou se neprojevené mění v projevené - a to je černé Slunce. Když kráčíte k pyramidě, rozhodujete se vyskočit z tohoto snu do černého Slunce, kde poznáte největší rozmach čiré potenciality.

Vy se připravujete, pyramidy se připravují

Pomalu stoupíte po dlouhém schodišti a rozjímáte o svém rozhodnutí. Když kráčíte po jednotlivých plošinách vysoké pyramidy, spojujete se s ní, se Sluncem a s černým Sluncem za oponou. Stoupáte výš a jdete po plošině a zase výš a zase jdete po plošině. Probouzíte pyramidu, vytváříte řetězec DNA, zbavujete se zbytků ulpívání a přivoláváte svůj sluneční paprsek.

FAKT

Má-li tu být cosi projeveného, tedy skutečný svět, pak tu musí být i neprojevená část. Oba jevy jsou odděleny tou nejtenčí oponou, pouhou představou, která je ale tak pevná, že je těžké nějak jí prostoupit. Je proto dobré získat pomoc od pyramidy a průvodce.

Jak stoupáte po posledních schodech a blížíte se ke středu pyramidy, znovu zjišťujete, že oltář je připravený a že mocný vír čeká na vaši energii. Posadíte do kruhu svých přátel a do víru vypustíte osobní rozhodnutí. Dál se zbavujete všeho, co by vás pomohlo poutat k Zemi, a vaše tělo se začíná otřásat silou energetického víru. Už sami nevíte, co můžete očekávat, a to je dobře.

Skok do nekonečna jako projev odevzdání

Najednou někdo vykřikne „teď!" a vy se vrhnete do víru energie a skočíte do Slunce. Ještě to sice nevíte, ale v tu chvíli už nejste. Jakmile projdete dírou v oponě, okamžitě se rozplynete do úplnosti všeho, co je, do čirého vědomí, do nej vyšší božské přítomnosti. Jste navěky „ztraceni", ale zároveň nastane čas pro návrat do lidské podoby.

Vaše tělo se otřásá a vy sedíte a pomalu se díváte kolem. Takový svět jste ještě nikdy neviděli. Je jasnější a mnohem barevnější, než jak si ho pamatujete. Vaše DNA se chvěje oživením v šestém Slunci. Vaše mysl je mnohem poklidnější, než jste si kdy dokázali představit. Není kam jít, není co dělat, protože je v pořádku, kde jste právě v tomto okamžiku.

Vaše srdce zpívá vděčností vůči starobylým umělcům ducha, kteří toto místo vytvořili, abyste mohli prožít takový okamžik. Cítíte jejich přítomnost a jejich radost, že jste tady jako bytost procitající a vzpomínající si na svou božskost. Teď jste toltécký umělec ducha a Teotihuacán je vaší částí. Přiletí motýl a usedne na vaši ruku. Je to naprosto dokonalé vyjádření toho, co cítíte.

Po určité době si všimnete, že vaše lidské já má velký hlad a vzpomenete si, že v tom druhém světě na vás čekají skvělé enchiladas a tacos. Uchopíte svůj nový sen o nebi na Zemi a když sestupujete dolů z pyramidy, nesete si tento sen ve svém srdci - kde zůstává po celý zbytek vašeho života.

Slovníček

akce
Toltécká cesta je cestou akce. Být v akci znamená žít život naplno. Toltécká cesta má mnoho prostředků, které mohou změnit váš život. Aktivita je vyžívání těchto prostředků. Bez aktivity se nemůže nic změnit.

bojovník
Toltécký mistr. Také část mysli bouřící se proti urážkám ze strany parazita. Duchovní bojovník vnáší projevy sebepřijetí do vnějšího světa a mění prožitky oběti v sílu a jednotu. Sen bojovníka se týká ničím nepodmíněné lásky. (Viz též toltécký mistr, nagual, parazit.)

božské/božskost
Tato síla neboli inteligentní životní síla se nachází ve všem, co je stvořeno. Poznat vlastní božskost znamená poznat jednotu s veškerým životem a celým vesmírem. (Viz též procitnutí, nagual.)

dohoda
Vědomý či nevědomý pojem nebo názor sdílený s jinou osobou. Cílem toltécké cesty je činit všechny dohody vědomě a rozhodovat se uvědoměle. (Viz též názor/názorový systém.)

druhá pozornost
Během procesu zvládání transformace využívá toltécký bojovník svou pozornost podruhé k vytvoření nového osobního snu o lásce a štěstí. Je to sen druhé pozornosti. (Viz též pozornost, první pozornost, třetí pozornost.)

duch/duchovní
Oživující síla celého vesmíru. Neviditelná síla, jež je životem, božskostí, nagualem, světlem. Prožívání duchovního života je prožívání jednoty s tvůrcem, nikoli oddělení se jako jeho výtvor.

duchovní bojovník
Viz bojovník.

kanály vnímání
Kanály v lidské mysli, které přijímají světlo a převádějí ho ve virtuální realitu v mysli. Shromážděné světlo (emocionální vzpomínky, traumata, názory) v kanálech pokřivují přicházející světlo a vytvářejí osobní sen. (Viz též osobní sen, sen.)

kniha lží
Veškeré vědění a názory o tom, co je správné a nesprávné, dobré a špatné - a jací byste měli být - které vnitřní soudce využívá k vašemu odsuzování a trestání.

láska
Označení, které používají Toltékové k vyjádření nejvyššího způsobu bytí. Oživuje svět, je to pravda, je to sám život a záměr.

mitote
Neustálý chaos v lidské mysli, výsledek procesu přizpůsobování se a sebeodmítání. Hlas parazita, který se hádá sám se sebou a snaží se vymyslet, jak získat lásku, o níž ví, že je cenná. (Viz též sen o této planetě, proces přizpůsobování se.)

nagual
Světlo, posel světa projevujícího se jako tonal (hmotný svět). Nagual je vše, co existuje a co vy nedokážete vnímat. Je to nepoznatelné a neznámé. A je to i označení toho, kdo se ztotožnil se světlem. (Viz též světlo, tonal.)

názor/názorový systém
Vědomé či nevědomé přijímání faktů nebo názorů, o nichž mysl věří, že jsou pravdivé. Je to program, jenž je výsledkem všech dohod a názorů naprogramovaných do lidské mysli vnějším světem. (Viz též dohoda, kniha lží.)

nebe na Zemi
Pro Toltéky je nebe na Zemi prožívání lásky a přijímání veškerého života v každém okamžiku. Není zde utrpení ani strach, ale jen bdělé uvědomování si vlastní božskosti a jednoty s celým vesmírem.

odevzdání se
Odevzdat se znamená přestat se bránit životu. V odevzdání se není boj, odpor vůči světu ani utrpení. Odevzdáváte se své pravé podstatě a už se nesnažíte potěšit soudce. (Viz též utrpení, štěstí.)

osobní důležitost
Iluze neboli sen o tom, že člověk je střed vesmíru a že jeho skutky ovlivňují dobrý a nedobrý vývoj věcí.

osobní sen
Každý člověk používá orgány vnímání ke přijímání světla odrážejícího se

od světa. Toto světlo je pak pokřiveno světlem shromážděným v kanálech snímání a do mysli se promítá virtuální realita. Člověk se dívá na virtuální realitu a mylně se domnívá, že vidí, co je „tam venku". (Viz též kanály vnímání, snění.)

osobní síla
Stav čistoty a účinného působení ve světě, kterého bojovník dosáhne, když pročistí pokřivené vnímání starého snu. Osobní svoboda bojovníkovi poskytuje lásku a záměrnou volbu.

osobní svoboda
Stav vědomí dosažený na toltécké cestě, když se bojovník zbaví omezujících názorů a dohod svého procesu přizpůsobování se a osobního snu. (Viz též proces přizpůsobování se, osobní sen.)

parazit
Parazit je živoucí bytost, která žije z jiných bytostí a vysává jejich energii. V lidské mysli je parazitem sen o soudci, obětí, veškeré vědění a názorové systémy. Parazit se v lidské mysli živí strachem vyvolávaným sebeodmítáním. (Viz též sebeodmítání, soudce, mitote, proces přizpůsobování se.)

peklo
Utrpení, které se dostaví, když se cítíte jako oběť posuzování nebo odmítání ze strany vnitřního či vnějšího soudce. Je to říše parazita. Pro většinu lidí je to běžný život.

pozornost
Schopnost lidí rozlišovat a zaměřovat se pouze na to, co chtějí vnímat. Pozornost může být soustředěna v daném okamžiku jen na jednu věc. (Viz též první pozornost, druhá pozornost, třetí pozornost.)

proces přizpůsobování se
Proces, při kterém předávají ti, kteří pečují o dítě, své názory a dohody (vlastní sen) do mysli dítěte během dětství. (Viz též sen, osobní svoboda.)

procitnutí
Nejprve procitnete do vědomí, že sníte sen o pekle, parazitovi a sen o této planetě. Nakonec procitnete do vědomí, že jste světlo a život, božské bytí.

první pozornost
Období v procesu přizpůsobování se dítěte, kdy je jeho pozornost poprvé upoutána a dítě přijímá názory okolního světa. (Viz též pozornost, druhá pozornost, třetí pozornost.)

rekapitulace
Ústřední bod toltéckého zvládání transformace. Zkoumání všech vzpo-

minek a názorů v myslí, objevování lží přinášejících utrpení a jejich proměna v pravdu. (Viz též zvládnutí transformace.)

sebeodmítání
Odmítání vlastí dokonalosti coby části světa. Je to výsledek procesu přizpůsobování se - vnější a vnitřní soudce vás obviňují za to, jací jste a co byste chtěli dělat. (Viz též proces přizpůsobování se, soudce.)

sebepřijetí
Přijetí pravdy o tom, že jste dokonalí takoví, jací jste. Sebeláska. Opak sebeodmítání. Bojovník je mistr přijímání, soudce je mistr odmítání. (Viz též sebeodmítání.)

sen
Virtuální realita vytvářená světlem odrážejícím se od světa přetvořená světlem shromážděným v kanálech vnímání a projektující se do lidské mysli. (Viz též kanály vnímání, světlo.)

sen o této planetě
Všeobecný sen o určité společnosti. Zahrnuje všechna pravidla společnosti, její zákony, náboženství, rozdílné kulturní hodnoty, vše, co je správné a nesprávné, dobré a špatné v určité části společnosti. (Viz též osobní sen, proces přizpůsobování se.)

shromážděné světlo
Emocionální vzpomínky, názory, postoje, dohody a obavy uchovávané v kanálech vnímání, které pokřivují světlo přicházející ze světa v osobní sen. (Viz též osobní sen, snění, kanály vnímání.)

snění
Ovládané využívání pozornosti ke změně návyků vnímání, a tím ke změně snu. Nej důležitější prostředek bojovníka při zvládání transformace.

soudce vnitřní
Vnitřní soudce prosazuje dodržování pravidel ze své knihy lží. Obviňuje, vynáší rozsudky, odsuzuje a trestá dítě v roli oběti. Vládne prostřednictvím strachu a odmítání a je strážcem brány pekla. (Viz též peklo, bojovník, kniha lží, osobní svoboda.)

soustředný bod
Bod v člověku, z něhož dochází k procesu vnímání. U běžného člověka bývá pevný, u bojovníka je proměnný.

stopování
Bojovník stopuje v džungli své mysli jako jaguár. Jeho kořistí je parazit a strach, který parazit vytváří. Stopuje, aby našel místa, kde mu uniká energie vlivem systémů názorů. Důležitý prostředek při zvládání vědomí. (Viz též parazit, názor/názorový systém, zvládnutí vědomí.)

světlo
Světlo je posel (nagual) stvořitele projevující se v tonalu, ve světě. Světlo je posel, který vnáší představu o světě „tam venku" do vaší mysli, kde je přetvořena v sen. (Viz též sen, osobní sen, kanály vnímání.)

šesté Slunce
Aktuální změna snu o Slunci je posílána všem lidem jako odezva na vývoj lidského snu.

štěstí
Osvobození se od utrpení. Vaše aktivní láska vytváří štěstí. Láska, kterou šíříte a přijímáte sebe a celý svět, vám přináší pocit štěstí.

Teotihuacán
Nádherné město a komplex pyramid, který postavili příslušníci neznámé civilizace (Toltékové, umělci ducha) ve středním Mexiku. Národní historický park navštěvovaný mnoha turisty, školáky a duchovně orientovanými lidmi. (Viz též Tolték, umělec ducha.)

toltécká cesta
Výraz používaný k označení cesty vedoucí třemi druhy zvládání toltécké tradice, která začíná peklem procesu přizpůsobování se a snem o této planetě a končí snem o nebi na Zemi.

toltécká moudrost
Rozsáhlá nauka o zdravém rozumu a vhledu vytvořená toltéckou kulturou v předkolumbovském středním Mexiku. Starobylá cesta osobní transformace a osobní síly vedoucí k osvobození se od snu o této planetě. Předávaná učiteli a mistry žákům po celá tisíciletí, v současné době šestého Slunce dostupná široké veřejnosti. (Viz též šesté Slunce, toltécký mistr, umělec ducha, osobní síla.)

toltécký mistr
Bojovník, jenž dosáhl osobní svobody na toltécké cestě. (Viz též bojovník, osobní svoboda.)

Tolték
Tolték zde znamená „umělec duchy". Bytí Toltékem je vedení života založeného na vědomí a lásce. Znamená to zvládnout záměr a vytvořit život jako umělecké dílo. Předkolumbovská kultura, která vybudovala města a pyramidy ve středním Mexiku. (Viz též toltécká cesta, Teotihuacán, umělec ducha.)

tonal
Vše projevené na tomto světě, co člověk vnímá svými smysly. Svět duality. Poselství božskosti, naguala a světla projevené ve hmotné podobě. (Viz též nagual, světlo.)

třetí pozornost
Konečný cíl toltécké cesty. Z mysli zmizí všechny pojmy a veškeré vědění. Sen o třetí pozornosti je čisté spojení s božskostí v podobě a skrze vše stvořené.

umělec ducha
Označení dávných obyvatel středního Mexika, Toltéků a dalších, kteří stavěli města a komplexy pyramid, vytvářeli nádherná umělecká díla a projevovali velkou duchovní moudrost.

utrpení
Pocit oběti: „To není fér. Proč právě já?" Opak štěstí. Utrpení je výsledek soudů odporujících dokonalosti světa, odporujících pravdě. (Viz též odevzdání se, štěstí.)

víra
Mít víru znamená věřit naprosto a zcela, bez potřeby podávat důkazy. Toltécký bojovník má naprostou víru v to, že ho život vede.

vnímání
Poznávání a interpretace světla přijímaného, přetvářeného a předávaného snící myslí. Každý člověk má své odlišné vnímání každého prožitku vycházející ze světla shromážděného v jeho kanálech vnímání. (Viz též kanály vnímání, snění.)

záměr
Záměr je sám život, je to nepodmíněná láska. Záměr je tvořivá síla oživující celý svět. Toltécký umělec ducha tuto sílu vede k vytváření vlastního života jako mistrovského uměleckého díla.

zvládnutí transformace
Druhý ze tří druhů zvládnutí toltécké cesty. Po uvědomění si snu využívá žák prostředky transformace k objevení a proměnění názorů pomocí vlastní volby. (Viz též zvládnutí vědomí, zvládnutí záměru, kniha lží, snění, druhá pozornost.)

zvládnutí vědomí
První ze tří druhů zvládnutí toltécké cesty. Je to uvědomění si, že neustále sníte a všechno ostatní je sen. Poznání, že vědění a strach ovládly váš život. Příprava na využívání vědomí ke změně názorů. (Viz též zvládnutí transformace, zvládnutí záměru.)

zvládnutí záměru
Třetí ze tří druhů zvládnutí toltécké cesty. Po dokončení transformace názorových systémů má bojovník možnost zbavit se všech názorů a žít ve snu o nebi na Zemi. (Viz též nebe na Zemi, zvládnutí transformace.)

žák
Žák určitého mistra. (Viz též toltécký mistr)

Máte na sebe málo času, ale chcete být fit?
Nevíte, jak si zachovat svěžest a vitalitu až do vysokého věku?
Zajímají vás novinky z oblasti zdraví?

Hledátevnitřní harmonii?

Ctěte REGENU!

zdravý životní styl

alternativní medicína

- léčba bylinkami, přírodní léčba
- dietetika
- nové diagnostické a terapeutické metody klasická čínská a indická medicína

ROCNI PŘEDPLATNÉ POUZE 220 KC

Časopis si můžete objednat na adrese:

REGENA

Časopis **REGENA**
V Hodkovičkách 2/20
147 00 Praha 4
tel.: 241 768 556 - 557
fax: 241 768 561

PRAGMA VYDÁVÁ

Don Miguel Ruiz
ČTYŘI DOHODY
Ve Čtyřech dohodách odhaluje don Miguel Ruiz zdroj omezujících názorů, které nás připravují o radost a vedou ke zbytečnému utrpení. Čtyři dohody, založené na staré toltécké moudrosti, nabízejí silný kód chování, který dokáže rychle proměnit náš život v nový prožitek svobody, opravdového štěstí a lásky. Ruiz shrnuje v duchu Castanedy základní toltéckou moudrost a vyjadřuje jasně a čistě, co pro muže a ženy znamená žít jako mírumilovní válečníci v moderním světě.

Don Miguel Ruiz
ČTYŘI DOHODY - PRACOVNÍ KNIHA
Volné pokračování knihy Čtyři dohody, v níž měl čtenář možnost seznámit se s jednoduchým, ale mocným způsobem chování, jež člověku pomůže dosáhnout osobní svobody a opravdového štěstí. Tato kniha vás povede ještě dál na vaší cestě k obnovení vědomí a moudrosti vašeho autentického já.

Victor Sanchez
TOLTÉCKÉ ORÁKULUM
Autor nabízí působivý vhled do jádra toltécké tradice, jednoho z nejbohatších světových zdrojů moudrosti. Předkládá praktický návod, jak použít tyto šamanské znalosti v každodenním životě. Kniha obsahuje duchovní moudrost Toltéků a je posvátným zrcadlem, jež zobrazuje skryté pravdy a potenciál našich duší.

Ariel Spilsbury - Michael Bryner
MAYSKÉ ORÁKULUM
Mayské orákulum nás napojí na síly vesmíru a naše vyšší já. Toto orákulum vychází z prastarého a věšteckého mayského kalendáře a obsahuje 44 karet: 20 mayských hvězdných glyfů, 13 čísel a 11 „tajuplných čoček". Budeme-li s těmito kartami pracovat a meditovat, nalezneme svůj vlastní duchovní cíl a zdoláme překážky na cestě k většímu sebeuvědomění. Pomocí orákula se dostaneme k zasvěcujícím procesům vycházejícím z mayských archetypů a z Velké záhady.

Ken Eagle Feather
TOLTÉCKÉ SNĚNÍ
Kniha Toltécké snění zkoumá mnoho aspektů a úrovní snového stavu, odlišuje obyčejné snění od „bdělého snění", stavu zvýšeného vědomí, díky němuž aktivní snící člověk vstupuje do snu transcendence. Autor radí, jak komunikovat, když jste ve snovém těle, a ukazuje, s čím se člověk může ve snu setkat. Tato kniha naplněná technikami, které stimulují snění a vývoj snového těla, povede praktikující osoby po toltécké cestě snění.

Don Miguel Ruiz
HLAS POZNÁNÍ
Než se naučíme mluvit, naší přirozeností je milovat a být šťastní, poznávat a radovat se ze života. Jako malé děti jsme naprosto autentičtí. Naše činnost je řízena instinktem a emocemi; naslouchámе tichému hlasu své integrity. Jakmile se naučíme jazyk, lidé kolem nás upoutají naši pozornost a naprogramují nás vědomostmi. Ale tyto vědomosti jsou kontaminované lží. Ruiz nám ukazuje, jak obnovit tichý hlas integrity a najít klid.

Mary Carroll Nelson - Miguel Ruiz
PŘESTAŇ SE BÁT
Don Miguel Ruiz, praktický lékař a chirurg, který je také nagual (člověk se schopností vést druhé k duchovnímu životu), vás zasvětí do toltécké cesty ke svobodě a radosti. Jeho moudrost vychází z vize Teotihuacánu, „místa, kde se lidé stávají bohy". Abyste mohli dosáhnout „vítězství lásky", říká Ruiz, musíte se nejdříve zbavit strachu. Strach je zdrojem všech negativních dohod, které s životem uzavíráme, a je všudypřítomný. Zbavte se strachu, odsuzování a pocitu viny, nalezněte nový pohled na život a spočiňte v „nebi na zemi"!

Don Miguel Ruiz
MODLITBY
V modlitbě komunikujeme s esencí všeho, co existuje, včetně své vlastní esence. Modlitba je rozmluvou lidských bytostí s božstvem. Jestliže naše modlitba pochází z lásky, vděčnosti a inspirace nebo ze strachu, beznaděje a zoufalství, hovoříme svým srdcem k božímu duchu. Síla modlitby nás může vést k lásce, pravdě a osvobození. V této knize lze použít sílu modlitby k probuzení lásky a radosti v našich srdcích a zažít spojení se Stvořitelem.

Don Miguel Ruiz - Mary Carroll Nelson
TOLTÉCKÁ PROROCTVÍ
V Toltéckých proroctvích přibližuje don Miguel Ruiz starou toltéckou moudrost, informace, které jeho předkové nazývali nevyslovené vědomosti. Hovoří o možnosti změnit noční můru, v níž žijeme v sen o nebi na zemi. Všechno souvisí se vším, celý vesmír je jediná bytost a lidstvo (stejně jako zvířata, hory a všechno, co nás obklopuje) představuje pouze jeden z jejích orgánů. Kniha je prostoupena duchovní moudrostí, inspirovanou přírodním učením Toltéků.

Victor Sanchez
TOLTÉCKÁ CESTA REKAPITULACE
Co kdybychom se mohli vrátit k traumatickým nebo nepříjemným událostem z minulosti a vrátit se osvěženi, nabiti novou energií a zbaveni zraňujících stop, které v nás tyto zážitky minulosti zanechaly? Praktiky rekapitulace to mohou zajistit. Pomocí řady cvičení a techniky o deseti krocích nás nakonec osvobodí od opakovaných emocionálních konfliktů a přetrvávajících negativních vzorců, které jsou častým důsledkem traumat prožitých v minulosti.

Maurice M. Cotterell
SUPERBOHOVÉ
Cotterell spojuje dovednosti soukromého detektiva s vášní a nervy Indiány Jonese a začíná odhalovat pravdu. Jeho cesta ho vede do chrámu Nápisů v Palenque, obřadního centra Mayů. Tam znovu navštěvuje hrob vládce Pacala, mayského kněžského krále. Cotterell použil vlastní jedinečnou techniku a zkoumal architekturu, reliéfy, šperky a malby Mayů. Jeho výzkum poprvé odhaluje neuvěřitelné obrazové svědectví ukazující, že muž v hrobě nebyl obyčejný člověk. Tento muž přinesl svým lidem úžasné poznatky, podobně jako v průběhu věků přinášeli lidstvu výjimečné vědomosti Krišna, Buddha a Ježíš. Tento muž s poselstvím, které se dotýká samotného smyslu života, je jedním z tvůrců zázraků, superbohů.

Nakladatelství PRAGMA
V Hodkovičkách 2/20,147 00 Praha 4
na tel.: 241 768 565, fax: 241 768 561
pragma@pragma.cz, www.pragma.cz

KRÁČEJTE PO TOLTÉCKÉ CESTĚ KE ŠTĚSTÍ!

„Allan Hardman se před několika lety stal pravým toltéckým mistrem a jeho život tomu skutečně odpovídá. Patřil mezi mé nejlepší žáky. Jsem si jist, že se vám tato kniha bude velmi líbit."

Don Miguel Ruiz, autor knihy *Ctyň dohody*

Moudrost Toltéků se v Mexiku předávala osobně a soukromě z mistra na žáka po více než dvě tisíciletí. Nyní můžete i vy využívat tuto starobylou tradici k proměně svého myšlení, pocitů a lásky - k lepšímu! Toltécký mistr Allan Hardman napsal svou Knihu toltécké moudrosti tak, aby poskytovala snadné a praktické vedení při využívání toltécké moudrosti s cílem prožívat šťastný naplňující a úspěšný život.

NAKLADATELSTVÍ
PRAGMA

Tři typy zvládnutí základu toltécké moudrosti:

- **Zvládnutí vědomí**
- **Zvládnutí transformace**
- **Zvládnutí záměru**

S Knihou toltécké moudrosti se naučíte ovládnout svou osobní sílu a budete žít jako „bojovník"!

Allan Hardman je toltécký mistr, který byl více než deset let žákem Miguela Ruize, autora knihy Čtyři dohody. V současné době vyučuje a vede duchovní cesty na posvátná místa v Mexiku a Peru prostřednictvím své webové stránky *www.joydancer.com*. Je autorem mnoha článků a svým textem nazvaným „Dokonalý sen" přispěl do antologie *Léčení srdce světa*, na níž se dále podíleli Deepak Chopra, Caroline Myss, Dr. Andrew Weil a další. Žije v Sonoma County v Kalifornii.

ISBN 978-80-7349-109-3
9 788073 491093